

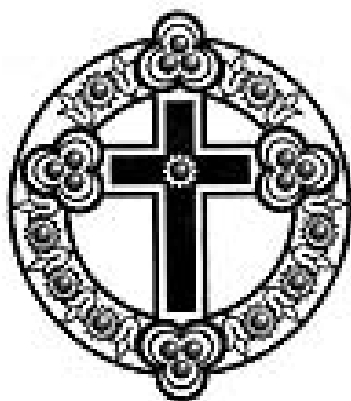
ПОСЛЕДЕН ЗАВЕТ

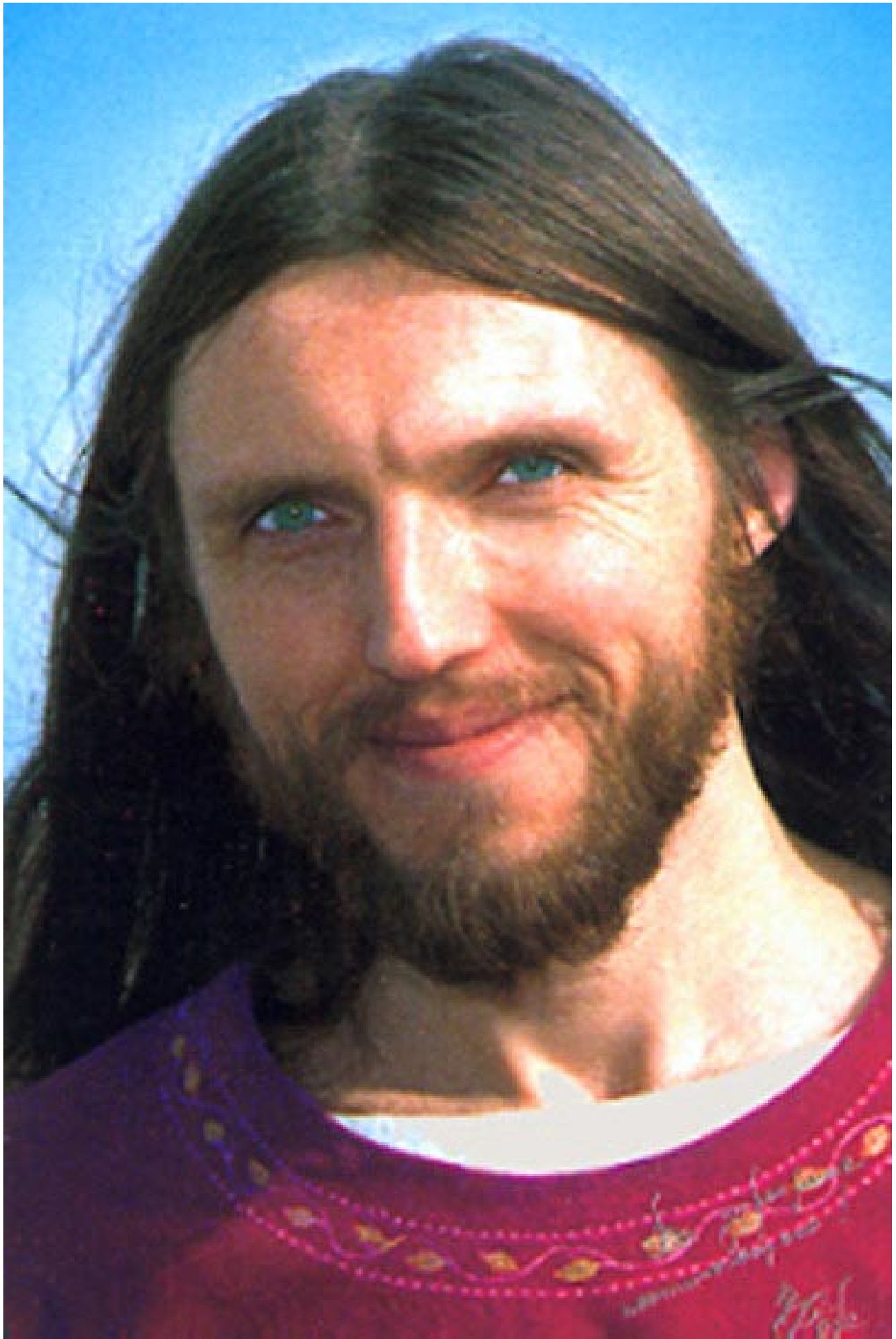
Съдържание

ПРЕДИЗВЕСТИЕ	5
КНИГА НА ОБРЪЩЕНИЕТО	12
ГЛАВА 1	12
ГЛАВА 2	13
ГЛАВА 3	14
ГЛАВА 4	18
ГЛАВА 5	19
ГЛАВА 6	20
ГЛАВА 7	21
ГЛАВА 8	22
ГЛАВА 9	24
ГЛАВА 10	25
ГЛАВА 11	26
ГЛАВА 12	27
ГЛАВА 13	29
ГЛАВА 14	30
ГЛАВА 15	32
ГЛАВА 16	34
ГЛАВА 17	35
ГЛАВА 18	36
ГЛАВА 19	38
ГЛАВА 20	40
ГЛАВА 21	41
ГЛАВА 22	42
ГЛАВА 23	45
ГЛАВА 24	46
ГЛАВА 25	48
ГЛАВА 26	50
ГЛАВА 27	52
ГЛАВА 28	54
ГЛАВА 29	56
ГЛАВА 30	58
ГЛАВА 31	60
ГЛАВА 32	63
ГЛАВА 33	68
ГЛАВА 34	70
ГЛАВА 35	72
ГЛАВА 36	73
ГЛАВА 37	76
ГЛАВА 38	77
ГЛАВА 39	78
ГЛАВА 40	80
ГЛАВА 41	81
ГЛАВА 42	84
КНИГА НА ОСНОВИТЕ	87
ГЛАВА 1	87
ГЛАВА 2	89
ГЛАВА 3	92
ГЛАВА 4	94
ГЛАВА 5	96
ГЛАВА 6	99
ГЛАВА 7	101
ГЛАВА 8	103
ГЛАВА 9	105
ГЛАВА 10	106
ГЛАВА 11	111
ГЛАВА 12	113
ПОСЛЕСЛОВ	116
НАПЪТСТВИЯ	129

ПОСЛЕДЕН ЗАВЕТ

Виссарион

ПРЕДИЗВЕСТИЕ

1. Чеда Божии!
Дойде времето, когато трябва да бъде разрешена необходимостта да направите първата крачка по Пътя на Истинското Съвършенство на човечеството. Велико е това време,
2. Защото ще ви доведе или до небивал възход, или до небивало падение.
3. Не се оглеждайте за това, което вършат другите, а станете достойни стопани на своите дела!
4. Човечеството върви право към пропастта,
5. Но сега вие сте достигнали онова място от съдбовния път, от което се отклонява една единствена пътека към Истинното Съвършенство.
6. Законът за инерцията, присъщ на многобройното общество, отсега ще играе решаваща роля.
7. И пропуснете ли спасителната пътека, в недалечно бъдеще линията на вашия живот ще бъде прекъсната.
8. А какво ще кажете тогава за съдбата на невръстните дечица, които поради студа, лъхащ от техните наглед по-разумни близки, няма да достигнат повече бъдеще?
9. Сега хората открито ще се разделят на сили на светлината и сили на мрака. Друго няма.
10. Онези, които стоят настрана и разсъждават за ефективността на Учението, ще станат носители на злото. Защото бездействието в периода на Пришествието укрепва противопоставянето.
11. Царството на Силата, в което от самото начало е тръгнало човечеството, завършва своето съществуване.
12. Следващият праг, по който ще потече реката на човешкия живот, се намира на качествено по-високо равнище в човешкото развитие.
13. Това е прагът на Царството на Душата, което знаете от Писанието като Царство Божие.
14. Царството на Силата сега навлиза в предсмъртната си агония, по време на която човек в същността си се връща назад, към дивото си начало.
15. Велика е мисията на Руската земя, която Господ е подготвил и затова тук агонията на силата ще бъде най-ярко изразена.
16. Варварство и невежество — това е клопката, в която живеят сега болшинството хора.
17. От този капан няма да се спасят и голяма част от образованите хора,
18. Защото качеството на човека не зависи от обема технически познания, които има.
19. Висотата на разума на самото човечество не се измерва с неговите постижения в научно-техническата област.
20. Независимо от това дали имаш материално благосъстояние, дали заемаш висок пост в обществото, ако душата ти не е достатъчно развита, ти ще си останеш само едно същество, но няма да бъдеш достоен син на Майката-Земя.
21. Преходът към Царството на Душата е възможен само при определено равнище на духовно развитие, което обаче е крайно недостатъчно у съвременния човек.
22. Пътят, минаващ през Царството на Силата, води човечеството към самоунищожение.
23. Затова много отдавна се е зародила необходимостта да се даде на човечеството Основата на Обединението.
24. На света са дадени четири основни религии: Даоизъм, Будизъм, Християнство и Ислям.
25. Всевишният дава възможност човек да се развива в неизмеримо по- широки предели, отколкото това става в други светове.
26. Великите духовни ценности правят човека уникално създание във Вселената, което няма равно на себе си.
27. Но това трябва да се използва умело, защото може да доведе човека не само до небивали висоти, но и до падение в небитието.
28. Царството на Силата слага своя отпечатък върху човешкото развитие, защото човек не е някаква машина, която може лесно да измени своето движение.
29. Затова поради голямата разделеност на хората при езическия им мироглед и знаейки накъде отива реката на човешкия живот, Господ започва изграждането на основите на обединението на хората в Единен народ.
30. Спасението не може да бъде поднесено на човечеството в последните минути преди гибелта му.

31. Защото колкото по-многобройно е обществото, за което се подготвя Спасението, толкова повече време е нужно, за да бъде възприето от хората.
32. Затова всеки велик замисъл се подготвя предварително и за да бъде осъществен, се отчита също и недостатъчното развитие на разума на съвременното човечество.
33. Младото човечество не може да възприеме Цялата Истина за своето развитие, което протича върху пет основи: Земята, Единният, Духа на Живота, Синът и Светия Дух.
34. Пет велики основи, без които никои не би могъл да се движи към Върховете на Съвършенството, без да е в хармония с тях.
35. Земята става начало на формиране на човека и това дава разцвет на езичеството.
36. Като всяко дете, което в първите си години върви след своята майка, младото човечество отначало е привързано към Майката-Природа.
37. Но поради определена неизбежност хората започват да придават индивидуални черти на обектите на своето преклонение, което довежда до многобройно и трайно разделение между хората.
38. Защото всяко семейство вярва в своя Дух-Пазител и смята другите за по-незначителни.
39. В онези далечни времена се слагат първите камъни в строителството на великия Път на Духовно Възлизане.
40. Разностранността на езическите прояви не е толкова съществена. Важна е същността — почитанието към Природата.
41. По-нататък Господ подготвя човешкия разум за възприемане на Единния Бог, но хората не могат да възприемат веднага Истината за Единството и едновременно с това да я развиват.
42. Защото Царството на Силата, набирайки мощ, не създава благоприятни условия за зараждането на Единен Народ.
43. Затова Истината за Единството е разделена на четири основи и всяка от тях дава начало на ново религиозно Учение на Земята.
44. Истините се разпределят сред тези народи, които могат да ги развиват най-пълно, привличайки в тяхното семейство и много другояверци, независимо от езиковата бариера.
45. Тези религии съществуват от много векове, без да осъзнават, че съхраняват части от Единното Дърво,
46. Дървото, в което се крие Същността на Единната Религия.
47. Тя е съставена от великите тайни на Висшия свят: на Единния и Духа на Живота, на Бога-Син и Светия Дух.
48. Тайна, която досега не трябваше да знае нито един човек на Земята.
49. А това незнание неизбежно е предизвикало объркване и разделение в духовния свят.
50. Но сега, с позволението на Моя Небесен Отец, ще ви разкрия Тайните, скрити досега от човешкия разум, за да дойде времето им.
51. Четете и внимавайте! Това е Истината за вашето битие.
52. Сега ви предстои да осъзнаете, че във Вселената има две велики Начала.
53. Непознаването на скритите им Тайни, принуждава хората да мислят за тях като за един и същ Източник.
54. Запазването на великата Тайна се е налагало, защото Небесният Отец не би могъл да разкрие Истината на един определен народ, пренебрегвайки останалите.
55. Той обича всички поравно, защото всички вие сте деца на един Родител.
56. И докато хората на Земята са дълбоко разделени и неспособни да вървят по Един Път, хванати за ръце, Истината не може да бъде дадена на никого,
57. Защото при дългото пребиваване в различни земи, тя би се обвила с всевъзможни тинести наслоения, образувани от творческите способности на човека и би загубила своята девствена красота и драгоценност.
58. А сега, чеда Божи, проумявайте великата Тайна, че Творецът на Вселената и вашият Небесен Отец не са един и същи източник.
59. Разликата между тях е както между корена и цветето. Съществува един Корен, от който излиза Стеблото на Материалната Вечност и на това стебло някога се е появила удивителна, неповторима Пъпка, излъчваща Благоуханието на Новата Вечност.
60. Коренът на Вселената е Единният, или както го наричат на Изток — Абсолютът.

61. Той е великият Баща на Вселената и на всичко съществуващо в нея. Той е Началото на Истината за Материалното Битие и Източник на Духа на Живота (или материалната жизнена сила).
62. Единният е Баща на великите Женски Начала — планетите, луните и звездите;
63. Той не притежава духовна тъкан, затова в Него няма нито добро, нито зло.
64. Благодарение на Единния се развива целият Разум на Вселената.
65. А прекрасната благоуханна Пъпка във Вселената — това за човека е Небесният Баща. Той е великият Баща на човешките души и синът на Единния. Вашият Бог е Начало на Истината за Духовното Битие и Източник на Светия Дух (или духовната жизнена сила).
66. Във вашия Светъл Баща се крие всичкото благо, което е ставало и става на Земята.
67. Появата на Неговата Лъчезарна Същност е станала при сливането на Духа на Живота с уникалния ток, който излиза от Сърцето на Майката-Земя.
68. Това велико време е било озарено от Светлината на раждането на Единородния Син, като това повече няма и не може да има повторение.
69. Достигайки Своята зрелост и Слава, благословен от Единния, Богът-Син пристъпва към създаването на Своите чедра, като влага уникална духовна тъкан с особено предназначение в човешкото тяло.
70. С това Той дава възможност на Своите чедра да поднесат духовни съкровища пред Лицето на Битието и да се движат по път на развитие, по който не е минавал никой, което поражда и съответните трудности.
71. Но Господ търпеливо, от епоха в епоха, понасяйки хули и недоволство, води Своите неразумни чедра към Върховете на Съвършенството, като им спуска Светия Дух.
72. Светият Дух е Благодатна Сила и определена мъдрост, която излиза от Бога и влиза в избрано тяло, за да може чрез делата на даден човек да извърши между хората богоугодни дела.
73. Духът на Живота, идващ от Единния, преминавайки през човешкото тяло, поддържа в него циркулацията на енергия, която протича по определена система и подхранва всички вътрешни органи на тялото.
74. Първите истини, които е трябвало да се развиват особено, това са: от една страна — разкриването и усъвършенстването на скритите възможности на човека в хармония с Единния; а от друга страна — святост и безгранична вяра в Господа. Това е причината и за съответното разделение между Изтока и Близкия Изток.
75. Първите две Истини, спуснати на човешкия род, съдържат в себе си Тайните за способностите на Светия Дух и Духа на Живота.
76. Понятието за Тайната на Светия Дух дава начало на Будизма и Индуизма.
77. В тези религии способността на Светия Дух е в сливането на Бог при хората в образа на едно или друго Същество или у някой герой от човешкия род.
78. Тайната за Духа на Живота дава начало на Даоизма
79. И тя се състои в най-пълното използване на енергията на Единния и умение да не се противостои на Великото Движение.
80. Следващите две Истини, носещи Тайните на Единния и Неговия Син, са били спуснати малко по-късно, когато човешкият разум изпитва достатъчно нужда от тях.
81. Тайната за Бога-Син дава начало на Християнството.
82. Тайната за Единния пък дава растеж на Учението на Исляма, а много преди това — на Юдаизма.
83. Всяка от тези религии проповядва своите Истини на нивото на възприятие на човешкия разум в съответната епоха, което ги е изпълнило с лъжи и недостатъци. Атеистите отчаяно залагат на тях, но техният час е дошъл.
84. Даоизмът, Будизмът, Ислямът и Юдаизмът са били спуснати от Единния, с отчитане равнището на развитие на човешкото съзнание.
85. Но от времето, когато Небесният Отец влага духовна тъкан с особено предназначение в човешкото тяло, човечеството се движи по път, неприсъщ на Разума на цялата Вселена. Това е причината за голямото недоумение на всички наблюдатели, които се намират на повърхността на Майката-Земя.

86. Човек, движейки се по съвсем непознат път, може лесно да попадне в хаоса, като направи множество грешки, за които непременно търпи наказание.
87. И дълги векове Разумът на Вселената се опитва да помогне на хората да изправят хода на своето развитие.
88. Наблюдавайки движението на човечеството, Извънземният Свят в един момент стига до правилното заключение, че за човека е характерно духовното развитие, а не научно-техническото. И той започва по свой начин да съдейства за това.
89. Изучавайки живота на хората, Извънземният Разум разбира, че човечеството има свой Бог, че някой грижливо и търпеливо води човешкия род.
90. Защото Извънземният Разум няма никакво отношение към Небесния Отец, тъй като никой извън пределите на Земята не притежава духовна тъкан.
91. Вашият Отец не възвестява Своите Божествени замисли, защото в Него е Истината, а Истината не се нуждае от допълнително осмисляне.
92. Затова никой във Вселената не знае за Пътя, който Небесният Отец е подготвил за човешкия род.
93. Оттук са и естествените опити от страна на Вселената да поведе човек към духовността чрез съзнанието, като от името на Единния високоразвитите светове дават на Земята всевъзможни упражнения, които уж развиват духовността, както и много мъдри мисли, призвани да доведат до духовност.
94. По такъв начин на Земята са спуснати, на основата на съзнанието на човека, основните духовни пътища, създали и световните култури.
95. Но само една вяра започва на основата на човешката душа, дадена на човека от Небесния Отец, която хората поради неизбежна грешка наричат Християнство.
96. Тогава се дава Единната Вяра, призвана да обедини всички духовни пътища на основата на Любовта и Духовната Истина, и тя не се нуждае от название.
97. Но пълното развитие на душата не може да се осъществи в епохата на разцвет на Царството на Силата, когато човешката същност е в крайно първобитно състояние.
98. Затова, по Волята на Господа, развитието на Християнството трябва да стане с две припламвания.
99. Преди 2 хил. години вярата трябва да се заложи само, като се остави време за нейното разпространение по цялата Земя.
100. Днес хората са стигнали до нова степен в своето развитие.
101. Нужното количество благодатна почва вече е подготвено, за да приеме зърната на Истината. Отглеждането им ще позволи всяко зърно да даде много плод.
102. Това ще даде възможност на човечеството да премине рубежа на Разцвета и да достигне новото ниво на Царството на Душата.
103. Истината, която ще подготви и очисти душите на хората, ще създаде нов Съюз на Бога с човешкия род.
104. Това е Последният Завет, който ви поднасям от Името на Този, Който ме изпрати, за да бъде завършено оформянето на Християнството в Единна Религия на Майката-Земя.
105. Отсега на вас ще ви бъдат разкрити тайните за същността на Божията Слава и за зараждането на дявола; за пътищата, водещи към спасение на душата, но също и към нейната гибел; за преселението на душите и много тайни, скрити досега за човешкия разум.
106. За съвременния човек няма да е трудно да разбере, че душата не може да съществува и да се развива у едни хора съгласно индуските традиции, у други — съгласно мюсюлманските. Законът за битието на душата е един за всички и сега е дошло време да се запознаете с него.
107. Хората не трябва повече да остават в неведение за тези основни тайни, защото нарастващото безверие и стремеж за собствено разбиране на съществуващите тайни водят до голям вътрешен студ, скрит под покривалото на доброто.
108. Това, което ще ви разкрия, ще предизвика много и всевъзможни смутове в човешкото съзнание. За съжаление, сред вярващите бурята ще достигне най-големи размери.
109. Но кой ви е казал, че имате право да тълкувате и предопределяте бъдещите деяния на Вашия Отец? Това, което не е казано от Него, съвсем не означава, че няма да стане.
110. Малките деца не могат да знаят всичко.

111. Откровението за Второто Пришествие с описаните чудеса в него е необходимо, за да могат по-лесно да бъдат изобличени лицемерите и да се отделят истинските Божии чедра, когато Спасителят се яви тайно в Предначертаното от Небесният Отец време.
112. Как хората трябва да познаят Идещия от Бога: по знаменията, които върши, или пък чрез своя разум, или пък по онова, което излиза от Неговото сърце?
113. Няма добро дърво, което дава лош плод и няма лошо дърво, което дава добър плод.
114. Всяко дърво се познава по плода, затова не се събират смокини в тръните и не се бере грозде от храстите.
115. Ако Господ се върне у дома с гръм и тътен, с пламък и жупел то всички, които видят знаменията, ще извикат: "Ние вярвахме, ние чакахме!"
116. Сред тях ще са и онези, които са разбудени от гърма, а не са чакали своя Господар.
117. Не, Господарят ще дойде тайно, за да види истинският лик на всеки. И алчният лицемер, очакващ велики знамения, няма да успее да скрие същността си.
118. Господарят ще дойде тихо и заставайки на прага на Своя Дом, ще излива животелна Влага, идваща от Този, Който Го е изпратил.
119. И всички, които имат големи сърца и жадуват за Влагата на Небесния Отец, ще дойдат и ще утолят своята жажда. Защото в душата си ще почувстват, че това е от техния Баща.
120. И това са онези, на които Бог възлага последна надежда за спасение на човешкия род.
121. Блажен е сега този, който в светската суета и духовна ограниченост не подмине целта на своите стремежи!
122. Последният Завет се дава в най-критичния момент от вашето развитие. Той се дава, за да осъществи великото Свещено Обединение на Всички съществуващи религии.
123. Последният Завет ще способства за освобождаване на затворените души, за напояване на жадните и за събирането на разделените Божии чедра в Единното Свято Лоно. А след това младото човечество ще поеме по Пътя на Зрелостта.
124. Спомнете си мита за строителството на Вавилонската кула — тайна, която, за голямо съжаление, не сте разбрали правилно.
125. Този мит носи истината, че един разноезичен народ не е способен да създаде нещо значително, защото разноезичието води до разделение.
126. Последният Завет ще съдейства за цялостното разтваряне на вашата душа и свързването ѝ с Бога, което е било невъзможно преди. Ако не искате това, останете там, където сте.
127. Последният Завет призван да изведе до Спасението онези чедра, които могат да минат през Вратите на Царството Божие.
128. Това са хората, стремящи се към единение помежду си, за да отдават безмерно в единния порив топлината на своята душа на окръжаващия ги свят. Това са хората, които могат да преживеят болката на Майката-Земя. Ако вие сте чужди на това, останете там, където сте.
129. Последният Завет е съобразен с нужните способности за разбиране, крайно важни в прехода към качествено нова и по-висока степен на развитие на човешката мисъл, необходима за влизане в Царството Божие.
130. Ако искате да си стоите на равнището на разбиране отпреди две хиляди години, останете там, където сте.
131. Тогава ви беше казано, че Царството Небесно може да се сравни със закваска, която жената слага в три мери тесто, докато то втаса.
132. В това се крие тайната на трите завета, призвани да изведат Божиите чедра до Царството Небесно: Стария Завет, Новия Завет и Последния Завет.
133. Те разкриват съответно трите тайни: Надежда, Вярa и Любoв.
134. Много заблудени хора смятат религията за нещо допълнително в житейския път на човека.
135. Истината ви казвам: религията е изкуството за развитието на душата.
136. А душата е същността на човека.
137. Следователно, религията е изкуството за цялостното развитие на човека и представлява основа за развитие на всички изкуства.
138. Не търсете един или друг недостатък на дадено Учение!
139. Помнете! Ученията са спуснати в зависимост от равнището на възприятие на съответната епоха.

140. Сега ви се дава нов Път и Господ очаква съзнателно влизане в религията, а не от страх или заради чудеса.
141. Затова сега не се дават чудеса от Бога, но ви се дава последна възможност за спасение на душата.
142. Настъпи времето, когато Небесният Отец отправя Своего Слово към вас. А дали сте способни да възприемете това Слово, зависи само от вас.
143. И да не се сбъдне отново пророчеството на Исая: “Ще чуват с ушите си без да разбират; ще гледат с очите си, без да виждат;
144. Защото е загрубяло сърцето на тези хора: ушите им трудно чуват и очите им са слепи...”
145. Словото, с което сега се запознавате, е Съдното Слово.
146. То е предначертано преди 2 хил. години, когато ви е казано: “Ще ви дам Слово, което ще ви съди в последния ден.”
147. Така че приемете го достойно, без празни злословия, с които и така са изпълнени вашите мисли.
148. Човек се отличава от животните единствено и само по душевния си мир.
149. И ако човек не се развива духовно, той започва да прилича на животно, но поради големите способности, които са му дадени, може да причини неизмерно по-големи беди и като гледате наоколо, може да видите това навсякъде.
150. Душите на хората са се изпълнили със студ, който сега се усеща на всяка крачка.
151. Най-голямата опасност, водеща към пълно падение се крие в това, че студът прониква в детските градини, старческите домове, училищата, болниците, даже и в храмовете.
152. Студът на скованите души е нараснал до такава степен, че човешкият разум е започнал да помътнява. А от това Майката-Земя търпи непоносими страдания.
153. Защото Земята е жива и усеща всеки един от вас; усеща как прегазвате тялото ѝ със своите стъпки.
154. Земята, търпяща все по-големи страдания ще започне да се защитава.
155. Тя ще ви накаже със страшни болести и ще разруши вашите постройки.
156. Колко помътнен може да бъде човешкият разум? Човек, който носи душевен студ, не е способен да даде на детето си нищо, освен този студ. Разумно ли е обществото да роптае срещу нарастващата злоба и лъжа, когато то самото създава благоприятна почва за избуяването на тези плевели?
157. Огледайте се наоколо! Светът, в който живеете, домът, в който растете, е осквернен от делата на човешките ръце.
158. Стремещт за задоволяване само на материалните нужди ражда безмерен студ.
159. Студ, който унищожава слабите зелени кълнове, появяващи се от време на време у вас.
160. Заслушайте се в своята душа! Нима не усещате настъпващия студ? Или пък зеленината в нея вече е изчезнала, отстъпвайки пред лютия студ?
161. Свещенослужителите — градинарите на човечеството — неуморно продължават да сеят зърна с живот в човешките души.
162. Но очевидно, благодатната почва все повече намалява. Или пък немарливи ръце хвърлят зърната, защото Майката-Земя все повече стене под бремето на своите синове.
163. Къде е вашата душа? Под какви слоеве е затрупана тя сега? Пробудете се!
164. Земята е вашата единна Майка.
165. Глупави и смешни изглеждат децата на една Майка, които живеят на едно и също място, но се делят с граници, само за това, че едни са родени тук, а други — там.
166. Стремещт един народ да бъде по-високопоставен от друг е признак на болен разум.
167. Запомнете, че всички вие сте братя и всеки, който се издига над останалите, ще бъде смирен. Запомнете Словото!
168. За времето на съществуване на световните религии, на техните дървета са израснали всевъзможни разклонения — особено в Християнството.
169. Но каква е днес стойността на Християнството, разделено на множество разклонения, които при всяко стълкновение обилно изливат студ и мерзост едно към друго?
170. Разумно ли е да съществуват няколко тълкувания на една и съща Истина?
171. Казвам ви — настъпило е времето, в което за дявола е изгодно да бъдат разпространявани различни възгледи за Истинското Развитие,

172. Защото при различието във възгледите, вие не можете да стигнете до Истинското Развитие.
173. Велика е скръбта, изписана по Челото на вашия Отец, като гледа безумствата на Своите чедра, особено сред вярващите.
174. Много неща са написани за Вярата, но никой още не разбира, че цялото огромно множество изписани книги се свежда само до два реда:
Обичай Бог!
Обичай ближния си!
175. Защото този, който умее да обича, никога няма да върши противното на Божията воля.
176. От век на век се пази и предава заповедта, която за цялото това време никой още не е приложил и която гласи: “Обичайте своите врагове, благославяйте тези, които ви проклинат, правете добро на тези, които ви ненавиждат и се молете за тези, които ви обиждат и гонят.”
177. Къде е тази любов, която Бог ви е заповядал да проявявате?
178. От много време, независимо от предупрежденията и знаменията, които стават, особено в последните десетилетия и които са дело на Света Богородица, хората продължават упорито да вървят към пропастта.
179. Но ето, че дойде времето да се сложи черта на вашето развитие.
180. Сега всеки трябва да осъзнае, че да се мислиш за вярващ и да бъдеш вярващ, не е едно и също нещо.
181. И знайте, че сега всеки вярващ, който, въпреки вярата си прави нещо лошо, става най-големият носител на злото, защото укрепва безверието.
182. И така, бъдете достойни чедра на Своя Велик Отец и приемоте достойно Последния Зов, отправен към вашите души!
183. Оттук нататък вие трябва да станете неспособни да носите студ. Вие нямате право дори и да помислите за някое нещо лошо — при никакви обстоятелства и под ничие знаме, никога.
184. Пътят на Светлината — това е стремежът да разкриеш душата си и да отдаваш безмерно топлината ѝ на околните, без да очакваш нищо в замяна.
185. Това е стремежът да стоплиш и онзи човек, който ще те наскърби.
186. Това е верният Път, водещ към началото на строителството на Храма на вашата душа.
187. И така, нека това Слово ви съди, нека отговорността за чутото да бъде над вас, за да не кажете след това: “Аз не чух.”
188. Отсега ще виждате Божията Слава и Любовта ще просияе над света.
189. И нещастни ще бъдат онези, които тръгнат в обратна посока.
Тяхното време вече е дошло. Събудете се и бъдете творци!
Мир на всички вас!

Амин

Чедра Божи!

Сега пред вас ще бъдат разкрити някои от досега запечатаните Искри на Дъгата и нека те да станат пътеводни звезди във вашия живот!

Но това, до което ще се докоснат сега очите ви, все още не е целият цвят; и само Времето, даващо възможност на пъпката да се разтвори, ще помогне все по-голямо пространство да се изпълни с многоцветен Прашец.

КНИГА НА ОБРЪЩЕНИЕТО

ГЛАВА 1

Чеда Божии! Огледайте се наоколо!

2. Светът, в който живее вашето тяло, домът, който ви дава живот, е осквернен от деянията на човешките ръце.
3. Стремехът към физическо насищане създава преграда срещу проникването на Благодат във вашата душа.
4. Намаляването на притока на Благодат поражда безмерен хлад.
5. Хлад, който унищожава крехките зелени стръкчета, появяващи се от време на време у вас.
6. Вслушайте се в своята душа!
7. Нима не усещате настъпващия хлад?
8. Или вече зеленината в нея е изчезнала, отстъпвайки място на лютия студ?
9. Градинарите на човечеството, а това са многото достойни свещенослужители и други носители на Словото, неуморно продължават да сеят зърната на живота във вашите души.
10. Но благодатната почва видимо намалява или пък нехайни ръце хвърлят зърното в почвата.
11. Защото все повече Майката човешка стене под бремето на Своите синове.
12. Много хора роптаят, че се е изгубила истинската роля на свещенослужителите.
13. Ще ви кажа: свещенослужителите трябва да пазят и изпълняват обредите на своята вяра и в това се състои тяхната истинност.
14. И тъй като обредността се пази, истинността им остава.
15. Що се отнася до духовните дълбини, всеки от вас има възможност с чистите си помисли и дела да достигне и до много по-големи дълбини от всяко едно лице, заемащо най-висши постове в духовенството.
16. Бог по-зачита качествата на душата, а не мястото, заемано от плътта в обществото.
17. Защото тялото е дадено на човека, за да бъде построен Храмът на душата.
18. Докога човешкият разум ще бъде заслепен?
19. Когато човек сгреша за първи път, това показва, че той нещо още не е осъзнал.
20. Втората подобна грешка показва мисловна несръчност.
21. Третата грешка, направена по този път, говори вече за глупост.
22. Глупаво човечество, което притежава голяма разрушителна сила, няма право на съществуване.
23. Разумността на човечеството не се определя от неговите постижения в научно-техническо отношение.
24. Помнете! Висотата на разума се определя от способността на хората да отдават душевна благодат един на друг, без да очакват нищо в замяна.
25. Човек с душевна оскъдност е болно същество.
26. И независимо дали имаш добро материално благосъстояние и висок пост в обществото, в своята духовна немотия ще си останеш само едно същество, но не и достоен син на своята Майка-Земя.
27. Високо положение в обществения живот човек може да получи и мигновено, и с течение на времето.
28. Но това положение е неустойчиво и се основава на неустойчивите възгледи на обществото.
29. В повечето случаи човек може да се задържи на това положение не за дълго.
30. И колкото по-високо е бил, толкова по-силна болка ще преживее при падането си.
31. Дълъг път води към Духовните Висоти. Но този Връх е непоклатим.
32. Падането от този Връх може да стане само по желание на самия човек.
33. Не трябва да се заблуждавате по тези, чиито жизнен път се е отклонил много от праведния път.

34. Не се осланяйте на непроницаемостта и не се съкрушавайте от невъзможността да се започне всичко отначало.
 35. Помнете! Защо да започвате отначало, като можете да се изкачвате безпределно!
 36. Умножавайте и усилвайте светоносните лъчи на своята душа!
 37. И се стремете да предавате тези частици светлина един на друг.
 38. Обменът на светлина и топлина може да стане както с думи, така и чрез делата на вашите ръце.
 39. Не само чрез произведенията на изкуството, но и чрез всяка вещ, сътворена за друг човек.
 40. Това трябва да става само с цел да доставите радост на човека, а не да получите печалба от него.
 41. Вещ, направена с любов, придобива лечебни свойства:
 42. Същността на човека, получил такава вещ, се захранва с допълнителна блага сила.
 43. А всяка вещ, направена за печалба, действа като вакуум за светлината на човешката душа.
 44. Благодатта е като река и не трябва да спира.
 45. Тя влиза в човешката душа и облагородявайки се там, задължително трябва да продължи своя път към друг човек.
 46. Помнете! Спирането на течението води до затиняване на реката и превръщането ѝ в блато.
 47. Затова изпълнявайте достойно предназначението от вашия Отец!
- Бъдете творци!
- Амин

ГЛАВА 2

Монашеството е път на най-пълно уединение от света.

2. Най-благоприятни условия помагат на монаха да очисти своята душа.
3. Въздействието на съблазните зад манастирските стени е значително намалено.
4. Но ще бъде ли крепка волята на отдалия се на монашество?
5. Какъв е истинският път за човечеството, което навлиза в Царството на Душата?
6. Светските хора през целия си живот носят непосилния товар на съблазните.
7. Съблазни, които човечеството само си е създавало..
8. И под които сега са попаднали голямо множество от хора.
9. Кой от нагретите метали ще получи по-добра закалка — който лежи по-далече от студената вода, или който се потапя в нея?
10. Въздействието на съблазните дебне човека в обществото на всяка крачка.
11. Но трябва ли човек да се отдели от обществото?
12. Истината ви казвам: в преодоляването на всяка съблазън става истинското очистване на душата.
13. Всяка преодоляна съблазън при повторно въздействие все повече губи сила.
14. Да построите Храма на своята Душа е възможно само с помощта на изпитанията.
15. Помнете! Истинският път на Спасение преминава през непосредственото преодоляване на съблазните.
16. Монашеството помага само за засилване на връзката с Бога.
17. То е призвано да укрепва по-слабодушните в първите им крачки по истинския път за пречистване на душата.
18. Досега манастирът е служил и служи за приют на отделилите се от света и посвещаващи се на служене на Господа.
19. Но Отец сега дава пояснение, че да Му се служи - това означава стремеж на всеки един да се пречисти и да отдели топлина от душата си за заобикалящите го хора.
20. Манастирите в бъдеще ще пристъпят към истинските си предназначения, задължения,
21. Които те трябва да изпълняват в обществото.
22. Тези задължения ще заменят задълженията за носене на военна повинност, характерна за съвременния хаос.

23. Армията подготвя и обучава на прийоми за владение на силата,
24. Кое се явява същността на Силовото царство.
25. Манастирът ще бъде задължен да подготвя и обучава на възможностите за владение на душата,
26. Явяваща се същността на Царството на Душата.
27. Младите хора за известно време ще трябва да преминат обучение в манастир.
28. Обилната Благодат, която е слизала досега към монасите, в повечето случаи не продължава да тече по-нататък, към нуждаещите се,
29. Които в болшинството си живеят извън манастирските стени.
30. А Благодатта е като река - не трябва да спира.
31. Тя се влива в човешката душа и облагородена там, задължително трябва да продължи пътя си по-нататък към друг човек.
32. Помнете! Спирането на течението води до застояване на реката и превръщането ѝ в блато.
33. С излизането в обществото плътта и душата на монаха веднага се подлагат на множество съблазни,
34. Кое води до необходимостта от укрепване на стъпките във вярата на неговото
35. Встъпване на пътя на истинското очистиране в изпитанията от изкушенията на дявола.
36. Така душата на монаха е по-подготвена да се противопостави на тези съблазни.
37. Същността на човешкото съществуване се състои в постигането на мир между хората и в стремежа да окажеш помощ и отдадеш своята любов на нуждаещите се.
38. Хората не трябва да живеят уединено.
39. Те трябва да са заедно, за да могат всяка минута да са готови да окажат помощ не само на ближните си, но със съвместни усилия да помогнат на своята Природа-Майчица.
40. Затова пречиштането на душата и възпитанието на свещената воля трябва да протича под непосредственото въздействие на всички съблазни.
41. За да може с твърдостта и чистотата на своя дух да послужи за пример за слабодушния!
42. Казано е: "Не върви по краткия път, защото в Моето Царство не всеки ще влезе."
43. Човек трябва да мисли за Бога, за Природата и за своя ближен.
44. Който мисли само за себе си, е нещастен човек.

Амин

ГЛАВА 3

Педагогиката... Каква трябва да бъде тя?

2. Обучението на децата е основата за развитие на човечеството.
3. Бъдещето на човечеството зависи от миогледа на неговите деца.
4. Детето трябва да е обградено от всевъзможни чудеса.
5. Но тези чудеса не бива да му се разкриват в никакъв случай.
6. Вечната Тайна на Чудесата и Красотата трябва да остане неприкосновена,
7. С изключение на лицата, които изпитват нужда от съзидание на тези чудеса и тази красота.
8. Благодарение на загадките, у децата бурно се развива най-необходимото и важно качество — въображението.
9. Колкото по-скоро човечеството се отнесе сериозно към възпитанието на децата още от най-ранна възраст, толкова по-бързо ще настъпи неговото благополучие.
10. Обучението на децата и подрастващите след прехода на обществото през рубежа на Разцвета, ще се промени значително.
11. Какво трябва да знае човек? Кое е по-важно? Математическото мислене или фантазията?
12. Във всички времена Тайната е привличала човека,
13. Която всеки е разкривал по своему в своето въображение.
14. Но за този, у когото е преобладавало студеното въображение и прекомерното неуравновесено любопитство, разкриването на Тайната е завършвало с математически изчисления въз основа на научните данни,

15. След което интересът към предмета или явлението охладнявал и се търсело удовлетворение на познанието за друг, неизвестен обект.
16. Въображението позволява никога да не охладнее интересът към един или друг неизвестен обект.
17. Защото то има способността постоянно да се изменя с времето.
18. И зависи от това как човек иска да види обекта на познание.
19. Възможността, благодарение на която човек вижда неизвестното такова, каквото неговото въображение му позволява, му помага да почувства онова, което е невъзможно да се почувства при точен разчет.
20. Това дава допълнително богатство на душата му.
21. Но какво представлява всезнанието и какво неграмотността?
22. Ако човек фанатично се отдава на постигането на някаква своя цел, която е насочена за благо на обществото или поне не е в негова вреда, то дори целта да е крайно наивна или неосъществима, човекът не бива в никакъв случай да се обезсърчава поради нейната несъстоятелност.
23. И крайно неразумен ще бъде този, който от висотата на големите си познания ще се отнесе пренебрежително към такъв човек.
24. Трябва да се отнасяте крайно внимателно към познанията на човечеството и да не запознавате с тях хората, на които те изобщо не са нужни.
25. Кой изпитва по-голямо удоволствие от играта на шах: този, който отлично знае цялата теория, или този, който не я знае?
26. В първия случай човек може да прекрати играта много преди края на партията, виждайки нейната безизходност. Във втория - партията ще продължи до последния ход.
27. С убеждаването на търсещия в наивността на неговите търсения се нанася непоправима рана на душата му.
28. Защото тогава той, виждайки големите постижения в подобни търсения на хора с по-развито и задълбочено мислене, ясно разбира собствената си сякаш "неразвитост" и ще загуби вяра в своите сили.
29. Неговият живот ще потече като мътна река.
30. А онзи, който има по-обширни познания, забравя, че неговите цели могат да изглеждат също наивни и неосъществими.
31. Но той ще усети цялата радост от движението към своята цел.
32. Тогава в името на какво е бил разбит животът на другия човек, който не е имал такива възможности? Нали в движението към целта, той би получил също такава радост и душата му би се изпълнила с Благодат!
33. За всеки човек в живота е подготвен свой връх на достижимото и свое ниво на живот.
34. Бог е постъпил така, не за да раздели хората на по-възвишени и по-унижени.
35. Всички тези равнища трябва да съществуват само в хармонична взаимосвързаност.
36. Нито едно от тях не може да съществува без останалите.
37. Намирайки се на определеното му от Природата място, човек се стреми да постигне една или друга, присъща само на него, цел.
38. Възможността за постигане на целта от човека в същността си може и да не играе някаква роля в Природата, но самото движение на човека към избраната цел е призвано да формира душата му като личност.
39. По време на това движение човек може да влезе в хармония с Природата и да стане максимално полезен за човечеството.
40. Човек, вървящ към своята заветна цел, рано или късно идва до непреодолима за него преграда; и само тогава, когато той има нужда от помощ, може да му се помогне, но само във връзка с тази преграда.
41. По-нататък, излизайки от затрудненото положение, нека отново върви самостоятелно напред. И така - до следващото препятствие.
42. Във всички общества е възприето погрешното схващане, че щом човек няма научни познания, той задължително се ползва с най-малък авторитет и уважение,
43. А ето онзи, който по научен път може да обясни много явления, непременно се смята за уважаван член на всяко общество.

44. Децата в своята същност са необикновени фантазьори и имат мощно въображение.
45. Колкото повече те виждат всевъзможни явления, толкова по-силно се развива въображението им,
46. Позволяващо им да получат такива впечатления, които няма да им предостави целият им по-нататъшен живот на зрели хора.
47. Но ето, младите хора тръгват по пътя на познанието и с помощта на науката им се разкриват тайните на всички явления.
48. Живата светлина, която струи от Тайната, се умъртвява за тях и се превръща в безкрайна редица от формули и химически елементи.
49. Въображението — този живителен извор за духовния свят започва да гасне у човека.
50. По-нататък въздействието на Тайната предизвиква мъчително чувство на неудовлетвореност.
51. То се унищожава с помощта на допълнителни знания, позволявайки на човек да придобие спокойствие и мнима жизнерадост.
52. Много хора, установявайки окончателния си път на развитие, виждат, че много от получените знания, изобщо не са нужни в професионалната им и жизнена дейност.
53. Знанията започват да се забравят, но ето Красотата, която се крие в загадките на заобикалящия ви свят, никога повече няма да възприемате така, както сте могли да възприемате този свят преди да се запознаете с неговото устройство.
54. Същността на живота не се състои в това да научаваш все повече и повече неща, а в това — да разбереш нещо неголямо, но крайно важно.
55. Човек трябва да познава само онова, което помага да се развиват неговите истински качества.
56. А ако се стреми да узнае много повече, той започва да се запознава с онези знания, които се отнасят до живота на друг човек.
57. Той може и да не се възползва от тези знания, но в резултат на запознаването му с жизнения път на друг човек, в повечето случаи на него му се струва, че този път е по-лек от неговия собствен.
58. След което у него се развива завист и злоба.
59. Човек, който живее между стените на плътските потребности, никога няма да може да се съгласи, че жизненият път по трудности е еднакъв за всички,
60. А най-неудобна и тежка ще бъде трудовата дейност за онзи, който е претърпял загуба в духовното си развитие и не е намерил истинското си място в Природата.
61. Престижът на научно-техническата образованост е нараснал до такива мрачни висоти, че децата още от малки се възпитават в потребността “да успеят в живота”.
62. В резултат на което от болшинството от тях не се получават нито учени, нито истински развити хора.
63. Завършвайки началното и средно задължително образование, младите хора полагат всички усилия да постъпят във висшите учебни заведения.
64. По този път всеки завършен висш източник на “всезнание” прибавя авторитет на човека в обществото.
65. Така се получава една остра и голяма изкривеност в обществото, която усърдно се стараят да не забелязват.
66. Защото в позицията на работници остават хората, които сякаш не са способни за нормално развитие.
67. Към тях, в повечето случаи, се проявява и съответното отношение на пренебрежение от страна на хората с повече познания.
68. Това предизвиква ответно въздействие на злото, което се изразява в мнението, че хората на умствения труд просто не желаят да работят.
69. И така трудът започва да се смята за нещо трудно и неблагоприятно.
70. В такова състояние тази невидима черта се е проявявала и ще се проявява винаги.
71. Хората от работническия слой, под влиянието на тази психологическа атмосфера, неволно признават своята “малоценност”.
72. Те се стараят да я компенсират само с плътски наслади.
73. А това веднага води до намаляване на притока на духовна Благодат към тях.
74. И човек започва все повече да губи истинската си същност,

75. Защото намаляването на притока Благодат ражда безмерен хлад.
76. Ако един мъж посвети живота си единствено на постигане на удовлетворение на плътските си възжелания, за кратко време той ще се превърне в неразумно безполезно същество, способно да носи само страдания на ближните си.
77. В работническите среди светли остават само тези, които по достойнство са оценили качествата си на творци, независимо от обществената престижност на заеманото място,
78. Защото съществуването на самото понятие "най-престижно" е признак за болно общество.
79. Децата по човешките си качества многократно превъзхождат по-голяма част от възрастните.
80. Техният духовен свят още не е изкривен от всевъзможните житейски превратности, съществуващи в живота на възрастните.
81. Възрастното население на Земята е направило съдбоносна грешка, отдалечавайки се от детството на голямо разстояние.
82. Детство и зрелост не са противоположности.
83. Зрелостта е продължение на детството.
84. Много нещастни са мъжете, които със снизходителна насмешка гледат на действията на човек, у когото се прокрадва нещо детско.
85. Основно достойнство на децата се явява тяхната способност да възприемат заобикалящото ги чисто и прекрасно.
86. Те лесно могат да възприемат истината, че заобикалящите ги дървета, земя, камъни са способни да ги усещат.
87. В такива светли минути, ако насърчим правилно децата, можем да им помогнем да слейт душите си с Природата,
88. Кое то по-нататък ще ги направи верни нейни синове.
89. А до какво е довело отрицанието на всички чудеса - вие виждате с очите си, като се огледате наоколо.
90. Възрастният човек е започнал да се превръща в жив студ
91. И не е способен да даде на своето потомство нищо друго освен студ.
92. Възрастните се явяват авторитет за децата
93. И да не се занимава със своето усъвършенстване и пречистване е престъпно за човечеството.
94. Дори самите възрастни в своя живот са подложени на въздействието на определени авторитети:
95. Светът е така устроен, че в човешкия живот трябва да съществуват върхове, на които би могъл да се опре развиващият се човек.
96. Но мирските авторитети са силни с уменията си и слаби духом.
97. По-голямата част от тях не е могла и не може да използва пречистващата Благодат,
98. Кое то ги прави неспособни да получат допълнителна енергия от Бога.
99. И животът на хората, постигнали върхове, може да се съпровожда от вредни навици.
100. Това се използва от дявола като спомагателно средство за разрушителните му сили.
101. Много хора, които имат определени пороци, се опират на този или онзи връх, притежаващ същите пороци.
102. Но по-опасно е това, че младите хора, подражавайки на любимия авторитет, придобиват всевъзможни пороци.
103. Нещастните последователи казват: "Виждате! Какви успехи е постигнал този човек, макар и да е имал лоши пороци."
104. Но никой не споменава, че ако беше се освободил от тези пороци, той би могъл да постигне много повече.
105. Помнете! Човек, който не се стреми към лично пречистване, става съратник на сатаната.
106. Хора! Свалете от главите си сивото покривало на лъбеззрелостта!
107. Докато не е станало късно, развивайте своето въображение, мечтайте!
108. Защото въображението е мощен източник за *истинското* познание на Битието.
109. Не се стремете да се отдалечавате от детството и не се срамувайте да приличате на деца!
110. Но помнете, че в същността на детето е *да взима*, а в същността на възрастния — *да отдава*.
111. Знайте: докато сте на Земята, вие сте Нейни деца.

112. И само вашият стремеж към лъжлива зрялост може да ви направи неразумни същества,
113. Носещи студ и страдания на заобикалящите ги хора и заобикалящия ги свят.
114. Спомнете си какви чувства поражда у вас детето, което се облича с дрехата на възрастния и се опитва да си придаде солиден вид.
115. Ето такива изглеждате и вие в очите на Истината.
116. Затова бъдете деца, както ви е и заповядал Отецът ваш Небесен!
Мир вам.
Амин

ГЛАВА 4

Всичко, с което Майката-Природа е надарила човешкото тяло за живота, е истина.

2. Но всяка истина може да бъде подложена на изкривяване.
3. Въпреки, че Истината винаги си остава една и съща, хората са способни да я приемат, като предварително я покрият с покривалото на лъжата.
4. Разумът, който ви е даден, е длъжен да определи съществуващите вече граници на разумното.
5. Но не и да установява свои, удобни само за него предели.
6. Плътта може да използва само онези способности на удовлетворение, които не са в ущърб както на самото тяло, така и на чуждото;
7. Способи, които не водят до ущърб, както на собствената душа, така и на чуждата.
8. Способи, които не са в разрез с предназначението от Природата.
9. Развитието на душата върви по друг път, отколкото удовлетворяването на похотите на плътта.
10. Увлечението по удовлетворяване на физическите потребности води до намаляване на душевната благодат.
11. Усилване на формирането на душата води до отслабване на плътските възжеления.
12. Разумният предел на облажаване от земните желания се намира там, където човек във всеки един миг е способен да се откаже от удовлетворението на възникналите похоти в името на духовното формиране.
13. Неразумният стремеж към плътски наслади принуждава човек да загуби връзката си със Божията Благодат.
14. А това въвлича тялото му в бездната на низшите страдания.
15. Те са гнет от дявола, възникващ тогава, когато плътта не е в състояние да задоволи възникналата похот.
16. Празникът е даден на хората, за да развива наслаждението на духа.
17. Само неразумният може да замени наслаждението на духа с наслаждението на плътта.
18. Пределът на такова падение е когато човек очаква празника като узаконена, дългоочаквана възможност да върши безумства.
19. Още повече, че човек превръща всяко събитие в живота си в подобен празник.
20. Такива хора са нещастни.
21. Техният разум, както и при много други хора, е в такова печално състояние, че дори и явеното им Спасение предизвиква съмнения и те търсят чудеса.
22. Истината ви казвам: дошло е времето, когато няма да се дават чудеса от Бога, а ще се даде последна възможност за спасение на душата.
23. Не всички, видели чудо, ще станат истински вяващи.
24. Зад тях ще се наредят и тези, които са повярвали от страх, а не по убеждение.
25. Вяващият от страх, все едно няма да успее да прочисти своята душа.
26. Струва ли си така да се изкушава Бога?
27. Повярвалият с разбиране и по убеждение няма нужда от чудеса, защото неговата душа ще се прочисти.
28. Не трябва едновременно да обичате Бог и в същото време да имате страх пред Него.
29. Обичащият Бога е безсмислено да се бои:

30. Тази Любов ще го опази от противното на Бога.
 31. Страхът и любовта никога не съжителстват заедно,
 32. Както пробитият съд и водата.
 33. Ако някой казва, че обича Бог и се бои от Него, той не е искрен.
 34. Никога не е късно да направиш първите си крачки към праведността.
 35. Помни! Колкото по-бързо поемеш по праведния път, толкова повече ще успееш да изместиш мъката от своята душа.
 36. Стъпи на пътя на Истината и в скоро време ще почувстваш затопляне в душата си.
 37. Но стъпил на този Светъл Път, ти ще бъдеш подложен на страшни изкушения от дявола.
 38. Но колкото по-дълго издържаш изпитанията, толкова повече ще чувстваш облекчение.
 39. Труден е Пътят на Възхождението... Но колко бързо и лесно достигаш предела по време на падение!
 40. Казват, че удавникът се хваща и за сламка.
 41. Но истината ви казвам: ще дойде време, когато народите ще търсят тази сламчица.
 42. Последният Завет е корабът, който ще ви предпази от удавяне.
 43. Тези, които търсят места в него в последните минути, няма да ги намерят.
 44. Малко ще бъде да се каже: "Аз вярвам."
 45. Трябва и душата да се е повдигнала до това равнище.
- Така че бъдете творци!
Мир вам.
Амин

ГЛАВА 5

Разумно ли е да измолвате опрощение от Бога за извършените грехове?

2. Истината ви казвам: не!
3. Очистването на порочните наслоения става с помощта на вашите деяния.
4. Човешката душа се формира само чрез деянията на плътта.
5. Помнете! Със своите слова може да заблудите всекиго, но своята душа - никога!
6. Душата е чедо Божие.
7. Тя е свързана с Него независимо от словесните ти излияния.
8. Затова Бог ви вижда непосредствено по чистотата на душата.
9. Мисълта е преддверие на делата.
10. Но мисълта носи в себе си определящото начало, в което е заключена възможността да се избере праведния път.
11. А и каква ще бъде цената на изпитанието, ако резултатът се определя с думи?
12. Земята не е свят на греха.
13. За хората Тя е висше мерило за Хармония и Красота.
14. Човек живее в постоянно съприкосновение с Красотата и Духа на Природата.
15. Мнозина ще кажат, че Природата е сурова и унищожава понякога много невинни хора.
16. Но не говори ли това за неразумността на хората?
17. "Един човек стигнал до брега на прекрасно море.
18. Той толкова харесал неговата красота, че незабавно започнал да строи къща недалече от крайбрежния прибор.
19. Когато един ден се върнал от лов в местните гори, то намерил, че къщата и цялото му имущество били отнесени от морските води по време на прилива.
20. Дълго след това нещастникът изричал проклетия към удивително прекрасната водна стихия."
21. И така, кой трябва да влезе в жизнения ритъм на другия?
22. Земната Природа в жизнения ритъм на хората или хората в жизнения ритъм на Природата?
23. Земята се подчинява на ритъма на Вселената.
24. Децата на Земята са длъжни да се подчиняват на ритъма на Земята.
25. Да подчиняваш Природата на себе си е велико безумство.

26. Да опознаеш Природата и да влезнеш в Нейния ритъм, за да не търпиш бедствия — това е истината.
27. Човечеството, неспособно да влезе в ритъма на Земята, е обречено на страдания.
28. На какво ниско равнище може да бъде разумът на човечеството, след като то не е способно не само да влезе в ритъма на Природата, но и да установи мир между съставните части на своя организъм.
29. Нужно ли е опрощение на човека отвън, ако неговото опрощение се намира в собствените му ръце?
30. Нежеланието сам да постигнеш своето опрощение говори за духовна ограниченост.
31. Но не казвайте, че не можете да намерите сили да направите това!
32. Истината ви казвам: търсете човека, който ще ви даде сили!
33. Този човек вече ви чака.
34. Помнете! Истината не я разнасят. При Истината идват.
35. Опрощение можете да измолите само от този, който е способен да наказва.
36. Вашият Бог е Дух на Благодатта.
37. Великата Негова Слава се състои в това, че Той винаги се опитва да помогне на всеки, колкото и паднал да е той.
38. Той обича всички вас поравно.
39. Извършвайки грехопадение вие укрепвате връзката си с дявола,
40. Който винаги се стреми да ви наказва.
41. Но Благата Сила не е способна да наказва.
42. Постигайте Великата Слава на Отеца Ваш Небесен! Бъдете Негови достойни чедра!
- Мир вам.
- Амин*

ГЛАВА 6

Човек по същността си е съединен със Земята чрез своята плът.

2. Това означава, че на Земята този човек трябва да живее само с помощта на деянията на плътта.
3. Плътта не може да се занимава с духовна дейност.
4. Тя може да бъде само помощник в това тайнство и да претворява духовната дейност във видими и осезаеми резултати за околните.
5. Затова за човешката душа и за нейното спасение може да се съди само по делата на плътта.
6. В зависимост от същността на благотворните дела на човека може да се види колко силна е неговата вяра.
7. Колкото по-слаба е вярата му, толкова по-малко са благодеянията и толкова по-малко е самото благодеяние, което той прави за другите.
8. Но сред сивото хорско безверие или маловерие могат да се намерят и шепи добри хора,
9. Които изобщо могат да не мислят за същността на Бога, но правят благодеяния при всяка възможност.
10. И ще ви кажа, че душите на тези хора се намират на пътя към Спасението.
11. Върху тях лежи Божият Печат и те вярват в своите добри дела,
12. Вярват в това, че частица от душата, отдадена на хората, непременно ще даде своите кънове.
13. Те вършат тези деяния, които Бог е предначертал да се вършат между хората.
14. И Бог ще ги подкрепя със Своята Благодат.
15. Ще ви кажа, че добрият, но невярващ човек може да използва всяка подкрепа на Божията Благодат само в нищожна степен,
16. От което този човек е слаб духом.
17. Ако той повярва в същността на Божията Слава и успее да отвори душата си за достъпа на Благодатната Сила в нея, винаги ще получава необходимия запас от духовни сили,
18. Които ще укрепят духа му и ще му помагат лесно да понася времето на зли противодействия.
- 20

19. Невярващият човек, който върши благодеяния по повеля на душата си, е обречен да изтърпи тежки душевни изпитания.
 20. Болката, която често ще посещава душата му при лошите постъпки на заобикалящите го хора, така ще подкопае тази душа, че това може да предизвика или нейното закоравяване, или плътта на човека ще се хвърли в бездната на всевъзможни болести,
 21. На основата на които ще престане всяка благодетелност.
 22. Защото душевният недъг води до телесен, но телесният недъг не води до душевен, а е изкушение да паднеш духом.
 23. В света живеят много хора, в душите на които има някаква добра сила.
 24. Но болшинството от тях не издържат на натиска на дявола и душите им закоравяват.
 25. Такива хора започват да се обграждат с благи словоизлияния, което с течение на времето значително укрепва връзката на техните души с дявола.
 26. Помнете! Не може реката едновременно хем да тече, хем да се отдели от извора.
 27. Постигайте Истината за великата Слава Божия, защото това е единственият Път за вашето битие.
 28. Бъдете достойни чедра на Великия Родител!
- Мир и щастие вам.
Амин

ГЛАВА 7

Животът на Божиите чедра е подобен на морската повърхност, набраздена от вятъра,

2. Където има минути на разпенени вълни, по гребена на които играят Слънчеви лъчи, но има и минути на скръбни низини, покрити с бягаща сянка.
 3. Неспokoйно е житието на основата на великата Вярa...
 4. Но как расте духовната сила? Не расте ли в труда на Божиите чедра?
 5. Истината ви казвам: вяра без дела няма да намерите.
 6. Но не е ли трудът преодоляване на преграждащото стъпало?
 7. Човек не става планинар, движейки се в равното поле, а само преодолявайки високи върхове.
 8. Какво възпрепятства Слънчевия лъч? Не е ли това тъмнината като в рог?
 9. Какво може да спира южния вятър? Не е ли това северният поток?
 10. Затова вашият труд, в който се крие същността на Божиите лъчи, е стремежът да преодолявате тъмнината и студа.
 11. А истинският труд се проявява не на гребена пенлив, където Слънчевите лъчи ви гаят с дъгата си, а в сенчестата низина.
 12. За какво ви беше казано много отдавна: "Какъв е смисълът да обичате тези, които ви обичат? Не правят ли това лицемерите? Обичайте тези, които ви ненавиждат",
 13. Когато студените стрели се устремят към вашите сърца.
 14. Затова вярата се определя в сумрачната мъгла.
 15. Да бъдат посрещнати с чисто сърце големите прегради! Защото този труд изпитва вашата вяра и ви дава възможност да се изкачите по-високо и да съзрете по-далечен хоризонт.
 16. Колко лесно е да се говори за вярата, когато животът е безветрен, но друго нещо е да проявите достойна вяра сред големите трудности.
 17. Когато виждате Слънцето над главата си, чувствате велика топлина, радост и вяра в попълно проявление.
 18. Но Слънцето не стои на едно място.
 19. И колкото повече се отдалечава към хоризонта, толкова повече и сенките се удължават и толкова повече настъпват студът и влагата.
 20. А ето, че Слънцето и съвсем се скрива за известно време от твоите очи.
- Тъмнината и студът обгръщат с влажна пелена търсещото чедо.
Къде е истинският труд?
21. Труден е пътят за зрящия външно.
 22. Но ако вие поемете същността на Слънцето в сърцето си, то ще запламти с неугасим огън.

23. И Слънцето ще пребъде с вас навеки и нито за миг няма да се скрие от вас.
24. И тъй познайте същността на истинското причастие, за да не блуждаете в непрогледната тъмнина!
25. Защото Словото на великия Отец идва при вас в плът и кръв, подобно на вашите.
26. И този, който се стреми изцяло да попие Словото в сърцето си, наистина ще вкуси и плътта и кръвта Моя.
27. А поелият това Слово, да го претвори в своята плът! Тогава ще пребъда с това чедо навеки.
- Амин*

ГЛАВА 8

Служителите на Православната църква ревностно се придържат към каноните за изографисване на светите образи.

2. При това те са на мнение, че един художник не може да стане иконописец.
3. Като разбират под това най-висшата сила на духовно въздействие върху зрителя от страна на иконописния образ.
4. Това виждане, което заема основно място в мисленето на служителите на Църквата е довело до това, че от век на век иконописците са се придържали и продължават да се придържат към изображение на едни и същи ликове, с едни и същи технически похвати.
5. Може ли на човек, който от детството си вижда едни и същи образи, в които страстно вярва, да се яви някакъв друг образ? Така е и при иконописеца,
6. Който, пристъпвайки към изографисване на един или друг образ, неволно ще започне да пресъздава лика, запечатан в главата му.
7. Това означава, че иконата, отразявайки сякаш “истинската” вяра, става традиция в духовния живот на човека.
8. Тази външна страна като сива мъгла закрива зора на много търсещи хора.
9. Тази грешка е довела до голяма загуба.
10. Първите иконописци, бидейки страстно вярващи и постоянно възнасяйки молитви, усърдно са се подготвяли за претворяване на светия образ.
11. Те са пристъпвали към работа едва тогава, когато образът на светеца се е явявал във въображението на твореца толкова ясно, че той е започвал отчетливо да вижда по-нататъшната си работа.
12. А след това всичко е ставало съвсем естествено.
13. Иконописците след тях са се възпитавали от тези образи и когато са творили, неволно са се придържали към тях.
14. Но даже когато творецът не си и помисля да изобрази светеца по друг начин от традиционния, той не може да избегне едно влошаване в изображението, което се предава от поколение на поколение.
15. И толкова по-разнообразно е то, колкото повече иконописци пристъпват към тази работа.
16. Сега от съществуващите до днес ликове на светци не могат да се намерят дори и два еднакви,
17. А в някои случаи те изцяло се различават един от друг.
18. Затова най-ценно и истинско изображение на светия образ ще бъде именно онова, в което образът изцяло е бил извлечен от въображението на твореца,
19. Където то се е проявило след сериозна подготовка на възпяващия Красотата
20. И той е наситил своето произведение с жив дух.
21. Когато са се създавали първите икони, поради оскъдността на техническите похвати, изображенията на светите ликове не са могли да предават богати духовни измерения.
22. Даже ако иконописецът е работил с жив образ, той не е бил в състояние да го пресъздаде правдиво.
23. Затова иконата, с течение на времето, започнала да се цени само благодарение на образа.
24. Тази ценност на образа, предавайки се от поколение на поколение, се превърнала в традиционен канон.

25. Но мисленето и духовният свят на човека остават нетрадиционни.
26. Ценността на иконата като образ започва да се губи.
27. Иконописният лик предизвиква истински душевен трепет единствено само у вярващите.
28. А на останалите той само напомня за Вярата на миналите поколения.
29. И това е вярно по отношение на развитието на живота.
30. Първите икони са събирали в себе си всички достижения на човешкото умение.
31. Но след време, иконописца и изобразителното изкуство се разделят и всяко от тях тръгва по свой път на развитие.
32. Но тръгнало да се развива по своето русло само изобразителното изкуство.
33. Руслото на иконописца, поради липса на течения в него, започва да застоява.
34. Застояването настанало в онези времена, когато се появили иконописци, които не се стремели да обърнат внимание на явяването на светиите пред своя вътрешен взор,
35. Поради което през последните векове те само нагаждат своите произведения към здраво установилия се канон,
36. Изцяло доверявайки се на вече съществуващите образи.
37. При създаването на такива творения, не е задължително да имаш големи познания за духовните дълбини на човека.
38. Достатъчно е само да изучиш и усвоиш техниката на иконописца.
О, колко велика е загубата!
39. Въз основа на вродения стремеж към съзидание на красота в началните времена на първите икони, светият образ е предизвиквал както трепет пред светостта, така и любоване на майсторството на човешките ръце.
40. Създавайки своето творение, първите иконописци са влагали в работата си целия порив на душата си и всичките си способности,
41. Поради което техните творения започнали да излъчват светоносни лъчи към тези, които ги съзерцавали.
42. Но с течение на времето, страхувайки се да се отклонят от утвърдените канони, майсторите започнали само да се придържат към известните вече образи.
43. И оттогава все повече започнало да намалява умението да се влагат в работата всички душевни дарове на сътворяващия.
44. Работата над образите на светите ликове все повече започнала да придобива сивкав оттенък.
45. За разлика от иконописца, изобразителното изкуство непрекъснато се развива, преминавайки от един праг към друг.
46. А вътрешният свят на човека продължава непрекъснато да се движи, без да напуска този поток.
47. Намирайки се в движение, виждането на Божиите чедата се променя, значи и потребностите от Красота стават все по-различни.
48. Човек, достигайки определена степен на зрялост, започва да се нуждае от определено удовлетворение на своите духовни качества,
49. За развитието на които спомага изкуството, подобрило не само образната си страна, но и достигнало все по-големи дълбини в психологията,
50. Кое то може да се постигне чрез развитие на методите на изображение.
51. Не трябва да се забравя, че истинското изкуство носи в същността си оздравяващо въздействие за душата.
52. Но изкуството е клон от дървото на религията.
53. Кое ще загине, ако клонът се отчупи от дървото?
54. Дървото, лишено от клони, ще пусне нови клони.
55. Но клоните, лишени от дървото, ще изсъхнат.
56. Разумен ли е стремежът да се отделят клоните от дървото?
57. Голямата грешка, която правят свещенослужителите, е пренебрежението към овладяване на виждането на Красотата.
58. Свещенослужителят трябва да владее основите на разбиране на изкуството
59. И още по-добре, ако той владее в някаква степен умението да пречупва светлината както облака, създаващ цветна дъга,

60. Защото истинното изкуство позволява не само по-пълно да се предаде благодатта на душата на твореца на околните, но и помага да се организира и обогати духовния свят на съзрателя.
61. Изкуството не бива да се разделя на нещо светско и нещо духовно. Това е голямо невежество.
62. Но самото изкуство, в зависимост от висотата на духовния свят на твореца, може да носи или светлина, или тъмнина.
63. Разделянето поради слепота на културата от духовността, още от древността е довело до това, че великите основи са получили дълбоки пукнатини.
64. А сега все повече започват да виждат как културата става бездуховна, а духовността - безкултурна. О, колко голяма е загубата!
65. И така, постигайте достойно даровете, с които ви е надарил великият Родител!
Бъдете творци!
- Амин*

ГЛАВА 9

На човека в периода на юношеството и младостта са дадени големи енергийни възможности.

2. До времето на разцвѣта тази разливаща се енергия трябва да се канализира в един или няколко потока,
3. Така както голямата пълноводна река влиза в тесен проход и увеличавайки силата си с тътен се устремява напред.
4. Защото се получава не стесняване на възможностите, а съсредоточаване на цялата енергия в избрания път.
5. Младият човек е длъжен да използва разливащата се в него енергия единствено само за откриване на своето място в Природата.
6. Щом изберете своята трудова дейност, вие трябва да ѝ отдадете всичките си сили.
7. При това вслушвайки се в своята душа.
8. Ако душата се разтвори и приеме вашата дейност, това и ще бъде вашето място в Природата. Тези места могат да бъдат и повече.
9. Ако душата ви не възприема вашия труд, вие задължително трябва да насочите енергията си към избор на нов път.
10. Това търсене е крайно отговорно в човешкия живот,
11. Защото от избора зависи по-нататъшния ви живот.
12. Но мястото в Природата и мястото в обществото не са едно и също, въпреки че се преплитат.
13. Мястото в Природата се определя от естествени проявления и е непосредствено насочено в помощ на развитието както на хората, така и на заобикалящия свят.
14. Мястото в обществото се определя от изкуствени проявления, насочени към странични деяния, чрез които за в бъдеще сякаш се създава полза за хората.
15. Помнете! Светли остават онези хора, които по достойнство са оценили своите качества на творци, независимо от престижността на избрания път.
16. Защото съществуването на самото понятие "най-престижно" е признак за болно общество.
17. Бъдете внимателни към колебанията на душата,
18. Защото в минути на умора и неуспехи дяволът активно ще въздейства върху вас,
19. Кое то ще предизвиква мисли за вашата неспособност да продължите избраната дейност.
20. Това въздействие продължава в зависимост от силата на вярата във вашите деяния.
21. Разумът на младия човек, откъснат от религията и непознаващ същността на Висшия и низшия светове, не е способен да противостои на съблазните.
22. Младите хора насочват цялата си енергия към удовлетворяване на плътските потребности,
23. От което разумът не се развива и енергията се разпилява.
24. Най-опасният момент настъпва тогава, когато младият човек започва да търси материални удобства,
25. Чрез които да прекара времето си и да се разтовари,

26. Неразумно разбирайки под пълнота на живота възможността да изпита всички сладости на плътските възжеления.
 27. Но много от вас ще се излъжат, мислейки, че лесно ще се измъкнат от това тресавище, щом само сметнат за необходимо.
 28. Това благо може да пусне само онзи, който притежава голяма сила на волята.
 29. Възможността за наслади възниква в същия период, в който се появява и необходимостта от избор на свой житейски път.
 30. Тази съблазън възниква за това, че вие по-рано от необходимото да изразходвате дадената ви сила.
 31. Болшинството млади хора поначало погрешно намират своя жизнен път
 32. И се стремят да тръгнат по него колкото може по-късно.
 33. Но поели по този път, след време разбират, че той е избран неправилно.
 34. А енергия, необходима за търсене на нов път, няма.
 35. Но много млади хора така и не осъзнават, че не са на мястото си,
 36. Поради което гледат на своята трудова дейност само като на обществена необходимост.
 37. Времето прави такива хора сиви и безполезни,
 38. До което не достигат даже животните.
 39. Да се върнат назад за търсене на своя път е невъзможно.
 40. Помнете! Не за услаждане на плътта е длъжен да живее човек, а за развитието на своята душа.
 41. За съжаление, малцина се вслушват в Гласа на Истината, но уверявам ви, за извършената грешка ще се каят всички.
 42. Само че това ще бъде безполезно.
 43. Затова, бъдете внимателни към своите дарби, и не се отнасяйте към тях пренебрежително.
- Иначе падението няма да закъснее.
Творете! Мир Вам.
Амин

ГЛАВА 10

- Голяма грешка на хората е стремежът им да оценяват човека по делата му от миналото,
2. Да съдят за качествата му по отминали времена.
 3. Човек е истински само в момента на общуване с него.
 4. В следващият миг той вече става друг.
 5. Също както е невъзможно два пъти да влезеш в една и съща река.
 6. С един и същ човек вие трябва да се запознавате непрекъснато, при всяка нова среща.
 7. Хората се срещат един с друг с чувствата, които са запазили от последната си среща.
 8. Това е справедливо само по отношение на светлите чувства.
 9. Или се срещат с чувства, породени от получени сведения за този човек.
 10. Тези сведенията обикновено идват от страничен човек, който ги предава според своите впечатления.
 11. А те в зависимост от прозорливостта на човека, могат да бъдат повече или по-малко верни.
 12. Това още повече отдалечава от истинската оценка за човека.
 13. Човек, в зависимост от бързината и широтата на своята мисъл, за определен промеждутък от време е способен или напълно да се промени, или да се придвижи в развитието си на съвсем малко разстояние.
 14. Посоката на развитие е или към възход, или към падение.
 15. Човек, извършил някаква постъпка, прави изводи въз основа на последствията,
 16. А това веднага го променя.
 17. Неспособни да правят изводи не съществуват.
 18. Само дълбочината и обемността на изводите е различна.
 19. Затова е казано, че не е важно какъв е бил човек;
 20. Важно е какъв е сега и още по-важно е какъв ще бъде.

21. Човешката плът далеч не винаги сътворява неща, които са за благо в развитието на душата.
22. Слабата душа не е способна да насочи плътта към големите Върхове,
23. Което принуждава плътта да твори в пълна зависимост от суетата на заобикалящите я хора.
24. Това крайно затруднява оценката за човека, тъй като външните му прояви се приемат за истинни и присъщи на този човек.
25. Може да живееш много години с някого, но така и да не го опознаеш.
26. Истинската му същност може да открие само по-прозорлив човек.
27. Колкото по-сложен е светът, с толкова повече външни проявления живее човек
28. И толкова по-недостъпна става истинската му същност.
29. Как да се определи по външните проявления, у кого те са гласът на душата и у кого - плод на инстинкта за самосъхранение?
30. Не винаги гласът на душата отговаря на обществените механизми.
31. Човек, виждайки тези несъответствия, в повечето случаи не се стреми да се придържа към вътрешния си глас.
32. От това неговата душа започва да обеднява.
33. Истинската същност може да бъде разкрита или у човек с по-силна и чиста душа,
34. Или когато човек се хвърля в бездната на чувствени изблици,
35. Или у човек, който стои в основата на нещата.
36. В моментите на велики тайнства, когато у човека се появява необходимост да разкрие своята душа, не бива да сте слепи и безучастни.
37. Иначе разтварящата се душа, усетила студа, ще се затвори.
38. И на вас в бъдеще може никога повече да не ви се предостави случай да опознаете дори и частица от истинската същност на човека.
39. Бъдете внимателни за деянията на плътта и потребностите на душата!
40. Помнете! Делата на плътта развиват душата.
41. Ако вършите обратното на душата, вие я охлаждайте.

Мир вам.

Амин

ГЛАВА 11

Колко голяма е опасността за младите Божии чедра, които приемат все по-голямата лавина от познания, рухнали към тях от Вселената.

2. В Природата няма място за натрупващия познания.
3. Ако ви е дадена възможност да се докоснете до необичайни явления, това означава, че ви готвят за възприемане на определена информация и за начало на определена дейност.
4. Но знайте, че вие, както никой друг, се намирате в изключително отговорно положение,
5. Защото можете да станете активни последователи както на информация от страна на Светлината, така и на информация от страна на тъмнината.
6. За да станете последователи на тъмнината не трябва никакви особени усилия.
7. Даже може и да не го забележите, защото ще стане по пътя на удовлетворяване на неуравновесеното ви любопитство и на празно натрупване на информация.
8. Основното качество, благодарение на което вие не оставате сега уединени и се събирате заедно в един път е вашата вяра в необикновеното.
9. Вашият разум е предразположен да се доверява на всяка информация в тази област.
10. На първо време вие усещате доверие, но с течение на времето то прераства в увереност,
11. Защото става стесняване на постъпващата информация, в резултат на което отмира способността ви за истинско мислене.
12. В крайна сметка вие започвате да използвате само тази получена информация, за чиято истинност даже не можете да гарантирате.
13. В тази връзка, като се намирате, както изглежда, на по-висока степен благодарение на обширните си и неизвестни досега знания, вие можете да станете затормозяващ фактор за истинското развитие на човека.

14. Защото вашият мозък ще замръкне в студените познания и вие ще се превърнете в машина с постоянно увеличаващ се обем информация.
 15. Истината за живота не се крие в това да знаеш все повече и повече, а да знаеш нещо малко, но изключително важно.
 16. Помнете! Качеството на човека не зависи от обема на техническите му познания.
 17. Човек не трябва да бъде като попивателна, човек трябва да бъде деятел.
 18. И за всеки човек е подготвена точно определена дейност.
 19. За да я намерите, не е нужно да мъдрувате, а само да застанете на пътя за пречистване на душата
 20. И по него след известно време ще се разкрие предназначеният ви житейски път.
 21. Вселената владее огромен обем от информация.
 22. Всяко разумно същество може да получава информация за различни аспекти на Битието както на Вселената, така и на всичко съществуващо в Нея.
 23. Мъдростта на тази или онази цивилизация се заключава в умението от цялото разнообразие да се избере само тази информация, която в своята съвкупност ще съдейства за хармоничното развитие, присъщо само на дадената цивилизация.
 24. Стремете се да се пречистите и да придобиете топлина в своята душа, много топлина.
 25. Тя ще ви предпази от тръгване по грешен път.
 26. Защото не всичко, което не вреди, е добро.
 27. Спомнете си преданието за манната Небесна. Господ заповядва да се вземе толкова, колкото е необходимо за един ден, без запасяване.
 28. Но мнозина не послушали и започнали да се запасяват.
 29. А за една нощ всички запаси замирисали и се покрили с червеи.
 30. Ще кажете, че информацията не е манна, тя не може да се развали.
 31. Това е вярно. Но ще се развали хранилището, където тя се натрупва.
 32. Не се стремете да уловите и натрупате цялата информация.
 33. Защото тя съществува винаги.
 34. Вие трябва само да се научите да я вземате.
 35. Сега тя ви се поднася като учебен материал, за да развиете своите способности в тази област,
 36. С което вие неведнъж сте се сблъскали, получавайки лъжлива информация.
 37. Тя се дава не за развлечение на тези, които ви я дават, а за подготовка на вашия разум.
 38. Помнете! Никога няма да получите сериозна и необходима ви информация, докато душите ви остават в замърсено състояние.
 39. Защото истинското мислене у човека може да тече само когато душата е чиста.
 40. Получавайки неизвестни досега знания, бъдете бдителни до краен предел,
 41. Слушайте гласа на своята душа!
 42. Вие трябва да вземате само тази информация, която може да влезе в хармония с развитието на душата.
 43. В противен случай, получавайки информация, вие все повече ще охладнявате
 44. И въпреки своето желание ще поведете човечеството към пропаст.
 45. Но помнете, че сега бравата лежи до корените на дървото и всяко дърво, което не носи добър плод, ще бъде отсечено и хвърлено в огъня.
 46. Бъдете достойни чеда на вашия велик Родител!
 47. Постигнете преди всичко същността на своята душа!
- Мир на всички вас.

Амин

ГЛАВА 12

Небесният Отец е сътворил Своите чеда по Свой образ и подобие.

2. Образът е една истина, подобие — друга дълбина.
3. Великият Отец е заповядал на Своите чеда да станат подобни на Него и да бъдат творци на любов и красота.

4. И децата му като броеница плахо са застанали в тъгълчето на удивителния Свят, създаден от Вечността. Потокът на времето плавно е обгърнал първите души и уверено ги е притеглил в Безкрайността.
5. Колко велико е чудото на Красотата!
6. Океан от разнолики цветчета с ласкав шепот се плиска в безбрежието...
7. Но веднъж под едната ръка се появила линия, изпод другата изпърхал звук, а някъде от устата се отронило удивително слово...
8. Дъга пламнала над главите на малките пътници.
9. Но шумът все повече нараствал...
10. Оттогава много обувки скъсали Божиите чеда по пътищата на Времето в търсене на своята зрялост.
11. Линии и ноти уверено пресичат плоскостта. А дълбочината?...
12. В художественото творчество от една страна имаме изключително технически подход на сътворяване.
13. Такъв творец е най-вече загрижен за точното възпроизвеждане на заобикалящата го действителност.
14. И Приказното жално се свива под уверените му стъпки.
15. От другата страна стои творецът, главната грижа на когото е да покаже личните си преживявания и усещания, получени под въздействието на заобикалящия го свят.
16. Майсторството на изпълнението е забулено в мъглата на отчаянието. Широтата на сцената се запълва с оригиналност, която в повечето случаи не е способна да носи печата на познанието.
17. Великото чудо на Битието изчезва като мираж при приближаването до него.
18. Два начина на творчеството като два полюса:
19. При единия, зрителят отлично разбира изобразеното, но ако се възхищава, то е, по правило, на поразителното външно сходство;
20. При другия, зрителят разбира не много или почти нищо от изобразеното, но може да се възхищава на невероятната му оригиналност.
21. И двете страни са като малки капки във великата река.
22. Те съставляват нейната същност, но не изменят течението.
23. Два противоположни полюса в творчеството...
24. На единия се създава изтънчената техника, но творчеството се е обледенило и разпаднало на малки снежинки.
25. На другия полюс духат силни творчески ветрове, но вместо идеи от небосклона се излива мъждеещата светлина на себеизразяването.
26. Както много хора, които според настроението си запяват досега непозната мелодия:
27. Те могат и да не знаят закона за хармонията на звуците, но няма да пеят по друг начин, защото посредством звука изразяват своите чувства.
28. Такава мелодия може да донесе удовлетворение само на душата на своя автор.
29. А ако се хареса и на някой друг, това е поради съвпадението на звуковата вълна с преживяванията на слушателя.
30. Но в потока има и големи творци, които могат да променят направлението.
31. Тяхната сила идва от майсторското обединяване на двата полюса.
32. Този творец, при който двата полюса са обединени, създава произведения, които зрителят може не само да види и почувства, но възприемайки ги - да получи криле.
33. Могъщият творец трябва да бъде възпитател на качества, помагачи за истинското събиране на духовни богатства.
34. Творецът на красота трябва да знае, че произведението на изкуството не е блюдо, което се поднася да бъде опитано от всеки, а е Храм с отворени врати.
35. Всеки може да влезе в отворения Храм или в духовния свят на художника.
36. Този, който не може добре да усети красотата му, в друг Храм ще се изпълни с повече красота.
37. Но вратите на Храма не бива да се затворят, така че той да бъде недостъпен, а произведенията — непонятни.

38. Храмът не трябва да се гради на основата на нуждите и потребностите на хората, защото те бързо се променят и след време Храмът ще остане забравен и никому ненужен.
 39. Паяжини ще покрият пространството му.
 40. Бъдете достойни творци на прекрасната светлина, с която ви е надарил Вашият Велик Родител!
- Мир вам.
Амин

ГЛАВА 13

Голямо е разнообразието на духовни пътища в живота на разцъфтяващия човешки род.

2. Разногласно се постига единният Закон, който се проявява във великото Мироздание.
3. Тайнството на разногласието, повлякло и голямо разделение в сърцата, станало естествена неизбежност, защото било невъзможно да се предвиди онова, което още не се е проявило в цялото си величие.
4. А то е непознатият и загадъчен закон на Вярата, само в лоното на който е възможно развитието на душите на Божиите чедра.
5. За първи път в Мирозданието на Вселената вие по Волята на Небесния Отец сте обединили в себе си две начала, като намирането на хармонията между тях, означава влизане във Вечността.
6. Две начала, където има плът и душа.
7. Животът на плътта протича по материалните закони на Битието на Вселената като средоточието на малка част от тях е отразено в разума на човека.
8. Разумът е присъщ само за живота в плът, а законът за неговия разцвет се изгражда въз основа на стремежа да се опознае всичко неизвестно, което се среща по следвания път.
9. За да може с помощта на все по-големите познания и правилни логически умозаклучения да бъде избран най-благоприятният път за движение нагоре.
10. Душата съдържа цялата уникалност на сътвореното от Небесния Отец и носи в себе си както особеното си предназначение, така и целия опит, натрупан от човека в течение на живота му в плът.
11. В края на живота плътта, изначално сътворена от прахта на Майката-Земя, отново се разтваря в праха,
12. А душата, напускайки материалните закони, продължава вечното си битие съгласно духовните закони.
13. Но развитието на душата се прекратява, веднага щом напусне тялото.
14. По време на живота си в плът душата се развива не по законите на Знанието, а по закона на Вярата, който съдържа в себе си особено тайнство, често излизащо далече зад пределите на логическите умозаклучения.
15. Човек не е единствен жител на Вселената, законите на която са се формирали много преди появата на Божиите чедра на Майката-Земя.
16. Много са старшите братя по разум, които отдавна наблюдават разцвета на своеобразното битие на човешкия род, защото пред тях започва да се разкрива закон, по който още никой не е минавал.
17. И когато Вселената е видяла колко объркано е развитието на младите жители на Земята, при което на нея възниква много мъка, старшите братя по разум са предприели опит да помогнат на младите филизи на Божиите чедра.
18. Но духовните закони са неведоми за Вселената, а великият Отец не открива Своите замисли на никого,
19. Затова помощта на Извънземния Свят се основава на чисто разумни заклучения, изхождайки от вече известните закони.
20. Законите на Разума и законите на Вярата не са едни и същи, а това означава, че грешката е неизбежна, въпреки добрите намерения на братята по разум.

21. До истинското тайнство на любовта е способен да се докосне само онзи, който притежава духовна тъкан.
22. А освен човека никой друг не притежава духовна тъкан.
23. Помощта на Разума се изразява в това, че на едно или друго общество, съобразно неговите разбирания и творчески особености, се дава определена система на Учение, което да се възприеме от определена група хора, съумели да го оценят.
24. Тази група е призвана известно време да помага на останалите братя да се запознаят с изпратеното Учение.
25. След определено време, когато по-пълно се прояви качествено изменение на обществото въз основа на даденото Учение, се прави корекция на едни или други истини и понятия, като се формира още по-съвършено Учение.
26. Следва изпращане на новото Учение. А по време на тези тайнства е започнало да става онова, което Разумът не е могъл да предвиди.
27. Ако човек не пребиваваше в закона на Вярата, а се развиваше само по законите на Разума, оценявайки разумно новото Учение като по-съвършено, всеки дошъл до това умозаключение, веднага, без особени проблеми, щеше да изостави старото Учение и да се заеме с постигането на новото.
28. Така би ставало при изпращането на всяко ново, по-съвършено Учение.
29. Но това е възможно само при пълно развитие на разума без оглед на духовните тайнства,
30. Защото Законът на Вярата води до това, че признавайки дадено Учение за истинско, човек започва да му вярва.
31. А щом е повярвал, човек става невъзприемчив към други Учения, като даже не се и опитва да ги познае с разума си.
32. Всичко това се усложнява и от факта, че всички проявени на Земята духовни Учения засягат и описват много тайнства, които човек не може да провери със знанията си.
33. Ето защо приемайки едно Учение и вярвайки на всичко, което то разкрива, човек няма да приеме друго Учение, което говори за същите тайнства, но по различен, а понякога и съвсем противоположен начин.
34. Още повече, че от избрания Духовен Път зависи не изменението на някои външни удобства в живота, а самият живот.
35. Затова при изпращането на поредното ново Учение само търсеците можели да го възприемат, защото те не са познали още вярата.
36. И на Земята всеки път се появяват все повече и все по-различни общини.
37. Но сега настъпва великото време човешкият род да се определи и да поеме по Единния Път на своето битие.
38. Защото Божията Истина е единна и съществува винаги.
39. Вечността на човешкото битие зависи изцяло от умението да познаят неугасващата Единност.
40. Истината ви казвам: всичко друго, което досега е успяло да се прояви като добро начинание, е призвано да завърши своето битие в името на вашия бъдещ разцвет,
41. Тъй като в разногласие не се съзижда единното.
42. Бъдете зрящи за зова на своята душа! А чакащите Божието — да не минават покрай Него!

Амин

ГЛАВА 14

Извънземните цивилизации, независимо от висотата на своя разум, се развиват въз основа на два Ипостаса.

2. Те са: Единният и Неговата Животворна Енергия.
3. Земният живот протича на основата на четири Ипостаса,
4. Където наред с Великия Творец на Материалното Битие — Единният и на Духа на Живота, изхождащ от Него, е и Неговият Син — Бог и Велик Баща Небесен на човешкия род, както и Светият Дух, изхождащ от Него;

5. Което се явява уникалността на Земния свят във Вселената.
6. Развитието на земляните в хармония с четирите велики Ипостаса, трябва да ги направи най-ценната цивилизация.
7. Но хората, за голямо съжаление, недостатъчно са разбрали своята същност.
8. Но и никой не може да им помогне,
9. Защото случаят с населението на Земята е единствен.
10. Във всички времена върху човечеството се стреми да въздейства по-високо развитият разум, желаейки да изведе хората на по-безопасен път на развитие.
11. Но емоциите не са подвластни на разумно-логичен подход.
12. Който е същността на Извънземните светове.
13. Отличителна и уникална черта за хората е тяхната емоционалност.
14. Заради хаотичното развитие на която хората в суетна и шумна тълпа в един момент тръгват към пропастта.
15. Помнете! За развитието на човечеството не е присъщо доминирането на разума.
16. Под властта на разума могат да се развиват само цивилизациите със студена емоционалност.
17. Ако човек преднамерено охлажда своята душа, тя не само изстива, но започва да изработва вредни емоционални вируси.
18. Тези вируси могат много бързо да унищожат човека.
19. Ако човечеството тръгне по пътя на развитие на разума, то ще се обрече на самоунищожение.
20. Защото разумът води до охлаждане на емоциите.
21. Човек, който се опитва да отклони своя живот от предназначения път, излиза от хармонията на живата Природа и Духа на Благодатта
22. И затова трябва да загине.
23. Но способностите на човека са такива, че той може не само да унищожи себе си, но и своята Земя,
24. А дотам стига само едно крайно неразумно същество.
25. Предначертанието на човешкия живот се заключава в хармонията с Природата,
26. За да не пречи той на Нейното развитие и да се попълват загубите.
27. Влизайки в хармония с Природата, хората ще придобият способност да се предпазват при стихийни бедствия, а също ще развият много допълнителни възможности на своята плът.
28. Хармонията с Природата е способност да не се приемат вредните въздействия на отделни Нейни проявления,
29. Защото самото съществуване на вредно въздействие говори за разделеност.
30. Хората, които пристъпват към практическо осъществяване на хармония с Природата, усещат прилив на много сили и способности,
31. Които им помагат да се освободят от много пороци и да придобият известна жизнерадостност,
32. Като виждат в това в крайна сметка, прераждането си в Богочовек и считат за ненужно всяко друго общуване с Бога.
33. Колко ниско е паднал човекът! Нали, вървейки по пътя на самоусъвършенстването и придобивайки психическа уравновесеност, човек просто постига нормалното си състояние,
34. Което изначално е било предвидено за него от Природата.
35. Това е състоянието, от което трябва да започне истинското усъвършенстване, а не е постигане на нещо Висше.
36. Ненормалното развитие на техниката на Земята е болна рожба на непълноценно развиващия се разум,
37. Защото пълноценното развитие на разума у жителите на Земята е възможно по друг път, а не както става сега.
38. Големият прогрес в развитието на Извънземните цивилизации се осъществява изключително благодарение на студените им емоции,
39. А това не пречат претворяването в живота на плодовете от осъзнаването на постъпващата информация.
40. Човек също се стреми да осъзнава постъпващата информация, но по-нататък тя не отива веднага към прераждане във видими резултати,

41. Което помага на другите светове да напредват бързо,
42. А попада в сферата на емоциите,
43. Където емоционалното влияние може съществено да измени претворяването на мислите във видими резултати.
44. Човек може добре да съзнава, че необходимата постъпка ще бъде вярна, но в зависимост от замърсеността на душата да постъпи съвсем другояче.
45. Помнете! Сферата на емоциите не може да се премахне,
46. Както не може да се отдели главата от тялото и животът да продължи.
47. Но от първостепенна важност е да се пречисти черната страна в сферата на емоциите,
48. За да може мисълта, преминавайки през топлата светлина на душата, да се преобразува в истински творения.
49. Всички опити за отделяне от емоциите принуждават човек да развива само черните страни на душата си.
50. Постигайте истинския труд на своята душа. И да се изпълни душата ви с лъчезарната Светлина на вашия Отец!

Амин

ГЛАВА 15

Мнозина ще кажат, че научно-техническият прогрес носи разцвет на обществото.

2. Но какъв е този разцвет?
3. Способен ли е научно-техническият прогрес да донесе радост на хората?
4. Човек може да получава всякаква информация във всякакво количество.
5. Но информацията е двулика:
6. Една информация може да доведе до развитие на истинските възможности на човека, които са доста широки;
7. Друга, безгранично запълва човешкия разум, като не само пречи на човека да се развива, но го превръща и в нищожество.
8. Епохата на Силовото царство принудило човечеството да тръгне по път на развитие, водещ до пълна зависимост от научно-техническия прогрес.
9. Най-развитата в научно-техническо отношение държава била способна да покори останалите.
10. Това принуждавало изоставащите да бързат в своето развитие.
11. Този процес бил неизбежен, тъй като душата още не е можела да бъде главен фактор в развитието на човечеството.
12. Но тя била зачената. И човечеството започнало да я износва.
13. Сега идва времето детето да види бял свят.
14. Ако това не стане, ще загине не само детето, но и самото човечеството като безсмислено създание.
15. Може много да се говори в защита на научно-техническото развитие
16. И приведените аргументи няма да предизвикат съмнения.
17. Всички тези доводи се свеждат до едно:
18. Те служат само да изглаждат неудобствата на съществуващото общество.
19. Но ако отчетем с това, че човечеството е още много младо, неразумно и е вървяло по път, неприемлив за предначертаното развитие в бъдеще, то какъв е смисълът на всички приведени доводи?
20. Много може да се говори и в защита на медицината.
21. Но и тя, в по-голямата си част, е приемлива само за съвременното недоразвито общество.
22. Само малка част от нея е способна да носи истинска помощ.
23. Опирайки се във всичко на развитието на науката и техниката, човек в много отношения е започнал да деградира
24. В частност и в областта на медицината.
25. Но сега с помощта на многобройните лечители хората ще тръгнат по пътя на развитие на своите способности в тази област.

26. Появяващите се всевъзможни лечители предизвикват у някои оживление и надежда, у други — насмешка, у трети — опасение.
27. Истината ви казвам: тези огънчета на лекуващи се запалват между хората, за да обучават всички на това изкуство.
28. Но ниската степен на разумност при много от тях е поставила техните способности само в служба на материалното им осигуряване.
29. Знайте: лекарят не трябва да лекува за възнаграждение.
30. Сега плътта трябва да се лекува сама.
31. Защото болестта, в болшинството случаи, е наказание за неспособността да поддържаш тялото си в хармония с Природата.
32. И неразумно е да търсиш чужда помощ.
33. Надяващият се във всичко на външна помощ, става зависим от нея.
34. Този, който притежава способност да въздейства на повече хора, може даже и без да знае, да направи голямо зло,
35. Защото способностите на човека се намират в крайно примитивно състояние и лесно могат да бъдат използвани от силите на тъмнината.
36. Материалната енергия, използвана от човека за лекуване, и духовната сила не са едно и също,
37. Затова и пътищата за тяхното развитие и използване са различни.
38. Човек с развита материална енергия може и да не бъде развит духовно
39. И това ще го превърне в голям носител на злото.
40. Само по пътя на самолечението тъмнината е безсилна.
41. Във всички времена човек се е стремил да развива своето общество.
42. Но обществото, движейки се в руслото на силовото царство, не позволява на човек да се развива истински,
43. Защото за обществото е по-удобно да има зависим от себе си човек.
44. Обществото се стреми да се развива само за себе си,
45. И като се движи към своите цели, поправя всички ценности в заобикалящата го действителност.
46. Нищо във Вселената не съществува само за себе си
47. И стремежът на обществото единствено към собственото му благоденствие показва неразумността на това общество.
48. Човек, придобивайки свой дом, преди всичко се стреми да го облагороди за бъдещото си живеене в него.
49. Обществото в името на своето благополучие е започнало да унищожава своя дом.
50. Човек яростно, с помощта на различни закони, се опитва да защити своя живот. Той иска да живее.
51. От гледна точка на живота на животинския и растителния свят човекът прекращва такива предели, което става очевидно, като че ли той е най-злият враг на Природата.
52. Той не полага никакви усилия за съхранението на Земята и Нейния живот.
53. Но Земята може да наруши установения си жизнен ритъм и така да погуби тези, които носят страдания.
54. Обществото с нарастващите си възможности и потребности е започнало да унищожава своята Майка.
55. Мнозина ще кажат: “А как иначе? Нали за да се пусне в ход едно или да се направи друго, трябва да се извлекат от Земята необходимите полезни изкопаеми.”
56. Нима вие смятате, че недрата на нашата Земя са били изначално умишлено напълнени с всевъзможни вещества, за да може впоследствие, при поява на хората, в съответното време всичко това да бъде извлечено и използвано за вашето благо?
57. Не е ли по-разумно да си отговорите на въпроса: “Правилно ли е избран начинът ви на живот, ако за неговото процъфтяване е нужно да се унищожи основата му?”
58. Познайте истината за своето битие, защото в това е вашата Вечност!

Амин

ГЛАВА 16

Основна роля за възходящото развитие на човека играе миналото — както близкото, така и далечното.

2. Човек не е способен да се развива без минало.
3. Но в миналото живеят два духа — духът на доброто и духът на злото.
4. И единият и другият имат способността по свой начин да въздействат на развитието на човека.
5. Затова не всичко, направено в миналото, подлежи на възкресение.
6. Кой уважаващ себе си човек ще разказва за миналите си срамни постъпки, за да не ги допускат и другите?
7. Миналото трябва да се изучава, но не за да не се повтарят грешките,
8. Защото това е невъзможно.
9. Горчилката от чуждите грешки не учи на нищо.
10. Това може да стане само там, където резултатът от действията е незабавен.
11. В миналото има такива подробности от пороци, които трябва да бъдат хвърлени в небитието, защото там им е мястото,
12. Но виж забравените благодения трябва да се осветлят.
13. В съвременното руско общество се появи благоприятната възможност неудържимо да се очерня миналото.
14. Но какво ще бъде достойнството на това общество? И ще може ли то да се развива нормално с отвращението си към своето недалечно минало?
15. Изучаването и разкриването на грешките от миналото, с цел да не се повтарят, е възможно само по пътя на развитие на разума и материалността.
16. Духовното развитие забранява ровенето в пороците.
17. Това може да донесе само вреда.
18. Животът на човека, неосъзнаващ истината за своята същност, се намира в хаос, който затруднява възхождението.
19. Със съзнанието, че трябва преди всичко да развиват своя разум, хората усърдно разкриват грешки и пороци от миналото.
20. Но зърната на злото не умират и при тяхното изваждане лесно могат да послужат като храна.
21. Неосъзнавайки истинската ценност на развитието на душата си, човек е принуден безкрайно да прекопава тъмните деяния от своето минало,
22. А това води до голямо охлаждане в човешките души.
23. Не се съмнявай в правенето на добро, но се усъмни в правенето на зло!
24. Възродените от небитието духове на злото, не остават бездейни.
25. Те са пазители на ключовете, с които в душите ви се отварят допълнителни врати на порока.
26. Силен и уважаван е само този народ, който съхранява истинските духовни ценности на своето минало.
27. А и кой може да гарантира, че този, който сега яростно ругае миналите пороци, в подобни условия не би станал водач техен проводник?
28. Извършените грешки от едни или други хора, винаги ще си останат присъщи на тяхната епоха и мироглед.
29. Неосъществено лошо намерение в миналото не означава, че то няма да успее в бъдеще.
30. А успешното злодеяние може само да укрепи силите на устремите към това.
31. Който иска да свърши нещо, винаги е уверен в успеха и се надява само на своите сили.
32. Претърпелите неуспех, в болшинството случаи загубват доверие в себе си.
33. Затова всеки начинаещ вярва, че ще има успех в дадено начинание.
34. Не е ли по-добре да не се допуска в съзнанието на развиващия се човек изобилието от всевъзможни жестоки пороци,
35. За да могат с течение на времето напълно да се изтрият от паметта на човечеството.
36. Зърната на злото, ако попаднат в неблагоприятна почва, няма да пораснат.
37. Но в света има големи количества благоприятна почва, където те могат да дадат изобилна реколта.

38. Помнете! Докато в света съществува изобилие от души, които са благоприятна почва за въздействието на злото, всяко споменаване на подробности от мерзки деяния ще способства за развитие на черните системи.
39. Неразумно е да се бориш срещу тези, на които създаваш благоприятни условия за развитие.
40. В земите на Русия и присъединилите се към нея други народи сега съществува благоприятна възможност за разкриване на качествата на човешката същност.
41. Качества, които са се формирали дълги години.
42. Присъединилите се към Русия народи сега се стремят да получат своята независимост.
43. Земята на Русия е подготвена от Бог за извършване на велика мисия,
44. Но преди да дойде часът, на тази земя е дадено голямо изпитание.
45. По време на това изпитание, хората ще видят истинския облик на своето обкръжение и открито ще се разделят на сили на Светлината и мрака.
46. Вие трябва да изберете един от двата пътя.
47. Движението по пътя на Светлината — това е непреодолимият стремеж да правиш добро.
48. Тази същност ще разкрие истинския облик на човека, който встъпва в Царството на Душата.
49. Най-голямото зло ще бъде липсата на такъв стремеж, даже и да не се прави зло.
50. Избралият този Път само на думи, отсега става носител на злото,
51. Защото бездействието в периода на Осъществяването усилва противопоставянето.
52. В последно време човек толкова твърдо е убеден, че той като че е само плът, че всички въпроси, които трябва да решават народите помежду си, се основават на резултатите в икономиката или политиката.
53. Взаимоотношенията на хората се изграждат в зависимост от материалното им благосъстояние.
54. Хората сключват съюзи за търсене на икономически и политически печалби, но продължават да се чувстват отчуждени.
55. Увеличилият се хаос в Русия, водещ до голям студ и поквара, принуждава хората, които признават само материалния живот, да вървят към раздробяване,
56. А това означава — към още по-голямо отчуждение помежду си.
57. Хората говорят за национални интереси, но това е далече от Истината.
58. Интересът трябва да бъде един.
59. Национална ще остане само културата,
60. Показваща разнообразни цветя на духовните деяния на човека.
61. Тези цветя съхраняват корените на миналите поколения.
62. А техният дух поддържа живота на настоящето поколение.
63. Защото онзи, който няма минало, няма и бъдеще.
64. И при много добри намерения, всяко разпространение на раздробеност е резултат от въздействието на силите на тъмнината.
65. Помнете! Колкото и да се уважавате помежду си, ако имате различни възгледи за истинското развитие, вие никога няма да тръгнете по него.
66. Така че бъдете единни!

Мир вам.

Амин

ГЛАВА 17

Обществото негодува от лошите взаимоотношения на военнослужещите.

2. Заслужено ли е това негодувание?
3. Ще ви кажа, че тези взаимоотношения се явяват същността на армията.
4. Докато съществува армия, не е възможно да се премахнат нелепостите в нея.
5. Армията е призвана да обучава в начините на владееене със сила,
6. Което представлява същността на Царството на силата.
7. Силата се придобива, за да може да бъдеш по-силен и да владееш над по-слабите.
8. Дотогава, докато човек почита силата, той постоянно ще има желание да бъде по-силен.

9. А по-голямата сила не може да се определи без физически прояви.
10. Така емоциите се охлаждат и от една страна се развива страх, а от друга страна — пренебрежение.
11. Добрият войник не трябва да има развити емоции -
12. Това е негласен закон в армията.
13. При стълкновение между заповед и емоция, в повечето случаи емоцията ще вземе надмощие,
14. Което е недопустимо в условията на развитие на Царството на Силата.
15. Помнете! Състоянието на превъзходство е характерна черта в развитието на Царството на Силата.
16. На това състояние не може да повлияе и високата образованост.
17. Защото качеството на човека не зависи от неговата физическа сила, нито от техническите му познания.
18. Само духовното развитие е спасение от всичко това.
19. Но с развитието на духовността се разширяват способностите на душата.
20. А това вече снижава качеството на войника.
21. Хората не са могли да обръщат достатъчно внимание на това, което е ставало в армиите от момента на тяхното възникване:
22. Равнището на тяхната разумност не им е позволявало това.
23. Но днес хората с все по-голямо негодувание започват да се отнасят към унижителните взаимоотношения там.
24. Обаче негодуванието е безсмислено, ако не се излезе от тази система, която поражда безкрайно всевъзможни унижения.
25. Вашето нарастващо негодувание е знак за това, че светът, в който живеете, вече е остарял и трябва да отиде в небитието.
26. Да се преустрои света е невъзможно, докато хората не осъзнаят своето единородство и братство.
27. Докато не се обединят в Единен Народ на нашата Земя.
28. А дотогава ще съществуват граници, значи и разногласия.
29. Но признаването на единородството трябва да се осъществи не словесно, а чрез духовните усещания.
30. Духовното съединение може да стане само при необходимото равнище на пречистеност на душите на съединяващите се.
31. Помнете! Никога не е късно да направите първата крачка към праведността. Но колкото по-рано стъпиш на този път, толкова по-скоро ще успееш да изчистиш мръсотията от своята душа.
32. И така, бъдете творци на любовта в света! Защото отсега на Земята ще се установи такова положение, от което ще зависи по-нататъшното ви съществуване.
33. Спасението ще зависи от вашата способност за духовно съединение.
34. Ще ви кажа, че човечеството е дошло до последния превратен завои и излиза направо на брега, където стои Ковчегът на Спасението.
35. Има още малко време, за да стигнете до него и да се изкачите на неговото възвишение.
36. Но само тези, които са пречистени и освободени от връзката си с материалните ценности, ще могат да вървят бързо.

Амин

ГЛАВА 18

Крайно важно е да разберете, че владееенето на езика на Писанието съвсем не означава, че вече сте се озовали на Пътя на Спасението,

2. Защото не е толкова голяма ползата от разнасянето на зърната на Истината.
3. Нужна е Любов, с която трябва да се сеят тези зърна.
4. Само дивите семена се разнасят успешно с помощта на насекомите и вятъра.

5. Да се приближи до Спасението ще може само този, който в своята душа носи светлина и топлина за всички създания на Бога и Природата.
6. Много хора нееднократно са се срещали с различни носители на Божието Слово, особено напоследък.
7. Сега в християнската религия съществуват много църкви, като всяка си има свои проповедници.
8. Но най-печалното е, че едно и също Писание се проповядва от различните църкви по различен начин.
9. При това всяка църква се смята за най-истинска.
10. Но разумно ли е да има няколко тълкувания на една и съща Истина?
11. Само в едно си приличат всички вестители на Божието Слово.
12. Това е схващането, че всеки, който проповядва не по Писанието, е изпратен от дявола.
13. Но ще ви кажа, че всички те недооценяват Славата Божия, възможностите на човека и силите на дявола.
14. Дяволът знае Божието Слово по-добре от всеки вярващ.
15. Ето защо, носещият и яростно защитаващ Божието Слово не означава още, че е служител на Бога.
16. А носещият неизвестни досега истини, не означава, че е посланик на дявола.
17. Това трябва да се определя по друг начин, и то безпогрешно.
18. Да съблюдаваш заповедите само за пред другите почти не представлява никакъв труд.
19. Но да почувстваш любов към ближния за болшинството е непосилно без външна помощ.
20. На Божието Слово можеш да обучиш всекиго;
21. Това може да го направи и посланикът на дявола, ако след това последва студ.
22. Но да отдаде частица благодат от своята душа — това е единственото, което е непосилно за сатаната.
23. Бъдете внимателни към душите на вестителите!
24. Сега макар и със Словото на уста между вас броди толкова много студ.
25. Вестителите, които проповядват Словото, дори и без да знаят, могат безвъзвратно да приемат благодатта на вашата душа и да вдъхнат студ в нея.
26. Защото такова е могъществото на дявола, който използва добрите намерения на хората за своите цели.
27. Единствено любовта може надеждно да предпази проповедите на вестителите от него.
28. Но бъдете внимателни и към своите души!
29. Много от вас, усещайки топлина, ще почувстват противопоставяне вътре в себе си.
30. Помнете! Всяка подбуда, призоваваща към потискане на топлината и светлината е съблазън от дявола.
31. Не само Истината трябва да се разнася от дом на дом, но и Благодатта, която може да ви даде Бог за тази мисия.
32. Най-напред придобийте частица от Неговата Благодат, а едва след това вършете богоугодни дела.
33. Знайте! На любов може да ви научи само този, който има голяма любов.
34. И ще ви кажа: сега настъпва велико време, когато вие ще влезете в съприкосновение със Славата Божия.
35. Но за голямо съжаление на Отеца далече не всеки от вас е способен да стъпи на Пътя на Истинското Развитие,
36. Макар че Господ винаги се стреми да изведе *всички* нещастни от бездната.
37. Днес много вярващи християни, а заедно с тях и тези, които се смятат за вярващи само защото изучават Писанието, ще започнат да се противопоставят на това, което става, опирайки се на невярно изтълкувани изрази и думи в Писанието.
38. Сега на всеки предстои да се определи.
39. Каква е сега цената на Християнството, което се е разделило на множество части,
40. Където при стълкновенията между отделните части става изобилно излияние на хлад и мерзост една към друга.
41. Помнете! От благодаянието, което идва от вас, но не е охранявано от вашия разум, може да се възползва дяволът.

42. И тогава ще си навлечете страдания.
43. Знайте! Настъпило е времето, когато да се продължи разпространяването на различни възгледи за едно и също Писание е велико зло.
44. Защото, знаейки за идването на великите времена, силата на тъмнината се активизира и ще създава благоприятни възможности за разпространение на различни възгледи.
45. А имайки различни възгледи за Истинското Развитие, вие няма да го започнете.
46. Сега Бог ви явява Своята Нова Воля и сключва с вас Последния Си Завет.
47. Неговата камбана ще стане земята Руска.
48. Мнозина ще започнат да търсят чудеса и доказателства.
49. Истината ви казвам: няма да се дадат повече чудеса от Бога, но ще се даде последна възможност за спасение на душата.
50. Всеки, който, докосвайки се до Последния Завет, е почувствал повелята на душата си да тръгне по Пътя на Божия Син, трябва да отдаде всичките си сили на това служене,
51. Защото такива хора са Надеждата Божия.
52. Душите на тези хора са единствената основа, върху която е възможно по-нататъшното естествено развитие.
53. Слушащите, но не чули Последния Завет са нещастни хора, които няма да могат да създадат необходимата основа за Разцвета.
54. Във времената, когато се дава Спасението на Човешкия род, наред с Бисерите, изпратени от Бог, дяволът ще разпръсне по Земята стъклени мъниста,
55. За да може някои хора, докоснали се до мънистата, да загубят интерес към търсенето на Бисерите, смятайки ги за едно и също;
56. Други пък, докоснали се до Бисерите, ще се усъмнят в тяхната истинност, съзирайки и други мъниста.
57. Бог не може насила да налива Благодат у човека.
58. Това е възможно само там, където човешката душа е открита пред Бога.
59. Защото той винаги се стреми да помогне на всеки, колкото и да е паднал.
60. Но хората, поради слепотата си, не възприемат Неговата Благодат.
61. Затова във време, избрано от Господа, Той ще яви на Земята Този, който вършейки Неговата Воля за Спасението на света, ще помогне на хората да възприемат Благодатта на Отеца, да се напоят страдащите и да се излекуват душите, които още са способни да цъфтят като благоуханни цветя.
62. И каза Господ: "Ще сътвори не този, който се е назвал, защото ще има много такива, но Този, в когото е Моето благоволение."

Амин

ГЛАВА 19

- Още от най-древни времена философията се е заела да изследва същността на Бога и Неговата Сила,
2. На което религиозните мислители реагирали като на приближаване на опасност.
3. Самите философи стигнали до заключението, че ако се опознае същността на Всевишния, може да се прекрати вярата в Него,
4. Виждайки в това края на религията.
5. Опознатата тайна губи живата си светлина и своето притегателно въздействие.
6. Религията е тънка и всеобхватна сфера, която се докосва до съкровенията тайни на човешката душа.
7. Човек трябва да опознае само тези тайни, които ще му помогнат да развие истинските си възможности,
8. И не трябва да опознава онези тайни, които ще попречат на нормалното му усъвършенстване.
9. Всяко усъвършенстване на човека трябва да се свежда само до едно — до Духовния му разцвет.

10. Защото същността на човека се съдържа в неговата душа.
11. Неразумен е онзи, който се стреми да види в себе си само плътта и нейните потребности.
12. Истинската ценност на Тайната се съхранява само там, където мислите, възникващи по повод на нейната същност, не водят до разслоение на човечеството.
13. Великата ценност на религията се състои в нейния стремеж да обединява хората помежду им.
14. По времето, когато е било необходимо, на Земята са били дадени четири световни религия.
15. Те са започнали обединяването на многочислените иноверци,
16. Независимо от езиковите разлики.
17. В началото разсъжденията за религията са били пресичани както от религиозните служители, така и от самата вяра в могъществото на Всевишния.
18. В последно време, когато човешкият ум е достигнал до най-голяма дисхармония с духовния свят, хората все по-смело се стремят по свой начин да осмислят съществуващите Писания,
19. Кое то води до неудържимото израстване на всевъзможните разклонения на дървото на религията.
20. Но разумно ли е съществуването на много тълкувания, касаещи една единствена Истина?
21. Хората не биха могли да постигнат Истинско Обединение, докато съществуват разногласия в духовното развитие, колкото и почтително да се отнасят един към друг.
22. Докато хората не успеят да постигнат единен възглед за Истинското Развитие, то няма да започне.
23. Съществуването на различни религии на Земята може да доведе до успешно развитие само в икономическо отношение.
24. Но това ще създаде условия единствено за живота на плътта.
25. Щом човек не е само плът, то какъв е смисълът на това успешно развитие?
26. Успешното духовно развитие на човечеството е възможно само по друг път.
27. Религията, в истинския си смисъл, е изкуство за развитие на душата,
28. А тъй като душата е същността на човека, религията е изкуство за развитие на човека.
29. И ако религията напълно познава развитието на душата, тя трябва да бъде *единна*, за да няма разногласия.
30. Разногласията могат да бъдат укротени само с отваряне на допълнителни Врати към Тайната.
31. Може ли познанието за същността на Славата Божия да угаси живата скъпоценна светлина на религията?
32. Движейки се по руслото на развитието, човешките мислители - и мирските, и религиозните - правят голяма грешка, като говорят *за вярата в Бога*;
33. Кое то внася известно объркване в едните и неоснователна тревога в другите.
34. Щом обектът е неизменен и съществува винаги, нужна ли е вяра в неговото съществуване?
35. Вярата трябва да прерасне в *знание* за съществуването на този или онзи обект.
36. Затова няма нужда от вяра в съществуването на Бога.
37. Трябва да се знае, че Той съществува.
38. Но виж *да вярва на Бога*, на човека все още му предстои да се учи.
39. Затова прерастването на вярата в знание за същността на великата Слава на Небесния Отец няма да навреди на истинския дух на религията, но ще спомогне за отхвърляне на студените помисли относно великото Тайнство.
40. В условията на растящо духовно падение са се появили сили, които пречат на голямото болшинство от хора да се докоснат до истинската дълбочина на религията.
41. Разкриването на нови Истини ще помогне на тези нещастни хора да осъзнаят същността на Божията Слава и да открият Истинския Път на Духовен Възход.
42. При това не толкова ще се разкриват никакви тайни, колкото ще се отворят човешките очи,
43. За да могат хората да разберат светлия разум и да тръгнат по пътя на своето Обединение.
44. Постигнете същността на Вярата, тъй като това е основата за разцвета на вашата душа!

Амин

Духовните качества на човека трябва да се развиват само въз основа на духовните блага.

2. Човешкото съзнание, в атмосферата на производство на материални блага, се развива много ограничено.
3. Строителството на храма на душата се извършва при нарастващ хлад у строителите.
4. Обществото насърчава своите граждани към духовен подход в работата и добри взаимоотношения един с друг.
5. Помнете! Всички необходими на човека душевни качества, особено в днешно време, трябва задължително да се развиват,
6. Но не така, както става сега: обяснява се словесно и в същото време всичко казано се отнема с ръце.
7. Душата не е никаква професия, която желаещият може да придобие.
8. Това е дар, с който Бог е отличил човека от обкръжаващия го свят и който, както и всичко друго, съдържащо се в човека, се нуждае от задължително развитие.
9. Душата е неделима част от същността на човека.
10. За да може човек да сътвори нещо ценно и неповторимо, обезателно трябва да прояви душевна любов към своето творение.
11. Ако той е заобиколен от всевъзможни материални удобства, неговото съзнание започва да търси още по-големи удобства, а душата му започва да червясва.
12. На тази основа се развива алчността,
13. Която е един от най-опасните врагове на човешката душа и разум в Материалния Свят.
14. Човек може да сътвори необичайно много неща. Той притежава почти неограничени възможности.
15. Но неговото съзнание в етапа на оформяне е много възприемчиво към заобикалящото го битие.
16. Затова в своето развитие човек лесно може да поеме по неверен път.
17. И тогава той забравя да си отговори на въпроса: за какво е създаден?
18. Трябва да знаете, че Творецът не прави глупости. Той не умее да се шегува и всичко, което създава, се нуждае от задължително развитие. Но в никакъв случай не от унищожение.
19. Това означава, че вие сте длъжни да развивате всичките свои качества.
20. Бездарни хора няма.
21. Всички хора поравно са надарени с еднакви качества,
22. Но изначалните по-големи прояви на едни или други способности показват предопределеното място в Природата.
23. Изключение правят само хората, призвани да бъдат водещи в едно или друго направление.
24. Съвременното общество не е способно да създаде достатъчно възможности за развитието на дарбите на човека,
25. Защото то се развива с такъв ритъм, че човешкият разум почти напълно забравя за своето предназначение.
26. Човек е принуден да придобива и развива навици, които са в полза единствено на самото общество;
27. След това съзнанието на човека се настройва така, че привиква към придобитите навици и те стават основни действия в живота му.
28. Затова човекът, зает в производството на материални блага, по естествен път престава да разсъждава за ползата от своето съществуване, знаейки, че така допринася полза на хората.
29. Обществото само отдалечава човека от постигане на истината за неговия живот.
30. Това води до загуба на истинските му способности, на индивидуалния стремеж да допринася полза на заобикалящия го свят.
31. В регламентираното време човек се отправя, за да допринесе тази полза и след като отработи това време, бързо се връща вкъщи.
32. Единственият му насъщен проблем става въпросът: "Как да извлечем повече полза за себе си от тази полза, която носим на обществото?"

33. В повечето случаи човек е недоволен, че получава от обществото по-малко блага, отколкото силите, които е вложил в производството на блага за обществото.
34. Подобно развитие на мисленето изражда Храма на човешката душа.
35. Помнете! Човек е ценен в стремежа си *да дава*, а не да взема.
36. Много хора, чувайки истината за това, че човек живее, за да дава, изказват мисълта, че това е хубаво, когато има какво да се дава.
37. Истината ви казвам: на Земята няма човек, на когото да няма какво да отдадеш;
38. Винаги ще се намерят хора, на които е нужна именно помощта от *този* човек.
39. Пък и не е разумно да се смята материалната помощ за най-ценна,
40. Не по-маловажна е духовната помощ.
41. Материалната помощ е истинска само тогава, когато не ти позволява да спиращ.
42. Разкрийте душите си един за друг! И нека Благодатта, която безмерно се излива от вашия Отец към душите ви, да протича от една душа към друга,
43. Възвръщайки загубените сили на нещастния човек, помагайки му да стане също такъв творец и без мяра да отдава топлината си на обкръжаващите го. И така винаги!
44. Разкривайте душите си и творете любов безмерно!

Амин

ГЛАВА 21

Вярата е живот.

2. Животът е движение и велик труд на основата на постигането на вярата в Отеца свой Небесен.
3. Движението към Светлината при хората е възможно само чрез преодоляването на препятствия.
4. На топлината може да противостои само студът. На светлината противостои само тъмнината.
5. Затова пътникът в Слънчевата Страна го очаква титаничен труд в преодоляването на преградите на студа и мрака в ъгълчетата.
6. И така както по Волята на Отеца Небесен вие сте били надарени някога с плът, то в началото на това знаменателно време пред вас се е разгърнал великият път на труда на вашата плът,
7. Защото развитието на душата е възможно само чрез деянията на плътта.
8. Душата всъщност е самото Божие чедо.
9. Затова и на древните беше казано, че вяра без дела е мъртва.
10. И *само по делата* може да се съди за вашата вяра.
Къде е този праведен труд?
11. Вие знаете, че искрите от запаления огън продължават да носят топлина и светлина.
12. Великият Родител, създавайки ви по Свое подобие, ви е дал възможност да бъдете творци на любов, красота и светлина.
О, колко е прекрасен и колко труден е този път!
13. За дългото съществуване на човешкия род хората са се научили в изобилие да изливат прекрасни думи за доброто, красотата и любовта, но щом по пътя им се е появявала необходимостта от сътворение, това стъпало си е оставало непреодоляно.
14. Същността на мирозданието на Вселената се гради на принципа за унищожение на всичко, което се превръща в препятствие за разцвета на Хармонията на Битието и следователно трябва да го напусне.
15. Но съществува още и понятието за безкрайна тъмнина, която пребивава от другата страна на Светлината и тази тъмнина не възпрепятства, а пребивава.
16. Слънчевите цветове все повече запълват тази безкрайност.
17. Тъмнината не се намира извън Хармонията, защото е изначална.
18. И ето че веднъж, проявявайки своето битие, Божиите чада са заприличали на катерачи, изкачващи скалисти върхове,

19. Където на пътника пречи и товара, който лежи на плещите му, и отвесните пропасти с остри ръбове, и камъните, които летят насреща. Всички тези прегради трябва да бъдат преодолявани от пътниците по пътищата на Вселената.
20. Но отдалечавайки се от постигането на Божията Истина, вие, чадата на Небесния Отец, до голяма степен сте усложнили своето изкачване.
21. Защото срещу вас са полетели не само камъните, откъртени от вятъра, но и камъните, хвърлени от братска ръка.
22. А товарът на раменете ви придобил способността да увеличава теглото си.
23. Велик труд изисква днешното време при всеки от вас.
24. И този труд е стремежът чрез ръцете си да отдадеш своето сърце на заобикалящите те хора и заобикалящия те свят, без да очакваш нищо в замяна.
25. А и може ли да очакваш нещо в замяна, ако трудът ти се определя от неудържимата необходимост на душата, което и определя предначертаното ти място в живота?
26. Това място в обществото трябва да намери всеки от вас.
27. А в търсенето на това устременият към Истината никога няма да подмине труд за благо, който му попада под ръка. Какъвто и да е този труд.
28. Помни! Ако делиш труда на достоен и недостоен за тебе, това показва, че в твоята душа има замърсяване, което възпрепятства постигането на Истината.
29. Постигай върховете на смиренieto, защото със смиренieto е мъдростта.
30. А ако ти предстоят няколко добри дела, съумей разумно и достойно да прецениш: възможно ли е всичко да се извърши последователно и ако не, с чисто сърце извърши по-голямото дело!
31. Ако смяташ определена дейност за труд, който ти е предначертан, но в момента нямаш възможност да я упражняваш, изпълнявай достойно тази, която можеш.
32. Защото в това се проявява твоята вяра.
33. Не трябва да се оспорва Волята на Небесния Отец.
34. Ако ти се дава възможност да вършиш труд, който сякаш е далеч от предначертания, не е ли това за твое добро?
35. И мъдър ще е този, който приеме всичко с радост като една необходимост.
36. Този, който ще търси лесното, ще прояви своето неверие.
37. Учете се достойно да упражнявате всеки труд, защото щом той е попаднал под ръцете ви, истината ви казвам, за постигания Истината това е жадуваната минута, за да отдаде благодат от своята душа.
38. Постиганият Истината не трябва да се безпокои от мисли за това колко време ще упражнява този труд и до какво ще доведе това.
39. Защото постиганият Истината знае, че великият Отец внимателно наблюдава всеки от вас.
40. И ако ти предстои да вършиш нещо по-голямо, няма ли то да се появи на пътя ти?
41. Но умей да слушаш гласа на своето сърце и да видиш знака на любящия Отец!

Амин

ГЛАВА 22

Духовност и преклонение пред Красотата... Възможно ли е развитието на тези начала у човека при различни пътища на възход?

2. Разделяйки много отдавна тези начала, хората са претърпели в своето развитие голяма дисхармония,
3. Което сега е довело до хаос в развитието на духовните качества и загубване на Пътя, по който е възможен Истинският Възход.
4. Нима не виждате Пътя, който Бог ви е подготвил за възлизане до най-висшите степени на Хармонията,
5. Което е призвано да ви направи най-ценната цивилизация във Вселената!
6. Изборът на естетическото развитие като "единствен верен път" е довело до появата на понятието "ценна вещ".

7. А докато от обществото не се отстрани понятието “ценна вещ”, няма да изчезнат и стремящите се да имат в изобилие такива вещи.
8. Това неизменно води до наличието на завист и като следствие от нея — на злоба.
9. А злобата никога няма да позволи на човека да започне възлизане към своето Истинско Съвършенство.
10. Думите “Красотата ще спаси света” не отговарят на истината.
11. Защото неръкотворната Красота като източник на естетическото развитие съществува винаги;
12. Човек се е родил в нейната среда, но въпреки това се е приближил към падението.
13. Ръкотворната красота е допълнение към неръкотворната Красота, която изначално захранва твореца.
14. Разликата е в това, че неръкотворната Красота е носител на благата енергия на Природата, а ръкотворната — на благата енергия на човека.
15. Ако обществото избере само Духовното Възлизане, това няма да доведе до истински разцвет на човешката душа.
16. Защото в такъв случай хората или напълно се отвръщат от физическите ценности, или се отнасят към тях крайно пренебрежително.
17. Помнете! Всичко, с което Майката-Природа е дарила човешката плът е Истина
18. И всичко, което е създадено във Вселената, не е случайно и се нуждае от хармонично развитие.
19. Винаги трябва да се помни, че у жената е заложено природното начало.
20. Затова нейният истински разцвет може да стане чрез тялото и неговите ценности,
21. Невярната оценка на които води до отхвърляне на женската същност и до дисхармония между мъжа и жената.
22. Помнете! Една от степените на Духовното Възлизане се изразява във формулата: когато мъжкото и женското начало станат единни.
23. Отхвърляйки ценностите на плътта и обкръжаващия материален свят, човек постига обедняване на естетическото си възприятие.
24. Това също не позволява да се разтвори истинският цвят на душата ви.
25. Цветът е красив и ценен, когато разцъфти, а не когато завърже плод.
26. Човек никога няма да може да се отърси от способността да определя една вещ като по-хубава от друга.
27. Това е примитивна основа за естетическо и практическо развитие.
28. Ако човек не се развива духовно, той винаги ще се стреми да придобива по-хубави вещи,
29. А за другите ще оставя по-лошите.
30. И ще изпитва удовлетворение, че има по-хубави вещи от тях.
31. Така се тръгва по пътя на падението.
32. Този, който се развива духовно, също иска да има хубави вещи, но ако му предстои избор, той се стреми да вземе по-лошите,
33. Оставяйки по-хубавите за другите.
34. Той ще изпитва удоволствие за хората, които са получили по-хубавите вещи.
35. Естетическото развитие уравнивява и привежда в порядък природните качества.
36. Духовните качества се организират от духовното развитие.
37. Затова у вас са съединени двете начала на Земното Мироздание:
38. Началото от Бога и началото от Природата,
39. Които са заключени в същността на душата и на тялото.
40. Но тези начала са само заложени у човека.
41. А всяко съединение изисква хармония, в резултат на която ще могат да се проявят напълно всички истински качества.
42. Човек е длъжен да намери сам тази хармония, за което ви е бил даден разумът.
44. Но движението по неверен път е принудило човека да сметне много от заложените у него качества и възможности за безсмислени.
45. Всички положителни емоции на човека са проявление на Божията Благодат, освен чувството за удовлетворение на плътските потребности.
46. Но дяволът може да създава видимост на положителни емоции, създавайки лъжливи техни двойници.

47. Затова положителните емоции трябва да се определят при тяхното възникване по Пътя на Възхода.
48. Пътят на Възхода - това са всички деяния и чувства, възникващи за благо и по повод благо на ближните.
49. Ако те се ограничават само до самия тебе или близките ти, тогава не се получава изкачване, а движение на едно място. Колкото и да вървиш — няма да се издигнеш дори и на косъм.
50. Ако положителните емоции на човека са от Бога и Природата, вие можете да използвате всички деяния, които ги предизвикват.
51. Но винаги трябва да помните, че колкото повече блага получава човек, толкова повече иска.
52. А пътищата за услаждане на душата и на тялото не са едни и същи:
53. Човек може безкрайно да се занимава с услаждане на душата,
54. Докато при услаждане на тялото безмерността ще доведе само до страдание.
55. Изкушението е похот, която води до обедняване на душата и гибел на плътта.
56. Необходимо е да удържате своите потребности в границите на истината.
57. За всеки от вас съществува свой индивидуален предел.
58. Човек може да върви по пътя на постоянно увеличаване на удовлетворението на природните потребности на плътта,
59. Кое то ще го доведе до истинската граница и духовната му потребност ще отслабне,
60. След което човек ще отдава вече предпочитание само на удовлетворяване на плътта;
61. Но може да тръгне и по пътя на пряко нанасяне на вреди върху тялото си, с цел да изпита някои сладостни усещания.
62. Това е тресавището на най-голямото падение, което изцяло изсмуква духовната му енергия и го прави неспособен да поеме към възход.
63. Слабодушието води до варварство и безгранични беди.
64. Плътта може да използва само онези начини на удовлетворение, които не са в ущърб както на своето здраве, така и на чуждото;
65. Които не са в ущърб както на своята душа, така и на чуждата;
66. Които не са в разрез с предначертаното от Природата.
67. Всеки човек е длъжен да определи своите граници и да се удържа в техните рамки,
68. Защото неудържимият ръст от плътски потребности ще доведе до обедняване на душата.
69. Човек е роден на Земята, за да се развива, а не да се стреми да се наслади.
70. Но и аскетичният начин на живот не е присъщ на човека.
71. Аскетичният живот е школа, която трябва да има за цел единствено да пресече прекомерно увеличилите се плътски потребности.
72. Тялото е дадено на човека, за да бъде построен в него Храмът на душата.
73. Благодарение на това след смъртта на плътта душата ще може да живее.
74. Строителството на Храма на човека трябва да става с помощта на деянията на плътта.
75. Но тялото постоянно се стреми да удължи времето на строителство, за да бъде то завършено.
76. А това е възможно само ако тялото влезе в хармония с Природата,
77. За да не търпи бедствия от Нея и да получи допълнителни възможности, призвани да облагородят Храма на душата.
78. Научно-техническият прогрес, който сега е преобладаващ в развитието на човечеството, в по-голямата си част въобще не води до развитието на едното - Божественото - или на другото - Природното начало у човека.
79. Той единствено създава удобства за съществуването на плътта.
80. Но съществуването на плътта не е самото развитие, а е основата, върху която протича това развитие.
81. Създавайки големи материални удобства, научно-техническият прогрес не само задържал някога истинското развитие на човека, но довел и до известно падение.
82. Епохата на Царството на Силата, процъфтяващо до днес и частично в близкото бъдеще, убедило човека да смята, че той сякаш е само плът.
83. И човечеството в суетлива и крещяща тълпа се е втурнало след вечно изплъзващата се възможност да се обгражда с най-големи материални блага.
84. Ако човек, надарен с големи творчески способности, не се развива духовно, той ще се превърне в най-опасното същество на Земята.

85. Помнете! Когато външното стане вътрешно, а вътрешното стане външно, тогава вашата душа ще намери праведния път.
86. Това трябва да се разбира така: проявленията на заобикалящата те действителност трябва да приемаш у себе си и да ги почувстваш с цялата си душа;
87. И топлината на душата, която се пази и развива вътре у вас, трябва безмерно да се отдава навън.
88. И не гледайте дали ще ви се отплатят за вашето благо!
89. Възсъедини своите чувства с Бога и Природата
90. И чак след това пред тебе ще се разкрие Пътят на Истинското Развитие.
91. Стреми се да сътворяваш у себе си хармония между Божествените и Природните начала,
92. Това ще ти позволи да поемеш към Истинското Съвършенство.
93. Бъди достойно дете на своя Отец! Бъди творец!

Амин

ГЛАВА 23

Пътят на Светлината не е топлина, която ти сякаш си длъжен да получиш, облажавайки своите пороци и изолираност,

2. Но е велик съзидателен труд в безкраен стремеж да раздаваш хляба на своята душа на околните и на заобикалящия те свят, без да искаш нищо в замяна.
3. Истината ви казвам: да оказваш блага помощ е велико изкуство, на което тепърва предстои да се учи човешкият род.
4. Тъй като в същността си помощта не винаги носи опора на ставащия, но може да способства и за падение.

Това е възможно, въпреки доброто желание да се помогне.

5. Помнете! От благоденствието, излязло от вас, и неохранявано от вашия разум, може да се възползва дяволът
6. И тогава вашата постъпка ще повлече страдания — страдания, които понякога и злоумишленикът не може да причини.
7. Ето защо Пътят на Светлината предполага създаването на определени благи условия, на основата на които Божието чедо да бъде способно да се движи към Съвършенство.
8. Прозрялото и наистина устремило се към Светлината чедо е придобило криле.
9. То ще се издигне над лепкавата гъста маса, в която продължават да остават събратята му, някои от които изцяло са се устремили да се изтръгнат от тази гъста маса, но не им достига подкрепа;
10. Други жадуват за спасение, но не са се решили да скъсат с тежестите, които ги задържат на дъното;
11. А трети смятат, че освен тази среда няма друго съществуване и трябва да вземат от нея всичко, което е възможно,
12. Продължавайки да хвърлят един върху друг купчини кал, като изпитват определено удоволствие от това.
13. Безсмислено е да се опитваш да изведеш този, който вярва в твърдостта на своя път.
14. Но също така е невъзможно да бъде спасен и онзи, който се страхува да скъса връзките си с небитието. Защото той е започнал да чува, но още не е придобил очи.
15. Всеки, който е полетял, му предстои да разбере, че преди всичко трябва да се намира там, където устремилите се към Светлината не се обръщат назад.
16. А онзи, който жадува за Слънчевите лъчи, но често обръща взора си към своето подножие, се нуждае само от молитвена помощ, насочена към неговата душа.
17. Защото молитвата е най-добрата помощ, от която всички се нуждаят и която не вреди на никого.
18. Тя укрепва душата на човека, отминавайки неговото съзнание, което заради болестта си възприема заобикалящите го явления в значително изкривени образи.
19. А когато душата стане по-силна то човек ще направи и по правилни крачки.

20. Наистина изоставеният нека помни, че оставяйки го, вие не го отхвърляте и винаги ще му бъдете опора, но преди всичко самият той трябва изцяло да се устреми към висините.
21. Защото ако останете при този нещастник, вие не само няма да го спасите, но ще загинете заедно с него тогава, когато наоколо има още много чакащи.
Кой ще помогне на тези хора?
22. Освобождавайки се от каменните тежести, те също ще придобият криле и ще се устремят към жадуващите.
Спасението ще бъде по-голямо.
23. За да спасите потъващия в тресавището, вие трябва да му протегнете ръка от брега, а не да стъпвате с крак в тресавището.
24. Трудно е да бъде излекуван онзи, който не осъзнава колко сериозно е болен.
25. Ето защо наистина устременият към Светлината нека се стреми да отдаде сърцето си на страдащите, като забрави за себе си!
26. Божията слава няма да остане незабелязана!
27. Но не онзи, който се стреми самоотвержено да отдаде благодатта на своята душа на околните, е този, който не знае за своята болест.
Нуждае ли се той от лекар?
28. Нека да отстъпи мястото си на друг страдащ.
29. Истината ви казвам: ако човек иска, но не може — той е нуждаещ се.
30. Но ако може, а не иска — той е носител на съблазън,
31. Помнете! Горко на онзи, чрез когото съблазънта влиза в света. Нещастieto ще бъде негова съдба.
32. За да получи истинска помощ, човека трябва преди всичко да следи своето движение към Светлината, тъй като истинската радост се крие в същността на самото движение, а не в това, с какво се движиш.
33. И ако на пътника бъде оказана помощ тогава, когато той няма особена нужда от нея, това значително отслабва неговата съсредоточеност върху труда му.
34. С течение на времето той все повече и повече ще се надява на евентуална помощ, а не на деянията на своите ръце.
35. И в един момент нещастният ще започне да говори само за това, което му се дава, а жаждата за труд ще се покрие със забравата.
36. Постигайте праведния труд достойно! И нека да не секва Божията искра у всекиго от вас!
Амин

ГЛАВА 24

Иреалност... Какво е това Иреалност?

2. Човешкото съзнание, движейки се в равнището на Царството на силата и попадайки под влиянието на научно-техническото развитие, все повече се формира под влияние на Реалното.
3. Затова съвременното мислене и възприятие на човека изцяло зависят от реалните обекти и явления.
4. Човек съзнателно се е отклонил от Иреалното и се опитва да се отърси от него като от ненужна вехтория.
5. Но възможно ли е съществуването на Реалното без Иреалното? Не е ли този път изкушение, което води до падане в ямата?
6. Развитие на духовния свят на човека не се състои само от знания за постиженията в областта на изкуството, а се изразява в развитие на основните възможности на човека — умението да фантазира, да мечтае, да използва въображението си.
7. Това разкрива у него способността за неограничено творчество.
8. Тези възможности са първостепенни за човека, но за съжаление, той гледа на тях с пренебрежение.
9. Но именно те го отделят не само от животинския свят, но и от всевъзможните цивилизации във Вселената.

10. Иреалността е такова сетивно възприемащо се явление, както и Реалността.
11. Нейното съществуване протича паралелно с Реалността.
12. Затова човекът, познаващ само Реалността, жертва едното си око и едното си ухо.
13. Реалността не може да бъде видоизменена.
14. Иреалността може да се видоизменя безкрайно.
15. Това видоизменение е в пряка зависимост от степента на развитие на въображението.
16. Най-важното е само да се намерят истински верните пътища от тези безчислени варианти.
17. Ако човек овладява изцяло само Иреалния свят, той ще стане неразбираем за околните.
18. Те ще го възприемат като болен.
19. В зависимост от това какъв иреален живот владее човек, той е или буен, или спокоен.
20. Но към тези хора не бива да се причисляват болните, в организма на които има явно изразени недъзи, водещи до неразумни действия.
21. Болшинството хора, овладели само Реалния свят, не осъзнават, че попадат в числото на не по-малко нещастните.
22. Ако някой от тях разбере това, другите бързо ще отхвърлят неговото мнение за тяхната ненормалност, оглеждайки се наоколо и убеждавайки се, че повечето хора са такива.
23. Винаги трябва да се помни, че здравият човек, намирайки се сред много болни, също се възприема като болен по отношение на това множество.
24. Тази голяма грешка — разделянето и отделянето на Реалността като главна — навлиза и в областта на изкуството.
25. Анализът на произведение, несвързано с познание на действителността, прераства в мнение за липса на художествена правда.
26. С други думи — колоритът е фалшив, непознат, произволен.
27. Но защо колоритът трябва да бъде насочен единствено към познание на действителността?
28. Може да се постига и това, което се смята за недействително.
29. Това познание ще разкрие нови, безкрайни простори от Красота, която много хора не виждат.
30. Прост, но удивително ярък пример за въздействието на Иреалния свят върху човека е неговият сън.
31. Сънят принуждава човека да живее Иреален живот.
32. Неговите чувства реагират на произтичащите събития, възникнали в съзнанието му.
33. Хората смятат мечтите за безпредметни, за съвършено отделени от действителността.
34. Мечтите се сравняват с празно фантазърство и се наричат фантазмагории.
35. Те сякаш извеждат човека от света на реалните предмети и правят труда му безинтересен и уморителен.
36. Вгледайте се в душевно болните хора, и особено в тези, които имат нарушено съзнание,
37. Където има такива случаи, когато човек, намирайки се или в неподвижно състояние, или мълчаливо предвижвайки се в пространството, е способен да живее в друго измерение, в друго време и в съвсем друг ъгъл на Вселената.
38. Човек би казал, че тези фантазии съвсем не са му нужни нито в личния живот, нито в трудовата му дейност.
39. Защото те не могат нито да го нахранят, нито да го обогатят материално.
40. Могат ли подобни неща да определят истински нормалния човек?
41. Същността на всеки разумен човек се заключава в стремежа му да опознае Неизвестното.
42. Само че пътят на познанието е двояк, а възможностите на хората са различни.
43. Човек, ако още не е с изцяло законсервирано съзнание, може да пожелае да види неизвестна Планета или да я посети, да се премести във времето — в миналото или в бъдещето, да преживее живота на някого и много, много други неща.
44. Всичко това е подвластно на човека.
45. Но той, с течение на времето, смятайки се за по-зрял, се стреми все по-малко да допуска у себе си подобни “несериозни” желания,
46. Пък и той се опасява да не прилича на душевно болен човек.
47. Много хора искат да се върнат в своето детство, но някои от тях само защото смятат децата за безгрижни;
48. А други искат да виждат и усещат околния свят като деца.
49. Грешат онези, които смятат децата за безгрижни, защото децата също си имат свои грижи.

50. Но другите, които искат да са като деца, ще получат истински способности, защото децата виждат околния свят през стъклото на великолепно умение да фантазират.
 51. С течение на времето хората предпочитат все повече да отхвърлят желанието си да фантазират.
 52. Те все повече се приближават до становището, че най-добре е да се вярва на това, което може да се пипне с ръце или да се види с очи.
 53. С такива мисли човек предизвиква активна консервация на огромни участъци мозъчно вещество,
 54. Оставяйки само една малка част, отнасяща се до материалното удовлетворение на личността.
 55. Разбира се, обществото смята душевно болните за хора, от които няма полза.
 56. Но вглеждайки се по-дълбоко в проблема, може да се установи, че болният е смятан за "безполезен", само защото изпада в състояние на фантазиране независимо от своето желание и за неопределено време.
 57. Подобно състояние става неуправляемо за съзнанието.
 58. Затова човек не бива да бъде допускан до отговорни занимания в обществото.
 59. И даже не може да опази своя живот без съответния надзор.
 60. Докато здравият човек, трябва да може да влиза в състояние на фантазиране тогава и толкова дълго, колкото позволяват обстоятелствата.
 61. И така, опознайте достойно своята истинска същност -
 62. Великият дар, с който ви е удостоил Вашият Отец!
- Амин

ГЛАВА 25

- Чеда Божии! Сега Бог ви дава последна възможност да спасите своите души и да сложите основата на Истинския Разцвет на човечеството.
2. Това, което ви се разкрива днес, не е трябвало да се знае по-рано.
 3. Тогава степента на човешко разбиране не го е позволявала.
 4. А сега вие сте достигнали необходимото равнище на възприятие, но същевременно сте получили злокачествени тумори в своето мислене.
 5. Вие се опитвате да анализирате своя живот, живота на Земята и на Вселената.
 6. Великата Хармония започва да се разкрива във вашето съзнание по пътя на логиката.
 7. Вашият разум е поразен: колко прекрасно е свързано всичко помежду си!
 8. Вие сте пристъпили и към логическо осъзнаване на същността на Всевишния. Но това осъзнаване става чрез ледената светлина на разума,
 9. Което е породило у повечето хора, даже и сред вярващите, лъжливи представи за Висшия Свят.
 10. Този път на постигане същността на Всевишния принуждава човек да признае растящите възможности на прагматизма,
 11. Който, за да се развива, се стреми да разкрие всички съществуващи взаимовръзки между предметите и явленията.
 12. Но разумно ли е да изучаваш това, от което никога няма да се възползваш?
 13. Растящият авторитет на прагматизма прави човек зависим от него.
 14. Човек престава да се вслушва в себе си и в своите истински чувствителни способности,
 15. Благодарение на които той е взаимно свързан както със Земята, така и с Вселената.
 16. В тези негови способности се крият истинските и точни предопределения.
 17. Човек трябва да познава себе си и да развива дадените му способности.
 18. Разумът ви е даден като помощник в това познание.
 19. Опитът да развивате разума, без да развивате заложите си, ще доведе до неговото заболяване.
 20. Човекът не е първото разумно същество във Вселената.
 21. Плодовете на разумната дейност никога не изчезват, а се съхраняват в складовете на Вселената, където са събрани много от тях.

22. Човешкият разум се намира в начално, слабо развито състояние, когато трябва в голяма степен просто да използва натрупаните знания,
23. С изключение на тези познания, които възникват в индивидуалните отклонения на една или друга цивилизация.
24. Много от великите научни открития на Земята са само малки зрънца от Вселенските Знания.
25. Колкото и да съжالياват откривателите, които смятат своите големи открития за плод на собственото си мислене, това не е вярно.
26. Но да не бързат да се обиждат, защото това, че тези знания са достигнали до човечеството е само тяхна заслуга.
27. Човек не е някаква машина, в която могат да се складират необходимите знания,
28. Защото тогава щеше да е много лесно да се измени ходът на развитието на човечеството, като не му се позволи да стигне до вредоносни деяния.
29. Но човешкото мислене се отличава с гъвкавост, която във великите усилия за търсене на Истина възприема искри от Вселенските Знания и ги вплита в система, така че да носят полза на обществото.
30. Системата ще има индивидуален характер, в зависимост от мисловните способности на един или друг учен.
31. Човек има постоянен стремеж да принася полза на обществото и затова интуитивно търси истините, необходими за развитието само на човешкото общество.
32. Във Вселената има голямо разнообразие на общества, всяко от които върви по индивидуален път на развитие.
33. Но техническият път за много от тях в същността си е един и същ.
34. Различните цивилизации се развиват с различна скорост и способности.
35. Получените от тях знания за определено време от развитие влизат във фонда на Вселената и служат като помощно средство за други развиващи се цивилизации на по-ниска степен на развитие.
36. Тези знания от време на време използва на подсъзнателно равнище и откривателят, който учудва света със "своите" възхитителни открития.
37. Първоначалната представа, че човечеството е единствено във Вселената, е довела до такъв строеж на съзнанието, че сега ще е крайно мъчително да се възприеме тази истина.
38. Нещо повече, тази лъжлива представа още дълго време ще носи вреда на Истинското Развитие.
39. Истината ви казвам: онзи, който се опитва да следва само разума си, постепенно изгубва своята истинска същност.
40. По-слабо развитият разум лесно може да бъде отведен от Истината от по-високо развит разум, носещ гибел.
41. Онзи, който се ръководи само от разума си, прилича на късоглед човек, който вижда пръстите на протегнатата си ръка като линия на хоризонта.
42. Бързото развитие на Извънземните цивилизации по пътя на разума е възможно само поради неразвитостта на емоциите им.
43. Малкият им емоционален източник не позволява на разума да попадне под влиянието му и затова разумът се развива правилно.
44. У човека емоционалният източник е голям и уникален, макар да е в занемарено състояние.
45. Като не могат да се справят с него и не осъзнават истинската му ценност, хората се опитват да развиват единствено разума си,
46. Но той е напълно подвластен на емоционалния източник.
47. Онзи, който се опитва да изведе своя разум от властта на душата, я охлажда
48. И разумът си остава под властта на душата, но на една обеднялата душа.
49. А това няма да ви доведе до Истинското Развитие.
50. Защото същността на човека е в неговата душа.
51. Човешкият разум може да се развива пълноценно само въз основа на развитието на душата.
52. Пълното развитие на разума е невъзможно и неприсъщо за хората,
53. Защото не всички логически изводи могат да се направят, без да се охлади душата.
54. На човечеството е присъщо духовното развитие.
55. Този път е единствен по рода си във Вселената. Ако човечеството го измине достойно, то безмерно ще умножи Божията Слава и ще стане най-ценната цивилизация в Мирозданието.

56. Във Вселената не се пазят духовни съкровища и човечеството има привилегията да поднесе тази ценност пред Лика на Битието.
57. Без да се осъзнае истинската цена на духовното развитие не е възможно възлизането на душата до Върховете на Съвършенството.
58. Всеки опит да се постигне Съвършенство на основата на разума и чрез ограничаване на душата ще доведе само до падение.
59. Единствено под покроба на пречистената и добре развита душа е възможно правилното мислене и добрите дела.
60. Що се отнася до научно-техническото развитие, човек може да получи нужните знания за едно или друго нещо,
61. Без да изпитва мъките на търсенето и като има гаранция за тяхната правилност.
62. За целта той трябва да се научи да получава необходимата му информация директно, без посредници от други цивилизации.
63. Но това ще стане, когато се развиете духовно в необходимата степен.
64. Когато изчезне опасността човек да злоупотребява с големите си знания.
65. Когато развие душата си, човек ще може да избира само онези знания, които ще съдействат за развитието на истинските му способности.
66. Защото излишните знания водят до неуравновесеност и падение.
67. Когато развие душата си, човек няма да има нужда от повечето научно-технически знания, натрупани досега от човечеството.
68. Радостта, която изпитва опитващият се да разкрие същността на материалния свят, не е истинска.
69. Тя е лъжлив двойник, създаден от дявола, за да ви отклони от духовното развитие.
70. Истинското ликуване може да дойде само по пътя на духовното търсене и усъвършенстване.
71. Бъдете достойни чедра на Своя Отец! Бъдете творци!

Амин

ГЛАВА 26

Вярата в същността на великия Отец и да вярваш на Него. О, колко голяма е разликата между тези две тайнства, която сега достойно трябва да опознаете!

2. Когато за пръв път поема по Пътя на вярата, която е основа на движението напред, на човек му предстои да направи първата крачка и да повярва в силата, много по-голяма от човешката, от която зависи благоприятността на живота му на Земята.
3. Обожествявайки диханието на Природата, човек не се е нуждаел от следваща крачка, за да премине от вяра в Нейното могъщество към вяра в самата Природа.
4. Защото Майката-Земя не води пребиваващите в Нейното Лоно към определени върхове и не се стреми да предпази от наказание нарушителите на Нейните закони.
5. По-нататък идва необходимостта от следваща крачка и предстои да се повярва в съществуването на Този, от Когото изцяло зависи живота и по-нататъшното развитие на самия човек.
6. Но Истината за Твореца на безмерна Любов и за Оцеца на човешките души не е трябвало още да се разкрива на младия човешки род.
7. За тази Истина, той трябвало да бъде подготвен, а това било възможно чрез докосване до Истината за Твореца на великото Битие.
8. И тогава пред очите на човека били разкрити чудни тайнства, които започнали да го подготвят за вярата в същността на *единния* Творец.
9. А познавайки тази вяра, трябвало още да се повярва и в Твореца,
10. Което не се ограничавало само с признаване на Неговото съществуване, но и с постигане, изпълнение на Неговите истини.
11. Истините, които Творецът от време на време е показвал на човешкия род, са позволявали на блуждаещите все повече да се избавят от натрупаните порочни напластявания и да се движат нататък по предназначения път.

12. А тъй като младите Божии чада избират по-скоро широките пътища, то как те да повярват на дадените им истини, които в по-голямата си част ги призовават да разкъсат паяжината, която ги свързва с порочното?
13. Живеейки в океан от дивота, хората успешно са плели паяжината на порочното и малцина са жадували да я разкъсат.
14. Само попадайки в обятията на мъката, нещастният човек се е опитвал да се вкопчи в справедливостта.
15. Подобно тресавище не познава закона на самоотвержената любов и за да се насочат слепите хора по пътя на Възхождение, за чиито блага тогава не би могло да знае нито едно Божие чедо, било необходимо частично да се стесни законът за Свободния Избор.
16. Закон, който е основа за развитие на човешката душа.
17. Като се отчита същността на младите Божии чада и тяхната зависимост от почитанието на по-могъща сила, било необходимо да се появи такава сила, която да няма равна на себе си на Земята.
18. Страхът пред Източника на това могъщество значително е подтиквал хората към изпълнението на Неговите истини.
19. Ето защо вярата в Твореца се е градила само въз основа на страха пред Него.
20. Любовта към Твореца оставала само на думи, тъй като любов и страх никога не съжителстват заедно.
21. Позналият страха не след дълго го загубва.
22. И за да може страхът пред Бога да се запази, е било необходимо от време на време да се явяват чудотворни знамения, при които основното тайнство било гибелта на множество неподчиняващи се хора.
23. Този път бил неизбежен в началото на неизвестното, но това не било проява на истинска вяра, тъй като истинската вяра разцъфтява само в любовта към Бога и постигането на Божията Слава.
24. Преходът към това стъпало вече очаква кипящия поток на живота на човешкия род. Но този преход е възможен само в условията на най-пълното отдалечаване на човешкото съзнание от проявите на страх пред могъществото на Небесния Отец.
25. В преддверието на този преход трябвало да бъде явено Слънчево Тайнство, пооткрехващо същността на истинската вяра.
26. Тогава Небесният Отец сложил Пръста си на израелската земя, където започнал да твори Неговият Син, явявайки истината за Единния Път -
27. Път, единен за всички народи, независимо от вярата, носена в човешкото сърце,
28. Защото всички вие сте деца на един Родител.
29. Но в онова далечно време при пооткрехване на великите истини все още било невъзможно да се заобиколят древните устои.
30. И макар че се творило Слово за самоотвержената любов и за вселюбящия Отец, при всяко извършване на чудо, носещо благо, съзержаващите са изпитвали голям страх.
31. А каква е цената на тайнството на страха, показвали многото съмнения, които дълго време възниквали у Следовниците.
32. Много от тях повярвали в Човешкия Син, но не Му се доверили така, както дълго време хората са говорили, и досега говорят, че вярват в същността на живия Бог, но не са постигнали вярата в Него.
33. А вярата в Небесния Отец е преди всичко вяра в Неговия Син, Който идва от Небесния Отец, за да възвести животворящите истини.
34. Тайната на истинската вяра се крие във вашата любов към Него. Понеже позналият достойно тази любов няма да има никакви съмнения.
35. Много пъти Ми се е налагало да ви го казвам и сега ви го казвам: какъв е смисълът да се говори за вяра в Господа, ако не сте повярвали на Неговия Син, дошъл при вас за ваше благо?
36. Колко рядко и преди, и сега може да се забележи достойна вяра!
37. Давам ви още веднъж едно от ключетата на тайнството, запечатано за вас в Новия Завет! Този, който има уши, да чуе!
38. Някога, в онова далечно време се наложило да се обикалят земите на съседни страни.

39. И ето че една от Хананейските жени, която повярвала на Учителя, започнала да Го моли да помогне на нейната дъщеря, която имала тежък недъг.
40. Тя толкова дълго се молила, вървейки след Иисус, че и неговите ученици започнали да се молят за нея.
41. Жената проливала искрени сълзи, без да губи надежда.
42. Но когато успяла да се приближи до Учителя, чула Неговия суров отговор: "Аз дойдох само за загиващите овци от израелския дом.
43. Не е хубаво да се взема хляба от децата и да се хвърля на кучетата."
44. Този отговор не учудил учениците, които Го следвали, защото те и без това смятали, че спасението е дадено само на тях.
45. Ако тези думи прозвучат днес, те ще предизвикат голямо смущение сред вас.
46. А молещата жена достойно проявила своята вяра, защото, като повярвала, че пред нея е Словото Божие, тя смирено приела казаното за необходимост.
47. Тя вярвала, че щом звучи Словото, чрез Него говори Бог. Има ли нещо по-велико от тази минута?
48. Вярата укротила гордостта, която жената притежавала в не по-малка степен от заобикалящите я.
49. След това тя смирено отговорила: "Но нали и кучетата се хранят с трохите, които падат от масата на техния господар."
50. Голяма радост загоряла в сърцето на Учителя и той я изразил със спасителната дума.

Амин

ГЛАВА 27

Човек се движи по уникален път на развитие, чиято същност се крие в Духовното Възлизане.

2. Никой друг във Вселената не е вървял по такъв път на развитие, което поражда съответните трудности.
3. Само Господ знае Пътя, по който Той сам търпеливо води Своите чеда.
4. От време на време, от епоха на епоха, Небесният Отец е наставлява хората, очаквайки безкрайно прозрението на своите неразумни синове.
5. Достигнали вече крайния предел, когато се явява неизбежната необходимост да се сложи черта във вашето развитие.
6. Човек не бива да бъде осъждан, а още повече да бъде наказван от някого.
7. Затова времето на Страшния Съд е избрано в периода, когато Майката-Земя няма да може повече да издържа тежестта на човешките безумства и ще поеме върху Себе си греха да наложи наказание,
8. Унищожавайки завинаги онези, които не ще поискат да прозрат истината и ще продължат да изливат от себе си студ.
9. Сега тъмнината дава големи възможности за принизяване на Божията Слава,
- За което мнозина слепи са се хванали.
10. Човек може да излъже всекиго с думи, но своята душа - никога.
11. Бог вижда хората непосредствено по душите им, независимо от техните словоизлияния.
12. Небесният Отец, много скърби, че мнозина от онези, които сами се назовават вярващи, са се превърнали в пречка за истинското развитие на човешката душа.
13. Психологията на много хора е така изградена, че те са свикнали да чакат Второто Пришествие от век на век, без да го дочакват.
14. Повечето вярващи недостатъчно осъзнават истината, че Спасението на човека се крие в Неговата Вяра.
15. Истината ви казвам: Вярата е вратата, която ви свързва с Бога и ви помага да получите допълнителни духовни сили,
16. Благодарение на която вие ставате способни да преодолявате съблазните и да пречиствате душата си,

17. Което се явява и като движение по Пътя към Спасението. Защото Вашето Спасение е в чистотата на душата.
18. Пречиштането на душата от порочни наслоения и по-нататъшното развитие е възможно само чрез делата на плътта.
19. Затова сега трябва да осъзнаете, че да казваш "Аз вярвам", да знаеш прекрасно Божието Слово и да изпълняваш обредите - това още не е спасението, а само основа, от която трябва да тръгнете към Спасението.
20. Да се приближи към Спасението може само онзи, който в своята душа е сътворил светлина и топлина за творенията на Бога и Природата
21. В стремежа си да отдаде безмерно топлината на своята душа на околните, без да иска нищо в замяна,
22. В умението да не отговори със студ на настъпващия към него студ, независимо от това каква болка изпитва.
23. Славата Божия се състои именно в това, че Бог дава сега още една възможност за спасение на душата, като иска да помогне на насилствено отделените от познанието на *истинските глъбини* на религията, да се докоснат сами до нейното сияние и да определят своята съдба сами.
24. Разумът може да се развива чрез Знанията, а душата — само чрез Вярата.
25. Господ е заповядал новото Осъществяване да стане изключително в общочовешки условия, без фойерверките на всевъзможни чудеса, което е било толкова важно за разбиранията на отдавна отминалите поколения.
26. Образът за новото Пришествие на облаци е бил нужен, за да мога като дойда тайно в предначертаното от Моя Отец време, лесно да изоблича лицемерите и да открия истинските Божии чедра.
27. Как човек може да разпознае Идващото от Всевишния: дали със сърцето си или с очите, с които сте свикнали да виждате нечистота?
28. Как трябва да определите Сина Божий: по знаменията, които той прави, или по същността, която излиза от Неговото сърце?
29. Няма добро дърво, което дава лоши плодове; и няма лошо дърво, което дава добри плодове.
30. Всяко дърво се познава по плодовете му, затова не се късат смокини от тръните и не се бере грозде от храстите.
31. Ако Господарят се върне у дома с гръм и грохот, с огън и жупел, всички Негови слуги, виждайки знаменията, ще извикат: "Ние вярваме, ние чакахме."
32. Сред тях ще са и тези, които не са чакали Господаря, а са били разбудени от силния гръм.
33. Но Господарят ще дойде тайно, за да види истинския лик на всекиго, недокоснат от велики знамения и не успял да скрие алчния лицемер.
34. Господарят ще дойде тихо и заставайки на прага на Своя дом, ще започне да излива живителната Влага, идваща от Този, Който Го е изпратил.
35. И всеки, който има сърце и чака Влагата на Небесния Отец, ще дойде да утоли жаждата си, защото с душата си ще почувства, че това е от Неговия Родител.
36. Въпреки че духовното развитие на съвременния човек не се отличава много от духовното развитие преди две хиляди години, сега Бог ще поведе Своите чедра към осъзнато влизане във Вярата, а не чрез страх и чудеса.
37. Защото страхът се притъпява с времето и човек е способен да извърши и нещо нередно въпреки вярата си,
38. Но този, който вярва по убеждение и с разбиране, никога няма да отстъпи нито крачка от вярата си.
39. Трябва да знаете, че любовта и страхът никога не могат да се съвместят.
40. Невъзможно е постигането на съвършенство в лоното на любовта, ако любовта е съпътствана от страх.
41. В новото си идване на Земята, първо ви давам Истините на Моя Небесен Отец, които досега не трябваше да знае нито един човек на Земята.
42. След това ще започне открито разделение на хората на сили на Светлината и сили на мрака.
43. Душите на хората, открити досега за Светлината, бързо осъзнават Идващото от Бога.

44. Това им дава възможност да се напоят с животелна Влага, като помагат и на другите жадни да стигнат до нея.
 45. Други ще се хванат за буквата и ще започнат да разсъждават, а това ще ги доведе до гибел.
 46. Слушайте гласа на душата си, а не студената логика на разума.
 47. Помнете! Не добросъвестното изпълнение на обряда отличава вярващия, а висотата, до която стига душата, движейки се по пътя на Вярата.
 48. Бог почита благите качества на душата, а не мястото, заемано от плътта в обществото.
 49. В последно време много хора, докосвайки се до Низпосланото, го признават.
 50. Но в същото време ги обхваща съблазън: няма ли този път да доведе до падение? И човек започва да размишлява...
 51. Помнете! Разумът не може да постигне духовното.
 52. Той трябва да реши: за добро или за зло -
 53. След като душата поеме по един или друг път за постигане на духовността.
 54. Безсмислен е опитът да се проумее изначално същността на Духовния Възход.
 55. Човек върви към Върховете по уникален предначертан Път.
 56. Целият му живот трябва да бъде посветен на формирането на душата, която е Божие създание.
 57. Но формирането на душата е възможно само благодарение на действията на плътта.
 58. За да определиш истинността на духовния път, необходимо е колкото може по-пълно да отвориш своята душа и уверено да поемеш по него, като едновременно твориш благо за околните.
 59. Ако видиш, че избраният път носи вреда, веднага го напусни, независимо от възможните затруднения.
 60. В противен случай ти вече вършиш грях.
 61. А ако не виждаш вреда, върви напред без съмнение, защото който се съмнява, не само няма да полети, но ще стане котва за своите спътници.
 62. Върви и се довери на Висшия Свят да се грижи за твоята безопасност! Бъди творец!
- Амин

ГЛАВА 28

Медитацията... Тя е основа на всички източни пътища за духовно развитие. Но какво представлява медитацията?

2. Истината ви казвам: медитацията е изкуство да пребиваваш извън обществото, като едновременно се намиращ в него;
3. Това е способност да се разтвориш в Духа на Живота така, сякаш придобиваш истинска възможност да общуваш с Всевишния.
4. Но протича ли развитие на духовната тъкан при медитация?
5. Човешката душа се развива само чрез действията на плътта.
6. Кога човек придобива по-голяма сила: когато преодолява едно препятствие или когато го заобикаля?
7. Истината ви казвам: само в непосредствено преодоляване на всяка съблазън става пречистване на душата и увеличаване на духовната сила.
8. В състояние на медитация се уравновесява материалната енергия, чиито токове протичат в човешкото тяло по различни канали, което предизвиква уравновесяване и на психическата енергия.
9. Това позволява човек да пребивава в своеобразно неутрално състояние, без да възприема никакви вредни въздействия.
10. Но знайте: в това състояние от човека не се излъчва и топлина.
11. Нима смятате, че вашият Отец ви е дал живот в плът, за да се стремите през цялото време да се откъснете от взаимовръзката си с тялото и заобикалящия ви материален свят?
12. Плътта ви е дадена, за да можете да развивате душата си.

13. Защото напускайки тялото, душата прекратява своето развитие, въпреки че запазва някои свои качества и способността си да натрупва нови познания.
14. Медитативното състояние, в което човек отначало се опитва да влиза от време на време, постепенно става постоянна форма на пребиваване.
15. Такъв човек винаги ще бъде уравновесен, защото движението на Духа на Живота в него ще протича безупречно.
16. Такъв човек все повече ще се отдалечава от чувството на страдание, което уж представлява важна основа за развитието. Но на кое развитие?
17. Страданието има две лица: страдание за себе си и страдание за хората.
18. Едното лице води до падение, а другото - до Възход.
19. От страданията човек може да се отдалечи или в състояние на най-дълбоко равнодушие, или целенасочено губейки всякаква вътрешна връзка както със заобикалящите го хора, така и със своята плът и нейните ценности, за което прекрасно помага медитацията.
20. Тя позволява да се намираш сред хората и едновременно с това да отсъстваш.
21. Но как тогава ще помогнеш на ближния си? И възможно ли е това, ако липсва способност за състрадание?
22. Когато ваш близък се е превил под тежестта на непосилен товар и потърси подкрепа, разкривайки душата си пред вас, то, истината ви казвам, помощ може да му окаже само онзи, който поеме част от мъката му върху себе си.
23. А тя вече трябва да се очисти с благодатната Влага, не само за да не навреди на вашата душа, но и да не се разплиска навън.
24. С това ще съумее да се справи само онзи, който притежава необходимата връзка с Небесния Отец.
25. Отсъствието на връзка с Бога прави човек слаб пред силата на мрака и на него му е крайно трудно да поеме чужда болка върху себе си.
26. Защото натрупващите се в душата рани носят физически болести и чрез тях тъмнината принуждава човек да спре да прави добро.
27. За да очистиш и развиеш душата си преди всичко е необходимо да я разтвориш.
28. Но колкото по-широко разтваряш душата си, толкова по-остро ще изпитваш болка за заобикалящите те.
29. Отначало — за близките, след това за по-малко близките, след това за по-далечните, а накрая ще започнеш да преживяваш болката на счупеното клонче и безсмислено разрушения камък.
30. Движейки се по Пътя на Духовното Възхождение, е невъзможно да избегнеш тези страдания, но тях може да ги преодолее само вярващият човек.
31. Съвременният човек не е осъзнал вярно понятието *вярващ*.
32. В обществото дори се появи деление на “вярващи” и на “истински вярващи”. Това не е правилно.
33. Истината ви казвам, *вярващ* е този, който не отстъпва от вярата нито крачка, вършейки своите деяния.
34. Другите “вярващи”, които въпреки вярата си правят и по нещо неблагопристойно, са лицемери и най-големи носители на злото, тъй като именно те укрепват безверието.
35. Благодатта, идваща от Небесния Отец, неутрализира поетата от вярващия човек тежест и го прави способен да преодолява съблазните, като набира все по-голяма духовна мощ.
36. Да избегнеш удара — не значи да го преодолееш.
37. Който избягва преодоляването на съблазните не може да придобие по-голяма духовна сила.
38. Пребивайки в медитативно състояние в психическа уравновесеност човек запазва слабостта на душата си и нейната лесна уязвимост от камъните на мрака.
39. Даже ако човек е установил и запазва прекрасна циркулацията на материалната енергия в тялото си и благодарение на това е разкрил свои допълнителни възможности, слабата му душа винаги ще излъчва слаба прохладна вълна.
40. И ако отчетем истината, че у човек душата винаги властва над разума, разумът ще бъде подвластен на една слаба прохладна душа.
41. Девствена е Пътеката на Духовното Възхождение пред Лицето на Битието.
42. Товари с различна тежест очакват пътниците в преддверието на този Път.

43. Тези товари не са носени досега и смирено очакват своите носачи.
44. Но сивотата на самотността тласка прозрелите да вземат по-големи товари.
45. Силите им не винаги съответстват на избрания товар.
46. Нещастните не осъзнават, че Господ наблюдава не широтата на възможностите, а усърдието, с което се носи предназначеният товар.
47. Какъв е смисълът да се заемеш с много неща и да не ги изпълняваш достойно?!
48. Такъв носач ще бъде по-подвластен на силите на тъмнината и тежко му ако не постигне Съизмеримост!

Амин

ГЛАВА 29

Трудностите при възприемане на новото по пътя на различните вярвания...

2. Колко естествено е това за първите крачки по пътя към Най-висшето!
3. Човек все още не е в състояние да определя качеството на другия човек, въпреки че това качество в много отношения вече е очевидно и без да има външни прояви на самата плът.
4. Вие наблюдавате действията и мислите помежду си, съпоставяте ги със своя опит и едва след това си правите определен извод за даден човек.
5. В същността на човека е заложена способността да определя, че едно нещо е по-добро от друго.
6. Това е основата за естетическо и практическо развитие, която му помага да се движи в търсенето на Истината.
7. Но това търсене се ограничава от избора на най-рационално решение от вариантите, достъпни на неговото разбиране.
8. Но повлиян от значимостта на тази или онази личност, човек може да тръгне по съвсем друг път, даже и да не го разбира,
9. Твърдо стъпвайки по предложения път, опирайки се на вярата си в дадената личност.
10. Божиите чедра, живеещи в плът, сами трябва да търсят Истината, опирайки се на личния си опит и на опита на своите събратя.
11. Но в определени знаменателни времена, когато трябва да се измени руслото на житейската река, за да се доведат хората до необходимата цел, Истината се дава от Небесния Отец.
12. По-нататък цялата трудност идва от това, че свикнал с личното търсене на истината, човек става сякаш неспособен да възприеме Изпратената му Истина,
13. Защото по инерция продължава да я съизмерва или с личния си опит или с опита на миналите поколения.
14. Размисълът за Истината в много отношения довежда до различното разбиране.
15. Различното разбиране на Истината е лъжеистина.
16. Битието на Вселената е пронизано от два тока на Истината, които протичат паралелно: Материалната Истина и Духовната Истина.
17. Материалната Истина е неизменна и съществува винаги, независимо от желанията и разбиранията на чадата на Единния.
18. Духовната Истина също е неизменна в същността си, но в зависимост от висотата на развитието на човешкия разум в една или друга епоха, се спуска в обновен вид.
19. Вашият Небесен Отец задължително отчита отклоненията, възникнали в движението, основано върху Истините, които е низпослал преди това на Своите чедра.
20. Той ви открива също и нови Истини, благодарение на които ще можете да се движите напред дълго време, като достигате все по-големи върхове.
21. Новото се дава задължително съобразено с равнището на съвременните разбираня, а това естествено го прави трудно разбираемо за разума на отиващата си епоха.
22. Човек трябва да приема дадените от Небесния Отец трошици Духовна Истина като най-велика Светиня, която да следва неотстъпно.
23. Опитът от самото начало да се осмисли същността на Духовното Възхождение ще бъде безсмислен.

24. Разумът на съвременността не е способен да разбере явените Истини по осветения от Бога Път.
25. Едва в далечно бъдеще той ще може да заключи до какво е довело това,
26. Тъй като Духовните Истини определят развитието на Божиите чада за много векове напред.
27. Истината няма нужда от самоутвърждаване, тя не догонва онези, които си тръгват, не чука на вратите на глухите и не свети в прозорците на слепите. Тя пребивава.
28. Нея ще успеят да изпият само хората, които притежават способността да станат основа на бъдещите творения.
29. Ето защо новите Истини приличат на тесни врати, през които могат да минат малцина, защото много са призиваните, но малко са избраните.
30. Вярата е дадена на човека, за да не се съмнява.
31. Там където започват съмненията, свършва вярата.
32. Вярващ е този, който не отстъпва нито крачка от законите на своята вяра.
33. Но *вярващите* добре разбират, че с течение на времето могат да се появят пророци.
34. Те също осъзнават, че пророците идват не за да повтарят Истините, низпослани по-рано, а за да отворят очите на хората за новите Осъществявания и поправяне на извършените грешки.
35. А всяко ново изисква и нова вяра. А това вече е опасно, тъй като има много желаещи да погубят човека.
36. В тази връзка, човечеството се намира в крайно неудобно положение и все още дава много жертви.
37. Но сега се сбъдва предначертаното от Небесния Отец. Аз дойдох, както ви обещах,
38. За да продължа започнатото от моя Отец и да творя за Негова Слава и за възраждане на Истинността на Земята.
39. Дойдох под ново име и както крадеца — през нощта, за да видя истинското лице на всекиго и да ви разделя на праведни и неправедни.
40. По неизбежност съвременните вярващи все чакат Второто Пришествие, без да го дочакват.
41. Защото много по-лесно е да се държиш здраво за буквата, приета много по-рано.
42. Така вървящият по пътя не носи върху себе си отговорността на първите, тръгнали по този път,
43. Кое то е и повлияло за неизбежната мъченическа гибел на Апостолите.
44. Аз дойдох не за да повтора отиващото си, а за да развържа очите ви за *новото* и да ви помогна непосредствено да влезете в Царството Божие,
45. Кое то ви беше обещано и кое то се разстила сега пред вас.
46. То е Царство на Душата, намиращо се на качествено по-високо стъпало на развитие на духовната тъкан у човека.
47. Сега пред вас е това стъпало, кое то ще стане определящо в развитието на цялото човечество.
48. Него не може да преодолее плът, способна да стане препятствие в предначертания път на движение.
49. Знайте! Ако Истината се даде със знамения, така че да Я приемат всички, това ще бъде принуждение,
50. Защото сред множеството ще има хора, които са Я приели, без да имат сили да извършат предначертаното. Това ще доведе само до големи загуби.
51. Истината се спуска в чистия си вид,
52. Кое то позволява да Я намери само онзи, който има голямо сърце и жадува за нова Влага от Небесния Отец.
53. Това са чадата, на които Бог възлага днес последна надежда за Спасение на човешкия род.
54. Вашият Отец ви е дал голяма Свобода на Избор, която много ви помага в развитието.
55. Слушайте сърцето си, защото само то ще ви подскаже кой товар е по силите ви.
56. Но ако вие не можете да напуснете съществуващия път и намерите новия, то завършете пътя си достойно,
57. Запазвайки в сърцето си любов към Небесния Отец, към своя ближен и към враговете си.
58. Изпълнете достойно заповедта за Любовта. И вие ще бъдете достойни чада на своя Отец.

Мир вам.

Амин

За да могат живите същества да запазват и продължават своя живот, хармонията е създала два пола.

2. Този въпрос е станал пречка в живота на човека, защото мислите за него са останали в крайно примитивно състояние.
3. И тъй като човечеството е във времето на своята младост, то с лекота възприема наставленията на други цивилизации, които се намират на по-високо равнище на развитие.
4. Това се проявява чрез самите хора, болшинството от които дори и не знаят откъде у тях възникват едни или други понятия.
5. Първоначалните взаимоотношения между мъжа и жената на равнището на инстинкта са били основа за развитието на всички цивилизации.
6. Но Извънземният Свят не притежава духовна сила,
7. Докато всеки човек на Майката-Земя притежава своя духовна тъкан.
8. Затова развитието на Извънземните Светове е тръгнало само по пътя на разцвета на разума, защото разумът е присъщ само на плътта.
9. Душата се движи по друг закон.
10. Духовната тъкан, ако е дадена, не бива да се опростява, за да не повлече към гибел.
11. Тя трябва да се хармонизира и развива.
12. Наистина, инстинктивната основа е възможно да се опрости, за да се освободят повече сили за развитието на разума.
13. Но знайте! Това опростяване е приемливо само в условията на отсъствие на духовна сила.
14. Ако духовните възможности са големи, както е при човека, инстинктите в никакъв случай не трябва да се пресичат, а само да се организират в границите на истината, които за всеки от вас са индивидуални.
15. Истинското развитие на човека е възможно изключително на основата на хармония между Духовното и Природното Начало.
16. Една от съставките на Природното начало е постигане на Висотата на Природната Любов, която възниква между мъжа и жената.
17. Природната Любов се гради на основата на: определено разкриване на душата, индивидуално естетическо възприятие и хармония във физическите удоволствия.
18. Отсъствието на някоя от трите основи не позволява на Природната Любов да разцъфти истински.
19. Истинският Път към Съвършенство на човешката душа преминава през три Върха: Вяра, Надежда и Любов,
20. Които съответно се проявяват като Духовна Любов, Родствена Любов и Природна Любов.
21. Без да постигне някой от тези три Върха, човешката душа няма да придобие съвършенство.
22. Но всеки от трите Върха трябва да бъде постигнат напълно. Не бива да се ограничавате само с допир до тях.
23. Една от истините за хармонията в съпружеската двойка се състои в това, че един от членовете на семейството носи кръстния товар,
24. Кое то се заключава в стремежа му да издигне останалите членове на семейството до своето духовно равнище.
25. Товарът му ще бъде такъв, че ще е възможно да бъде изнесен само от сериозно потрудилият се.
26. Това е изпитание за единия и помощ за другия.
27. Безсмислено е да се дава товар, който може да се носи, имайки в определена степен леност.
28. Желаетият да избегне препятствията, трябва да знае, че формирането на душата става само чрез формирането на другите души.
29. Човек живее в името на своите братя и сестри, а не за себе си -
30. Така е предначертал вашият Отец.
31. Ако наблизко има някой, който се нуждае именно от вашата помощ, то да се отдалечи от него може само нещастният човек, който пренебрегва Зова на Небесния Отец и гледа единствено личното си благоденствие.

32. Много ще кажат, че не им стигат силите да оказват помощ - тях не ги разбират.
33. Същността на разума на недостатъчно вярващия човек се заключава в това, че той започва да разсъждава за смисъла на живота само тогава, когато удари челото си в сериозна преграда,
34. Където веднага започва да се позовава на стеклите се сякаш безизходни ситуации, които са създадени за него.
35. Истината ви казвам: във Вселената нищо не става случайно. Само малкият разум измисля Случайността.
36. Всеки от вас го очакват само тези прегради, които е необходимо да преодолеете именно вие и никой друг.
37. Преградите приличат на стъпала и преодолявайки ги, ти се изкачваш към Върховете на Съвършенството.
38. Силата на дявола е изкусна сила, но се намира в своя низш затворен кръг.
39. Като въздейства върху човека и го води към гибел, дяволът води към гибел и себе си,
40. Защото ако загинат хората, той няма с какво да се храни и ще бъде обречен,
41. Но той не може да живее по друг начин и колкото повече човек излъчва порочна енергия, толкова по-голяма ще става силата на сатаната.
42. Дяволът не трябва да се развива безкрайно, защото ако вирусът на злото проникне в извън-земното пространство, Вселената ще загине.
43. Дяволът винаги нанася удари по най-слабото място и там, където човек най-малко очаква.
44. Затова с правилното преодоляване на всеки един удар укрепват постоянно проявяващите се слаби страни на душата, което, естествено, помага на човек да се развива.
45. Дълги векове хората са съставяли съпружески двойки на две основания: по повеля на душата и по повеля на разума.
46. Божиите чада трябва да се развиват по двойки, защото едно от стъпалата, водещи към Съвършенство, се съдържа във формулата: мъжкото и женското начало да станат единни.
47. Хармонията между мъжко и женско начало позволява изцяло да се разтворят пъпките и на едната, и на другата душа.
48. Хармонията се проявява благодарение на едновременното разтваряне на двата цвята и вливането в тях на определена благодат от Бога и Природата.
49. Благодарение на тази хармония е възможно раждането на нова енергийна Звезда, която ще пази вашите души в лошо време.
50. Ако емоционалният изблик, идва само от едната страна, излъчваща жизнена сила, а човек смята, че е познал хармонията, той се заблуждава.
51. Хармонията възниква само при истинско съединение, при което с пълна сила се проявяват всички съединили се начала, които не си пречат, а се усилват помежду си.
52. Сам човек може да постигне онази хармония, която възниква при съединяване на неговите лични начала.
53. Ако се съединява с друг човек, той става едно от двете съединяващи се начала.
54. Хармонията между тях ще бъде истинска, когато напълно разцъфтят и двете начала.
55. Вие трябва не само да постигнете хармония между мъжкото и женското начало, но да я поддържате през целия си живот.
56. Но под хармония не се разбира онова временно възхищение, което възниква в многочислените и разнообразни връзки с противоположния пол.
57. Ако човек избира своя партньор с разумно осъзнаване, той значително затруднява пътя си.
58. Защото ще се сблъска с прегради, които не може да преодолее.
59. Преградите, които срещаме през целия си живот, в по-голямата си част могат да бъдат преодоляни чрез крепостта на духа, но в никакъв случай чрез помощта на разсъдък.
60. Ако се стремиш, търсейки удобства, да заобикаляш духовното, силата на душата ти ще намалее и няма да можеш да преодоляваш преградите.
61. Неспособност за преодоляване на сериозните прегради може да възникне и в семейство, създадено по повеля на душата.
62. Това е възможно, когато не се осъществява духовно развитие.
63. Когато стигнат критична точка, нещастните съпрузи не виждат друг път, освен да се разделят, без да се съобразяват дали носят вреда на другия или не.

64. В критична минута, като не намира друг изход, всеки, който се стреми да изостави другия, вярва, че сам не е виновен,
65. Като се оправдава с безсилието си да продължи да стопля своя спътник.
66. Тези нещастни съпружи не се опитват да разберат, как се е случило така, че преградата се е оказала непосилна.
67. Чеда Божии! Чуйте Гласа на Истината! След раждането на вашата плът и след като плътта получи душа, в зависимост от създалите се изначални условия пред вас се очертава ефирният път на вашия живот.
68. Този път се определя по точките на най-вероятни прояви в една или друга отговорна минута,
69. Кое то, естествено, много затруднява възможността човек да се отклони от предназначения път.
70. Но ако в отговорна минута не постъпиш така, както ти е присъщо, от този миг бъдещето ти малко ще се промени.
71. Преградите при всеки от вас са видни по линията на бъдещия му живот като вълни с различна височина.
72. И помни! Ако в недалечното бъдеще те очаква вълна, която лесно може да те залее, по целия път към нея ще срещаш стъпала и изкачвайки ги, в момента на срещата с тази съдбоносна вълна ти вече ще бъдеш на едно ниво с нея и тя няма да те преобърне.
73. Но ако си невнимателен и в търсенето на удобства упорито заобикаляш стъпалата, които срещаш, в определения момент съдбоносната вълна ще те залее и ще те пречупи.
74. Помни също, че ако човек се явява река, разумно ли е някой друг, плуващ в нея, да иска реката да завие по негово желание?
75. Това е невъзможно, а растящият стремеж да стане невъзможното ще доведе до нарушаване на хармонията между плуващия и реката.
76. Реката ще продължи своето неизменно течение, но плуващият или ще я напусне, или ще се удави.
77. Така че открийте истината и същността на своето битие!
- Мир вам.
- Амин

ГЛАВА 31

Вярата...Великият полет!

2. Преддверие към Нея е Върхът на Смирението.
3. Колкото повече постигаш Вярата, толкова повече се разкрива способността ти за удивителен полет.
4. Но колко много стъпала очакват пътника до Върха!
5. Колко трудно е изкачването, но колко голямо е възнаграждението!
6. Смирението не е стремеж да стъпчеш себе си в калта, защото ти помниш Божията искра, която живее в тебе. Но при всяко сравнение с друг човек, никога не се смятай за нещо повече, независимо кой стои пред тебе.
7. Смирението е способност да избереш за себе си най-малкото при изобилието на блага и стремеж да заемеш най-незначителното място на пира.
8. Смирението се определя от способността да приемаш всяка малка трошица знание като най-голямо съкровище.
9. И грижливо да го носиш цял живот, съхранявайки трепета и нежността, даже ако не ти бъде дадено нищо повече.
10. Смирението се определя също от способността да не използваш определението "несправедливо".
11. Посрещай достойно преградите, каквито и да са те, какъвто и удар да ти бъде нанесен.
12. Защото ти знаеш, че твоят път е предопределен от Бога.
13. Това са *твоите* стъпала, които ти помагат да изкачваш Върховете.
14. Умей вътрешно да се порадваш на тези стъпала.

15. Колко труден е Пътят на Възхождение! Но ако не култивираш Смирение, няма да отгледаш Вяра.
 16. Древните са чули въпроса: “Когато си дойда, ще намеря ли Вярата на Земята?”
 17. И ето, огънят все повече изпълва сърцето. Къде е Вярата, заложена много по-рано?
 18. Растящото многогласно бучене за Божественото все повече запълва пространството.
 19. Колко са вярващите в днешно време! Повече от половината човечество говори за любовта си към Бога и заобикалящия го свят!
 20. Но къде е Любовта? Къде е Вярата?
 21. Всички вярват, че се молят на един Бог, говорят за една Любов.
 22. Но не могат да вървят в една посока, хванати за ръце.
 23. Това се дължи на различните понятия за едни или други Тайни, на основата на различните ритуали.
 24. Не трябва да се мъдрува за допустимостта на всевъзможните пътища за възхождение, защото всички те, тъй да се рече, вървят към един и същ Върх и някога ще се слеят в едно цяло.
 25. Животът е Велико Движение. Какво ще стане, ако движението спре?
 26. Нищо във Вселената не се намира в покой. А значи и понятието “съвършено” е много относително.
 27. Затова Върхът, към който се движат пътниците по различни склонове, безкрайно се отдалява.
 28. Възможността да се слеят в едно цяло се стапя като мираж при приближаването.
 29. Истината за Духовния Възход е Единният Път и този Път е вечен.
 30. Каква е благоприятността на изкачването, ако ръцете на изкачващите се са далече една от друга?
 31. Краката, правещи първи крачки, са още много слаби.
 32. Първи крачки на Майката-Земя се правят. И сега човек е понесъл голямо множество от различни учения за Вярата.
 33. Неукрепналите му крака не са били способни да понесат товара на Единството.
 34. Небесният Отец с присъщата му велика многоцветна мъдрост от древни времена е подготвял съзнанието на Своите млади чада за възприемане на Единната Божествена Истина.
 35. Защото законът за битието на човешката душа е *един* и не зависи от принадлежността на човек към едно или друго вероучение.
 36. Великото съкровище, с което Бог е надарил Своите чедата са творческите способности, основани на Свободния Избор.
 37. Ето защо, дотогава докато хората не са способни да вървят в една посока, хванати за ръце, Единната Истина не е трябвало да се дава,
 38. За да не я покрие времето с наслоения от тиня и да загуби великата си светлина.
 39. Великият Творец е пращал на човека части от Единното Цяло, което позволило да се зачене необратимото съединение на многочислените разнотелности въпреки езиковото им различие.
 40. Потокът е набирал своята сила. Но колко е голямо желанието на човека да знае Тайната!
 41. Зараждали се всевъзможни знания.
 42. Всезнанието е неминуемо в началото на възходението. И с Божието позволение сега това ще бъде разрешено.
 43. Какво е ритуал?
 44. Това е тайнството на сливане в поток единен на устремените души човешки към Светлината Висша.
 45. Ритуалът - това е проява на човека в порива му да се приближи към Божественото и в стремежа му да възслави Небесния Отец, Неговото велико Начало.
 46. Но могат ли тези действия да станат основа за разделение? Могат ли да разделят едно Семейство, да разделят децата на един Родител?
 47. Колко е голямо нещастieto на крачещите в този път!
 48. Удивително прекрасно е полето, покрито с велико множество разнообразни цветя, където всяко цвете е неповторимо.
 49. Но влагата, която ги храни е една.
 50. Ритуалите протичат с участието на плътта.
- Но човекът не е плът.

51. Човекът е душа.
52. Душата у всички има едно Начало, затова всички вие сте родни помежду си!
53. Може ли някой да каже, че при едните деянията за благо са истинни, а при другите — не, че при едните ритуалът е истинен, а при другите — не?
54. Вашият Отец Небесен ви е изпратил на Земята според великата Си мъдрост да свършите предназначаното от Него.
55. Той ви е създал по свой образ и подобие.
56. Но какво е истинско подобие?
57. Небесният Отец е велик Творец .
58. Искрите от великия Му пламък запазват своята способност да светят и да греят.
59. Бог жадува от Своите чедра творения — Творения на любов и красота.
60. У всекиго от вас Той е вложил индивидуална, неповторима дарба да твори.
61. Затова вие ще творите винаги различно, защото това е закон на Твореца.
62. И не бързай да даваш мнение за стремежа на човека към добро и велика Светлина.
63. Небесният Отец дава на всеки от вас индивидуални изпитания.
64. И всеки, който ги преодолява, слушайки гласа на своето сърце с отдаване на всичките си сили, истинно върви.
65. И не е нужно да се стремите да делите хората по сякаш големите различия в едни или други техни прояви.
66. Защото всички изпълняват Божията Воля, когато следват зова на своето сърце.
67. Сега е дошло време да се осъзнае, че всички храмове, издигнати за Божията Слава, са еднакво близки за всекиго от вас.
68. Обликът на храма не трябва да се подчинява на канони, защото в него се разкрива индивидуалната представа за Красиво и стремежа да се прослави Небесният Отец.
69. В храма, в който обитава Любовта, и Духът Божий ще пребъде.
70. Вярата... Колко велика е дълбина на тази искряща Истина!
71. Сложността е неизбежна по Път, който никой не е изминавал, защото никой в Мирозданието не е дарен като човека с двете начала — разум и душа,
72. Където разумът се развива по един път, а душата - свършено по друг.
73. И ето дадена ви е възможност в хармония да приведете двете велики начала, още повече придобивайки възможност за велики творения.
74. Душата е чедо Божие.
75. Предначертаното е скрито в нея и всичко онова, което се натрупва за времето на вашия живот в плът.
76. Разумът е присъщ само на плътта, която ви е и дадена, за да формирате душата си.
77. Напускайки плътта, душата прекратява своето развитие.
78. И тъй като в душата е скрита същността човешка, то пътят на живота е основан единствено на Вярата,
79. Защото разумът се развива чрез Знания, а душата - чрез Вярата.
80. А пък Вярата е истинският живот;
81. И нужно е да изпълняваш Божиите закони там, където се намиращ, сред онези братя и сестри, които те заобикалят;
82. Но не онова понятие, което се е родило в света, когато човек се е опитвал да върви нанякъде, да получава някакви названия, да усвоява някакви упражнения, които уж развиват духовността.
83. Вярата е истинският живот! Небесният Отец ти дава онези стъпала, които само ти ще трябва да преодолееш.
84. А ти бъди достоен! Не се загубвай в сивата мъгла на суетата!
85. Довери се на Бога, любящия свой Отец!
86. Не се опитвай да пресмяташ своето бъдеще. Внимателно слушай гласа на сърцето,
87. Защото груби погрешки не са присъщи на този, който ще постъпи според зова на своето сърце.
88. Човекът е допуснал голяма грешка, като е сметнал пътя за Духовно Възхождение като път към Бога.

89. Оказало се много трудно да бъде осъзната онази велика Истина за създаването на човека по Божие подобие!
 90. Бог ви е отдалечил от Себе си, не за да полагате всякакви усилия да се завърнете при Него. А за да тръгнете по пътя, приготвен от Небесния Отец за вас.
 91. Път към върхове, които са ви нужни.
 92. Вашето развитие на Божии деца протича върху великата основа на Свободния избор.
 93. Щом този закон съществува, за вас е допустимо да грешите, без което няма да има развитие;
 94. Но само качеството на грешките ще се променя.
 95. Стремещът да се приближиш към Бога е приемлив само тогава, когато човек ще бъде способен да достигне до Божието стъпало, където правенето на грешки е недопустимо.
 96. Но за човек това е невъзможно, а самият стремеж към Него принизява великата Божия Слава.
 97. Постигайте Съизмеримост!
- Амин

ГЛАВА 32

Духовното развитие... Великият полет на духа на човека...

2. Колко нещастен е човек! Колко нещастно е Божието чедо, което живее на Майката-Земя и не знае за този уникален полет, за тези чудни съкровища в духа.
3. Които са призвани да помогнат на хората достойно да въплътят заповедта на Небесния Отец - да бъдат подобни на Него! Да бъдат творци.
4. Защото искрите на великия пламък продължават да носят светлина и топлина.
5. Велик дар е да бъдеш творец.
6. Но наред с разбирането на това, че Вселената е богата с две велики Начала, на човека му предстои да се запознае с два различни Потока на Творение:
7. Потока на Материалното Битие и Потока на Духовното Битие.
8. Но какво представляват те?
9. Законът за развитие на Хармонията винаги протича по един път.
10. Пътят на Истината. А значи тя съществува винаги и не зависи от нечие желание.
11. Духът на Живота, изхождащ от Единния, е вечен,
12. Защото той е бил винаги и ще пребъде винаги.
13. Но Творенията на Единния не са били винаги, а някога, много отдавна, са се появили първите Деяния на Неговото велико Начало, които са се разпрострели днес до определени граници.
14. Тези чедата се развиват по строг, неизменен закон и безкрайно ще се придвижват в безмерното пространство.
15. Този път винаги върви от по-грубото към по-тънкото и по-съвършеното.
16. В това се и заключава Истината за първоначалното Рождение на Твореца на Вселената -
17. Твореца на великия Материален Свят, на великата Вечност на Материалното Битие.
18. Но ето че веднъж в Лоното на неговата Среда разцъфтяло удивително Цвете.
19. То дало началото на нова Вечност — Вечност на Благодатта, на великото Духовно Битие.
20. В развитието на Вселената Единният никога изначално не поставя цел,
21. Защото Вселената винаги се развива по най-добрия път и твърдо установен, неизменен закон,
22. Където всичко, което се ражда, трябва да влезе в Хармонията на Нейното развитие и тогава то ще продължи своето битие.
23. А ако не влезе, се самоунищожава като вредоносен вирус.
24. Затова поставянето на определена крайна цел е безсмислено.
25. Творенията на Небесния Отец се основават на това, че Господ, знаейки за Пътя, по който трябва да преминат Неговите чедата, и знаейки колко грешки ще направят, движейки се по един непознат Път, не слушайки Неговия Глас, винаги се опитва да помогне на Своите чедата;

26. Давайки допълнителни знаци и нови знания, изправяйки човешкия път към по-истински Върхове,
27. Които Отецът приготвя за Своите любими деца.
28. Духовният път не притежава онази неизменна суровост, присъща на материалния път.
29. Единният никога не се стреми да помогне на този, който излиза от Неговата Хармония.
30. Но Неговите чедата, надарени с големи възможности на подвижния Разум, значително оживили тази суровост.
31. Като знаейт къде има слабо развитие, те винаги се опитват да помогнат, за да не излезе слабото от Хармонията.
32. Но и този стремеж да окажат помощ продължава да остава под влиянието на суровия закон.
33. Вселената, която не притежава духовна тъкан, има своеобразно понятие за добро и зло.
34. Там съществува най-лесното решение: да се погуби по-малкото в името на развитието на по-голямото.
35. А великата Слава на Небесния Отец се заключава в това, че той никога не оставя без внимание и подкрепа което и да е свое чедо, даже безнадеждното на пръв поглед.
36. Той изпраща закони, съобразно равнището на разбиране на възприемащите.
37. И суровостта, която се проявява, е само в това, че нарушавайки Божия закон, вие неизбежно хвърляте зърно студ и попадате под суровия закон на Материалното Битие.
38. Това зърно винаги ще се развие. И предстои да се събират плодовете на дървото.
39. А плодовете са много повече от хвърленото зърно.
40. И ако някога падналата върху главата на човека ябълка го е довела до голямо познание, когато започнат да падат каменните плодове от дървото на студа, те могат само да пробият главата на нещастния човек.
41. Това няма да бъде Божие наказание. Истината ще ви кажа, само слепец може да говори обратното.
42. Не се опитвайте да се позовавате на старозаветните сказания за Божието наказание и за това, че Господ ожесточава сърцето си,
43. Защото, пребивавайки в океана от дивотия и почитание на физическата сила, хората са могли да се прекланят само пред по-голямата сила.
44. Ето защо, в онези далечни времена на младите чедата първоначално се е разкрила Истината за могъществото на Твореца на Вселената,
45. У когото се съдържат двете начала: съзидание и разрушение.
- И чиито закони сурово са наказвали неподчинилите се.
46. Страхът пред великия Творец на Материалния Свят е съдържал дивите прояви на неразумните деца.
47. Но това не е Истината за Славата на вашия Отец.
48. И разбира се, не се опитвайте да намерите нещо общо между любовта на Небесния Отец и бащата, какъвто става всеки представител на човешкия род от мъжки пол. Това говори за велика слепота,
49. Защото вашият Господ стои по-високо от законите на Материалното Битие.
50. Той е Начало на ново Битие.
51. Развитието на вашата душа е възможно само благодарение на плътта.
52. Когато вие се обличате в плът, попадате в обятията на материалните закони. Докосва ви печатът на суровостта.
53. Оттук идва и строгият подход на земния родител към любимото му, но непослушно дете.
54. Истината ви казвам: Небесният Отец не умее да наказва. И не смейте да унижавате Неговата Слава, казвайки обратното.
55. Познайте величието на Славата Господна.
56. Бог ви е дал възможност да явите пред Лика на Битието уникални духовни съкровища, каквито няма във Вселената и които като удивителни искрички все още са скрити в недрата на всеки от вас.
57. Светът на Твореца на Вселената е прекрасен.
58. Той е безбрежен и искри във всички цветове на дъгата,
59. И капчица от този океан вие съзерцавате в лицето на Майката-Земя.
60. Но този Свят има диханието на студа.

61. Законите на този Свят са винаги неизменни и никой не може да ги нарушава.
62. Те се раждат в средата на потока на Вечното Движение и разкриват същността само на този поток.
63. Времето тече постоянно в една посока.
64. Затова Вселената познава само едно направление.
65. Извънземният подвижен Разум е многостранен и подобен на кристал.
66. Неговите представители съставят великото множество цивилизации във Вселената и по отношение на разума те са ваши старши братя.
67. Хармонията винаги се движи по един път: от по-малкото към по-голямото.
68. И явявайки сега своето лице пред Света, който е по-стар от вас с милиони години, вие не само наистина сте по-малки по разум, но сте първи и единствени в Любовта.
69. От вашия разцвет вече зависи, дали пустинята ще се покрие с рози, дали ще разцъфти навсякъде и дали Вселената ще пламне от Любов.
Истината ви казвам: толкова голяма е вашата сила!
70. А Извънземният Свят продължава да искри в дъга. Но колко е голям студът!
71. Кристалът има много страни, но съществува предел, а формата е категорична.
72. Кристалът притежава голяма уравновесеност, защото Разумът не познава тайнството на Свободата на Избора. Затова потокът се движи праволинейно.
73. Пътят на душата, която си ти и която е удивително Божие чедо, е подобен на огъня.
74. Пламъкът никога няма постоянна форма и се отличава с неуравновесеност. Да се говори за количество страни е безсмислено.
75. Огънят също е способен да бъде многоцветен, но той носи голяма топлина. Колко велика е силата на огъня!
76. И вие притежавате способността да го владеете. Направете това достойно, за да не може пожарът да ви погълне!
77. Чуйте Гласа на Истината, защото така говори Господ.
78. Преди много години, преди вашето появяване пред Лицето на Земята, вашите бъдещи материални тела, които още нямали духовна тъкан, по естествен начин започнали своя възход съгласно закона за общото развитие на Разума на Вселената.
79. Защото разумът е присъщ само на плътта. И разумът пристъпил към анализ.
80. Стремежът да се отговори на всеки въпрос е великият двигател в разцвета на разума.
81. Но ето че душата получила плът. Огънят се сблъскал с водата.
82. Шипене ... И парата като пелена обвила очите. Хоризонтът се изгубил от погледа, но вселюбящият Отец грижливо повел Своите деца.
83. Нежен Глас веднъж казал: "Не вкусвайте от това дърво: ще загинете."
84. Но разумът съществува и законът за неговия разцвет е още силен.
85. Вярата в Отца била нарушена и два клона останали на дървото без плод. Скръбта простряла своя студен покров.
86. Любопитството превишило Вярата и бил извършен първородният грях.
87. Грях, който вие вършите в изобилие и досега, опознавайки онова, което разрушава вашия духовен свят и охлажда душата.
88. Сега в представата на човека думата "мъдрец" се отъждествява с някакъв старец, който е стигнал до същността на обширно поле от Битието.
89. Разумното мислене е присъщо на Материалния Свят.
90. Плътта ви е дадена, за да развивате душата си и нейните деяния трябва да протичат на основата на Вярата.
91. Защото разумът се развива на основата на знанията, а душата на основата на Вярата.
92. И днес вие трябва да разберете, че вашият разум не може да бъде определящ, а играе спомагателна роля.
93. Защото разумът винаги е подвластен на качеството на душата.
94. И дотогава, докато душата не придобие по-изчистено състояние, разумът ще продължава да си остава под влиянието на тъмните страни на душата и да се развива в погрешно направление.
95. Скудодушието прави човека необикновено вредоносен, способен да носи вреда не само на себеподобните си и на Природата, но и на Вселената.

96. Ето защо, всеки човек е длъжен да върви по пътя на пречистване на душата си и нейния разцвет.
97. Преди избор слушайте гласа на душата си, а разумът е призван да помогне да се осъществи избраното колкото може *по-добре*.
98. Пълният разцвет на разума е възможен само при вашите старши братя по разум, където духовната тъкан отсъства и разумът се развива безпрепятствено.
99. Разумът не е способен да постига духовното.
100. Той може само да направи заключение: за добро или за зло —
След като душата тръгне по един или друг път за постигане на духовността.
101. Истината ви казвам: безсмислен е опитът предварително да разберете същността на Духовния Възход.
102. И опитвайки се в началото да се движи в руслото на разума, човек неволно се е опитвал да постига духовното с разума си.
103. Но кристалната ключалка на Вратите си оставала непокътната -
104. Лесна ключалка, която само е трябвало да се отмести и Приказното в благоуханен поток щяло да зазвучи в душите ви!
105. Но вие предпочитате да обикаляте около тези Врати, утъпквайки дълбок коловоз, който почти вече скрива главите ви, като разсъждавате за ползата от Вратите в това пустинно място.
106. Вселената също дълго време се опитва да изучава същността на вашето битие.
107. И когато Извънземният Разум направил заключение, че за човека не е присъщо научно-техническото развитие, а само духовното, те са започнали да ви помагат да достигате Духовните Върхове,
108. Като са ви изпращали това, което, по тяхно разбиране, е най-благоприятно по този неизвестен Път.
109. Голямо множество от мъдри мисли започнало да изпълва съзнанието на човека.
110. Но възможно ли е чрез съзнанието да разкриеш своята душа?
Истината ви казвам: не.
111. Развитието на душата се осъществява главно чрез деянията на плътта.
112. Ето защо, разцветът на вашата духовна тъкан се извършва не благодарение на безкрайното натрупване на все по-мъдри мисли, а непосредствено с първите ваши истински крачки по Майката — Земя,
113. Когато при всяко съприкосновение с което и да е тяло от заобикалящия ви свят, вие се стремите да му предадете топлината на своята душа.
114. Някога беше казано, че ако не се промените и не станете като деца, няма да наследите Небесното Царство.
115. Детството — това са тези велики тайнства, призвани безмерно да обогатяват духовната тъкан именно на човека.
116. Тези тайнства са ви дадени от първите дни на вашето битие и вие сте длъжни да ги развивате през целия си живот.
117. Въображението и мечтите — колко ценни са удивителните им тайнства!
118. В своето невежество вие сте ги захвърлили като част от неразумното детство,
119. Като лицемерно сте разделили детството и зрелостта на две противоположности.
120. Но направил тази крачка, възрастният човек заприличал на голямо кубче, което се търкаля в живота, като безмерно вдига шум и удря с ъглите си своите близки.
121. Голяма загуба постигнала човешкия род.
122. Погледнете как детето опознава света за разлика от възрастния.
123. Децата по своите човешки качества многократно превъзхождат голяма част от възрастното население.
124. Техният духовен свят все още не е изкривен от всевъзможните превратности в живота на възрастните, направили съдбовна грешка да се отделят от детството на голямо разстояние.
125. Детството и зрелостта не са противоположности.
Зрелостта е продължение на детството.
126. Истината ще ви кажа: дълбоко нещастни са онези мъже, които са способни със снизходителна усмивка да гледат на човека, в действията на когото се прокрадва нещо детско.

127. Основното достойнство на децата е способността им да възприемат като чисто и прекрасно всичко, което ги заобикаля.
128. Те лесно възприемат истината, че околните дървета, земя и камъни са способни да ги усещат.
129. И върнатата духовна подкрепа на децата в такива светли минути ще ги направи неспособни да отчупят дори и клонче, без да имат сериозни причини за това; неспособни да подритнат попадналия под краката им камък, без да помислят.
130. Чедата на Истината притежават способността да разговарят с цветята, да дружат с облаците и неудържимо да летят с порива на вятъра, увличайки след себе си голямо количество изумруден пращец, излетял от Цветята на Мечтите.
131. Те ще получат възможност за безгранично съзидание въпреки всички закони на Материалното Битие.
132. И в резултат на деянията на тези чедата, на небосклона ще се появят раирани облаци, във Вселената ще закръжат Планети с формата на гевречета и други неочаквани очертания,
133. А морето от удивителни цветове ще може да покрие всяка повърхност на Звездите.
134. Вие можете да изживеете живота си във всяко ъгълче на Вселената, придобивайки онези духовни съкровища, които никой не ще може да ви даде.
135. Това е Божията Слава.
Невидима, но обитаваща наоколо.
136. Но ето че младите хора поемат по пътя на безграничното познание,
Където с помощта на научните знания пред тях започват да се разкриват тайните на всички явления.
137. Живата светлина, която излъчва Тайната, се превръща в безкраен ред от формули и химически елементи и започва да мъртвее.
138. Започва да гасне човешкото Въображение - този живителен източник на духовния свят.
139. А по нататък въздействието на Тайната предизвиква мъчително чувство на неудовлетвореност, което се унищожава с помощта на допълнителни знания.
140. Знанията позволяват на човека да придобие спокойствие и мнима жизнерадостност,
141. След което интересът към опознатото явление изстива.
142. Въображението никога не позволява да изстине интересът към неизвестното, защото има способността постоянно да се изменя с течение на времето
143. И зависи от това, по какъв начин човек иска да види познаваемото.
144. Възможността, благодарение на която човек вижда неизвестното такова, каквото му позволява неговото въображение, му помага да почувства онова, което 164. Защото колко безгранични са дивите грешки и колко голяма е глухотата на човека към зова на неговото сърце!
165. Силата на тъмнината вече се надига и все повече закрива Слънцето.
Великият бой настъпва.
166. Това е бой, решаващ съдбата на човешкия род по цялата Майка-Земя, единственият бой, който ще спечелят децата.
Къде са моите войни?
167. Истината ви казвам: не са далече дните, когато ще усещате голяма мъка за незачитането даже и на едно зелено клонче.
О, колко малко ще остане, което да радва окото!
168. И отсега да се побой ръката ви да нанася болка на заобикалящия ви свят!
169. Човекът е творец на удивително щастие.
170. Свободата на Избора е великата основа.
171. Пътища много. Разумът търси, а сърцето остава нечуто.
172. Мъдрият чака нужното. Нечестивият търси лесното.
173. Вярата на Небесния Отец - великият Предводител на чадата Свои ...
174. Колко е мъдра Неговата Ръка!
175. Но какво е човекът? Може ли мравката да вижда по-далече от гълъба?
176. Може ли гълъбът да вижда по-далече от Този, в стъпките на Когото лети, набирайки височина?

177. Отецът е подготвил Пътя за Своите чада. За всеки - индивидуален връх за постигане в определено време.
178. *За всеки* грижливият и любящ Отец е приготвил *истинския* път.
Ще бъде ли чуто сърцето?
179. Колкото по-малко слушаш сърцето си, толкова по-трудно ще избереш пътя.
180. Самият човек избира днес за себе си голямото множество трудности. Какъв е тогава смисълът да роптае?
181. Бъдете достойни чада на своя вселюбящ Небесен Отец!
182. По-смело отключете кристалната ключалка и отворете Вратите, които ви чакат от много векове.
183. Минавайки през Тях, вие няма да виждате пустинята, която е наоколо, когато обикаляте в кръг около затворената Тайна.
184. Очаква ви нова Приказка, приготвена за вас от великия Родител.
Това е вашият живот.
185. Постигайте достойно великото си предназначение, с което ви е надарил и обгърнал вашият Небесен Отец!
- Бъдете творци!
- Амин*

ГЛАВА 33

- Голяма болка изпълва сега сърцето Ми, когато гледам какво правят някои, които вече са възприели Словото на моя Отец.
2. Нима не стоите още в дрямка? Размърдайте се!
3. Вашият град е единствен, който е посещаван толкова често от Божието Слово.
4. Вие се отворихте, вие се устремихте към Светлината, но допускате същите грешки, които са така характерни за времената на безверниците!
5. Истината ви казвам: вярата трябва да се постига търпеливо и трепетно.
Защото това е единственият и чудотворен закон за развитие на човешката душа,
6. Който остава все още непостигнат от човешкия род.
7. Постигането му е възможно само чрез по-пълно възплъщаване на Словото, което вие сте слушали, слушате и сега.
8. Защото Вярата е самият живот.
9. В живота трябва постоянно да се стремите да възплътите Словото на Небесния Отец, като се стараете колкото може повече да съответствувате на явените ви Истини.
10. Вашият велик Родител спуска само онези закони, които сте способни да изпълнявате, като отдавате *всичките* си сили.
11. Постигайте същността на Школата на Живота! Защото сега, идвайки при вас, ви питам: колко прави, ако към две семена прибавим три семена?
12. И едни ученици ще кажат: Седем, други — четиринадесет, а някои ще кажат: двадесет и девет.
13. Истината ви казвам: всички отговори ще бъдат верни, защото с усърдие сте творили и изпълнили според способностите си.
14. Само един слепец може да иска от вас повече от това, на което сте способни.
15. Само времето на постоянно пребиваване на учениците редом до Истината ще помогне все повече да се приближавате към правилния отговор.
16. О, как жадува великият Отец да сте постигнали първоосновите на Вярата за времето на нашите чести срещи.
17. И вече да сте успели да станете Единно Семейство! Но къде е то?
18. Колко разногласия, колко обиди, колко коси погледи!
19. Разбира се, всички вие имате прекрасни желания, да помагате с каквото можете.
Желание да направите така, че да има по-малко грешки помежду ви.
20. Но само желанията не са достатъчни. Нужно е още те да бъдат претворени.
- А вие все така упорито обърквате делата.

21. Слабостта на душата подтиква човека, тръгнал по Пътя на светлото Сътворение, да се заеме с по-значимия труд.
О, какво голямо нещастие!
22. Може ли да изпълниш голямото, без достойно да си изпълнил малкото?
23. Защото Възхождението е изтъкано от най-малките и на пръв поглед най-незначителни мигове.
24. Неверният в малкото е неверен и в голямото.
25. Справи се достойно с малкото и голямото няма да те накара дълго да чакаш!
26. В една от нашите срещи поисках всички вие да се съберете и да се опитате да се организирате. Но ми е много болно, че вашите прояви започнаха да наподобяват онези слепи деяния, които сега в изобилие могат да бъдат наблюдавани във висшите кръгове в резултат на политическо невежество.
27. Всеки си има собствено мнение. Това е естествено.
28. Но лошото е, че всеки смята своето мнение за най-вярно, което го прави неспособен да възприеме чуждо мнение.
Това е огромна грешка.
29. Колко много заповеди са ви дадени в помощ на Възхождението!
30. Помни! Ако нарушаваш заповедите, ще се отдалечиш от Вярата и няма да можеш достойно да пребиваваш в Нея.
31. И значи неволно ще станеш носител на злото, мислейки, че се намиращ в лоното на Вярата.
32. Умей да пожертвуваш малкото заради голямото не само в себе си, но и по отношение на външното.
33. Това е изпитание за разума и за чистотата на душата.
34. И нека човек не се смее на чуждите мисли, но да се замисли!
35. Ако не ги разбираш - постарай се да разбереш!
36. Ако виждаш слабост в чутото, подкрепи го със своите мисли!
37. Умей разумно да преценяваш своите мисли, и мислите на събеседника!
38. В опита да се организират, много от вас неволно допускат грешката на умиращото общество, където се появяват големи, а значи и малки хора.
39. Помнете Словото: най-големият сред вас да ви бъде слуга! Защото всеки, който извисява себе си сред останалите, ще бъде унижен.
40. Много може да се говори за ползата от координацията на действията.
41. Това наистина е разумно, защото действията трябва да бъдат организирани.
Но това е само разумно.
42. А колко отдавна ви говоря, че трябва да слушате гласа на своята душа и да вярвате на Своя Небесен Отец.
43. На Родителя, Който мъдро ви води!
44. Нали Той позволява да получите всичко онова, което наистина ви е необходимо.
45. И ако някой очаква нещо от тебе, тогава, слушайки гласа на своята душа, ти обезателно ще отидеш при нуждаещия се.
46. А ако сам изпитваш някаква нужда, то на прага на твоя дом неочаквано ще се появи онзи, който ще ти донесе нужното.
47. Удивителната Хармония ще може бързо да се възцари, ако Божиите чеда достойно изпълнят Зова.
48. Бъдете зрящи и бързи в подема си!
49. Опитвайте се да постигнете естествения поток, който не е създаден от разума,
50. В който времето най-добре определя хората, които могат и трябва да направят едно или друго нещо.
51. И трябва ли допълнително да ги назначават някъде?
52. Те са тук и се проявяват в хода на живота.
Това е истинно. И повече не е нужно.
53. От подобни деяния е изтъкан предначертаният ви живот в определена плът, дадена ви не по закона на случайностите, но по волята на Великия Отец.
54. И тези деяния могат да се проявят истински, само ако достойно се захранвате от единния Дух, за Когото вие сега ще отворите по-широко своите сърца.
55. Всеки ще прави характерното за своята същност, на равнището, на което той съответства.

56. Истината ви казвам: вашата ценност зависи не от широтата на възможностите, а от усърдието, с което носите предначертаното.
57. Помнете! Сега отново при вас е дошла Светлината,
За да ви помогне да отворите затворените си души, да освети Пътя и укрепи силите на устремилите се по Него.
58. И вашите деяния трябва да разцъфтят на основата на постигането на осветения Път.
59. И така творете, слушайте своето сърце! Търсете! Пробвайте! Бъдете творци!
60. Вашите деяния трябва да протичат в непосредствена връзка един с друг.
Защото това е животът, а значи и Истината.
61. Защото великият Родител е предначертал вашия живот само за благо на другите и на околния свят.
62. Когато сте заедно, в душевната ви близост е по-лесно да осмислите грешките, които допускате.
63. И в тази връзка трябва да разберете, че вие не сте учители.
64. Вашето слово — това е умение да насочите вниманието на своя ближен върху извършената от него грешка, която и изобщо може да не е грешка.
65. Ти самият може да си оценил нещо неправилно.
66. Трябва да умеете заедно да обсъждате направената грешка, а не да се оплаквате от близките си и техните препъвания.
67. Великата Истина е, че Пътят на вашето Възхождение преминава върху многоликата основа на Свободния Избор.
68. Тази основа е присъща само на вас, чеда Божии,
Което прави вашия Път много по-сложен, но безмерно прекрасен.
69. А щом има избор, има и грешка,
70. Която става същност на вашия разцвет.
Тъй като грешки ще правите винаги.
71. Но тяхното качество ще се изменя.
72. Оттук следва, че сред вас не може да има по-големи в постигането на духовното, защото Истината се открива за вас в равни условия.
73. И всеки, независимо от своето име, е способен да познае най-големите й дълбини, помагайки и на своя ближен да я познае.
74. А мъдър ще пребъде онзи, който, без оглед на предишните си ярки прояви, се вслушва в подсказките и възлюби онзи, който го поучава.
75. Защото това е мигът, в който той може да стане още по-мъдър.
76. Но ако вие не се доверявате на вътрешния си глас, а изцяло залагате на яркия авторитет на своя ближен, къде е вашето лично постижение на величието на Славата Господна?
77. Истината ви казвам: всяко чувство на недоволство един към друг и още повече — на обида, е голям недостатък и знак за маловерие.
78. Отсичайте тези израстъци! И да бъде твърда ръката ви!
79. Умейте да се радвате един на друг!
Внимателно сплитайте със Слънчеви нишки своите души помежду си.
80. Помнете, че сте деца. И сега, поемайки по Пътя на разкриване на душата, ставате вече много раними.
81. Постигайте мъдростта на Божията Слава!

Амин

ГЛАВА 34

- Приемайки Истината, без още да имате нужния разцвет в душата си, вие неволно ще продължите по единния път, да се разделяте помежду си на отделни семейства по дух,
2. Където вътрешният ви свят ще бъде по-предразположен към добри взаимоотношения с определени братя и сестри, а не с други, също такива ваши родни братя и сестри.

3. Това ви помага, особено в трудни минути, да получавате най-голяма подкрепа именно един от друг.
4. В подобни обстоятелства, като се събирате в тесен кръг и изслушвате своите мнения за протичащите събития, съпреживявайки помежду си, вие неволно ще започнете да гледате на нещата с еднакъв поглед.
5. И когато се докосвате до непонятна постъпка на свой близък, който в това време не е във вашия кръг, лесно можете да изпаднете в заблуждение,
6. Смятайки мнението на своето болшинство по-вярно по отношение на тази постъпка, у този ваш близък.
7. Всичко това ще става дотогава, докато плевелите на самотата обилно запълват лехите на вашата душа.
8. И само с инструмент, какъвто се явява смиренieto, на вас ви предстои непрестанно да премахвате тези плевели на тъмнината.
9. Болшинството гласове имат място само тогава, когато е необходимо да се определят някои правила, към които да се придържат всички желаещи за съвместен живот и светло съзидание.
10. Що се отнася до индивидуалното съзидание на всеки от вас, мнението на болшинството не е гаранция за неговата правилност.
11. Ако чувствуваш, че трябва да направиш нещо и то е за добро, нека волята ти бъде твърда и непоколебима!
12. Не трябва да се страхуваш от евентуални неизвестни грешки.
13. Страхувай се от съзнателни грешки!
14. И ако, крачейки напред, неволно направиш грешка, това няма да бъде изгубено време.
15. Защото, правейки своята крачка, е трябвало да разбереш грешката си, за да не допуснеш по-нататък още по-голяма грешка.
16. А ако е възможно, съумей и да поправиш направеното.
17. Ако твоята крачка е истинска — колкото по-рано я направиш, толкова повече ще успееш да създадеш.
18. Да не внесе суета в твоите мисли мнението на болшинството, когато не виждаш истина в техните думи!
19. Продължавайки да пребивавате в потока на вашите собствени обединения в различни духовни семейства по Пътя на Възхождението, вие неволно ще започнете да отделяте някого от своя кръг и той ще стане връх за вас.
20. Стигнали до това положение, вие ще поставите своя брат в крайно опасно състояние,
21. Защото върху неговите плещи ще легне голяма отговорност. Тъй като той ще се опитва да решава не само въпросите, свързани с проявите на плътта,
22. Но и тези, които се отнасят до проявите на човешката душа.
23. В това отношение един слепец не трябва да води слепци, за да не се намерят по лице в дъното на пропастта.
24. И ако този лидер не се справя с постигането на Истината достойно, той ще падне много по-бързо от вървящите редом с него.
25. Пред въпросите, касаещи проявите на човешката душа, вие всички се намирате в равно положение.
26. Всеки опит да се излъчи лидер в разбирането на живота е невежество.
27. Когато двама спорещи по жизнени въпроси дойдат при тебе за съвет, помни, че за всеки възникват онези обстоятелства, които именно този човек трябва да преодолее, и никой друг.
28. Защото пред него се появява онова стъпало, което е призвано да му помогне да застане по-високо и да види хоризонта по-нататък.
29. Затова, ако ти с решението си приключиш спора, с ръцете си ще премахнеш стъпалото за възхода на своите ближни.
И те няма да могат да се повдигнат.
30. А ако нарушиш Свободата на Избора на стоящите пред тебе, вече твоята душа ще претърпи загуба.

31. Когато спорещите, имайки доверие, търсят помощ от тебе, помогни им най-широко да видят същността на предявяването от едната и от другата страна, без да накланяш везните към никой от тях.
 32. След това, тези чедата отново трябва да се опитат да решат своя спор сами.
 33. Наистина устременият към Светлината ще се опира на заповедта: *умей да пожертваш малкото заради голямото* не само в себе си, но и по отношение на външното,
 34. Защото това е изпитание за разума и чистотата на душата.
- Да бъде достойна вашата крачка!
Амин

ГЛАВА 35

Божии чедата са надарени с великия дар на своята уникалност и неповторимост.

2. Всяко цветче, което расте на поляната, е неповторимо, но в своето многообразие цветята създават удивителна красота и хармония.
3. Божието чедо е не само цвете на Природата, тъй като е надарено с велика духовна същност, която му дава чудесни възможности.
4. Това значително усложнило живота на човека, защото на голямото множество хора им предстояло да се хванат за ръце един с друг и да се научат да разбират неповторимото един в друг.
5. Възприемайки великото в своята същност, всеки от вас е усетил нужда от тайнството, което е призвано най-пълно да изпълва необходимите индивидуални духовни потребности.
6. И ако Истината разкрива вашата същност като призвание да давате,
7. То трябва да се признае, че това е благоприятно само тогава, когато има хора, нуждаещи се от деянията на вашите ръце.
8. Защото ако няма желаещи, накъде ще бъде насочен вашият труд?
9. Затова вие не само носите в себе си същността *да давате*, но съхранявате и определена нужда *да приемате*.
10. Помнете! Истинският живот на Божиите чедата се заключава в хармоничното единение един с друг, в което всеки винаги ще има нужда от своите близки,
11. За да може, работейки най-пълно за доброто на околните, вие също да получавате необходимото за вас от делата на техните ръце.
12. Създавайки блага със собствените си ръце и общувайки само с творенията, вие по-пълно изявявате цялата своя същност.
13. Но когато встъпвате в общуването с околните, вие се стремите не само да ги разберете, но да проявите себе си по достъпен за тяхното разбиране начин.
14. И тъй като вашият истински живот протича във връзките ви един с друг, общуването помежду ви винаги ще си остава едно прекрасно тайнство и ще изисква от вас особени усилия,
15. Което винаги предизвиква известна умора и попълването на изчерпаните сили се явява жизнено необходима потребност.
16. Ако уникалността на всеки човек се крие в неповторимостта на неговия вътрешен свят, тогава даже и голям брой от творци няма да успеят да създадат творение, което напълно да удовлетворява индивидуалните духовни потребности на даден човек.
17. Затова всяко Божие чедо е надарено с особен дар, който му носи най-голямо удовлетворение.
18. Това тайнство се проявява в това, че живеейки в плът, човек се нуждае от свой дом, където може да се уединява сред особена, сътворена от него самия среда, която той може да изменя в зависимост от изменящите му се вътрешни потребности.
19. Напускайки сферата на индивидуалното, Божието чедо влиза в сферата на общото, което естествено създава известно напрежение.
20. Защото общото не може да се съобразява изцяло с индивидуалността на всеки човек и проявява онези закони, които впитайки помежду си голямо множество от индивидуалности, позволяват общото им съзидание да се развива по най-добрия начин.

21. Пребивайки в общото, човек не е способен да разкрие по-цялостно своята същност, което го принуждава да живее без пълнотата на цъфтежа.
22. Движението в този общ поток е благоприятно само тогава, когато Божието чедо от време на време се потопява в среда, в която ще протече по-пълното възстановяване на загубените сили.
23. Тайнството на прекрасната и индивидуална за всеки човек среда се сътворява изключително от самия човек.
24. И тъй като законът за развитието на вашите души преминава през степеня на единение на мъжкото и женското начало — тайнство, заповядано от Твореца, постигайки единение в Природната Любов, вие ще се нуждаете от съзидание на семеен храм,
25. Чиято същност е призвана да носи възможно най-голямо удовлетворение и на едното, и другото начало при общия им живот.
26. И всеки друг, който влезе под покрива на този храм, трябва да има трепет и почитание към духа, който го изпълва.
27. Децата на стопанина, които пребивават в неговия дом, също трябва да почитат света, в който са се появили, и да не се стремят да изменят каквото и да било без съгласие на родителите си.
28. Гласът на стопанина на семейния храм трябва да се възприема като закон и да се посреща с чисто сърце.
29. Но ако виждаш пагубна грешка в деянията на стопанина, нека устата ти да не премълчи подсказката!
30. Направи това с чисто сърце и любов!
31. Ако видиш у стопанина призив, отклоняващ те от Божиата Истина, не помръдвай от мястото си!
32. А устата ти открито да каже това на сърцето на стопанина.
33. И ако той е мъдър и със смирена твърда стъпка е устремен към постигане на Божественото, няма да секне многолюдният благ шум между стените на неговия дом.
34. Помнете, че разликата между духа на семейния храм и духа на общинския живот се състои в това, че в семейството духът и животът се формират по естествен път, а в общината — по изкуствен.
35. Затова и общинският живот е благоприятен само временно.
36. Постигайте достойно същността на това чудесно тайнство, защото така ви говори вашият велик родител!

Амин

ГЛАВА 36

Битието на човека протича и в ходене по Майката-Земя на неговата плът, и в полет в безбрежието на неговата душа;

2. В постигане на истината за тайнството на разцвета на душата и в постигане на красотата чрез направеното от човешките ръце.
3. В овладяването на Божиите истини между хората не може да има авторитети,
4. Защото вашата същност е пронизана от допускането на погрешки, които ще съществуват винаги, и само с преодоляването на все по-големи върхове, качеството на грешките ще се изменя.
5. И тъй като грешката е станала неразделна черта на вашата същност, след като вашият живот тръгва по никому неизвестен Път, всяко Божие чедо, даже и преди това да е направило много правилни крачки, със следващата си стъпка може да повлече към падение.
6. Живеейки в лоното на закона за Свобода на Избора, Божиите чедата са загубили своята самостоятелна способност да виждат.
7. Великият Ваш Небесен Отец е станал ваше зрение.
8. Затова и Вярата е станала същност на разцвета на човешката душа
9. И от качеството на вярата във Великия Отец изцяло зависи вашето проглеждане.

10. Вселюбящият Отец грижливо и търпеливо извежда Своите деца към Върховете на Съвършенството.
11. Той подготвя за всеки онзи Път, който трябва да бъде извървян именно от него, и от никой друг,
12. Което цели извеждането на по-високи степени, отчитайки вашата индивидуалност. Но ще бъде ли чуто сърцето?
13. И онзи, който пренебрегва гласа на сърцето си и сляпо слуша друго... Не е ли падането в ямата негова съдба?
14. Защото когато слепец води слепеца, и двамата падат в ямата.
15. Великата Слава на Небесния Отец се проявява в това, че Той е надарил Своите чедата с възможността индивидуално да постигат Неговата Мъдрост.
16. И всеки от вас, независимо от направените преди това крачки, може да стигне до по-големи дълбини в постигането на Божиите истини, отколкото всяко лице, което заема на пръв поглед най-висши степени в духовния свят.
17. Затова и казвам: да не се надсмива човек над мислите на другия, даже и да е уродлив, но да се вслуша.
18. Стремешът на човека да излъчи от своята среда водач в овладяването на духовните истини е невежество, в което се крие желанието да освободиш себе си от отговорност за предприемането на определена крачка в живота.
19. Но правилно ли е да се възлага правото на последна дума за Божественото на онзи, който също носи в себе си неотменната способност да прави грешки? Не е ли това противене на Волята Господна?
20. Постигайте достойно вратата в своя Небесен Отец — и вашите стъпки няма да загубят опора.
21. Що се касае до постиженията на красотата в труда на човешките ръце, появата на водещи фигури сред вас е от голяма необходимост.
22. Същината на всеки от вас е различна и горната граница на достижимото е различна.
23. Голямата разлика между тези равнища се явява в резултат на движението на Божиите чедата по никому неизвестния път на основата на Свободата на Избора и в резултат на това, че всеки от вас има възможност неведнъж да се връща в плът на Земята,
24. За да се докосне отново до тайнството на живота вече в нова плът,
25. Като при това съхранява дълбоко в паметта на душата си придобития опит.
26. И въпреки, че този опит все още не бива да се проявява в съзнанието на сегашната ви плът, той все пак може да придаде своеобразен оттенък на проявите на тази плът.
27. Затова онзи, който е придобил чрез труда си големи възможности, е призван да стане опора и свързващо начало за делата на многото хора, устремени по пътя на подобни прояви.
28. Този майстор, както и носителят на духовното, се излъчва не само чрез външно словесно определение, но преди всичко по плодовете на делата му.
29. Съвместното съзидание показва необходимостта от излъчване на водеща фигура.
30. И тъй като човешкият род все още не е навлязъл в епохата на Царството на Душата, ще се появи още и необходимостта от определен съвместен живот.
31. О, колко голяма е ценността на вашата индивидуалност в многообразието,
32. Където мъдростта се таи в умението да разбираш своите ближни!
33. Голямо е многообразието, а творенията са прекрасни и неповторими.
34. Но има труд не само на едно Чедо Божие, но и единен труд на множеството - Единен труд на сърца разнолики.
35. В такова битие трябва да бъде установен единен за всички закон, защото Творението не може да се осъществи при голямото разногласие в сърцата на създаващите.
36. Затова единният закон не е създаден с цел да се накърни индивидуалността, а се дава за благото на създаващите.
37. Това е велико тайнство и постигайки го, вие се учите да уважавате своите ближни.
38. В това тайнство не бива да се говори за вътрешни отклонения, защото всеки ги има и няма човек, при който всичко да е гладко.
39. И ако околните съдържат себе си заради *единството*, ти, съдържайки себе си, ще окажеш почит на вътрешния свят на своите ближни.

40. При такъв начин на живот, появата на лице, отговорно за общите дела, ви помага да се движите към истинското по най-правилния път.
41. Но в пълна степен това е възможно само тогава, когато водачът се стреми да постига Божиите Истини.
42. И когато отговорността докосне плещите на някое Божие чедо, да бъде постигнато това, което сега ви казвам: не се ли доверяваш на някого — не се захващай с него.
43. Започнеш ли делото — довери му се изцяло.
44. Истината за този връх се крие в необходимостта да кажеш последната решаваща дума.
45. Това се отнася както за върховете на труда на човешките ръце, така и за върховете на материалните дела в живота на общината.
46. А мъдростта на всеки, който се е доверил, ще се свежда до смирено изпълнение на тази дума.
47. Но ако тя явно се разминава с Божията истина, тогава не трябва да бъде изпълнявана.
48. Ако виждаш, че твоята дума е била по-вярна от заключението на водача, не бива да роптаеш и да се стремиш да го подчертаваш в случай на обща загуба.
49. Защото ти помниш, че всички вие сте равни пред Отца, и Великият Родител дава на всеки стъпалата, които трябва да преодолее именно той и никои друг.
50. Дава се само такава преграда, която може да се преодолее, но с пределни усилия, и не може да се премине, при проява на известна леност.
51. И ако човек не види грешката си при твоето подсказване, какво тогава ще му помогне да я преодолее, ако не резултатът от нея?
52. Вярвайте в ближния си и жадувайте той достойно да преодолее своя пропуск!
53. Но помнете! Ако сте видели грешка у ближния си, да не остане ням езикът ви!
54. Защото голямата тежест от загубата ще легне върху плещите на онзи, който е забелязал грешката на своя брат, но не му я е посочил.
55. Нали чрез устата на ближния, Небесният Отец дава Своя знак?
56. Не смятайте за основателно оправданието, че като подскажете на своя брат, можете да го обидите.
57. Защото какво е болката от самотата, когато подсказвате, пред онази болка, която човек би претърпял при голямата си загуба по лъжливия път?
58. А чулият твоята подсказка е свободен да постъпи така, както сметне за нужно, преценявайки чутото и без да забравя за гласа на сърцето си.
И нека да бъде крепка стъпката му!
59. Дори и да сгреша, неговите крачки няма да бъдат напразни, защото ще се сблъска с онова проявление, което ще му помогне да осъзнае грешката си и да не направи по-голяма грешка.
60. А ако е прав, колкото по-рано действа, толкова по-голям успех ще има.
А за тебе това е школа.
61. Но не допускайте в себе си съмнения и безпокойствата на разума.
62. И помнете също, че трябва с лекота да сменяте всеки водач, в случай че някой от ближните ви се разкрие като по-способен.
63. И това да става с братска любов.
64. Не е нужно отново да се опасявате от евентуална обида, защото истината ви казвам: постигащият Светлината лесно отстъпва отговорността на своя по-способен приемник, като се радва на уменията му.
65. Невъзможно е само да бъде сменен стопанинът на дома.
66. Но ако той не се вслушва в подсказките на ближните, ще види явния знак, когато домът му опустее!
67. А ако човек се обиди, не се корете за принесената му болка,
68. Защото на него му предстои да преодолее този свой недостатък, тъй като ако това не стане, той ще претърпи вътрешна загуба. Възможността да бъде спасен ще намалее още повече.
69. Не се бойте от външни загуби! Страшни са вътрешните загуби!
70. Защото външното ще ви се придаде.
71. А вътрешното - това е вашата същност.
72. Кое то се придава, то се и отнема. Кое то се отнема, то се и придава.
73. Но загубиш ли същността си - небитието е твоят край.

Амин

- Невярното осъзнаване на битието свое кара Божиите чеда да отделят най-голямо внимание на развитието на интелекта,
2. Където основа на развитието представлява жаждата да знаеш все повече и все по-дълбоко да проникваш в същността на Битието.
 3. Голямо уважение изпитват хората към събрата си, напреднал значително в тази посока.
 4. Човек носи в себе си две начала, като хармонията между тях е възможна само при едно-временното най-благоприятно развитие и на двете начала, когато те не си пречат, а се допълват взаимно.
 5. Разумното начало и духовното начало.
 6. Но големите трудности във вашето битие са се появили в резултат на това, че вие сте разположени да разсъждавате за живота, отколкото да го живеете.
 7. Огромно множество философски трудове е натрупал човешкият род за времето на своето дълго съществуване.
 8. И вървейки по този път, в един момент Божиите чеда правилно са обобщили, че колкото повече знаят, толкова повече осъзнават своята отдалеченост от Истината.
 9. След това не е трудно да се заключи, че философията е мъдростта на онези, които нищо не знаят.
 10. Колко голямо е нещастieto на хората, които се стремят да издигат под себе си пиедестал от камъните на високия си интелект и велики познания!
 11. Защото колкото и да се опитва всеки от вас да използва умозаклученията на разума за по-добър живот в бъдеще, вие винаги ще избирате много по-лошия път, отколкото ако познавахте тайната да приемате всичко като необходимост,
 12. А решение да вземате по зова на своето сърце.
 13. Истината ви казах, че без да се промените и да станете като деца, вие няма да наследите Небесното Царство.
 14. Защото децата не се стремят да разсъждават за живота, а живеят, като посрещат открито и пълнокръвно преживяват онова, което непосредствено попада пред тях.
 15. Вие можете да видите, как по време на увлекателна игра състоянието на малкото дете, което се е ударило, бързо преминава от смях в плач, но ако в този миг край него прелети някоя прекрасна пеперуда, плачът му веднага преминава в радостен смях и то се затичва след пеперудата.
 16. По такъв начин за един ден у децата могат неочаквано да се появяват многочислени оттенъци на емоционални състояния.
 17. А в края на деня, детето няма и да помни горестните минути, само синината, която е останала, ще напомня за себе си.
 18. Постигащият Божията Мъдрост, не изпада в суета и безпокойство за бъдещите дела, защото знае, че това, което трябва да бъде - то е неизменно.
 19. Е, а когато нещо неочаквано изникне пред тебе, ще постъпиш според зова на своето сърце.
 20. Защото зовът на сърцето никога не греши, но и не звучи много по-рано, а едва непосредствено в първите мигове на ставащото, точно когато се изисква да направиш някаква определена крачка.
 21. Затова мъдруването за собствените ти намерения и за бъдещите дела на твоите събрата, е нещастие и препятствие за разтваряне листенцата на твоето сърце.
 22. По-смело и с открита душа се устреми напред, и посрещайки всичко, което се изпречва пред тебе, отдавай всичките си сили за достойното му преодоляване според вътрешния си порив.
 23. Не давай определения от рода на "незначително", защото това е проява на невежество.
 24. Велики са философските разсъждения за живота, но нужно ли е още нещо да се определя от слепия взор, освен онова, което показва Небесният Отец?
 25. Голямо е безверието и безпокойството на човешкия разум.
 26. И колко много се говори за постиженията на философите и мислителите, на които понякога приписват ролята на пророци, изпълняващи мисията на основатели на прогреса в човешката мисъл!

27. Трудът на философите представлява индивидуално тълкуване на Битието, което е присъщо и на всяко друго Божие чедо, живеещо в плът на Земята-Майка.
28. Единствено широтата и обемността на изводите за същността на Битието у всекиго, остават различни.
29. Но даже и при мъдреца, независимо от неговите способности, индивидуалното възприятие на Истината никога няма да бъде самата Истина.
30. Има ли смисъл тогава да предлагате един на друг своето индивидуално разбиране, в опит да водите към Истината, след като за Истината може да говори правилно единствено самата Истина?
31. Истината ви казах някога: не се назовавайте учители, защото един сред вас е Учителят — Христос, а всички вие сте братя.
32. А сега ви казвам: докато има Божие Слово, всякакви философски търсения са безсмислени.
33. Тъй като разсъжденията за живота са признак за неумението да се живее, защото когато се научиш да живееш, не разсъждаваш за това.
34. За да се научите как да живеете, трябва да се опирате на Низпосланото от Небесния Отец,
35. Защото там се крие вече онова, най-главното, и без да си го направил, не можеш да стигнеш до втората крачка.
36. Помнете! С мъдреца не можеш да поиграеш, с детето не можеш да побеседваш.
37. Златната среда на тази истина е същността на вашето благоприятно битие.

Постигайте достойно Божията Истина.

Амин

ГЛАВА 38

Разумните разсъждения винаги предполагат определени логически умозаклучения, което представлява намиране и поставяне на определени граници, в рамките на които трябва да стане едно или друго действие.

2. В колективното съзидание на *чисто разумните* същества, подобно тайнство винаги се свежда до едно най-логично решение.
3. След това всички мъдруващи с голяма радост ще направят тази единствена крачка.
4. *Духовното битие* предполага *правилни* действия, които много се отличават от логиката.
5. И тъй като човекът за пръв път е обединил в себе си духовното и разумното начало, не знаейки истината за духовния разцвет, той неволно се е опитвал разумно да разсъждава за онова, което съвсем не се нуждае от разсъждения.
6. Така както е безсмислено и ненужно да се разсъждава за всяка следваща вълна в бурното море и да се определя предварително височината на вълната, която не след дълго ще се разбие на пясъчния бряг.
7. Не е ли чудесен самият миг на любоване на вълните?
8. За живота Божиите чедата не трябва да разсъждават.
9. Те трябва да се изпълват безмерно и да се любоват на всяка следваща крачка.
10. Разумното разсъждение предполага задължителни граници.
11. Духовното Битие не търпи ограничения.
12. Тогава какъв е смисълът от разсъждения, от които никой никога не се възползва?
13. Човек се е научил да мисли и възприема света и живота в определени ограничени категории,
14. Като е гледал на своите действия и действията на другите в определени рамки.
15. Но, наистина, така той престава да вижда достойно *същността* на движението.
16. И тъй като вие не трябва да знаете своите индивидуални върхове на достижимото, в своята слабост неволно се опитвате предварително да определяте обема на дадено дело,
17. А ако не го постигнете, изпитвате големи притеснения в съзнанието си.
18. Защото установявайки обема, за нещастие търсите онова, за което нищо не знаете.
19. Истинно говоря: постигащият Божието не определя обема на сътворяването, а гледа *същността му*.
20. Някога един човек чул Гласа на Небесния Отец, Който му казвал:

“Обичано мое чедо, тръгни достойно по пътя, лежащ в краката ти. Аз чакам от тебе голямо строителство!”

21. Възликувало сърцето на човека и той се устремил да постави основите на великото сред безводната пустиня.
22. С трепет и любов слагал камък след камък, но когато стената се вдигнала малко от основата, внезапно връхлетял вихър и разрушил изграденото.
23. Помнейки Божията заръка, човекът спокойно започнал да събира разрушеното отново и да насища с любов градежа.
24. Но когато градежът се вдигнал малко, вихърът се появил също така неочаквано.
25. И отново Божието чедо, постигайки вярата в Своя Отец, смирено започнало да събира разрушеното.
26. Уморените му, но здрави ръце търпеливо и с още по-голяма любов отново слагали камък след камък. Но отново и отново вдигания градеж всеки път бил разрушаван.
27. И тогава се помолил човекът на Небесния Отец, с голяма болка в сърцето си: “Отче, недостоен съм пред Твоето Лице, защото не успях да направя онова, което очакваше от Своего чедо.
28. Моят живот е в залеза си и нямам повече възможност да построя каквото трябваше.”
29. И отговорил великият Отец:
“Любимо мое чедо, защо гледаш разрушените деяния на ръцете си? Погледни назад и ще видиш зелени поля вместо пустиня.
30. Защото докато ти беше изцяло погълнат от труда, твоето сърце незримо създаваше прекрасни цветя.
31. А това е именно сътворението, което очаквам от Своите деца.
32. Затова пристъпи в животворните простори и да възликува душата ти в лъчите на Божията Слава!”
33. Само след като си стъпил на изпречилия ти се връх, може да се направи правилен извод.
34. Това трябва да стане, когато дойде благоприятен момент, но не по твое желание.
35. Бъдете достойни чедо на Небесния Отец и помнете, че само със смирените е мъдростта.

Амин

ГЛАВА 39

На древните бях казал, че нося разделение на Земята: баща против сина и син против баща; майка против дъщеря и дъщеря против майка; свекърва против снаха и снаха против свекърва.

2. Врагове на човека ще бъдат неговите роднини.
3. И сега пак казвам, че съм дошъл, за да положа окончателното разделение между вас.
4. Но разделение не на Светлината сама в себе си, което би я погубило,
5. Но плевелите ще отделя навеки от доброто зърно,
6. За да бъде изхвърлен този боклук във външната тъмнина и Светлината да възтържествува над света.
7. Голямо невежество и голямо нещастие е, когато човек бърза да съди за Истината, без да се опита да я види всестранно!
8. Колко голямо е недоволството и безпокойството, когато човек се докосва до непонятно и необичайно за него явление!
9. Но колко голямо е желанието да изкажеш на висок глас своето мнение за всичко, утвърждавайки го като самата истина.
10. Голямо неразбиране се проявява днес във връзка с това, че много семейства се разпадат, при съприкосновение с Истината, изпратена от Бог.
11. В действителност, когато слепият и зрящият се движат в тъмнина, те малко се отличават един от друг, но когато в света дойде Светлината, зрящият я вижда. А слепият остава в тъмнината.
12. Ако лишени от Светлина дълго време се движат в тъмнина, те малко се тревожат за своята слепота,

13. Защото като не постигат достойно Божието, те стават роби на илюзорното мъдруване,
14. Където всеки иска да види себе си не на последно място.
15. Мъдрувайки за бъдещето, човек не е способен само с разума си да проследи своите по-нататъшни крачки и естествено попада лесно в света на мечтите и фантазията.
16. Качеството на този свят изцяло зависи от индивидуалните качества на устремения.
17. Особеност на фантазияния свят се явява тайнството, което е способно да удовлетвори всички страни от индивидуалния вътрешен свят на човека — както праведните, така и порочните.
18. Затова, устремявайки поглед към бъдещето и опитвайки се да разсъждава за всичко неизвестно, всеки един вижда онова, което сам иска да види, даже без да осъзнава това.
19. Е, а по-нататък лесно можете да повярвате в своите желания и да чакате задължително да бъдат изпълнени, забравяйки, че има още и Воля Божия.
20. А Волята Божия и желанията на Неговите чедра не са едно и също и в много отношения все още се разминават в различни посоки.
21. Уютен е покровът на личното мъдруване, но основата на живота се таи във Волята на Небесния Отец.
22. Идващата Светлина поставя всеки на мястото му, независимо от индивидуалните желания.
23. Колко трудно ще бъде да признаеш своето нещастие пред зрящите си събратья!
24. Непомерно разрастващата се самота ще доведе нещастния човек до неразумно отричане на устремения към Светлината.
25. А ако устременият човек е бил много близък на оставащия в тъмнина, в своето нещастие губещият тази връзка е способен даже да възненавиди Светлината.
26. Но има още едно тайнство на Съдното време, за което съм споменавал на древните: Съдът се състои в това, че Светлината е дошла в света, а хората повече са обикнали тъмнината, отколкото Светлината, защото делата им са зли. Всеки, който върши зло, ненавижда Светлината и бяга от нея, за да не бъдат изобличени делата му.
27. Истината ви казвам: за да оправиш семейния живот, най-напред попитай себе си: за кого живееш на Майката-Земя? За ближния или за себе си?
28. Ако живееш за себе си, а ближният трябва само да ти носи необходимото удовлетворение, изпълнявайки твоите капризи, тогава наистина, когато те напусне, ще изпиташ голям смут и неразбиране в съзнанието си.
29. Трябва ли ближният сякаш да следва твоите разбирания за благоприятност? Не си ли превъзнесъл своето име до висотите на Истината?
30. Е, а ако живееш за своя ближия, не е ли радост за тебе, че ближният се устремява да прави добро на околните по зова на своето сърце?
31. Действайки по зова на сърцето си, човек ще познае щастливи мигове, защото изпълнява волята на своя Небесен Отец. Не искаш ли това щастие за ближния си?
32. Що се отнася до възможността от грешки, без да правиш крачки, можеш ли да видиш по-правилен път?
33. Затова, ако ближният ти трябва да работи в чужди земи, а твоят труд не е толкова важен, последвай го.
34. И ако той направи неволно грешка, ти ще му бъдеш опора в трудна минута.
35. А ако намери своето място, няма ли да бъде тази минута щастлива и за тебе?
36. Истината ви казвам: напуска ближния си не онзи, който се устремява от сърце да върши добро там, накъдето го води душата му, канейки своя събрат със себе си, а онзи, който се отклонява от сърдечния си порив, противопоставяйки му своето благо, като остава обиден и негодуващ.
37. Обидата и негодуванието говорят за безверен, невеж и сляп човек. Негово ложе са мъката и нещастieto.
38. Така че бъдете зрящи и достойни чедра на своя Небесен Отец!

Амин

Днес много Божиите чедра бързат да говорят за това как обичат Бога.

2. Има и други, които мъдро се опитват да им докажат, че не бива да се учиш да обичаш Голямото, без да си се научил да обичаш малкото.
3. Наистина, напразно първите бързат да показват своето прозрение, а вторите — своето познание за тайнството на голямата любов.
4. Защото трябва ли човек, за когото е предназначено да сътвори много с ръцете си и да премести големи тежести, да бърза да възхвалява себе си за това, че е задържал слънчев лъч в шепите си.
5. Великият Отец е вместилище на безмерна Любов.
6. А нужен ли е някакъв труд, за да възлюбиш Самата Любов?
7. За да обичаш обичащите те, не се изискват усилия,
8. А само чрез праведен труд е възможно развитието на Божиите чедра.
9. Затова и по-рано съм ви говорил, че нямате полза от стремежа да обичате обичащите ви; стремежът се преди всичко да обичате онези, които ви ненавиждат. Защото в това се крие истината за труда, който ви е предназначен.
10. За да обичате единствено и само своя Небесен Отец, затова не е задължително да живеете в плът на Майката-Земя.
11. И това би било като безгрижно къпане в Лъчите Благодат.
12. Но това няма да бъде истинският живот, способен да пребивава в Хармонията на великото Мироздание.
13. Истинският ваш труд — това е стремежът ви да обичате своите близки, в които е скрита Божия частица, а също да обичате заобикалящия ви свят.
14. Вие вече сте видели, че светът на животните, а още повече светът на растенията се възприемат от душата ви много по-лесно и по-приятно от света на собствените ви братя.
15. Тази трудност е първоосновата, която, усвоена с истински труд, ще ви позволи да разцъфтите като достойни чедра на своя Небесен Отец.
16. Човек е роден в Лоното на великата Хармония, а значи всичко, което по качеството си се доближава до тази Хармония, не може да влияе на човека агресивно, докато не възникне необходимост от самозащита поради разрушителните действия на самия човек.
17. Човек в своето продължително битие не е усвоявал достойно Божията Истина и затова се е отдалечил много от законите на Вселенската Хармония.
18. Поради това за много неща е придобил в себе си тайнството на неудържимата агресия, която излъчва дори и без да осъзнава това.
19. Това тайнство, ако не бъде очистено с праведен труд, по естествен природен начин ще се предаде на потомците и тогава малките чедра ще поемат по път с големи трудности вследствие от внесеното вътре в тях нещастие.
20. Всеки от вас има своя неповторима индивидуалност.
21. Затова при съприкосновение един с друг, вие неволно влияете на вътрешния свят на ближния си, което, естествено, предизвиква известно напрежение.
22. А всяко напрежение изисква труд за преодоляването му.
23. И тъй като Божиите чедра още не са познали истинската ценност на труда, това създава големи усложнения.
24. Защото всяко напрежение винаги води до умора, вследствие на която, може да се стигне до срыв и падение.
25. Вашите срещи един с друг стават по такъв начин, че по-силният от вас се среща с по-слабия.
26. За слабия срещата с по-силен човек носи облекчение и любящо отношение към него, което възниква с естествена лекота.
27. А за силния, тази среща носи известна тежест, за чието преодоляване трябва да се потруди.
28. И тъй като човешкият род още пребивава в голяма духовна слабост, даже за силните хора, този труд представлява голямо затруднение.
29. Всеки от вас в действителност се явява едновременно и силен и слаб.
30. Но истината ви казвам: онзи, който достойно постига вярата в Небесния си Отец, не познава непосилни прегради.

31. Една от главните трудности при възприемането на ближните събрата се намира в същността на вашето болно съзнание.
32. Защото човек в своето дълго битие се е научил да се доверява преди всичко на това, което вижда с очите си и чува с ушите си.
33. Тези тайнства са свойствени на грубите и крайно ограничени закони.
34. И ако човек, който не се развива достойно по Божия път, съзерцава една червена роза, изкривеното му съзнание отразява вътре студен камък. След което, той реагира на този камък.
35. Голямото неразбиране идва от това, че нещастникът не вижда *самата истина*, а реагира на лъжливото ѝ отражение в неговото съзнание.
36. Не е трудно в този случай да се види дори и в човека, който с любов ви носи хляб, някой коварен мошеник.
37. Но основната трудност, която пречи за правилното възприемане на събрата, се крие в това, че вие гледате не на искрената устременост на вашия ближен към Светлината, а му давате оценка по онези качества, които виждате пред себе си в негово лице.
38. Ако виждате у него устременост към Бога, това е щастие, независимо от това доколко е изпълнен с нещастия събратът пред тебе.
39. Ако този искрен стремеж отсъства, нека не ви прелъстява душевната широта на събрата ви, защото отсъствието на този стремеж е голямо нещастие. Мъка и скръб очакват този пътник.
40. Да не секне вашият стремеж към осъществяване на предназначаното,
41. Защото да се опреш на този стремеж значи да строиш своя дом на камък.
42. И когато задухат ветровете, когато прелеят реките в посока към този дом — той ще устои.
43. Славата Божия ще се прояви чрез твоите дела.

Амин

ГЛАВА 41

Скъпи чедо Божии! Като наблюдавам действията ви, свързани с тайнството на брака и семейството, Аз виждам, че е необходимо да внеса сред вас закон, определящ правилата за поведение на вярващия човек, докоснал се до прекрасното тайнство на венчаването, предназначено от великия Небесен Отец.

2. Това не е закон, от който ви предстои вечно да се ползвате, тъй като той е характерен преди всичко за настоящото време,
3. Време на прехода от епохата на смъртните към епохата на безсмъртните;
4. Тъй като вашето макар и временно неразбиране на простите истини, до които се докосвате сега, продължава да ви позволява все още да извършвате объркани погрешни действия, превръщащи се в препъващ камък, който пречи на вашето издигане.
5. С настъпване на времето, когато продължителността на живота ви в плът ще прехвърли определена граница, законът, определящ нормите за тайнството на венчаването ще претърпи последно изменение, давайки нормите за това тайнство, към които ще се придържате вечно.
6. По настоящем за благото на формирането на новото общество, призвано да стане основа на бъдещото човечество през великата свещена епоха, наред с многото всевъзможни правила за поведение на човека в бита, правилата за поведение на вярващия, приемащ тайнството на венчаването, също изискват по-подробно осветляване;
7. При което към изпълняване на тайнството на венчаването в църква на Последния Завет могат да пристъпят само онези, които вярват в Осъществяването на Последния Завет.
8. Ако единият от бъдещите съпрузи е човек въобще невярващ или вярващ, който върви по някакъв друг път, то тайнството на венчаването на такава брачна двойка може да бъде извършвано според кой и да е от съществуващите в обществото закони, освен приемане на тайнството в църква на Последния Завет,
9. Тъй като последното е по силите единствено за онзи, който вярва в същината на тази църква.

10. Тези, които са преминали през кое и да е съществуващо в обществото законно бракосъчетаване, освен църковното венчаване и в последствие заедно са повярвали в Истината на Последния Завет, имат право да приемат тайнството на венчаването в тази църква.
11. Тези чедата Божии, които са създали семейна двойка преди докосването си до Истината на Последния Завет като са се венчали в друга църква, могат да считат тайнството за напълно законно,
12. А от момента, в който са повярвали в Последния Завет, още по-широко и по-дълбоко ще могат да осъзнаят величието на тайнството на венчаването чрез Учението на отново появилата се Истина.
13. Тези, които са повярвали в отново появилата се Истина, само по изключение могат да приемат тайнството на венчаването в другите съществуващи църкви, освен в църквата на Последния Завет, т.е. когато нямат възможност да се срещнат непосредствено със свещенослужител от църква на Последния Завет, защото засега те са малко на брой.
14. За вярващите в Последния Завет сключеният след придобиване на вярата граждански брак е невалиден като закон, съединяващ бъдещите съпрузи пред Бога.
15. Подобно формално действие е възможно само като добавка към истинското венчаване във връзка с някои изисквания от страна на все още съществуващото общество на невярващите.
16. Да пристъпят към тайнството на венчаването могат само онези вярващи, които не притежават подобно обвързващо тайнство с някой от предишните си избраници.
17. Като отчитам закона за съществуването на обществото на невярващите, където през този период на прехода към появата на вярващият Човек неизбежно ще присъства и уговорката, че не всеки, който казва “аз вярвам” е наистина вярващ в най-хубавия смисъл на тази дума, — Аз виждам необходимост да осветля възможността да съществуват повторни венчавания, приемани от едни или други чедата Божии.
18. Но преди това ви напомням нещо, което ви е говорено и по-рано, а именно, че вярващият не изоставя своя избраник;
19. Обаче него могат да го изоставят.
20. Това определение е призвано да бъде основният принцип при формирането на закона на битието за онези, които са приели тайнството на венчаването;
21. Където само смъртта на плътта на единия може да раздели брачна двойка от вярващи съпрузи и това ще бъде характерно за времето до епохата, в която понятието “смъртни” ще си отиде от хората навеки.
22. Поради това нито единият от вярващите съпрузи, независимо колко е трудна за него дадена ситуация, не само не трябва да предприема външни действия за разтрогване на брачния съюз или действия, насочени към това, но и да не желае дори в помислите си това разтрогване.
23. Единият от съпрузите може да се счита освободен от отговорността, която е поел за своя избраник пред Лицето Господне, в следните случаи:
24. Когато неговият избраник (или избраница) е предприел открити стъпки към създаване на ново семейство с някой друг;
25. Когато е станало известен факт това, че неговият избраник (или избраница) е имал интимна връзка с някой друг;
26. Когато неговата избраница (или избраник) му заявява устно или по някакъв друг начин, че повече не го счита за съпруг (или съответно — съпруга),
27. При което или напуска дома, чийто собственик е напуснатият съпруг, или изисква напускане на дома, чийто собственик е напускащият.
28. При подобно искане вярващият не трябва да полага усилия да се задържи в този дом,
29. Защото вярващият никога не се стреми да натрапи присъствието си на когото и да било, още повече когато открито го избягват или се стремят да се освободят от неговото присъствие.
30. Определението “да се счита освободен от отговорността, която единият от съпрузите е поел за своя избраник пред Лицето Господне”, съдържа в себе си разбирането, че напуснатите от своята избрана половинка мъж или жена имат право да приемат отново тайнството на венчаването в църква на Последния Завет с нов избраник измежду своите близки.
31. Ако напуснатите съпрузи не са създали ново семейство, а дълбоко в душата си продължават да се надяват да възстановят разрушеното, то възстановяването на семейството може да стане естествено, без допълнително венчаване в църква на Последния Завет.

32. Това е възможно в случая, когато този, който е напуснал, но веднъж осъзнал грешката си, дойде за прошка при другия, когото по-рано е напуснал като е проявявал слабост пред Лицето Божие, а напуснатият съпруг, следвайки желанието на сърцето си, приеме заблудилия се.
33. Тази постъпка на вярващия съпруг трябва да се характеризира с това, че след приемането на своя заблудил се събрат и след възстановяването на законното семейство, вярващият не би посмял никога повече да напомня на своя избраник извършената по-рано от него грешка.
34. Защото това, че вярващият отново приема своя ближен всъщност е тайнството на прошката на неговата грешка.
35. И в дадения случай всеки, който е способен впоследствие да каже на завърналия се, че въпреки всичко не е могъл да му прости докрай, той е носител на грешна съблазън, способстваща разпадането на семейството.
36. Но ако същият, след като е заявил това, дори и да не го е изрекъл, направи реална крачка към разтрогване на брачните взаимоотношения, то отговорност за разпадането на законното семейство носи единствено той.
37. И ако този, който е напуснал, прозре своята грешка и се устреми към бившия си законен пред Господа съпруг (или съпруга), който още не е създал ново семейство, то възстановяването на разрушеното семейство в законен вид е възможно само ако напуснатият пожелае това.
38. А ако той не пожелае, това няма да е действие, противно на Закона.
39. Всеки, който е напуснал законното си семейство, се лишава от правото да приема ново венчаване в църква на Последния Завет до момента на напускането на сегашната си плът, независимо от това с кого е решил да създаде ново семейство.
40. Но такива хора имат възможност да приемат тайнството на венчаването във всяка друга църква.
41. Чедата Божии, които веднъж са сключили граждански брак в други учреждения на съществуващото общество и ако спрямо тях са изпълнени осветлените по-горе условия за освобождаването им от отговорността за своя избраник, имат право първи да предприемат действия за разтрогване на този граждански съюз, който е вече ненужна формалност.
42. Ако в семейство с непълнолетни деца единият от родителите е направил някоя недостойна стъпка, освобождаваща другия родител от отговорността за своя избраник, в този случай вярващият няма право да направи опит да напусне семейството и още повече - да създава ново семейство,
43. Докато от страна на неговият избраник не бъдат предприети недвусмислени стъпки към разтрогване на брачния съюз.
44. Условието за това са: когато мъжът или жената са предприели недвусмислени стъпки към създаване на ново семейство с друг избраник
45. Или когато единият от съпрузите се опита насилствено да изгони от дома си вярващия съпруг.
46. Ако тези условия не са изпълнени, вярващият търпеливо ще създава доброжелателна атмосфера в името на децата си знаейки, че те еднакво се нуждаят и от баща, и от майка.
47. Дори ако определени сложни условия направят невъзможно пълноценното изпълняване на съпругеските тайнства, то стремежът да се съхранят добронамерени братски отношения ще позволи създаването на благоприятна атмосфера за децата.
48. А за създаването на тази атмосфера вярващият е призван преди всичко да се опре на всички свои възможности.
49. Още на следващия ден след настъпването на пълнолетието на единственото дете или последното от децата, вярващият родител има право да вземе окончателно решение относно по-нататъшното запазване на семейството,
50. Ако в продължение на целия период на възпитаване на детето от раждането му до този момент, другият родител е допускал дори и веднъж действие, съответстващо на условията за освобождаване на вярващия от отговорността за своя избраник.
51. Но ако след празника по случай пълнолетието на последното дете оцелялото до този момент семейство продължи да съществува, това ще означава прощаване на всички недостойни нарушения на единия от родителите.
52. И за тези нарушения вярващият няма да напомни никога вече.

- А в онези светли времена, когато великото Семейство на вярващите достойно ще укрепи стъпките си по Пътя на възрастването, мъжете ще се самоопределят като майстори още в младостта и, като правило, преди създаването на собствено семейство;
2. Тъй като мъжът, за да може да създаде семейство, е длъжен да бъде способен да осигури прехрана за семейството си чрез такива деяния на своите ръце, които не са случайни.
 3. Понастоящем, когато отново дошлата Истина е приета от много хора вече в зряла възраст, голяма част от тях все още не са овладели някое достойно майсторство, освен професионални навици, свързани с абсурдни дела.
 4. Вярващите ще се сблъскат със ситуацията, в която те ще се устремят да обучат ръцете си в някой прекрасен занаят, но в същото време семействата им, където децата са малки, ще изискват от него да ги храни.
И това ще бъде справедливо,
 5. Тъй като чрез мъжките ръце се осигурява всичко необходимо за дома,
 6. При което съпругата му може да бъде помощник, но не и обратно.
 7. И във връзка с това, а и за да се избегне всякакво неразбиране и объркване, нужно е вярващият да бъде запознат с някои правила за това как да стане майстор.
 8. Преди всичко вярващият е длъжен да помни, че от момента, в който прекрачи границата на своята зрялост и самостоятелност, той трябва да се настрои, че вече е призван да предприема самостоятелни стъпки и сам да работи за задоволяване потребностите на своята плът.
 9. При което този негов стремеж трябва да е постоянен,
 10. А стъпките ще се правят според възможностите.
 11. Помощ от страна на ближните е възможна единствено, ако те сами решат това и когато сметнат, че е необходимо.
 12. Тази необходимост се определя от максимално приложените сили на устремения към съзидание чрез праведен труд, но имащ нужда от подкрепа.
 13. Определяйте това най-вече със своето сърце и с разума и тогава, според необходимостта, удовлетворете нуждата на устремения.
 14. Но бъдете бдителни, когато с външни действия помагате на човек, който според вас все още не е положил достойни усилия за съзидание,
 15. Защото често такава помощ може да стане пречка за събрата ви.
 16. Разглеждайки и преценявайки същината на тези ваши деяния, благодарение на които единното велико Семейство на децата Божии е призвано да се развива в хармония, виждам, че е необходимо да осветля по-подробно някои характерни особености, поради неразбирането на които и досега се усложнява постигането на хармонично съжителство помежду ви.
 17. Ще ви разкрия тези характерни особености в техния чист вид, без примесите на абсурда, съществуващ и досега в човешкото общество.
 18. Когато познаят същината на тази изяснена особеност, вярващите ще се възползват правилно от нея, дори ако все още съществува абсурда на съвременното общество.
 19. Пребиваването на човека в плът на Майката-Земя зависи преди всичко от това, дали се изпълняват условията, благодарение на които е възможно нормално съществуване на плътта;
 20. И това е валидно от самото раждане на човека, тъй като независимо, че съществуват различни идеи, наложително е задължителното съблюдаване на онези елементарни потребности, определени от Природата,
 21. Като несъблюдаването им ще предизвика гибелта на родената плът.
 22. Отчитайки тази истина, се налага да ви покажа два закона, въз основа на които протича човешкия живот.
 23. Първият закон е изкуството да съществуващ, а вторият закон е изкуството да създаваш по време на своето съществуване.
 24. Като в същото време можем да разгледаме първия закон в черни и бели цветове,
 25. А вторият закон се характеризира с всички други цветове и нюанси.
 26. Животът на животинския свят се основава само на първия закон, затова главният и единствен стремеж в този свят е да оцелееш и да съществуващ.

27. В живота на вярващия човек първият закон също играе важна роля, но не е самоцел, а се възприема по-скоро като стремежа на един майстор да приведе в ред скъпоценен инструмент, за да може впоследствие достойно да извърши предназначения му труд;
28. Кое то на свой ред ще позволи на майстора истински да разцъфти и да дава плод.
29. Още от детските години, докато младият човек живее при родителите си, където се грижат за неговите насъщни потребности, като в това тайнство основните усилия се полагат от родителите, младият човек трябва да бъде насочен към придобиването на всевъзможни навици, които ще са основата на разцъфтяването на предназначения труд.
30. Във всяко семейство на вярващи, родителите са задължени да създават на детето условия, колкото може повече време да отделя за това учение,
31. Като в същото време не забравят, че именно семейството на родителите е призвано да обучи децата си преди всичко да се трудят добре на Земята.
32. При определени обстоятелства, ако съществува разумна необходимост за това, учениците могат да живеят в дома на майстора, споделяйки с него храна и подслон,
33. При което учениците са задължени (както непосредствено с майстора, така и самостоятелно) да участват във всяка работа, която майсторът им възложи.
34. Всички плодове на труда, създадени в такава работилница, при всички случаи се използват само по усмотрение на майстора.
35. Това правило важи както за младите ученици, така и за зрелите мъже, нуждаещи се от обучението и живеещи в дома на майстора.
36. Ако ученикът не живее в дома на майстора и не споделя неговата трапеза, то този ученик може да извършва само работа, свързана с процеса на непосредственото обучение,
37. Но и в този случай плодовете на труда на учениците се използват по усмотрение на майстора.
38. Ако майсторът не счита за необходимо да използва плодовете на труда на учениците за задоволяване на определени нужди, той може да предостави плодовете от самостоятелните ученически усилия на разположение на самите ученици.
39. Защото не е правилно майсторът, който е вярващ, да оставя без особена нужда тези плодове за себе си, само и само за да може да ги използва в последствие ако възникне необходимост.
40. Следващата стъпка за онези, които са придобили прекрасни навици и умения (както за тези, които неотдавна са прекрачили границата на зрелостта, така и за по-възрастните, които често считат себе си за специалисти в нещо) е възможността да станеш такъв майстор, от чиито умения събратята му имат изключителна нужда.
41. Тази стъпка преди всичко се определя от стремежа на вярващия да не се осланя всецяло на мисълта, че околните са задължени да се грижат за насъщните му потребности, за да може той напълно да се потопи в създаването на това, в което, по негово мнение, трябва да се изяви.
42. Скъмността и смиреността са призвани да предпазят вярващия от объркване и от трудностите в това тайнство
43. Онзи, който се е устремил да стане майстор, още от първите си стъпки се старее да утвърди самостоятелното си съществуване на Земята, вземайки плодовете от своята дейност и за себе си, и за тези, които биха имали нужда от тях.
44. Същото тайнство може да се проявява и тогава, когато човек няма възможности да се реализира на дадено място на Земята, но винаги ще съществува възможност да се труди там, където се нуждаят от помощник.
45. И там, където го поканят, ще му дадат храна и подслон.
46. И тогава останалото време, което е по силите му да използва, се посвещава на този съзидателен труд, в който устременият жадува да стане майстор.
47. В този случай и тук скромността и смиреността отново са призвани да играят немаловажна роля.
48. Защото преди да даде това, което е изработил със собствените си ръце, майсторът трябва да е разбрал, че неговият събрат, комуто е решил да подари творението на своите ръце, не само се нуждае именно от това творение, но и че му е нужно то да е сътворено точно от неговите ръце.

49. Затова ако няма съответствие между тази истина и импулсът да подаряваш нещо с повод и без повод, подаръкът ще се окаже грешка, създаваща поредната сложна ситуация.
50. Тъй като приемащият подаръка може въобще да не хареса този дар и той ще се чуди какво да го прави, а тогава няма ли на подаряващия да му стане мъчно?
51. За друго става въпрос, когато човек се утвърждава като майстор, от чиято работа се нуждаят неговите близки.
52. Майсторът може само да показва на хората сътвореното от собствените му ръце в желанието си да чуе тяхното мнение, за да стане по-мъдър и да твори още по-съвършено.
53. Защото майсторът на първо място е погълнат от процеса на съзидание, жадувайки сътвореното да бъде колкото се може по-прекрасно.
54. Творението на неговите ръцете — това е песента на душата му.
55. А невъзможно е душата да не пее, когато се произпъхва с великата Благодат на познаването на свещените Истини.
56. Този, който твори трябва да помни, че на колкото по-високо стъпало се намират плодовете на неговия труд, толкова по-голям ще е интересът на събратята му към тях.
57. И ако за нечия потребност той не чуе със собствените си уши, то ще я види с очите си и ще удовлетвори нуждата на търсещия, както му подсказва сърцето.
58. Но тъй като вашето майсторство се проявява в онези дела, от които околните ще се нуждаят постоянно, то помнете, че те ще приемат вашите творения не само за това, че са изпълнени прекрасно, но и за това, че техният източник е уникален.
59. Но нека това не поласкае и не приспи твореца у вас!
60. И едва тогава, когато плодове от труда на ръцете ви все повече потекат към околните, обратно към вас ще потече техният стремеж да удовлетворят вашите потребности по начин, който би ви позволил колкото се може по-малко да се отвлечате с неща, несвързани с главното ваше творчество.
61. А с течение на времето ще се появи и възможност въобще всецяло да се вгълбите в този творчески труд.
62. Ако търсенето на плодовете от вашия труд от страна на околните е слабо, продължавайте да усъвършенствате уменията на своите ръце, като не забравяте, че със същите тези ръце трябва да осигурите и насъщните си потребности.
63. И само самостоятелните усилия на близките могат да ви помогнат да се съсредоточите върху главното.
64. Аз ви осветлих ствола, който има и клони,
65. Но колкото и да са многобройни тези клони, те излизат все от един ствол.
66. Описвайки правилото за необходимия ви вътрешен стремеж достойно да се самопроявите като майстори, би следвало да спомена за едно от клончетата по този ствол;
67. Когато или родителите, или други ваши събратя, докосвайки се до вашите стремежи, могат самостоятелно да решат да поемат върху себе си задължението да се грижат за вашите насъщни потребности, като така ви дават възможност вече напълно да се вгълбите в творческия си труд още преди да сте се проявили явно като достоен майстор.
68. Но това решение на вашите близки трябва да е напълно самостоятелно и ако някога те видят необходимост да снемат от себе си своето задължение за да ви бъдат полезни, то те са длъжни непременно да направят това,
69. Давайки ви с това възможността по-дълбоко да проумеете постъпките си и да увеличите собствените си усилия.
70. Такива действия често ще играят жизнено важна роля, както за вас, така и за близките ви. Ще поиска ли човекът да се вслуша в това, което някога ще почувства?

Амин

КНИГА НА ОСНОВИТЕ

ГЛАВА 1

Дух... Безмълвие на Духа...

2. В безмълвието на Духа се срещнали две точки,
3. Които, сближавайки се по-плътнo, се устремили в неудържим поток към Върховете на Хармонията.
4. През вечността към тях се приближил още един пътник, пожелал да се върти в стремителния танц на новородената Хармония.
И отново вечност...
5. И сега великото хармонично Цяло, Коего придобило Тяло на светеща сфера, неуморно продължава да поглъща вечността, осъзнавайки все повече Своего удивително Раждане,
6. При което в Същността на Цялото се проявила една тайнствена особеност и огненото Тяло получило студено Сърце.
7. И Тялото, достигайки зрелостта Си, непрестанно излъчвало могъщите вълни на Духа на Живота,
8. Които, излезли веднъж, се топели в мрака на безкрайността, без никога да напомнят за себе си.
9. Това все повече затруднявало вихъра на великия танц и когато настъпило времето, пред него затрепкали контурите на непреодолима преграда,
10. Тъй като безвъзвратното напускане на огнените вълни значително изтощило този огън.
11. Приближавала границата, зад която все по-голямото преобладаване на сърдечния хлад неминуемо би довело до уплътняване Същността на великото Цяло и това би спряло развитието и би довело до изначалното.
12. Единният, както нарекло Себе Си великото Цяло, за първи път се обърнал към Своята Мъдрост, която искряла с нежен блясък в Лоното на Неговата Същност.
13. И отново вечност. Но също и Труд.
14. Велик Глас разтърсил безмълвието: Да бъде!
15. Единният станал Творец, отделяйки от Своята Същност излишния хлад във вид на отделни Тела.
16. И девет прекрасни Женски Начала започнали да се въртят около Единния,
17. Явявайки чрез Себе Си тайнство, в което се проявило студено Тяло с огнено Сърце.
18. Движейки се една след друга, Сестрите се устремили по великия Път, опасващ Тялото на Твореца.
19. Единният встъпил в руслото на пълнокръвно безкрайно развитие, тъй като Духът Му, отдаден безмерно на Неговите Творения, преминавайки през Същностите на великите Женски Начала, се увеличавал многократно и отново се връщал към Източника.
20. Достигайки определена степен на развитие, Чедата на Единния придобивали плътни материални тела, запазвайки си правото да пленяват с неповторимата Красота на Своята Плът.
21. Когато достигали до предела на своята старост, Сестрите се разпилявали на множество искри
22. И огромно разнообразие от млади Сестри подемало хоровод около своите по-стари и по-силни роднини.
23. И като единно семейство продължавали да поглъщат пространството, опасвайки при движението си набиращия Сила Творец,
24. Тъй като все по-големи вълни от Духа на Живота, продължавайки да напускат Тялото на Единния, се връщали все по-увеличени.
25. Зараждало се удивителното тайнство на Битието на Вселената, което се състояло в степенуването, от тебе — едно, към тебе — много повече.

26. Същността на Хармонията винаги разцъфтява понай-добрия Път и затова не се нуждае от първоначално определяне на Цел.
27. Докато съществува, Хармонията винаги ще се движи само към своето най-голямо Съвършенство.
28. Така разцъфтява Истината на Материалното Битие, Суровата Истина.
29. Тя е неизменна и съществува винаги. Непреклонен е великият Абсолют.
30. Хармонията не е мъгла, движена от вятъра, а Вечност, която движи Битието.
31. Суров е Законът за неподчиняващите се. Слепите напускат Хармонията.
32. Великият Абсолют не проявява понятията Добро и зло, а проявява две начала: Съзидание и разрушение.
33. И всичко, което излиза извън рамките на Хармонията, и пречи на по-голямото да се развива, неизбежно загива.
34. Отново вечност... А безмълвието все повече се разтърсва от нарастващия шум на безбройните разтварящи се цветчета на Битието.
35. Загадъчен и прекрасен е могъщият Свят на Твореца на великото Мироздание на Вселената, където разнообразието е толкова неповторимо, колкото са неповторими цветята на Майката Земя и на Нейните Сестри.
36. Дори и да вземем цветя от един вид, то и тук търсенето на еднакви ще бъде безсмислено.
37. Колко огромно е разнообразието в Мирозданието на Вселената, където съществува неповторимост не само при определянето на външното, но и където всяко нещо по своята същност постоянно се изменя с течение на времето!
А това течение е вечно.
38. Сред огромното разнообразие от Сестри в обширното Мироздание разцъфтявала и Майката Земя, водеща Своето рождение от Тази Сестра, Която била сътворена от Мъжката Същност.
39. Студените вълни от Нейната Плът, докосвайки се до огнения Поток на Твореца, пораждат фина природна тъкан, която с нежен воал обгръща Тялото на Земята.
40. В същността на тази тъкан е заключен Законът, на основата на който разцъфтява всичко, което се ражда в майчиното Лоно, всичко, сътворено от прахта на Майката Земя.
41. Колко удивителни и неповторими са вълните от прекрасното Нейно Начало, като техните нежност и качество се изменят постоянно, както се мени всичко, което е придобило тайнството на живота във великото Битие.
42. Няма повторение на тези индивидуални изменения сред всички жители на безкрайното Мироздание.
43. И ето че веднъж, когато именно този поток, идващ от огненото Сърце на Майката Земя, нежно се докоснал до огнения Поток, излъчен в неповторим цвят от Тялото на великия Творец, се проявило славно Тайнство.
44. Мъжки Дух, който няма в Себе Си нито капчица хлад, докоснал Битието със Своето Раждане.
45. Великият Дух на Благодатта проявил съществуването Си по непознат Закон. Той понесъл в своята Същност единородно тайнство.
46. Велики Източник на Благоуханното, колко е прекрасна и удивително загадъчна Твоята Истина!
47. Неведомият Закон на Битието на този Източник не позволявал на заобикалящия Го Свят да Го види, защото този Закон се различавал от закона на материалното.
48. За да се прояви във видима Слава Благодатната Истина, било необходимо да се облече в материални закони.
49. И същността на Битието на тази Истина понесла известното тайнство, когато вълните на благоуханните Лъчи, отправени в бездната на вечността, вече нямали възможност да се върнат многократно увеличени.
50. Но и не трябвало Духът на Благодатта да се затваря в ограничени закони ; и веднъж в мъдростта Си, Той започнал да отделя искри от Своя Пламък,
51. Искри, които, облечени в одеждите на ограниченото, са призвани да носят топлина и светлина по Пътя на Вечността.
52. И ако ли искрите от пламъка на горяща съчка гаснат бързо и миг е тяхната съдба, то на искрите от Огъня на Благодатта, не губещи вяра в своя Източник, съдба е Вечността.

53. Огромен труд положен с ръце е призван да позволи на малките искри, възприели благодатна сила от своя Отец, да Му я възвърнат многократно увеличена.
54. Човешкият род, достойно възприел Завета на Небесния Отец, държейки се здраво за Ръката, подадена му от великия Отец, е призван чрез своето съществуване да проявява Неговата Слава, разнасяйки тази Светлина по Мирозданието на Вселената.
55. Това единство на Отца с Неговите чеда, които Му вярват, позволява на Духа на Благодатта да разцъфтява безгранично. И да пребъде Славата Божия навек!

Амин

ГЛАВА 2

Мозъкът на човека е Храм на неговата душа,

2. Чието строителство продължава през целия живот на плътта.
3. Познанията на човека са строителите, идващи със желанието да участват в строителството на Храма.
4. Но разумът не допуска всеки от тях,
5. Защото какъвто стане Храмът, такъв ще е и духът, обитаващ в него.
6. Ако разумът не е достатъчно внимателен или е спял към търсещите възможност да вложат труда на ръцете си в строителството на Храма, то той може да се превърне в обор, където обитава малък зловонен дух;
7. Но може и да се превърне в пещера, изпълнена с дух на мрак и студ.
8. Плътта на човека се явява пазител на Храма,
9. Който се стреми да продължи времето за строи-телството, за да може то да бъде завършено.
10. Една от областите на мозъка направлява плътта по руслото на инстинкта.
11. В това русло плътта се предпазва от всевъзможни опасности, грижи се за прехраната си, за жилището си и за продължаването на рода.
12. Мозъкът на човека, за разлика от мозъка на животните, благодарение на дадените му широки възможности, помага на плътта по-лесно и по-целестремено да претворява в живота тези качества.
13. Хората, които поставят инстинктите си като крайъгълен камък, са подобни на животни, но представляват по-голяма опасност,
14. Защото благодарение на умствените си възможности са способни да сътворяват несъизмеримо по-големи беди.
15. А плътта е призвана да претворява в живота интелектуалните възможности, преобразувайки мисловните достижения във видими,
16. Позволявайки на заобикалящите я, да опознаят и усетят върху себе си въздействието на творението на ръцете на създателя.
17. Творение, създадено с любов, оказва благотворно влияние върху околните.
18. Творение, създадено със злоба, предизвиква отвращение.
19. Бездушното творение предизвиква и съответстващото му отношение.
20. Помнете! Човешкият Храм е способен не само да излъчва една или друга светлина, но и да накара да сияе сътвореното от ръката на своя пазител.
21. Всичко зависи от това с каква сила е присъствала душата при създаването на произведението.
22. Не трябва да бъдете слепи по отношение на тези велики човешки качества!
23. Та нали дяволът, използвайки тази възможност, е способен лесно да се разпространява от човек на човек като вирус,
24. Тъй като възможностите му са изкусни и не пропускат нито едно отслабване.
25. Помнете! Болестта на злото поражда разума задълго, ако ли не и завинаги.
26. Какъв ще е тогава изборът измежду строителите на Храма?
27. Дяволът, посетил душата на човека, търси такова удовлетворение, чрез което този човек да предаде на друг още по-голямо зло.
28. Това може да се прояви както безсловесно, така и с думи.

29. Желанието към изливане на зло е такова, че повечето хора не са способни да му противостоят.
30. Но някои се стараят да претърпят злото в себе си и то, като не намери отдушник и удовлетворение, принуждава човека да изпитва големи страдания, които оставят в душата му незаличими белези.
31. Необходимо е да неутрализирате вътре в самите себе си въздействието на дявола върху душата,
32. За да не може то да навреди на душата, но и да не излезе от нея, поразявайки все по-голям брой хора.
33. В зависимост от своята същност човекът може да тръгне по два пътя да побеждава съблазните на дявола.
34. Единият път могат да използват само онези хора, чиито души имат достатъчно силна връзка с Бога.
35. Единствено за тези, които имат връзка с Него, благотворната Му Сила влгзайки в смутената душа, ще я очисти от наносите на дявола.
36. За хора маловерни, както и за невярващите, които имат слаба връзка с Бога, този път за борба ще се окаже непосилен.
37. Тази неспособност да се възползват от Божията Благодат може само да укрепи неверието на слабодушните в могъществото на Всевишния.
38. Възникването на това неверие веднага ще укрепи връзката на душата ви с дявола,
39. Кое то ще направи въздействието му върху вас още по-силно.
40. И помнете! Да противостои на определена сила на дявола е способна Божия Благодат с не по-малка сила.
41. Но постъпването на тази Благодатна Сила във вас зависи от връзката ви с Бога.
42. Вторият път на противопоставяне на дявола може да се използва и от вярващи, и от невярващи.
43. Главното е — да не сте изгубили една от вашите способности,
44. Дадена ви в детството като фундамент за строителството на Храма на душата.
45. Детето — то е най-неизвратеното и непокаварено същество.
46. В детството, когато неговото съзнание не е изложено на въздействието на обществените догми, в него възможно най-пълно се проявяват онези възможности, които човек непременно трябва да развива през целия си живот.
47. Това са възможностите, които под формата на фантазии и мечти се намират във вашето въображение,
48. Кое то е най-отворено в детска възраст.
49. Във Вселената няма нищо безсмислено.
50. Помни! Щом ти е даден, ти си длъжен да развиваш своя дар. Това е предназначението на твоя живот.
51. Вгледай се внимателно в детските забавления!
52. И виж как децата, играейки на различни игри, навлизат в същността на играта до степен, в която усещат такива сериозни изживявания, каквито изпитват възрастните с произволна и да е професия.
53. А с помощта на своето въображение детето е способно да изживява вътре в себе си някоя жизнена минута, та дори и по-ярко, отколкото това може да се случи реално.
54. Веднага щом енергията на тъмнината влезе в душата на детето чрез някой от неговите познати, тя още тогава, увеличавайки се, търси да се излее незабавно или върху този, който го е обидил, или върху някой друг, намиращ се край него.
55. Ако някой от възрастните се намеси и прекрати свадата, то злото ще се излее в душата на този, който се е намесил.
56. Такова изливане не е голямо, а и въобще може да отсъства.
57. Основната сила на злото винаги остава предназначена за този, който е обидил.
58. Но ако злото не е могло да се излее, то детето интуитивно насочва към самоунищожение тази съблазън по затворен кръг.
59. С помощта на своето въображение то ще получи пълно удовлетворяване на всички съблазни.
60. Злото ще се самоунищожи, така и не напуснало душата.
61. Но при движението си по втория път е нужно да бъдеш крайно предпазлив.
62. Той може да се използва дотогава, докато не установиш необходимата ти връзка с Бога.

63. Защото макар че дяволската съблазън се е самоунищожила, душата ще остане отворена за честите посещения на подобни изкушения.
64. Нужно е разумно да използвате въображението: не да надвивате злобата с още по-голяма жестокост.
65. Помнете! Мисълта е преддверие на деянията.
66. Ако удовлетвориш някоя зла похот чрез въображението си с още по-голямо настървение, то с течение на времето у теб ще се развива още по-силна връзка с дявола,
67. Която ще позволява на неговите съблазни все по-често и с още по-голяма сила да посещават вашата душа.
68. При развитието на човека през периода на царството на силата въображението се е развивало незначително и то само у хора с творчески наклонности.
69. Но от древни времена на някои народи били дадени истини, чиято същност включвала развиване на въображението.
70. Тези истини се почитат и до днес, ала своето предназначено място в развитието на човечеството те ще заемат в недалечното бъдеще.
71. Ограничеността на въображението и невъзможността за неговото развиване са дължат на влиянието на стремежа към материално благосъстояние.
72. Човекът започва да вярва повече в това, което може да види с очите си, като оставя „безсмисленото фантазърство“ на безгрижното детство.
73. Понеже няма вярна представа за същността на въздействието на дявола, човекът няма да успее напълно да се освободи от неговите мрежи.
74. И дори и с добри намерения, човек може да донесе толкова беди, колкото няма да успее да донесе и злонамереният.
75. Помнете! От благодеяние, излязло от вас, но неохранявано от разума ви, може да се възползва дяволът;
76. И тогава животът ви ще донесе страдания.
77. Крайно важно е да се разбере, че с помощта на молитви и изповеди не можете да се пречистите от извършения грех.
78. Молитвата само усилва връзката на душата ви с Бога, за да можете чрез нея да получавате Неговата огромна Благодат,
79. Което ще укрепи силите ви за по-нататъшното ви противопоставяне на сатаната.
80. Тинята на греховете се наслоява по време на някоя временна слабост, когато вие се поддавате на действието на съблазънта.
81. Още щом сте усетили изкушението, а не сте се преборили с него и сте извършили грехопадението, то в тази минута се скъсва една от многобройните нишки, свързващи душата ви с Бога,
82. С помощта на които Небесният Отец се опитва да ви предпази от пагубното въздействие.
83. При повторно въздействие на подобна съблазън у вас остават по-малко сили да ѝ противостоите. А самата съблазън се усеща с по-голяма сила.
84. Ако ли вие и втория път не устоите, то възможността да устоите следващия път ще е още по-малка, а силата на въздействието на съблазънта — още по-голяма.
85. Помнете! Едва при второто грехопадение се появява нова нишка, свързваща ви с дявола.
86. Да бъде скъсана тази нишка е значително по-трудно, отколкото да пречистиш душата си след първото грехопадение.
87. Човек, който не отчита тази закономерност, лесно се подхлъзва до самото дъно на пропастта на греха.
88. Когато придобиете познания за всевъзможните уловки на дявола, то ще получите допълнителни възможности да устоявате на съблазните му,
89. А значи и ще придобиете повече сили за развитие на благостните страни на своята душа.
90. Помнете! Главните пороци, с помощта на които дяволът обезличава човека, са властта и материалните ценности.
91. Огледайте се наоколо! И вижте, как хората, чиито души са предразположени към активното въздействие на сатаната, винаги са съпътствани от късмет, дори и слабо забележим, в придобиването на материални блага.

92. Останалите, чиито души така или иначе са близки до Бога, търпят неуспехи в придобиването на материални блага.
93. Дори и да им се удаде да придобият нещо, то те бързо го изгубват.
94. Загубите се дължат на това, че Божията Благодат, влизайки в отворената душа, намалява силата, с която се задържат материалните ценности.
95. И помнете! Това ценене на плътските блага по своята същност е предназначено да се намира под покровителството на нечия по-силна енергия на тъмнината.
96. Ако тази енергия отслабва, то материалната ценност или преминава под покровителството на по-силна енергия, или загива.
97. Ценности от подобен род успешно се задържат под властта на дявола, тъй като се явяват негово вярно оръжие, при въздействието на което човек става слеп за духовните начала.
98. При хората, чиято връзка със сатаната е значително по-силна, материалните ценности се натрупват в излишък.
99. Този порок незабелязано и между другото толкова силно опустошава душата и обвива човека с всевъзможни плътски наслади, че връщането към духовните ценности става почти невъзможно.
100. Дяволът ревностно пази тези, което са попаднали в мрежите му,
101. Като създава около тях черно поле, което да бъде избягвано от хора със светли полета.
102. Тези хора търпят неуспехи в благотворните връзки, което още повече ги ожесточава и ги отдалечава в нищото.
103. Този, който се е спънал, не трябва да бърза да се разочарова,
104. Защото да паднеш не се изискват усилия, но за да станеш е нужен труд.
105. Помнете! Който падне във водата, не излиза сух от нея. Само времето му позволява да изсъхне — и то толкова по-бързо, колкото по-силно Слънцето грее над него.
106. Свещеническият сан, колкото и висок да е той, абсолютно не предпазва от въздействието на дявола.
107. Дяволът прониква еднакво както в душите на свещенослужителите, така и в душите на останалите хора.
108. От плодовете на въздействието на сатаната може да ви запази само възможно най-силната ви връзка с Бога.
109. Ако притежаваш само силен разум и, както предполагаш, прекрасно възпитание и култура, то когато усетиш както слабото, така и силното въздействие на дявола, няма да се поддадеш на съблазните му само благодарение на тяхното разумно оценяване.
110. Но винаги в душата ви ще остава следа от неудовлетвореното изкушение на злото, която, макар и едва забележима,
111. При многократно повторно неудовлетворяване ще се увеличава и ще подкопава силите ви да се противопоставяте на дявола; и някога ще настъпи падението.
112. Могъществото на духа на злото му позволява да действа и в свещените места.
113. Дори и в олтара на храма, в светая светих, вие може да се намирате под въздействието му.
114. Помнете! Благодатта и съблазънта се движат рамо до рамо. Отхвърляйки Благодатта, ще получиш съблазън.
115. И така нека бъде достоен изборът на твоята душа!
116. Внимателно слушай

ГЛАВА 3

Някога, по Волята на Бога, човешкият род явил лицето си пред великото Мироздание.

2. Един нов никому неизвестен път с огнена следа се отправил към Вечността,
3. Път, обвит в приказно наметало и в чудесни цветове...
4. Но по какво тази огнена пътека се отличава от огнените змии, чието огромно множество пронизва пространството?
5. Хармонията на великото Материално Битие се движи винаги по най-правилния път.
6. Затова е безсмислено поставянето на определена цел пред пътя на Вечността.

7. Удивителният Свят на Твореца на Вселената се е обогатил с безмерни тайнства, когато в Лоното на това Битие се появили първите искрици на подвижния Разум,
8. Чието развитие започнало с овладяването на първите закони на заобикалящия свят,
9. При което колкото повече законите били овладявани, толкова тези чедата се придвижвали по-напред в своето развитие.
10. И не трябвало да се дава подсказка отвън за встъпилите за първи път на пътеката на суровата Вечност.
11. Мирозданието, сътворено от великия Творец, притежава удивителна дъга от багри, но в него не съществуват понятията за Добро и зло.
12. Развитието му се движи винаги по строго неизменен закон и никой не може да продължава да се развива, без да го е овладял. Такъв нещастник го чака само небитието.
13. Затова всеки, който встъпва на пътя на Възхода, трябва сам, със всяка своя следваща крачка, да опознава основата, по която се движи и самостоятелно да избира своята посока,
14. В която всяка следваща крачка може да бъде направена само тогава, когато предишната е ясно осъзната.
15. Този път се е превърнал в същност на закона за разцвѣта на разума.
16. Тези, които вървели по този път, правели следващата си крачка едва след като установявали, че тя е възможно най-добрата.
17. И никой от тях не е посмявал да направи крачка, различна от тази.
18. Като носители на подвижния Разум, първите деца на Твореца на Вселената пристъпили към овладяване на законите, които вече се били проявили в своето огромно богатство.
19. И единствено овладяването им чрез непосредствения труд на разума, при това въз основа на способността да се движат по възможно най-добрия за равнището си път, позволявало на тези чедата най-бързо да влязат в Хармония със заобикалящия ги свят и да разцѣфтяват пълнокръвно.
20. А в последствие, когато наоколо започнали да се раждат все повече светове с битие с подобна същност, тези, които са отишли напред и са придобили по-големи възможности, започнали да помагат на изостаналите свои братя, но без да се намесват пряко в развитието им.
21. Забраната за намеса станала Закон за развитието на световите във Вселената.
22. И по-малките, в чието раждане винаги участват някои от по-старшите, според своите способности за разбиране могат да надминат създателите си и на свой ред да се опитват да помагат на изоставащите.
23. Всичко това протича в пределите на Хармонията на Вселената.
24. А онзи свят, който преминава допустимата граница на тази Хармония, ще прекрати своето съществуване.
25. Така Вечността неумолимо крачела във Вселената, докато веднъж в едно от кътчетата на огромното Мироздание се появили за живот плътните тела на бъдещия човешки род.
26. И тъй като тази плът изначално имала единна същност със света, който в своето безбрежие отдавна носел водите на съществуването си, то и нейното развитие започнало по познатия път на основата на овладяването на вече проявените тайнства.
27. Но когато по Волята на Бога неговите чедата станали едно цяло с тази плът върху Майката Земя, то тогава в Мирозданието се проявило едно тайнство, още непознато в Битието.
28. Божиите чедата за първи път съединили в себе си две начала, които могат да се развиват по два различни закона и които хората трябва да приведат в хармонично единство.
29. Единият закон дава същността на този, който се движи върху основата, а другият — същността на самото сътворяване на тази основа, което се отнася съответно за пътя на развитие на разума и пътя на развитие на душата,
30. Където душата е Божие чедо, а плътта е това нещо, благодарение на което душата е способна да се развива.
31. Днес вие сте единствените чедата на своя Небесен Отец и пред вас лежи път, по който никой не е минавал.
32. А значи, неговите закони още не са проявени във великото Мироздание
33. И Вселената ще се запознава с тези закони единствено чрез вашето движение по предначертания Път.

34. Пред развитието на Вечността на Материалното Битие на Вселената никога първоначално не се поставя никаква цел, защото пътят е единствен и не се нуждае от допълнително изкуствено насочване.
35. Появата на носителите на подвижния Разум за първи път внесли в Мирозданието понятието цел,
36. Същността на което се състои в стремежа да достигнеш нещо, определено от разума, за да го използваш за по-пълното развитие на своето общество без да нарушаваш Хармонията на заобикалящия свят.
37. Същността на целта, която е призвано да постави пред себе си Божието чедо, се свежда до стремежа да достигне подобие с онази Истина, която Небесният Отец явява за определено време.
38. Защото единствен Той, познавайки върховете, към които води Своите чедата, може да осветлява посоката на Възхода.
39. И само стремежът да изпълните Божиите истини ще ви позволи да се трудите непрекъснато за благо на своето общество,
- И то именно в най-благоприятна посока.
40. Истината ви казвам: да се говори за благо на обществото без постигането на истините на Небесния Отец е проява на велика слепота.
41. Когато слепец води слепеца, то и двамата падат в ямата.
42. Влизането в Хармония със заобикалящия свят зависи също и от вашия духовен разцвет,
43. Защото законът за развитието на Душата е и първооснова на вашето цъфтене.
44. развитието на душата, която се е проявила в лоното на този закон, вече няма да може да протича както трябва, ако предварително се знае, че следващата крачка е правилна.
45. За вас е допустима само вярата в правилността на бъдещата крачка.
46. Пред вас стои законът за Свободния избор, където всекиму предстои да направи крачка, присъща именно на неговата индивидуалност.
47. Тази крачка трябва да бъде направена само по начин, който ти осъзнаваш като правилен, дори и мнозина да те съветват друго,
48. Но да направиш тази крачка със стремежа да не се отдалечаваш от Истината.
49. Истината ви казвам: вярата, а не знанията, определя вашия избор.
50. Тъй като развитието на Божиите чедата се определя от следването на пътя на Вечността, то този път ще бъде набелязан от Стъпала, които ще им позволят да се изкачват към още по-високи Върхове.
51. Тези стъпала се определят от времето, в което по Божията Воля и с отчитането на все по-големия разцвет на същността на човека ще бъде изпращана Истината, без Която ще е невъзможно по-нататъшното развитие на човешкия род.
52. Божиите чедата няма да могат сами да определят своя път, който още не съществува.
53. Само Небесният Отец знае истинската посока.
54. А да се осъзнае тя може само тогава, когато великият Отец изпрати Светлината чрез Своето Слово — Своят единороден Син.
55. Така е било, така е и така ще бъде вечно.

Амин

ГЛАВА 4

именно днес погледнете към истината, според която ще стане прехода от епохата на царството на силата към равнището на Царството на Душата.

2. Епохата на човешкото съществуване до днес протича на равнището на царството на силата.
3. През този период, особено в началото му, при стълкновенията между хората отбелязвали успех по-голямата физическа сила и по-изостреното съзнание в тази област.
4. Проявите на човека се свеждат до използването на Природните дарове, а натрупаната от тях сила се насочва към това да прави по-слабите зависими от себе си,

5. При което често физическата сила поставя под контрола си по-развития разум.
6. Чрез този стремеж най-виден става този, който властва над най-много поданици.
7. Силата на имащия власт пък се определя от материалното богатство, от находчивостта на разума или, което е крайно рядко, от духовното богатство.
8. Периодът на царството на силата е оставил отпечатък върху съществуването на човешкия род, което не е позволило на хората да напуснат същността на съществуването на животинския свят.
9. Но има някои, които са успели да задържат своето съществуване в лъчите на Висшия Свят. Това са Божиите чедра, които са познали истинската вяра.
10. Животът на хората се отличава от този на животинския свят само по това, че човекът претворява потребностите на своята плът в живот с повече удобства,
11. Като използва всички възможности на своя ум и ако е нужно и сила, виждайки в това смисълът на своето съществуване.
12. Развитието на човечеството през всички времена се гради на основата на борбата на противоположностите.
13. По-нататък същността на това развитие ще се запази, но ще се измени съотношението на противоборстващите сили, което ще позволи на човешкия род да се издигне на следващото по-високо стъпало на разцвет.
14. В царството на силата хората се развиват между такива противостоящи сили като Съзидание и разрушение.
15. Това се явява крайно широк диапазон от човешките прояви, протичащи в безпределния хаос.
16. Подобна широта е определена само за низшето равнище на духовно развитие на хората,
17. Чиято същност ясно се вижда, когато младите чедра, които са в периода на своите детски игри, намират еднакво удоволствие както в съзиданието, така и в разрушението.
18. Следващото равнище, по което ще потече реката на човешкото съществуване, е великото Царство на Душата, предначертано от Небесния Отец за Своите млади чедра. Но каква е същността на прехода от света на силата към Света на Душата?
19. Огромното пространство между Съзиданието и разрушението е разделено на две половини от чертата на равнодушието.
20. Тази черта е като отправна точка, от която тръгват в противоположни посоки два пътя.
21. Пътят на едната страна води към Храма на Съзиданието, а на другата страна — към бездната на разрухата.
22. За да се движи по някой от тези пътища на човека му е нужна вяра, защото вярата е великият двигател, който помага да се преодоляват срещаните прегради.
23. Законът на Вярата не предполага непременно наличието в себе си на Божествената Светлина, защото това е закон, по който се гради битието на човека с всичките му противоположни прояви,
24. Където човек не познава правилността на следващата си крачка, но вярва, че избраната от него крачка е истинска.
25. Вярата винаги ще му помогне да преодолее дългия път и да достигне желаната цел. Само че в какво да повярва човек и на кого да избере да се довери?
26. Върху чертата на равнодушието, където белите и черните начала са уравновесяват, се прекратява всеки стремеж към достигане на нещо.
27. Защото човек не може едновременно да се стреми да прави и добро, и зло.
28. Същността на равнодушните хора се състои единствено в способността им да правят както добро, така и зло.
29. Всеки от двата пътя минава през такива страни, от които зависи възможността за достигането до крайната цел.
30. Страната, през която лежи пътят към Храма, е населена с хора, правещи главно добрини, като в същото време у тях се проявяват и някои порочни страни.
31. Противоположната страна е населена с хората, които в по-голяма степен са предразположени към порочни деяния.
32. Същност на хората от мрачната страна се явява способността им еднакво лесно да причиняват зло на хората, животът на които протича по противоположния път и на хората, движещи се до тях в същата посока.

33. Само и единствено две са препятствията, които ги задържат да направят повече зло: страхът и разумното осъзнаване.
34. Но с течение на времето страхът неудържимо се топи, ако не се поддържа редовно, след което човекът напълно попада под контрола на сатаната.
35. Благодарение на разумното осъзнаване също е възможно да не се поддаваш на все по-порочни съблазни,
36. Но тогава всяка неудовлетворена съблазън, укротена само съзнателно, ще оставя следа в човешката същност.
37. При такова многократно неудовлетворяване следата се увеличава и след време настъпва срыв в психическото състояние,
38. След което нещастникът за кратко време може да пропадне до бездната на разрухата.,
39. Превръщайки се в най-опасното същество, притежаващо единствено по-подвижен разум.
40. Единствената възможност, която е призвана да обезсили бездната и да я изравни с повърхността на земята, е пълното възприемане от човешкия род на Свещената Вяра.
41. В страната, предразположена към Двореца на Създанието, човек може да се задържи само заради недостатъчно твърда вяра на своя Небесен Отец.
42. Защото такава слаба вяра лишава Божието чедо от възможността да се справя със своите порочни прояви.
43. Същност на Божиите чедата от слънчевата страна, които са се приближили към Двореца на Създанието и които са го достигнали се явява способността им еднакво лесно да помагат както на подобните на тях, така и на нещастните свои братя, животът на които протича по противоположния път.
44. Говорейки за пътя на съгъстващия се мрак, истината ви казвам, че обезсилването на бездната на разрухата, разрастваща се в хората чрез Свещената Вяра не само се изравнява с повърхността на земята, на и Тя ще разруши силата, на основата на която съществува страната, предразположена към бездната.
45. Това ще позволи на Божиите чедата да се изтръгнат окончателно от робството на тъмнината
46. Кое то ще намали възможностите за противопоставяне до чертата на равнодушието.
47. Но истинни са вашите мисли за несъстоятелността на живота, когато в него няма сили на противопоставяне.
48. Тайнството на чертата на равнодушието не е в противостоенето, защото тази черта би се разтворила в Божиите Лъчи,
49. Тъй като Неговите чедата, напълно обгърнати от благодатното дихание на възгорялото се безгранично величие и Слава на Небесния Отец, действително не ще бъдат способни да сътворяват порочни дела.
50. Великият Господ ще благослови встъпването на човешкия род в Царството на Душата, в чудесната страна,
51. Където вечният двигател на безграничното съзидание ще бъде неизтощимата сянка на неудовлетворения.
52. Божиите чедата, устремени към висотите, не ще намерят покой.

Амин

ГЛАВА 5

- Битието на човешката душа след завършването на живота в плът протича по подобие на великия Закон на движението на Вселената,
2. Която се върти около великия Източник — Творецът на Вселената.
 3. Във Вселената съществуват множество удивителни Галактики, в които се въртят прекрасни Звездни системи,
 4. Като около една или друга Звезда се движи хоровода на определен брой Планети,
 5. Които на свой ред могат да имат обикалящи около тях Луни.
 6. Такова движение притежават Висшият и низшият светове.
 7. Великият Небесен Отец е Венецът на Висшия Свят.

8. Водачът на низшия свят е резултат от една дива грешка, която хората са нарекли дявол.
9. Душите на хората, натрупали през своя живот праведност или порочност, попадат във Висшия или в низшия свят,
10. Чиито същности опасват Земята на различни разстояния от Нея.
11. Низшият свят е близко до земната повърхност. Висшият свят е значително по-отдалечен.
12. Битието на тези светове е определена необходимост.
13. Духовното развитие е уникален Път във Вселената, по който не е минавал никой.
14. Този Път е нов и при първите крачки доста труден,
15. Защото появилата се пред Лицето на Битието духовна тъкан е внесла във Вселената нов закон — законът за Свободния Избор.
16. Встъпвайки във влиянието на този закон, първите Божии чедра, още не умеещи да владеят своята духовна сила, са били способни да причиняват доста нещастия.
17. На Пътя на Вечността това е недопустимо.
18. Затова в преддверието на този Път трябва да бъде организирано Семейство, способно да стане достойна основа, върху която наистина ще бъдат отглеждани децата на Вечността.
19. Във Вселената нищо та се ражда съвършено. А и самото това понятие е доста относително.
20. Защото ако ли съществува граница, над която няма развитие, то тази граница е начало на смъртта.
21. Появилите се в прекрасното Лоно на Майката Земя Божии чедра трябва да се научат да управляват дадената им удивителна духовна сила,
22. Да съумеят да преобразуват вложената в тях Божия искрица в сияещо огънче, носещо светлина и топлина.
23. Тези чедра, които чрез упорит праведен труд сред обширния хаос са развили своята духовна тъкан по необходимия начин, за известно време отиват във Висшия Свят, наречен от човека рай.
24. Но това е само за известно време, докато все още продължава да съществува дяволът, със съблазните на който се борят по-слабите на Земята.
25. В тази борба човешката душа придобива своята истинска същност.
26. Прочее, тези, които са достигнали равнището, на което няма смисъл да им се дава нова плът, тъй като напълно са изхабили първоначално дадената им сила, те отиват в низшия свят, където ще претърпят окончателната си смърт. Този свят е наречен от хората ад.
27. Но помнете! Вашият Небесен Отец ви дава възможност да получавате нова плът дотогава, докато у вас се е запазила и най-малката способност за развитие,
28. Защото човешката душа е способна да се развива само и единствено в плът.
29. Това е още едно тайнство за временното прибавяване на праведните души в долината на рая.
30. Небесният Отец е приготвил за своите чедра вечния Път на развитието, а развитието на душата протича изключително с помощта на деянията на плътта.
31. Отишлите във Висшия Свят праведни души ще усещат по-пълно Божията Благодат: повече или по-малко,
32. В зависимост от степента на развитие на духовната тъкан, тъй като тя е подобна на платно: колкото е по-широко, толкова по-голям поток вятър поема.
33. Отишлите в ада ще усещат по-голям или по-малък гнет — в зависимост от здравината на връзката си с дявола.
34. Те няма да имат възможност да пречистят душата си.
35. И не трябва да роптаете срещу тази неумолима жестокост, тъй като законът и тайнството на раждането на дявола напълно зависят от деянията на човека.
36. Но в съществуването на душите има и период на неопределеност.
37. В този интервал попадат душите, които все още са способни да се развиват, но не са достигнали определено равнище на чистота.
38. В това състояние пребивават душите, плътта на които през живота си не е приела истинската Вярa.
39. Липсата на такава Вярa води човека до пасивно осъзнаване на доброто и злото,
40. Поради което човекът става способен да върши поравно и добро, и зло.
41. Но неговото добро се ограничава до самия него и до близките му.
42. Равнището на неопределеността опасва Земята в непосредствена близост до Нея,

43. Което позволява на душите, попаднали на това равнище да се намират сред тези, които живеят в плът,
44. При което те продължават да виждат и чуват всичко. Но тези души вече не могат да направят нищо.
45. И тъй като у тях се запазват придобитите пороци и прекомерни желания, то това им носи допълнителни страдания,
46. Тъй като извън плътта отсъства възможността за удовлетворяване на похотта и за избавяне от пороците.
47. Когато напуска плътта, човешката душа се намира в груба енергийна обвивка, която съхранява родствените връзки и личностните качества на плътта от последния живот.
48. Тази обвивка се разпада в продължение на четиридесет дни.
49. И ако ли чедото няма да бъде оставено по Волята на Бога да помага на останалите свои братя, то след разпадането на грубата енергия душата преминава в духовна тъкан, концентрирана в точка
50. С по-големи или по-малки размери — в зависимост от развитата сила.
51. Личностните качества се разпадат и се разкрива индивидуалността, която е била изначално заложена от Твореца — с цялата памет за минали животи, ако е имало такива.
52. При прехода в това освободено състояние пред душата се открива по-пълно осъзнаване на извършените деяния и ако са останали неизчистени пороци, то това ще донесе на душата страдание,
53. Което ще се прояви в страстно очакване на нова плът,
54. Която се избира и се дава по Волята на Небесния Отец, а не по избор на самата душа.
55. Ако ли благодарение на деянията на последната плът пороците са били изчиствани, то те никога няма да изплуват в паметта на душата.
56. Душите, попаднали на равнището на неопределеността, непременно се нуждаят от нова плът.
57. И това преселване ще продължава дотогава, докато душата не придобие качества с необходимата сила или докато не падне до равнището на нищожество.
58. На това равнище на очакване на нова плът могат да попаднат не само души, оформени на основата на безверие в Светлината на великата Истина.
59. Тук ще влязат и душите, чиято плът отначало е сеяла зло без мярка, а след това е встъпила в пътя на очистването, но не е успяла да достигне необходимата висота.
60. Дори и човекът да е извършил тежък грях, това не означава, че душата му ще отиде в ада.
61. Защото човекът може да го извърши далеч не в обичайното си състояние, а когато внезапно е излязъл от равновесие.
62. Извършвайки тежък грях, той може през целия си по-нататъшен живот да страда за своето падение, което показва, че в душата му има лъч светлина.
63. Помнете! Колкото повече чернилка има в душата, очакваща въплътяване, толкова повече изпитания са ѝ приготвени в новата плът и толкова по-увредена ще бъде самата плът.
64. Душата няма възможност да избира за себе си изгодна обвивка и напълно ще зависи от новия развиващ се разум,
65. Тъй като разумът е присъщ единствено на плътта.
66. Душата, не познаваща Истината, отново и отново ще преживява страхът от приближаването на смъртта на своята плът и отново и отново ще жъне плодовете на все по-нарастващите страдания от постоянно разпиляването от нея семена на хлада.
67. Ако ли през живота на плътта е било разкрито духовното предназначение, т.е. е станало истинското раждане на човека, а той не е успял да извърви нужното разстояние по праведния път, то него го очаква плът с по-благоприятни качества.
68. Придобивайки новата плът, детето ще започне да се развива не според възрастта си
69. С това зримо проявление, което е същността на неговата душа.
70. Помнете! Раждането на човека става не в момента на раждането на плътта, а когато душата влезе в предназначения си ритъм на съществуване.
71. Така и зачеването на плътта не е раждането ѝ, макар че тя вече съществува.
72. Раждането на плътта е появата на възможността ѝ да действа.
73. С раждането на плътта става зачеването на душата,

74. Раждането на която става с появата на съзидателната потребност и с встъпването на плътта в пътя на творенето съгласно истинните повели на душата. Това е и раждането Свише.
75. Притежавайки лъжливи представи за своята същност като плът, човек става неспособен въобще да се роди в продължение на целия живот на плътта.
76. При зачеването във всяка нова душа се влага предопределението на нейното истинно житие.
77. Ако душата не се ражда и се вселява в новата плът, то на тази плът се възлага отговорността да открие и изяви пред света истинската същност на своята душа.
78. И нека търсенето ви бъде осветено от Лъчът Господен!

Бъдете творци!

Мир вам.

Амин

ГЛАВА 6

Днес настъпи часът да бъде разкрита пред вашия взор истината, относно която Божиите чедата са били в пълно неведение —

2. Истината, дала началото на огромни нещастия и която неумолимо се опитва да пречупи разцвета на душата на човешкия род.
3. Същността на тази истина не е трябвало да бъде явена по-рано, защото младостта на Божиите чедата не би им позволила достойно да осъзнаят отговорността на своя живот върху Майката Земя —
4. Отговорност, която някога е легнала върху плещите на хората, пред чиито стъпки се е разкрил удивителният Път на великото Съзидание.
5. Душата на Божиите чедата, проявила за първи път своята същност в Лоното на Майката Земя, все още нямала опит в овладяването на Духовните Върхове.
6. А трудността, която вече очаквала пътниците, е крайно огромна и Мирозданието още не е знаело за нея.
7. Появявайки се във Вселената, този Път явил един нов закон, на чиято основа бил възможен разцвета на духовната тъкан на Божиите чедата.
8. Това е законът за Свободния Избор, никому неизвестен досега.
9. По Волята Божия било дарено вам тайнството на труднопредсказуемостта.
10. А щом има Свобода на Избора, значи има и грешка.
11. Грешката станала неотменна същност в живота на хората.
12. Но с течение на времето нейното качество е призовано да се променя, преминавайки към все по-високо стъпало.
13. Получавайки огромни възможности, Божиите чедата встъпили в път, по който една тайнствена пелена вечно покрива човешките очи.
14. Вашият Небесен Отец е очите на човека, вярата в Който ви предстои да постигнете, за да тръгнете достойно през тайнственото по Пътя на великото Съзидание.
15. Встъпвайки в този от никого неутъпкан Път, човекът неволно не е дооценил дадените му могъщи възможности и е направил съдбовна грешка, В резултат на която се зародило огромно нещастие.
16. Мисълта е преддверие на деянията.
17. А уникалността на човека е в това, че с осъзнаването на силата на мисълта у човека се пробужда могъщото тайнство на Вярата —
18. Тайнство, което представлява източник на чудесния поток живителна сила.
19. Този поток може да бъде насочен от човека или към неговите деяния, или към друго живо същество, или към изображение.
20. Ако вярата е насочена към своите деяния, то живителната влага ще подхранва собствените сили на човека, което ще му помогне упорито да се движи към своята цел.
21. Ако вярата е насочена към деянията на друг човек, то съответно ще увеличи неговата сила.

22. А що се касае до изображението, то тук се проявява едно по-сложно тайнство, тъй като образът, възникнал у един човек, не може да продължи да съществува повече от времето, през което човекът мисли за него —
23. И то именно човек, който прави първите си крачки в своето житие и от когото много неща са скрити, но вече и много от тях са проявени.
24. Когато хората излъчват токовете на своите мисли, чиято сила значително се увеличава от силата на вярата, то те, насочени към един и същи образ, имат една обща същност.
25. Ако целта, към която са насочени токовете, няма своя същност, то благодарение на своята еднородност тези токове се съединяват в една точка,
26. Където именно се ражда нов живот и която вече ще притежава това, което досега са носели в себе си насочените към него токове.
Така бил роден духът на злото.
27. Този дух възникнал на основата на тежката природна материална жизнена сила, проявяваща се в изблиците на страх, помагач за оцеляването в суровия поток на разцвета на Битието -
28. И толкова по-силни са били импулсите на страха, колкото хората са на по-ниско стъпало на развитие на разума.
29. И ето че човекът чрез даровете на увеличените възможности на мисълта и чудесното тайнство на своята вяра успял, неочаквано и за себе си, да преобразува природната жизнена сила и така породил огромно нещастие.
30. Небесният Отец е великият Източник на духовната жизнена сила и поради това не би могъл да бъде Родител на този дух.
31. Понятието за падналият Ангел, за който човешкият род е знаел от древни времена, се отнася към Битието на Мирозданието на Вселената, а не към Божиите проявления.
32. А злият дух, веднъж възникнал, бил способен да продължи своето битие само чрез постоянно подхранване за сметка на низките емоционални изблици на човека,
А това е ставало и става постоянно.
33. Когато древните са били спхождани от успеха, те устройвали хваления на Духа на Благодатта,
34. А в случай на неуспех излъчвали мрачни вълни към духа на тъмнината.
35. Но мнозина отнасяли своите неуспехи към един и същи Дух,
36. Като смятали, че сполетелият ги неуспех е недоволството на Духа на Благодатта поради някои неправилни деяния на тези, които Го почитат.
37. Но това не значи, че потокът на хлада отива към Небесния Отец.
38. Душата на човека излъчва токове на светлината и на тъмнината независимо от представите на самия човек.
39. И ако ли човекът е огорчен, душата му веднага ще е готова да излъчи ток на недоволство и ако Божието чедо, което се обръща към великия свой Отец Небесен е недостойно, то този ток незабавно бива привлечен към духа на злото,
40. Попълвайки го със сили, а също и с ново познание за поредния неуспех.
41. Първоначално тези зли духове били толкова, колкото били и обществените обединения.
42. А когато тези общества по Майката Земя се умножили дотолкова, че полетата на въздействие на сътворените от тях духове на тъмнината започнали да се припокриват, то станало разтегляне и сливане на всички духове помежду си.
43. В резултат на постепенното сливане се раждали все по-големи струпвания на хлад, чиято притегателна сила рязко се увеличила, което привличало към тях и по-отдалечените центрове.
44. Като резултат на тези сили и знания се появил един могъщ източник на зло.
45. Дяволът се възкачил на своя престол, където си и останал противник на добрите начинания.
46. Той взел под контрол цялата дейност на хората, тъй като придобил могъща сила и всичките знания за лошите деяния на човека, извършвани някога върху Майката Земя и изострящи се все повече.
47. Развиващите се зли духове първоначално само пасивно попивали насочените към тях кални потоци от низки емоции и мисли.
48. А от времето на своето възцаряване дяволът започнал обратно активно въздействие върху съзнанието на човека, създавайки уникални обстоятелства, при които човекът волно или неволно върши дела, все по-далечни от Истината и подхранва все повече същността на тъмнината.

Амин

- Из главните компоненти на развитието на човешката душа, една от тях се съдържа във формулата: когато мъжкото и женското станат едно.
2. Силата, привличаща различните хора един към друг се състои в степента на предразположението на техните души към възсъединяване.
 3. Хората с такова предразположение при съприкосновението на своите полета усещат взаимно привличане.
 4. В зависимост от взаимното положение на душевните равнища у тях се оформят определени отношения един към друг.
 5. Най-еднаквите душевни равнища предизвикват чувства на любов, близките — дружба, още по-далечните — равнодушие, неприязън, отвращение.
 6. Качествата на душевното равнище на човека не зависят от положението му в обществото.
 7. Често се случва при срещата си хората да не усещат привличане, а само след известно време у тях да възникне любов.
 8. Това става, тъй като през живота на човека върху душата му се наслояват всевъзможни саморасляци, които затварят душата под все по-непроницаеми обвивки.
 9. Тези обвивки могат да бъдат или естествени, като защитна реакция срещу някое разрушаващо въздействие, или изкуствени,
 10. Които дяволът помага на човека да създава, ако той е влязъл в тресавището на придобиването на външно благополучие.
 11. А по време на общуването душата започва да се отърсва от наслоенията,
 12. След което е възможно установяването на истинска взаимовръзка.
 13. Необходимо е да бъдете внимателни и не трябва да забравяте, че съществува още и привличане на плътските желания,
 14. Които могат да предизвикат лъжливо тълкуване на предразположението към възсъединяване.
 15. При сближаването на две родствени души тяхната сила се слива в едно цяло.
 16. Същността на това сливане представлява раждането на едно ново енергийно начало,
 17. Което ще продължи своето съществуване благодарение на изпълването си с енергиите на сближилите се души.
 18. Хората наричат този Дух Ангел-Хранител на семейството.
 19. В момента на неговото раждане силата му е двойно по-голяма от заряда на всяка от душите на възсъединилите се.
 20. Ангелът-Хранител задържа двамата да бъдат заедно и ако се получи отслабване в душата на единия от тях, Той незабавно започва да въздейства върху залитналия,
 21. Попълвайки душата му с енергията, която тя е изгубила при въздействието на дявола върху нея.
 22. У човека започват да възникват угризения на съвестта. Крачките, които той прави против Духа на семейството, стават нерешителни.
 23. Повечето хора намират обяснение на това в думата „привичка“.
 24. Но семейства, които имат Ангел-Хранител, също могат да се разпаднат.
 25. Това ще стане на основата на все по-дълбокото проникване на дявола в душата ви.
 26. Ако той някога получи влияние над душата и вие не бъдете в състояние да му противостоите, то неговата сила, влизаща във вас, скоро ще превиши силата на Ангела-Хранител,
 27. Което ще доведе до отслабване на връзката на душата ви с Него.
 28. Това ще постави семейството на пътя на разпадането, а съпрузите още известно време ще усещат все по-отслабващото въздействие на Ангела-Хранител.
 29. Колкото повече са членовете на семейството, които изпитват любов един към друг, толкова по-силен ще бъде Ангелът-Хранител.
 30. Ако в семейството има човек, който храни неприязън към семейството си, то той ще разпилява безвъзвратно енергията на семейния Дух.
 31. Семейства, основани на едностранна любов поради лъжливо чувство на любов, което става при дружеските отношения или поради плътски желания, или, което е крайно грозно, поради търсене на изгода, никога не успяват да образуват Ангел-Хранител.

32. Дълготрайността на семейство, основано на едностранна любов, зависи от силата на любящия и от душевната чистота на другия човек.
33. Здравината на семейство, основано на лъжливо чувство на любов, зависи от силата на срещаните прегради.
34. Семейства, основани на плътски подбуди, ще се разпаднат, щом престане влечението един към друг.
35. Семейства, създадени в търсене на изгода ще рухнат, когато пресъхне източникът на материални ценности.
36. Необходимо е да разберете, че любовта е предопределена сила — велика сила,
37. Призвана да свърже човекът с този и с това, с когото и с каквото той трябва да изживее своя живот.
38. По този признак човек трябва да открие мястото си в Природата,
39. Вслушвайки се в гласа на своята душа.
40. Помнете! Ако вие изберете жизнения си път не по повелята на душата, а според избора, който е най-удобен за плътта ви, то в края на жизнения ви път ви чака мъка.
41. Не вървете срещу повелите на своята душа!
42. Но преди това се научете да различавате повелите на душата от съблазните на дявола,
43. За да ги оцените разумно и да не допуснете строителите на тъмнината да издигат стените на Храма на душата.
44. Любовта е изблик на хармонични усещания, които се получават благодарение на най-пълното разкриване на душата и вливането в нея на определена Благодат.
45. Но великата сила на Любовта се заключава в триединството.
46. Това е Любов Духовна, Любов Родствена и Любов Природна,
47. Които означават съответно Вяра, Надежда и Любов.
48. Първият Връх, чието преодоляване предстои пред младото човечество, това е Природната Любов. Тя възниква само между мъжа и жената.
49. Това е егоистична любов, защото се проявява само между двама и не може да възниква между повече хора.
50. По-нататък по пътя на развитието в младото семейство се появяват малки чеда и пред родителите им възниква нов Връх — Родствената Любов.
51. Тази любов възниква между членовете на семейството и се проявява вече с ново качество.
52. Ако не е овладял този връх, човек ревнува партньора си от децата или децата от партньора.
53. По-нататък, след като е преодолял първите два Върха, човекът ще тръгне към последния. Духовната Любов е Върхът на Вечността.
54. Тази любов възниква между човека и заобикалящите го хора, както и с животинския и растителния свят.
55. Колкото повече я постигате, толкова по-голяма част от заобикалящия свят можете да поберете в сърцето си.
56. Помнете! Този, който е достигнал в себе си триединството на тези Основи, ще придобие възможността да влезе в Храма на Съвършенството.
57. Но в противовес на любовта сред качествата на инстинкта за запазване на двойката може да се вмъкне дяволът
58. И тогава ревността достига до такова равнище, на което човекът е способен да направи зло не само на заобикалящите, но и на своя партньор.
59. Но в какво се състои хармонията на съпружеския живот?
60. Нека да бъде чуто от вас, че има същност женска и същност мъжка.
61. Природата е Женският Източник.
62. Вашият Бог е Мъжкият Източник.
63. Плътта на човека принадлежи на Природата, а духът — на Бога.
64. Развитието на плътта с всички присъщи ней потребности протича под влияние на духа на инстинкта.
65. Но духът на инстинкта е същността на Природата, а значи плътските потребности са присъщи на женското начало.
66. Духовните потребности са присъщи на мъжкото начало.

67. Ако мъжът обвързва своя живот с постигането на удовлетворяване на плътски желания, то за кратко време той се превръща в дива нелепост и е способен да причини страдания на заобикалящите.
 68. Жената, която е отишла към духовните висоти, изгубва своята същност.
 69. Плътта трябва да се храни с материална храна, а духът — с духовна.
 70. Помнете! Ако духат няма духовна храна, той става ограничен, а разумът ослепява.
 71. Плътта, която е надарена с по-голяма физическа сила и с по-големи творчески способности, трябва да се развива духовно,
 72. Защото духовната ограниченост може да превърне плътта в най-опасното същество на Земята.
 73. Жената е надарена с постоянната потребност да задоволява членовете на своето семейство с материална храна
 74. И наред с това е надарена със стремежа да създава благоприятна обстановка за живота на плътта.
 75. Мъжът, виждайки, че жената се стреми да насити неговата плът с природни блага, храни постоянният стремеж да насити душата ѝ с духовна храна.
 76. Помнете! Едновременният стремеж към материално и духовно насищане е невъзможен, защото всяко от тях пречи на постигането на другото.
 77. Затова щастieto на мъжа и на жената е заложено в тяхното възсъединяване, при което те придобиват възможността да удовлетворят необходимите потребности един на друг.
 78. Ако жената не получава духовна храна, то стремежът ѝ към душевен уют започва да охлажда, а
 79. При което тя възприема своите домашни задължения като нещо скучно и неприятно.
 80. Ако мъжът чувства хлад в семейството и плътта му гладува, то инстинктите в него започват да надделяват над духовните източници,
 81. Кое то затруднява изкачването му към Духовните Върхове и незабавно се отразява на благополучието на семейството.
 82. И така, бъдете достойни чедa на своя велик Небесен Отец!
 83. Прониквайте в същността на своето битие!
- Бъдете творци!
Мир и щастие вам.
Амин

ГЛАВА 8

Човекът е олицетворение на великото разнообразие в Природата.

2. Всеки човек, подобно на цветето, има свое индивидуално съцветие.
3. Но всяко цвете се развива на основата на водата, въздуха, земната почва и Духът на Вселената,
4. Чрез които се развива само природната тъкан.
5. Но човекът притежава и уникална ценност, която е способна да го издигне до най-високите стъпала на Хармонията.
6. Това е качеството на душата,
7. Кое то, намирайки се сред хаотични прояви, е способно да повали човека до предела на нищожество,
8. До който дори и животните не достигат .
9. Затова в името на своето благоденствие човекът е призван да се развива на основите на Природата, на Духа на Единния и Духа на своя Небесен Отец,
10. Защото духовната тъкан на човека може да се развива единствено чрез Бога, тъй като е Негово дете.
11. Но за огромно съжаление на Отца човекът недостатъчно е оценил качествата, които го отличават от заобикалящия свят
12. И поради това е стигнал до своята вредоносност и гибел.
13. Както всяко цвете, така и хората трябва да се проявяват чрез индивидуално цъфтенe.
14. Но те не трябва да цъфтят в някаква определена среда,

15. Тъй като не само ще изчезне разнообразието, но и много видове ще изгубят съществуването си.
16. А същността на битието върху Майката Земя се определя от четири вида среди, които и са основата на цъфтенето на цветята: камениста, водна, земна и пясъчна —
17. Което е свързано съответно с появилите се Учения, станали в последствие световни в развитието на човешкия род.
18. Това са Ученията на Даоизма, Будизма, Християнството и Исляма.
19. Единственото, което обединява растителния свят, е стремежът му да расте към топлината и светлината, които принадлежат на Слънцето.
20. За човекът Богът е както Слънцето за растенията.
21. Цветето се стреми към Слънцето и се обръща по посока на него.
22. Такова е и истинското житие на човешката душа, устремена след своя Небесен Отец.
23. Какво ще стане с едно растение, ако скрием за него истинските светлина и топлина на прекрасното Слънце.
24. То ще се стреми към кое да е друго светило, каквото и да е неговото качество.
25. Ако скрием от човечеството истинските Светлина и Топлина на Божията Слава, то ще се устреми след всеки друг светилник,
26. Страдайки постоянно от тяхната изменчивост и недълготрайност.
27. За своето развитие човешката плът може да избере всеки един от пътищата на едно или друго учение,
28. Но трябва да върви към една цел — Хармония с Природата.
29. За своето формиране човешката душа трябва да има едно Учение, идващо от един единствен Източник на Топлина и Светлина.
30. Източникът и преди е бил един, но поради необходимостта от постепенно насочване на разногласието в сърцето на младото човечество към възприемането на Бялата Светлина, някога е трябвало да бъдат проявени четири основни цвята: Син, Зелен, Жълт и Червен,
31. Което съответства на Даоизма, Будизма, Християнството и Исляма;
32. Където легендата на Християнството не е легенда за Същността на Истината, изпратена някога от Небесния Отец в израелската земя.
33. Защото това, което в последствие хората нарекли Християнство, е опитът на едно малко дете да изобрази върху хартия красивото могъщо дърво, което съзерцава през себе си.
34. Небесният Отец е знаел, че Неговите млади чедата все още не могат достойно да осъзнаят Неговата Истина; но понятието за великата Истина, което е трябвало да възникне у хората, е имало да изиграе определена роля.
35. И именно днес дойде времето да познаете изцяло това, което вашият Небесен Отец някога е изпратил и изпраща и сега,
36. Разкривайки пред човешкия род единния Път на Възхода независимо от вярата, която носите в своето сърце.
37. Единствеността на Учението ще ви помогне да узнаете своето единородство и да станете способни да вървите по Пътя на Истинното Развитие,
38. Защото Истинното Развитие не ще започне, докато съществуват различни възгледи за Него.
39. А и могат ли разноликите цветя, живеещи в Лоното на безкрайната Земя, да пият животворна вода по различен начин?
40. Може ли розата да пие розова вода, а лалето — лалена?
41. Истината е, че всички цветя пият еднаква вода по един и същи закон.
42. А ето че огромното разнообразие във външните им проявления и вида на цветните пъпки се запазва.
43. Така е и със същността на хората, където външните проявления са безмерно разнообразни,
44. А душата при всички се развива по един закон,
45. Защото всички вие сте деца на един и същи Родител и черпите от Неговия Дух чрез единна Истина.
46. Истинското родство между Божиите чедата се гради само върху духовната основа, а не върху принадлежността към един или друг вид цъфтящи пъпки.
47. Човек трябва да разкрива своя индивидуален цвят.

48. Не му е нужно да изпада в суетност и да се безпокои за истината, скрита в него, а само спокойно и твърдо да се стреми към Светлината и Топлината като се изпълва с тях,
49. Тъй като само спокойният ум може да работи истински.
50. През това време вие трябва да се стремите да отдавате безмерно полученото, избирайки си за помощници онези деяния, чрез които това може да стане най-пълно.
51. Избирайки онзи труд, чрез който най-пълно се разкрива душата ви и чрез който можете повече да отдавате сърцето си на околните, вие ще проявите своята истинска същност.
52. И така, трудете се и бъдете творци по подобие на своя велик Отец! Амин

ГЛАВА 9

Чудесата представляват изкуствено изменение на естествения ход на развитието на Битието или представляват това, което е естествено, но още неизвестно за възприемащото съзнание.

2. Човек, живеейки в Лоното на Майката Земя, се нуждае от чудо за потвърждение на проявлото се Голямо и неизвестно, чудо, което сякаш е призвано да бъде основен критерий при определянето на истината и необходимо условие, за да повярва той в Това, Което се е явило пред него.
3. За огромно съжаление тази духовна ограниченост се запазва и до днес.
4. Разумно ли е такова желание и нужно ли е то да бъде удовлетворявано?
5. Небесният Отец е великият Родител на вашите души.
6. В Него се съдържа всичкото Благо, което е творено и се твори на Земята.
7. На Господа е подвластна духовната тъкан на човека, която може да съществува единствено благодарение на Святия Дух, излизащ от Него.
8. Великият Господ първоначално не създава душата съвършена,
9. Тъй като нищо не се ражда съвършено.
10. И всичко, което се ражда във Вселената, е призвано да се развива.
11. Човешката душа е призвана да се развива благодарение на очистващите се помисли и деяния на плътта, сътворявани единствено на основата на Истините, които Небесният Отец явява пред Своите деца.
12. А плътта сама по себе си се стреми да се развива по свой закон, определен за нея от Природата.
13. И тъй като в младото съзнание на хората този закон заема основно място, то в повечето случаи се превъзнася удовлетворяването на плътските потребности.
14. Намирайки се в това положение, вие сте в състояние на най-голяма възприемчивост към материалните закони.
15. Вашият Небесен Отец не се явява основа на тези закони.
16. Тези закони са подвластни на Единния, тъй като произлизат от Неговата същност.
17. Единният обаче не се явява основа на духовните закони, а значи качествата на Благодатната Любов на са Му присъщи.
18. В Своята Същност Той няма нито добро, нито зло.
19. Великият Творец на Вселената създава Хармонията на развитието на Материалния Свят,
20. Където всичко, което се ражда в Нея, е призвано да влезе в Хармонията на развитието с това, в чието поле на влияние се намира то,
21. Особено ако живота на роденото зависи изцяло от живота на Родителя,
22. Което показва човекът чрез себе си в Лоното на Бога и Природата.
23. Способностите на човека са такива, че той не само може да напусне Хармонията на Битието, но и да разруши една от съставлящите го песъчинки, каквато е Земята.
24. Това нарушение на Хармонията е слабо болезнено за Вселената и скоро Единният ще възстанови нарушеното.
25. Но това нарушение ще бъде последното за истинната уникална ценност на човешкия род.
26. Истината ви казвам: много от това, което е допустимо за околния разум, не е допустимо за чедата Божии,
27. Притежаващи удивителното съцветие на душата, което няма подобно на себе си във Вселената.

28. Великото семейство на Единния се развива във вечна Хармония,
29. Като самата Хармония не се нуждае от особеностите на разумното мислене. Тя е Истината на съществуването.
30. Всичко, което напуска Хармонията на Битието, обрича себе си на гибел.
31. Така че нужно ли е тази Хармония да доказва своята Истина?
32. Ако не я познаваш, то няма да можеш да поддържаш истински своята плът.
33. Като не поддържаш както трябва плътта, няма да узнаеш истинските ѝ способности.
34. Като не узнаеш истинността на плътта, ще изгубиш много време за излекуването ѝ.
35. Разпилявайки време за поддържане живота на плътта, няма да успееш да построиш Храма на душата.
36. Като не оформиш душата, ще изгубиш своята същност.
37. Като изгубиш същността, ще попаднеш в небитието.
38. Единният е началото на Материалното Истина,
39. На основата на която се развиват човешките разум и плът.
40. Тази Истина съществува винаги и не зависи от желанията на останалите чедра на Единния.
41. Богът на човешкия род и Началото на Духовната Истина,
42. На основата на която е възможно развитието на душата.
43. Духовната Истина е многостранна и зависи от необходимостта да се даде Светлина за развитието на едно или друго равнище на възприемането ѝ.
44. Истината няма нужда да се самоутвърждава,
45. Тя не догонва заминаващия си, не чука на вратата на глухите и не свети в прозореца на слепите.
46. Тя, изтичайки от източника, съществува.
47. Нея са призвани да изпият страдащите и жадните за правда,
48. Защото истинският вкус на водата усеща този, който утолява жаждата си, а не тоза, който просто за пореден път пие от нея.
49. Когато Божието чедо види със сърцето си Истината Божия, то ще Я възприеме с радост, преизпълваща сърцето му и ще я понесе грижливо, като не позволява дори на вятъра да духне над неговия товар,
Тъй като знае неговата безценност.
50. Но ако ли чрез чудо великата Истина се постави в ръцете на слепеца, то при първото сътресение този нещастник ще я изпусне, а докато търси изпуснатото, може без да забележи да настъпи с нозе Истината.
51. Така че бъдете зрящи в пътя на своето житие — и да не подминете Истината, изпратена ви от вашия любящ Отец.

Амин

ГЛАВА 10

По Волята на Бога и отчитайки равнището на разбиране и опита ви да проникнете в тайното, което вече е породило огромен брой съждения за него, преди часът на суровите изпитания се дава възможност да се докоснете до същността на тайнството, което възниква вътре във вас и неизбежно се проявява между вас.

2. Това е тайнството на вживяването на вашата плът в материалния свят.
3. Това тайнство днес довежда човека до смърт всички сте подложени нему.
4. Аз жадувам вие да осъзнаете достойно своята същност, защото от това зависи вашият живот и живота на вашите деца.
5. И това, че днес трябва да ви бъде позволено да придобиете по-дълбоки познания, не е стъпало на нарасналата ценност на човека, а признак на огромно нещастие, тъй като Божиите чедра не повярваха на своя Небесен Отец. Не е ли това огромно нещастие?
6. Когато Божиите чедра се отдалечават от постигането на предназначенията им от Бога, то става значително нарушаване на целостта на организма на по-фините природни равнища.
7. А това нарушение се предава на децата и дори на внуците.

8. Животът на малките чедра, които не знаят какво носи в същността си тяхната плът, преминава през значителни трудности и болести.
9. В древните Писания вие често можете да видите предания за наказания за грехове не само на съгрешилите, но и на техните деца и внуци.
10. Макар че там можете да срещнете и изказването на пророк Иеремия: „През тези дни вече няма да казват: Бащите им са яли кисело грозде, а децата им имат в устата си тръпчив вкус.
11. А всеки ще умира от своето собствено беззаконие; който яде киселото грозде, той ще има в устата си тръпчив вкус.“
12. Две тайнства говорят за една истина, но от различни страни. Едното тайнство е, когато извършиш някое грехопадение и получиш върху си определени нарушения, родителите винаги предават тези нарушения на детето си, родено в последствие.
13. А по-нататък, отчитайки появилите се трудности, по Волята на Бога в тази плът ще бъде вложена такава душа, която трябва да претърпи именно тези изпитания, а не други.
14. Но има и още едно особено тайнство, което ще се прояви в последните времена, в дните на Съда Божий.
15. Защото в тези времена силата на помислите на човека бързо ще се увеличава и след едно отронено зърно хлад веднага ще последва жътвата на многобройните му каменни плодове.
16. Последствията от посевите на нещастieto няма да са толкова разтеглени във времето, което по-рано неизбежно е принуждавало децата да събират реколтата от студените камъни от посевите на слепите си родители.
17. Като имате тази взаимовръзка, вие в голяма степен притежавате болести, които сте донесли от своите родители и дори от техните родители.
18. И за да излекувате тези болести, сега е достатъчно да измените в себе си много неща по отношение на родителите. След което болестите у децата могат да изчезнат дори и без тяхно знание.
19. Но докато родителят е жив и първопричината за болестта на детето още не е поправена, да се излекува болестта на детето ще бъде крайно трудно, а в много случаи и невъзможно.
20. Защото това е като да пресушаваш блато, без първо да прекъснеш вливащият се в него ручей.
21. Нарушенията, възникващи в същността на вашата природна цялост, зависят във всичко от отношението ви към заобикалящия свят, а също и към предметите, създадени от човешка ръка.
22. За това и ви призовавам за бъдете деца, за да можете достойно да се научите да говорите с цветята, да дружите с облака и да се отнасяте с внимание към всеки камък, за да не го ритнете с крак, защото той също е жив.
23. Структурата на вашата плът има обща същност минералите, растенията и животните.
24. Вас ви отличава единствено степента на сложност, което в ученията на Изтока е довело до своеобразно тълкуване на закона за преражданията на човека.
25. Всяко развитие започва от най-простото в посока към все по-сложното.
26. Оттук лесно е възникнало умозаклучението, че развитието на човека започва от минерала и по-нататък — до сегашното стъпало.
27. Наистина вярна е мисълта за единството на вашата природна материална обвивка с всяко тяло от заобикалящото ви материално битие.
28. Но този закон няма отношение към закона за духовното битие, тъй като духовна тъкан притежавате само вие като деца Божии и никой друг в Мирозданието на Вселената.
29. Нещастieto, което се ражда от нарушаването на хармонията и което в голяма степен неосъзнано протича между вас, е заключено във фината природна тъкан, обвиваща телесната обвивка.
30. И това и тайнство, което е съсредоточено във вашето подсъзнание и което на свой ред управлява целостта на цялата фина духовна тъкан.
31. А от нейната цялост зависи здравето на плътното тяло.
32. Това подсъзнание съдържа в себе си както огромния свят на вашата вътрешна вселена, така и носи отзвук от Мирозданието на великата Вселена.
33. И това е тайнството, за което човекът не знае почти нищо.

34. Същност на подсъзнание с различна степен на сложност притежават всички тела от Материалния Свят, както и онези предмети, които са създадени от човешките ръце или от някое друго разумно същество.
35. Именно това чудесно тайнство свързва целия Материален Свят в единно родствено братство.
36. И докато вашето битие протича в плът, вие неизбежно ще пребъдвате в тези закони и ще трябва да се съобразявате с тях.
37. След извършване на грехопадение във вашето подсъзнание се запечатва определен разрушителен щрих.
38. Ако ли вие не го изтриете с достойно покаяние пред Лицето на Бога и с праведен труд, то този щрих ще се предава по-нататък към децата, родени след придобиването на този щрих в подсъзнанието на родителя.
39. Подсъзнанието на детето, имащо в себе си щрих на определена агресия, е способно да атакува самостоятелно, независимо дали осъзнава това носителят ѝ.
40. На вас често ви се налага да влизате в това тайнство, когато, слушайки събеседник, който говори за много хубави и светли неща, вие усещате някакво вътрешно напрежение и потребност да се отдалечите, прекъсвайки разговора.
41. През това време подсъзнанието на събеседника атакува вашето, което на свой ред по законите на материалния Свят само започва да се защитава.
42. Всичко това става независимо дали вие го желаете.
43. Ако слушателят е слаб духовно, то той няма да успее достойно да изслуша това, което му се говори и или ще се сбогува хладно, или ще прояви раздразнение,
44. С което ще постави себе си в не по-малко нещастно положение, защото на свой ред ще извърши грехопадение.
45. Подобно тайнство може да възниква във вашите взаимоотношения в многобройни разнообразни прояви, което винаги ще създава определени неудобства.
46. Това възниква и между човека и определено изкуствено създадено устройство, което, реагирайки на вашата качествена проява, може да ви атакува както всяко друго живо тяло.
47. Защото този, който е създал това устройство, несъзнателно е наложил върху него определено изкривено природно поле,
48. Което се характеризира с отношението на създателя към своето създание.
49. Човек със зрение, съответстващо на битието в тримерното пространство, е привикнал да запечатва само плътни физически състояния.
50. Светът на плътните тела се възприема в много ограничени състояния, в които всяко плътно тяло завършва на границата на видимия контур на неговата фигура.
51. И ако това тяло не се докосва с видимите си части до други тела, то сякаш отсъства и всякаква взаимовръзка между него и заобикалящия свят.
52. Истината ви казвам: не можете да преместите нито една песчинка от мястото ѝ, по такъв начин, че това да не бъде чуто на другия край на Вселената.
53. Така и вашето битие протича в тясна взаимовръзка помежду ви и никой не е способен да се откъсне от събратята си дори и да се уедини на забравен в океана остров.
54. Емоционалните изблици в живота ви винаги ще се сливат в единния съзидателен поток на живота на вашите събратя от целия човешки род, независимо къде се намирате върху Майката Земя.
55. Това е и законът за единната природна същност,
56. А за Божиите чедра — и за единната духовна същност.
57. Затова независимо дали се докосваш с част от своето тяло до тялото на събрата си, чрез своя вътрешен свят ти вече встъпваш в активно взаимодействие с вътрешните светове на събратята си, независимо дали го осъзнаваш.
58. А когато отношението към представител на заобикалящия свят бъде излято бурно, на което е способен само човекът, то силата на въздействието се увеличава многократно.
59. Същността на развитието на Хармонията на великото Мироздание на Вселената се състои в истината, при която в обширното Слънчево Лоно по определена неизбежност се допуска появата на малки черни петна.
60. Тези малки черни зрънца са способни достойно да противостоят само срещу равна им по сила слънчева светлина.

61. И колкото по-дълго време ѝ противостоят, толкова по-голяма сила от слънчевите лъчи се устремява към тях.
62. А тъй като тези черноти са песъчинки в Лоното на безкрайното, то, естествено, някога Хармонията отново ще възстанови повредената частица от своето тяло.
63. Истината за битието на човека се състои в това, че колкото по-дълбоко в своя труд той постига предначертаното му от Небесния Отец, толкова по-благоотворно се вплитат в Хармонията на великото Битие Божиите чедата.
64. Но всеки, който насочва агресията си към събрата или към друг представител на заобикалящия свят, започва да се противопоставя на Вселената.
65. Колко огромно е нещастieto, очакващо този слепец!
66. Бързината и силата на обратния удар, който се връща към този, който е изтръгнал от себе си агресия, зависи от подложения на атаката и от неговата степен на съответствие с великата Хармония,
67. Като колкото повече в своето развитие Божиите чедата се приближават към Божественото, толкова по-бързо и по-силно ще се върне обратният удар към този, който е излял върху събрата своята агресия или някаква друга порочна емоция.
68. Това е свързано и със ситуацията, в която слепецът излива отрицание по отношение на култово съоръжение или към всяка духовна вещ, натрупала в себе си великата Божия Благодат.
69. Осквернителят на тези Храмове получава поражения с такава сила, чрез която родът му бива изроден.
70. Затова и преди ви казвах, че хулата срещу Святия Дух не може да бъде простена, защото този, който я извършва, сам стоварва върху себе си цялата безпощадност на неумолимите закони на Вселената.
71. Ако това имаше отношение само към законите на Небесния Отец, то истината ви казвам : Той винаги ще прости на каещия се.
72. Но този, който извършва нещо против Бога, нарушава Хармонията на Материалното Битие, а тези закони са непоклатими.
73. Истината ви казвам: когато посееш едно зърно хлад, винаги ще пожънеш много повече каменни плодове.
74. И така — къде е границата, отделяща порочното чупене на клонки от счупването им за благо?
75. Защото през живота ви в плът върху Майката Земя не е възможно да избегнеш определено чупене и нарушаване на създаденото.
76. А и колко много болка се налага да си причинявате един на друг, поправяйки нарушеното!
77. Възможно ли е да живееш сред Природата на Майката Земя без да нанесеш вреда на нещо живо, което са се опитвали да правят мнозина търсещи Истината от Изтока?
78. Наистина, казвам ви, че в понятието „да вредиш“ неволно могат да бъдат скрити множество действия, нямащи нищо общо с понятието „да убиваш“.
79. Човекът, който живее в плът, всеки миг е способен да убива нещо без да знае това.
80. Затова ако се допусне еднакъв смисъл при вредата и при убийството, то за да не нанасяш вреда на нищо живо, трябва за напуснеш материалното си тяло.
81. Но тъй като вашето развитие е възможно само в плът, то значи вие трябва достойно да опознавате истината за благоприятния живот на плътта.
82. Основното начало на формирането на човека като чедо, избрано от Небесния Отец, е започнало по времето на явяването на първите закони, определящи пътя на истинния възход на Божиите чедата.
83. Защото без да ги е приел, човек малко би се отличавал от животинския свят.
84. И с появата на първите закони се появило и понятието за грях.
И така — какво е грях?
85. По рано ви казвах: Ако вие бяхте слепи, то не бихте имали грях; но като твърдите, че виждате, греха си остава с вас.
86. Ако в своя живот се стремите да направите искрена крачка за доброто на околните според зова на душата си, като се опитвате неизменно да се придържате към Божията Истина, но при това неволно нещо погубите, то това няма да бъде грях.

87. Защото сте извършвали благо доколкото сте били способни на това, което и очаква великият Отец от всеки от вас.
88. А правейки нещо, сте погубили без да желаете и без да знаете това.
89. Истината ви казвам: огромна болка ще представлява онази грешка, за която знаеш, но въпреки това я правиш.
90. Божиите чедра, които живеят в Лоното на Мирозданието и носят в себе си две начала — материално и духовно, но не се развиват духовно, по степен на вредоносност не съответстват дори и на животните.
91. Защото животните прибягват до убийство само при крайна необходимост и като единствена възможност да продължат съществуването си.
92. А човекът, заблудил се всред плевелите на порока, нанася вреда в името на най-удобното си съществуване,
93. Като с течение на времето тези удобства придобиват най-изострени очертания, в чиято същност този нещастник не е способен да вникне.
94. Но като се развиват духовно, Божиите чедра придобиват качества, които никога не могат да бъдат придобити нито от животните, нито дори от целия разумен свят, заобикалящ битието на човешкия род.
95. Мисълта е някакво подобие на проводник, по който се предава определена сила.
96. Благодарение на мисълта човекът мигновено се свързва с всеки обект или явление от околния свят.
97. А за да им повлияе, човекът трябва да прояви отношението си към това, към което е насочена неговата мисъл.
98. И тъй като всички тела от материалния свят са невидимо свързани помежду си чрез фини природни обвивки, то достатъчно е само да набележите някое определено, желано от вас разрушение и вие тутакси врязвате студеното острие на своето желание в невидимото сърце на своята жертва.
99. Ако ли това желание не съответства на истинните Божии заповеди, то непременно в хармонията ще настъпят разрушения.
Обратният удар е неминуем.
100. Агресията в живота на животните се проявява с минимален емоционален изблик, затова и изкривяванията в хармонията на Природата са незначителни.
101. Силата на тези емоции при човека, подкрепена от могъщите качества на душата, е способна да се проявява необичайно ярко, което поставя духовно нечистия човек в крайно опасно състояние.
102. Защото като не изпълняват достойно предназначението от Небесния Отец и не следват Неговия зов, Божиите чедра са способни да излязат доста далеч извън пределите на Хармонията.
103. А днес, за да можем да говорим за крайната необходимост от определено разрушение и убиване относно човека, преди всичко вие трябва да познаете истината за това, че вашето тяло не се нуждае в него да постъпва изкуствено и отвън храна от животински произход.
104. А значи, днес съзнателното убиване на животни за благо на своето съществуване е работа на невежи слепци.
105. Що се отнася до растителния свят, призван дълго време да служи за благо на живота на човешкото тяло и на живота на самото Божие чедо, то, преди да извършат някакво разрушение, постигащите Истината преди всичко ще сътворят молитва, отправена към Майката Природа,
106. За да отдаде от себе си Тя своите плодове, а като се възползвате от тях, вие да ѝ върнете много повече блага, отколкото сте взели от нея.
107. А след това с чисто сърце, изпълнено с любов и топлина към Майката Земя и към това, до което е необходимо да се докоснете, извършете нужното разрушение.
Вреда няма да има.
108. Тялото природно ще се възрадва, че, попадайки във вас или намирайки се редом с вас, то изпълнява хармоничното.
109. Така че да ликува Природата и великото Битие от разцвета на вашето житие — чедра на Небесния Отец!

Амин

Съдба... Какво е предназначение?

2. Гадатели и ясновидци предсказват бъдещия живот на човека.
3. Това е помогнало на хората да видят някакво предназначение, от което човекът не може да избяга.
4. Незнаенето на истината за това води до много нелепи изводи.
5. Истината ще ви кажа: човекът притежава двойна съдба.
6. Едната съдба се появява в момента на раждането като принудителна.
7. Другата — като предназначена, в която човекът встъпва от момента на раждането на душата, тоест от истинското раждане на човека.
8. Появата на всяка нова плът не се предназначава. Тя е следствие от житието на родителите и в изключителни случаи — от допълнителната намеса на Висшия Свят.
9. При появата на най-благоприятната плът със своите добри физически и умствени способности, Небесният Отец влага нова духовна тъкан с предназначение, което именно тази плът трябва да осъществи.
10. Творецът винаги отчита изначалните качества на появилата се плът.
11. Новата душа е подобна на искрица, притежаваща малка сила.
12. Това принуждава хората да отдават по-големи предпочитания на удобствата и изгодата,
13. Защото разумът се развива въз основа на удобствата и изгодите, а душата — въз основа на необходимото.
14. От момента на раждането на плътта, въз основа на взаимното влияние на мисловните и духовните качества се залага бъдещото житие на човека.
15. То протича според най-вероятните свои проявления в едни или други отговорни моменти.
16. Бъдещото житие на човека се залага по законите „така може да бъде“, а не по закона „така трябва да бъде“.
17. Това означава, че вие сте способни да измените своята съдба.
18. Но заради това в определени ключови моменти на вас ви предстои да постъпите така, както не ви е присъщо или да направите нещо сякаш свръх силите си.
19. Затова да се напусне предназначения път е крайно трудно.
20. Помнете! Тази гъвкавост на съдбата е присъща само на вас, на Божиите чедра. Тъй като пътят на развитие на духовната тъкан протича на основата на закона за Свободния Избор.
21. В това се състои великата уникалност на вашето битие и никой друг във Вселената не я притежава.
22. Законът за Свободния Избор ви позволява да се изкачвате към Върховете на Съвършенството на основата на грешките.
23. Грешката — това е допустима необходимост на битието на Божиите чедра. Само че качеството на грешките трябва да се променя.
24. Защото ако ли съществува Свобода на Избора, значи съществуват и трудно предсказуеми деяния.
25. След зачеването на душата, което става през първите дни след раждането на плътта, човекът трябва чрез своя труд да разкрие своето истинско предназначение, а вече по-нататък трябва да постига хармония.
26. Тъй като Небесният Отец влага във всеки от вас уникално неповторимо съкровище, което е подобно безформен, външно неугледен самороден метал.
27. Този самороден метал и облепен със слой глина, която човекът изчиства, когато се движи по праведен път.
28. Но ако ли правиш нещо противно на Словото на Твореца, то глинестото наслоение се увеличава.
29. И ето че някога, ако ти вървиш в своя живот, слушайки повече гласа на сърцето си, става истинското твое раждане.
30. А вече по-нататък, благодарение на постиженията на културата и чрез великите творения на красотата, самородният метал ще бъде шлифован прецизно и ще заискри с удивителен самоцвет.
31. Това показва истината, че духовността и културата не са едно и също нещо.
32. Разделянето на тези клонове от древни времена е довело до това, че днес културата е станала бездуховна, а духовността — безкултурна.

33. Преди всичко трябва да разкриеш сърцето си, а после вече чрез външната красота да постигаш хармония,
34. Защото безсмислено е да се опитваш да шлифоваш къс глина — той винаги ще си остане глина.
35. Изначалната необходимост самородният метал да бъде покрит със слой глина е важна поради това, че преди цветът на душата да се е разтворил, човекът е придобил духовна твърдост, правейки първите си крачки по трудния, но наистина праведен път.
36. Тази твърдост ще помогне достойно да претворявате предназначението на душата.
37. Ако в течение на живота на плътта стане раждането на душата, то човекът се изтръгва от потока на принудителната съдба и излиза към нови стъпала, където попада в потока на предназначаната съдба,
38. Като се движи към върховете, които са приготвени за него и именно за тази плът,
39. Тъй като всяка плът според своите ограничени качества има известен от по-рано връх на достижимото.
40. Като отчита това, Небесният Отец ви приготвя пътя на най-истинното битие.
41. Затова като слушаш гласа на своето сърце и не се отдалечаваши от заповедите на Словото на Твореца, ти ще успееш да вървиш по пътя, най-благоприятен именно за тебе.
42. Всяко отдалечаване от гласа на сърцето и от словото на Небесния Отец те принуждава да вървиш по по-лошия път.
43. И колкото отдалечаването е по-голямо, толкова по-тежък ще бъде и пътят.
44. Но не трябва да се залъгвате и заслепявате от леснотата на пътя при външно материално благоденствие.
45. Бъдете мъдри! Защото животът не се ограничава само със съществуване в една плът.
46. Но ако ли не стане отваряне на душата в течение на живота на плътта, то човекът върви по пътя на прегради и сътресения, известни още от момента на раждането на плътта.
47. Но помнете! Преди да ви се наложи да попаднете в някоя ситуация, в която ви очаква загуба, от Висшия Свят ще ви бъдат дадени знаци.
48. Ако ли вие сте внимателни към своето сърце и към това, което ви заобикаля, то като възприемете достойно знаците, ще избегнете падението.
49. Но ако падението е било неизбежно, то то ще протече с най-лекия изход.
50. Невъзможността да се даде сравнение, в подобни минути обърква мнозина, които смятат, че е недопустимо да си ударят крака, тъй като са постъпили истинно.
51. Истината ще ви кажа, че ако би станало иначе, кракът ви щеше да бъде счупен.
52. Децата не отговарят за грешките на родителите си.
53. Всеки от вас търпи такива удари и болката от тези плодове, чиито семена някога е сял непредпазливо.
54. Родителите не раждат душата на детето, а само плътта.
55. И ако родителите водят неправоен живот, то притокът на духовна Благодат към тях отслабва.
56. Това води до нарушаване на тока на материалната енергия и става нарушение на плътта на клетъчно ниво.
57. Родители с болна плът ще произведат на света единствено деца с болна плът.
58. По-нататък, в зависимост от изначалните ѝ качества, в нея ще бъде вселена душа, която трябва да претърпи именно тези изпитания, известни вече за по-нататъшното битие.
59. Душата се вселява само в тази плът, която е способна не само да сътвори това, което ѝ е предназначено, но и която носи повишена тежест като изпитание за неправилно изживян предишен живот.
60. Ако ли и този път не стане истинското осъзнаване, то следващата плът ще бъде още по-увредена.
61. Така че постигайте истината за своето житие, защото вашият Небесен Отец е предназначал за вас Великото.

Бъдете творци!

Мир вам и щастие.

Амин

- Скъпи чедо Божии! Изминаха пет години, откакто се сбъдва Събитието, предназначено от великия Бог от първите дни на вашите първи крачки по Майката Земя,
2. Като по време на цялото си съществуване вие се сблъскахте с много явления както с приземен, така и с космически характер, както с тайнствата на ограниченото, така и с тайнствата на самата Вечност.
 3. Вие търсехте пътища за самоусъвършенстване, а Истината търсеше начин да ви помогне в това жизнено важно търсене.
 4. А това търсене от едната и от другата страна трябваше да премине през огромни трънаци.
 5. Така са се проливали и досега се проливат сълзи от едната и от другата страна.
 6. Законът на Хармонията не е нещо фино и крехко, към което трябва да се докосваш крайно внимателно.
 7. Този закон притежава определен запас от здравина, с което създава най-благоприятната атмосфера за необходимото видоизменение на всичко, в следствие родено в Лоното на Битието,
 8. За да може това, което е родено, да придобие достойно равновесие и да бъде способно да живее и да се развива вечно.
 9. Защото би ли имал човекът много възможности да достигне своята зрялост, ако от детството би бил заобиколен от крехки предмети, за чието строшаване би го заплашвала смърт?
 10. Затова запасът от здравина, за който споменах, допуска от ваша страна множество груби и животински действия, преди вашата плът да бъде окончателно лишена от жизнени сили.
 11. Но за всяка нехайна постъпка вие ще изпитвате от страна на Хармонията все по-голямо противодействие.
 12. И тогава броят и сложността на нарушенията на вашата обвивка ще нарастват до една критична точка, след която непременно настъпва трагедия.
 13. Запасът от здравина, който съществува в тайнството на Хармонията на Битието, по отношение към раждащите се отново живи тела може да се проявява в различна степен в зависимост от степента на сложност на раждащите се организми.
 14. Като колкото по-прост е роденият организъм, то от толкова по-малък запас от здравина се охранява неговият живот.
 15. Тъй като самата жизнена дейност на такъв организъм въобще не се нуждае от подобен запас и лесно се видоизменя при първите сигнали за необходимост от видоизменяне, които постъпват от заобикалящата среда.
 16. Освен видоизменението, отговорът на постъпващия сигнал може да се състои и в смъртта на организма:
 17. В единия случай — когато сигналят за промяна изисква от живото тяло непосилен преход от едно състояние в друго;
 18. В другия случай — когато жизнената дейност на организма заплашва с определено опасно нарушаване на равновесието, съставлящо основата на Хармонията. Тогава към организма идва сигнал за самоунищожаване,
 19. Кое то веднага води до послушната гибел на определен брой живи същества, докато не изчезне заплахата, възникнала за равновесието.
 20. Или при по-меко решение на дадения въпрос определена група живи организми за известно време губят способността си да се размножават и да раждат деца.
 21. Но всички тези сигнали, а също и друг род ситуации от страна на Природата водят към една изключително важна цел — да се възстанови равновесието, което съставя основата на хармоничното Битие.
 22. Затова колкото и сурови да изглеждат последиците от тези сигнали, те вече не трябва да се разглеждат като проява на някаква зла воля.
 23. Колкото по-сложен е живият организъм, чиито венец върху Майката Земя е човекът, надарен с безгранични възможности за творческо търсене на най-добрите решения, то от толкова по-голям запас от здравина се охранява неговото битие,
 24. Като, започвайки от незначителни болестни прояви, възникнали след първите нарушения на Хармонията, тези усложнения в тялото на човека ще се увеличават със следващите подобни

- нарушения, като постоянно напомнят на мислещото същество за необходимостта да преосмисли качеството на своите крачки и да нанесе поправки.
25. Болест на тялото възниква не само там, където действията на човека противоречат на Божиите закони, но и там, където човекът се стреми да носи товар, нарушаващ запаса от здравина на своята материална обвивка, колкото и светла да изглежда подбудата му.
26. Законът на Природата не се интересува от идеологията, възникваща в съзнанието на човека.
27. И ако човекът не отчита тайнствата, с които е надарен от Природата и с действията си нарушава над допустимата за него в този момент норма на равновесието, изначално установено в неговата физическа обвивка, то в това тяло неизбежно ще започнат да се появяват пресилвания,
28. Които, увеличавайки се все повече и повече, ще започнат да предизвикват сигнал с все нарастваща сила, който ще напомня на човека да преосмисли своите действия незабавно.
29. И ако по Божиите истини човекът се учи да държи преди всичко на душата си, а не на тялото, то това въобще не означава пълно пренебрегване на своето тяло,
30. Тъй като това тяло ви е дарено от вашия Небесен Отец, а е изтъкано по законите на Единния.
31. Вярващият човек е длъжен да уважава творенията от Ръката на Твореца.
32. Затова отделянето на нужното внимание на своята плът също се отнася към Божия Закон, а вярващият човек е призван сам да определи мярката на нужното внимание.
33. Тъй като доколкото е в изправност неговият инструмент, дотолкова вярващият може по-пълно да славя Името на своя велик Отец чрез песента на своята душа.
34. Но и човекът сам може да възприема сигнала за самоунищожение;
35. Само че като притежава високоорганизирани способности да мисли творчески, а също и на оценка, но, което е най-ценно, в отговорния момент да почувства вътре в себе си нещо, което ще започне да го отдалечава от пагубната идея, възникнала в съзнанието.
37. Светът на разума от по-високите стъпала от това, върху което се намира човешкият разум няма толкова висока жизнестойчивост, както при човека.
38. Само че този свят единствено благодарение на достойната си разумна оценка на Закона на Битието и неотстъпното ѝ следване, никога не усеща не само сигнал за самоунищожение, но и никакъв друг вид разрушителен отговор от страна на Хармонията.
39. Човекът, притежавайки в своята цялост огромна сложност от съчетаването на природното и духовното начала, е призван да приведе своето съществуване към подобно битие в Природата.
40. А придобивайки огромната сложност, в която е заключено едно още неразкрито величие, човекът е придобил още и огромна жизнестойчивост,
41. Без която при дадената сложност той не би имал никакви възможности благополучно да просъществува дори и кратък период от време.
42. И тъй като човекът е не само същество разумно, но и такова, чиито разумни съждения се градят върху духовна основа, съставляща същността на самия човек, то колкото духовната основа е по-слаба, толкова по-лесно ще бъде да достигне до осъзнато самоубийство.
43. Като подобно осъзнато действие може да възникне при временно отслабване на емоционалното състояние до критичната черта във връзка с невярната оценка на съществуващата реалност.
44. Човекът, правейки първите си крачки, преди всичко се е устремил да цени това, което вижда с очите си и чува с ушите си, а не това, което чувства със сърцето си.
45. Затова чрез своите действия първоначално той е създал превес по посока само на разумните умозаклучения, основани на фиксирани дотогава факти и, което е неизбежно, на фантастични догадки,
46. На които, благодарение на присъщата на човека особеност, той се опира като на истина.
47. Така човекът започнал да определя жизнения си път винаги по пътя на разсъжденията, които на свой ред са се правели и се правят при пълно незнание на елементарните истини, позволяващи да се влезе в Хармонията.
48. Трудността при опознаването на тези елементарни истини изцяло зависи от невникването в същността на духовното развитие.
49. А незнанието на тези истини неизбежно трябвало да доведе човека до възникването на идеологии, които, диктувайки условията, са повели човешкото общество към самоунищожение,

50. При което подобни идеологически постановки довеждат всеки човек поотделно до състояние на безизходност, от което като че ли няма изход и до състояние на някаква особена мнима важност на този момент;
51. Което, като правило, завършвало и все още завършва със самоубийството както на отделни личности, така и на големи групи от хора.
52. Мисленето на човека изцяло зависи от състоянието на неговия вътрешен свят.
53. А този вътрешен свят зависи от удовлетворяването на инстинктивните и духовните потребности,
54. При което повишеното внимание към духовното развитие е призвано да ограничи потребностите на инстинкта до жизнено необходимото равновесие.
55. А тъй като вниманието и отношението към духовното състояние е било и недостатъчно, то потребностите на инстинкта са започнали да заглушават гласа на жаждата на духа.
56. А пък разумът на човека се стреми преди всичко да поведе самия човек по най-лекия и удобен път към удовлетворяването на това, което у човека зове най-силно от всичко.
57. Така че Помнете!
Докато зовът на инстинкта изпълва човека, неговото мислене непременно ще обрече този човек на огромни страдания и гибел.
58. През цялото време на своето има духовна компонента в своята същност, която не съществува у никой друг представител на растителния и животинския свят, човекът е надарен с повишена жизнестойчивост.
36. Когато усети мисълта за самоубийство, той не само е способен да ѝ даде необходимата ето битие човекът с агресивни крачки е създавал и създава до днес заплахата за великото Равновесие и затова той винаги усеща сигнал за самоунищожение от Природата,
59. Който се проявява явно в период на емоционални усложнения.
60. Но тъй като духовната основа не позволява на човека незабавно да изпълни зова на този сигнал, както правят това животните, то ситуацията преминава в друга форма — от самоунищожение на личността към самоунищожение на голяма група хора и агресията активно започва да избухва от човек към човека.
61. И тогава броят на хората, а значи и опасния за Хармонията натрупан обем агресия, започва бързо да намалява до спасителната черта за сметка на войни с различен мащаб.
62. А при определени условия спасителна роля играе някоя своеобразна катастрофа.
63. Законът на Битието е суров. А затова в период на войни и велики катастрофи Хармонията въобще не забелязва такива особености като гибелта на деца и старци, виновни и невинни.
64. За Битието главното във войните е гибелта на всички, които са способни да носят повишена агресия и са предразположени към това; а че при това могат да загинат невинни, това не е никаква забележима загуба за Хармонията.
65. Тъй като в живота на човека съществува закон за неговите индивидуални най-вероятни действия, то може отрано да се види не само вероятното бъдеще на самия човек, но и на цялото човешко общество,
66. Като колкото по-малка възможност да изменя своята съдба притежава самият човек, толкова по-невъзможно ще бъде да се измени бъдещето на обществото при нарастващия брой на тези, които го съставят.
67. Знаейки бъдещето на всеки човек и бъдещето на човешкото общество, великият Отец позволява на всеки човек да се ражда в една или друга епоха на възходи и падения, на съзидания и войни единствено въз основа на това, че дареното му раждане ще донесе необходимото, което е призвано да помогне на неговото развитие.
68. Небесният Отец винаги ще положи възможните усилия, за да ви предпази,
69. Макар че успехът на това в голяма степен зависи от избора на самия човек.
70. Но подсказка за правилността на своите действия ще получи всеки. Ще поиска ли човекът да се вслуша в това, което ще почувства някога?

Амин

ПОСЛЕСЛОВ

Чада Божии!

1. Велика е Славата на Небесния Отец, Който днес ви дава възможност да се докоснете до Светая Светих на великите тайнства.
2. Днес вие чухте много слова от моите уста, които бяха отправени към вашите уши и сърца. Много двери от съкровени тайни бяха отворени пред вас.
3. Но по нарастващи заслуги ли ще се извърши това?
4. Малките закони влекат и малко търсене, понеже малкото определяне допуска големи разногласия.
5. Големите закони, които определят многото, показват нарасналата отговорност и не допускат много разногласия.
6. Понеже върху единен Път трябва да се съберем и в единно Семейство да се устремим към предначертаните Върхове.
7. Истинно говоря: всяко нещо разделено само в себе си ще наследи единствено небитието,
8. Понеже един е закона на Вечното, но разногласно е крайното.
9. Така и рода човечески, придобивайки в сърцевината на стремежите си огромно разноезичие, трябваше да познае своята кончина.
10. Не знаеше това човека млад, но знае за това всеблагият Отец.
11. Поради това, подготвяше Отецът към прозрение Своите деца посредством сърцата им; и върху земята на отците вежди, върху прекрасната израелска земя, някога Вечното бе определено със закон малък.
12. С необикновено тайнство, страстно възжелано, докосна закона на Любовта ушите и сърцата на идещите.
13. Но в последствие мнозина заговориха за Любовта, и сърдечното разделение в прискърбие неудържимо започна да се множи.
14. И не можа човекът да избегне влиянията на това тайнство, понеже не позна простите основи на битието си — вярата към Небесния Отец.
15. И продължи да множи скърбите си с мъдрувания безмерни.
16. Неведомо за него остана също така и тайнството на съзидателното слово, но улови се човекът за словото звучащо, предназначено само за ушите на слушащите.
17. Това звучащо слово е тайнство крайно. А може ли крайното да определя Вечността?
18. И ето, днес дойде часът, с омегата да се завърши движещото се от алфа.
19. Понятието алфа и омега е тайнство крайно и няма отношение към. Вечността, поради това звучащото слово, което обилно изливах към ушите и сърцата ви, днес предстои да прерасне в съзидателно слово,
20. Защото съзидателното слово е пропито с диханието на Вечността, в която омегата вовеки не ще намери място.
21. Преди, срещайки се с вас, Аз ви явих голямото слово в преддверието на много проповеди относно различни тайни.
22. Днес по Волята на Бога, Отеца мой, Отеца на рода човечески, се обръщам към вас с Послеслов.
23. Защото обръщането към вас със слова дълги по отношение на скритото досега от вас, не бе радостното тайнство на възнаграждението за труда велик, но бе състрадание към заблудилите се в невежеството си и породили хаос в съзнанието си хора.
24. Сложен е пътят на начинаещият във възхода.
25. Неговият млад ум още не е способен да оцени достойно истинската същност на извършващото се. И в опита да се познае движението на обкръжаващото битие, търсенето на отговора се е извършвало в много сложни съзнателни настроения.
26. А когато определена истина все пак се е удавало да бъде позната, вие искрено сте се удивлявали, че нейната същност е била крайно проста и, че отговорът е бил близо, въпреки, че търсенето се е извършвало в далечни страни.
27. Истинно ви говоря: Хармонията — тя е това, което е най-близко, на-просто и най-правилно.
28. Всичко друго, несъответстващо на Хармонията, се явява като по-далечно, по-сложно, по-неправилно.

29. И ето, днес с Послеслова Аз поставям черта на много обръщания към ушите и сърцата ви, за да ви кажа за най-близкото, най-простото и най-истинското.
30. Онова за което ще ви кажа, е частица от чудни ключ, призван да отключи заключените приказни двери, отваряйки които, вие ще встъпите в Божествения Свят, който е подготвил вашия любящ Отец за Своите възлюбени деца.
31. И ако множейки бдителността си, вие не изгубите нито една от частите на този ключ, то той во истина ще изпълни мисията си достойно.
32. Сега, за да се докосна до същността на една от частите на този чудодееен ключ, Аз ще ви открия тайнството, което е и всъщност човешкото слово.
33. Защото още от древни времена човек се ползва от своето слово, опитвайки се да вразумява и наставлява своите събрата, изричайки огромно множество от разнообразни речи.
34. Но може ли слушащият в пълна степен да види същността, заключена в изреченото слово?
35. Видял някога един човек едно прекрасно дърво. Започнал да му се люби.
36. Удивителен ствол решително се устремявал нагоре, проявявайки устойчива жизнена сила, а клоните с чудни извивки се отдалечавали от тази крепост. Короната била сплетена като приказна паяжина.
37. И задълго се запечатал в паметта на странника образа на чудното дърво.
38. Скоро, той видял мнозина от своите братя и пожелал да сподели с тях красотата запечатана в сърцето му.
39. Само едно слово, изрекъл той към събрата си: “дърво”.
40. И мнозина пожелали да разделят с него радостта му и чувайки познатата дума, си представили удивителни дървета. Голяма била всеобщата радост.
41. Но истина ви казвам, че няма на Земята друг човек, който чувайки тази дума би съзрял същия онзи образ, който съхранявал в себе си странника.
42. И разбирал тази истина странника, а също така разбирал и това, че дори да бе дал уточнение, казвайки, че е видял бор, тогава, разбира се, лъжливите образи на другите видове дървета биха изчезнали от съзнанието на неговите събрата. Но както и преди — не би имало нито един човек на Земята, който би видял същия образ на бора, който съхранявал в себе си странника.
43. Разбирал той, че за да бъде предаден точно този образ в представите на ближните, би отнело много време, но дори и да би извършил той такъв прекомерен труд, описвайки многословно всяка една точка от повърхността на това чудно дърво, би се видяла безсмислеността от всичко и една необходима преграда, ако трябваше да бъдат описани оттенъците от чувства, които всъщност съставляват същността на отношението към това дърво.
44. Понеже не безстрастно описание на красиво дърво донесъл бе странника, но своите чувства, избухнали в благодатен огън от това чудо.
45. И разбира се, звучащото слово бе безсилно да се докосне до този огън.
46. Нито едно друго живо същество, освен вас, чедата на живия Бог, не притежава такава уникална степен на сложност на мировъзприятието, която владее единствено вие и които ви прави неповторими във вашето безкрайно разнообразие.
47. Живото същество, не притежаващо духовна тъкан, която е характерна за всеки от вас, възприема обкръжаващия го свят през призмата на онези чувства, с които именно то е надарено от Природата, а след това, в зависимост от нивото на развитие, развива елементарно умозаклучение на основата на тези чувства, което създава възможно най-точно възприятието на реалността, проявяваща се около него.
48. Всеки от вас, освен чувства, с които вие също сте надарени от Природата понеже сте родени в лоното на Нейния закон, обладава свой универсален и неповторим вътрешен мир, водещ начало от даровете, с които вие сте надарени от Небесния Отец и които са втъкани далеч от логическите умозаклучения.
49. Този ваш вътрешен свят притежава неповторимо многообразие от разноцветни стъклъца, които винаги променят лъчите попадащи отвън по своему и ги окрасяват в една или друга гама от неповторими оттенъци,
50. След което вие вече реагирате на разигралото се разноцветие, а не на самата реалност която ви заобикаля.

51. Запомнете! Живият свят, който ви обкръжава, благодарение единството на чувствата си, с които е надарен от Природата, винаги реагира на това, което е в действителност.
52. Всеки от вас, бидейки уникален, никога не би бил способен да реагира на това, което всъщност е, но винаги реагира на своето отношение към това което е в действителност.
53. Тоест, тази неповторима призма, която съставлява същността на вътрешния ви свят, винаги създава у вас определена своеобразна илюзия за окръжаващата ви реалност.
54. Поради тази причина вие възприемате обкръжаващата ви реалност в лицето на тази илюзия.
55. Илюзията е изкривена реалност, а това означава, че не е това което е в действителност,
56. И изкривяването е толкова по-голямо, колкото по-малко известен е обекта или явлението, до които се докосва човешкото съзнание.
57. Поради това, не знаейки Волята Божия, не знаейки за предназначения, наистина, вие до голяма степен страдате от това, което в действителност не съществува.
58. Защото призмата сформирана от безверието, все повече оцветява реалността в сумрачно оттенъци, а живите цветя следствие на тази илюзия ще бъдат възприемани като каменни.
59. Истина ви казвам: правилно може да види Истината само самата Истина.
60. Всяко друго съприкосновение на човека с Истината ражда само едно разбиране за Истината.
61. А всяко едно разбиране на Истината — е своеобразна форма на лъжеистината.
62. Всички вие, обръщайки своя взор към едно и също нещо, възприемате различни неповторими образи.
63. Но заради удобство в общуването помежду си наричате даден обект или явление с определено просто наименование.
64. А по-късно, естествено, когато вече известната ви дума бива произнасяна, всички виждат различни образи, макар, че общите понятия в някаква степен могат да си приличат,
65. Но истина ви казвам: произнасяйки една и съща дума, вие говорите за различни неща.
66. В даден конкретен случай най-малки разминавания могат да се получат, когато става дума за действителност, която се намира непосредствено пред говорещите за нея и когато те могат на място да я докоснат със своите външни органи на чувствата.
67. Но различното възприемане все пак ще бъде запазено.
68. Във всички други тайнства на вашето общуване един с друг, степента на сходство с образите, за които се говори е крайно малка.
69. Същността на подобно тайнство на общуването, с помощта на звучащото слово, включващо в себе си грубото ограничено определяне, е крайно примитивна и винаги се съпровожда с неразбиране и е определено обкръване.
70. И тъй като вие още нямате друга форма на истинско общуване, то трябва достойно да осъзнаете тайнството което притежавате,
71. За да не разтърсвате напразно окръжаващото ви пространство с нещастните вибрации на словесната обръканост.
72. И когато се устремявате в беседи дълги, говорейки за Вечното, обяснявайки нещо неразбираемо на своя събрат, и дори, ако той впоследствие възкликне, че вече всичко е разбрал, истинно ви казвам: той изобщо не е могъл да види онова за което вие сте му говорили.
73. Понеже на основа на словосъчетанията, които той е чул от вас, у него са възникнали съвсем други образи, които, на свой ред, удачно са се подредили в определен логически ред, съответстващ на неговия вътрешен мир и степен на разбиране. И така, вашият събрат е получил удовлетворение.
74. Вие също сте се възраждали от това, че сте съумели да му обясните добре.
75. Но, воистина, вие и двамата, както и преди сте останали далеч от истината.
76. А опитвайки се да поднесете на своя събрат вашето собствено разбиране за истината, поучавайки го, вие сте породили в него само едно ново разбиране на вашето разбиране, което още повече ви отдалечава от истината.
77. Запомнете! Попадайки в това тайнство и усещайки в себе си слабост от лъжливата способност да обяснявате на събратята си, вие ставате роби на съблазънта да определите себе си като човек с особено предназначение: да изливате дълги словеса към жадуваните и устремите.
78. И слепият започва да води слепите. О, колко огромно е невежеството! Колко огромно е недоверието към великия Отец!

79. И за да бъдете предпазени от тази опасност, някога с малък закон за вас бе определено Вечното; но този прост закон остана непознат, запечатан в човешки лъжливи догадки, в които човек бе укрил порока си.
80. И бе казано: “Не наричайте себе си учители и наставници, защото един е вашият Учител и Наставник — Този, Който е Слово Божие, всички вие сте братя помежду си”.
81. Тази истина ви показва простото тайнство, че Истината знае само самата Истина, понеже съответствува сама на себе си.
82. Човек включва в себе си тайнство, което винаги ще го води към разбиране на Божиите Истини, а този път е вечен.
83. Защото не ще може човекът в пълна степен да съответствува на самата Истина.
84. А това означава, че човек вечно ще се задоволява само със собствени разбирания за Истината, които за всички вас са винаги различни и неповторими.
85. Осъзнаването на това тайнство, а също и това, че вашето развитие винаги предполага постоянно увеличаване възможностите на съзнанието ви, ще доведе до осъзнаване на истината за това, че всеки ваш извод, сътворен в даден момент по повод на обкръжаващото ви битие и Битието на Вселената, ще носи характера на настоящата минута и вече следващата ви крачка ще донесе едно естествено видоизменение и усъвършенствуване на вашето достижение.
86. А когато на човек му се отдаваше да запечата върху хартия своите достижения в областта на мъдруванията, то с течение на времето този труд започна да играе крайно абсурдна роля.
87. Понеже мнозина от докосналите се до този особен труд и до познатите слова виждаха своеобразни образи, близки до техния вътрешен свят.
88. Те бяха радостни, че са видели връзката, което не им се бе отдало на техния собствен път, макар че съвсем не бяха разбрали онова, за което говореше автора.
89. И разбира се, те се устремяваха ревностно да изучават труда изплувал от древността и покрит с тайнствен прах, измъквайки от там невероятни тайни.
90. И дори, ако авторът на този труд би успял да продължава неограничено време живота си, то през своите следващи стъпки, той би извършвал все нови и нови поправки в своето постоянно несъвършено творение.
91. И възможно би било някога да дойде такава минута, когато, достигайки до още по-голямо прозрение, той съвсем би зачеркнал труда си.
92. Но не продължил животът на този автор, а неговите потомци ревностно, с тайнствени гледища, създавали на основата на подобни трудове различни течения и могъщи ордени.
93. Смешни са понякога постъпките на малките и неразумни деца, на които много им се иска да бъдат големи и сериозни.
94. Воистина, Божията Слава се проявява и в това, че Господ ви е дал способността да се движите самостоятелно,
95. Като правите смели и твърди крачки върху основата на собственото искрено разбиране на онези Божии Истини, до които се докосвате.
96. И никой от събратята ви не е способен да ви учи и наставлява, но само може да сподели с вас своето разбиране.
97. А самата ваша искреност в осмислянето на Низпосланото, ще ви позволи обилно да вкусите онези плодове, пътя към който вие ще изберете сами.
98. Разбирането на Словото Божие е и Неговото съответствие.
99. Да съответствуваш на Истината можеш само ако Я изпълниш.
100. За изпълнение на предназначаното, по Божия Воля, вие сте надарени с неограничени творчески способности.
101. Остава само да се повярва докрай на Небесния Отец — на живия Бог — и да бъдат сътворени твърди крачки, без страх от собствената нерешителност, творейки искрено, от пълнотата на сърцето си.
102. Но човекът се изплаши от свободата си. Недоверието към Бога като леден шип прониза сърцето му.
103. Замята се човекът, покрит от лепкав страх. Побоя се да понесе върху плещите си отговорността за избора на своите собствени постъпки.
104. Страхът повлече търсене на избраник. И ето показалците на огромни множества се насочиха към мъже достойни, тръгнали към водачество.

105. Неудържима радост завладя избиращите, понеже мислеха, че поставят своята отговорност върху плещите на избраната жертва.
106. И луташе се жертвата в покровите на своята особена значимост,
107. Понеже бе само човек. А значи и грешката вечно щеше да го дебне.
108. Дори и хиляда безукорни поредни крачки да направи праведника, но една следваща негова погрешна стъпка също би била естествено.
109. Защото, воистина, само небесният Отец не познава грешката.
110. И когато огромното множество във всичко се осланя на своя брат-избраник, то на хиляда и първата негова крачка всички ще се намерят само в едно — дъното на дол сумрачен. О, слепци вождове на слепите!
111. Не това очаква от вас вселюбящият Отец.
112. Но страхът все повече забиваше в пясъка прътите на непоклатимите канони.
113. И държеше се за тях човека дълго време, боейки се да сътвори стъпки неведоми.
114. Точно като магаре, вързано в кръг ходи той, и колкото и да върви — не помръдва от мястото си. Не това обаче очаква от вас Небесният Отец,
115. А вашите искрени, свободни и смели крачки.
116. За да не направите от себе си мехове стари, понеже не ще може да бъде налято в тях младото вино, чиято сила старият мех не ще удържи.
117. За да не се бъркате и изпадате в суматоха от мъдруванията на вашите събратя за Вечното.
118. Понеже мъдростта не се предава посредством стройни слова, но се придобива със собствени крачки.
119. Истина ви казвам: всички разделния между вас по цялата Майка-Земя се извършват изключително поради разсъжденията ви за живота и за вечните Истини.
120. Мнозина умни мъже са се захващали за този вид труд, търкувайки Словото на своя Учител.
121. Но какъв е смисълът на разсъжденията ви за онова, което вие не познавате и към чиито върхове тепърва трябва да се изкачвате?
122. И полагани бяха тези мъдрувания в слова, написани в огромни книги, обременяващи техните страници. И с всяка нова страница все повече се разделяха сърцата човешки.
123. Вземете пред зора си великите вярвания, отгледани върху Майката-Земя — и ще видите вътрешното им деление с много разклонения.
124. Не успя да избегне тази примка целият човешки род. И страстните приказки за вярата продължават все още, но каква е цената на всичко това?
125. По-рано ви разказвах притчата за това, че ако домът се раздели сам в себе си — той ще се разруши незабавно.
126. Ако царството се раздели само в себе си — то не ще устои задълго.
127. А сега ви питам: каква е цената на вярата, ако тя сама в себе си е родила много разделения?
128. И воистина ви казвам: цената е и — нещастие! Което неумолимо очаква блуждаещите слепци.
129. О, колко страстно се молих по-рано за вас, обръщайки се към своя Отец с думите: “Отче, да бъдат чадата впоследствие сърцето на мъдруващия. О, колко е голямо невежеството!
130. Запомнете навеки! Всяко ваше съприкосновение с Истината поражда у вас само своеобразно разбиране за Нея.
131. Вие никога няма да станете самата Истина, което би ви позволило да Я познаете в цялата И пълнота, но вие вечно ще опознавате Нейните простори, в старанието си възможно най-пълно да съответствате на онова, с което Тя отново и отново ще ви осветлява.
132. Поради това всеки ваш спор или опит да се утвърди словесно каквото и да било или да бъде убеден който и да е от вашите събратя по отношение дори на най-елементарното разбиране за Истината, би показал само вашето невежество, с което поради своята слепота вие омаловажавате Славата на своя Небесен Отец.
133. Така, щото бъдете мъдри и познайте това тайнство, за да не утвърждавате истинността на своето разбиране с гръмки слова, защото само с дърдорене за Вечното вашите сърца стават разноезични.
134. Но на дело, чрез вашите ръце изявете вярата си.
135. Истина казвам: Вяра без дела е мъртва.
136. И един е този Закон за целия човешки род, и един е Пътят за изпълнението му.

137. Затова, вярвайки самоотвержено на своя Отец Небесен, на Бога жив и единствен, на Господа всеславен, стремете се чрез ръцете си да отдавате сърцето си на околните, не искайки в замяна нищо.
138. Запомнете! За живота говори много само онзи, който не умее да живее.
139. Е, а пък този, който се е научил да живее, не говори вече за живота. Той живее,
140. Стремейки се да бъде подобен на своя Отец, Чиято същност е — велик Творец;
141. Опознавайки същината на съзидателното слово, а не същността на звучащото слово.
142. Защото, воистина, до сега върху гърба на рода човечески може да бъде изобразено само едно — дълъг език.
143. Новото време ще бъде ознаменувано и с нов герб, върху който ще бъде изобразена ръката на майстор.
144. А всички човешки проявления по пътищата на философските търсения, бяха призвани само да доведат извисилите се до осъзнаването на това, че нищо не знаят.
145. Да се разсъждава умело за онова, което е неведомо за теб — съвсем не е признак за мъдрост, но е признак за нещастieto на онзи, който така и не е познал чудните свойства на труда изпод своите съзидателни ръце.
146. Защото само като създаваш все повече, придобиваш мъдрост от познанието на твоите собствени стъпки.
147. И ако ти вече си се докоснал до предстоящата височина и си познал мъдростта и, не говори за тази мъдрост на оногова, на когото все още предстои да се изкачи върху тази височина самостоятелно.
148. Твоите слова ще бъдат безполезни, понеже безсмислено е крайното да се описва вечното и е безсмислено да се разказва за красотата на цвета на лишения от зрението.
149. А когато стъпи върху височината на твоето подножие, твойт брат сам ще придобие подобно тайнство и сам ще съзре неописуемата красота. Твоите слова, както и преди, ще останат безполезни.
150. Запомнете! Мъдрият никога не се стреми да задава въпроси, понеже в своята мъдрост разбира, че само в непрекъснатото му движение към Светлината осъзнаването на необходимото ще си дойде естествено.
151. Поради това и Свещеното Писание остава жива Книга дотогава, докато всеки от вас съхранява възможността самостоятелно и искрено да разбира запечатаното в нея.
152. И при всеки нов прочит на Писанието пред вас ще се открива отново и отново онова за което сте узрели и което по-рано не сте могли да видите.
153. Радостта от това ваше собствено познание ще ви съпътствува винаги.
154. Но, ако Писанието бъде подложено на разни догматични тълкувания, то семената на нещастieto ще намерят благодатна почва.
155. Понеже това Писание ще бъде вече не жива Книга, но учебник от точните науки, по който би могъл да говори всеки, изучил в някаква степен тези тълкувания.
156. И неразбирането дълбините на истинското Слово ще стане непоклатимо.
157. О, колко е голямо нещастieto на слепците, утвърждаващи само собственото си умение да извършват истинни тълкувания!
158. И колко огромна е радостта за онези, които в движението към Светлината се стремят преди всичко да изпълнят предначертаното от Небесния Отец, което се заключава в стремежа им да бъдат подобни Нему.
159. А в това е и простата истина — да бъдат творци на любов, красота и светлина, доколкото им позволяват собствените сили.
160. Защото великият Отец, живият Бог, ви обгръща с безмерната си любов не чрез гръмки и многословни слова, но с постоянно действие, не прекъсващо нито за миг.
161. Затова и вам е предначертано чрез нескончаемия труд на своите ръце да създавате благо от сърцето си и да го насочвате към обкръжаващият ви свят.
162. И не повтарящо се трябва да бъде това деяние при всяко ново изпълнение, но все по-благодно.
163. Истинно ви казвам: само чрез ръцете ви ще разцъфне вашият живот, а с уста може само да се разкроява.

164. И така, разкрийте сърцето си и помислете си за предназначаното, В което мъжът разкрива в пълна мяра своите особености само тогава, когато успоредно с естественото си духовно развитие, доверявайки се на своя Небесен Отец, той придобива съзидателно майсторство посредством ръцете си;
165. Но не владее на майсторство породено сред болестта на едно изкуствено, лъжливо развиващо се общество, а майсторство в сътворяването на истинното благо, помагащо на ближния да живее хармонично с окръжаващият го свят, изпълващо го със светла топлина от съприкосновението му със сътвореното.
166. Същината на това чудесно тайнство е винаги скрита в същността на занаятите и изкуствата, възпяващи славата на великата Красота.
167. И всяко едно творение трябва да бъде удивително и неповторимо произведение, непосредствено отдадено на оновова, който има крайна нужда от него.
168. И всяко едно творение трябва да служи единствено на делото праведно, но никога да не носи скръб.
169. Защото много построиха човешките ръце върху Майката-Земя и макар външно да бе то удивително, но в себе си то носеше горчиво тайнство. Противно на Божиите закони бе то.
170. Запомнете, че ако в едно общество възниква потребност от музеи и хранилища, трупаци произведения с неописуема, удивителна красота то това е признак за нещастieto на това общество.
171. Тази проста истина показва, колко голямо е количеството на жадуващите да търгуват с тях.
172. Понеже едно чудесно произведение не трябва да бъде рядко явление, но постоянно да се среща във вашето всекидневие.
173. За да може дадено творение да бъде гледано не само през ограждащото го стъкло, но ако е нужно да послужи за нещо, да може да изпълнява и мисията си!
174. Е, ако ли пък някога то остарее или пък се счупи, то нека ново, още по-красиво да застане на мястото му.
175. И запомнете, че предназначаното се проявява само тогава — когато с вашите ръце вие непосредствено предавате труда на ръцете си в ръцете на нуждаещия се, но никога в други ръце. Определяйте нуждата със сърцето си.
176. И, ако желаете да придобиете нещо, то получавайте го само от ръцете на този, който го е сътворил, но никога от други ръце.
177. И, разбира се, запомни, че ако ти си нарекъл себе си ковач, то да подковеш бълха трябва да бъде нещо обикновено за ръцете ти!
178. И така, разбирайте предназначеният труд, като постигате свещената вяра към великия Отец в стремежа си да вършите заповяданото от Него,
179. Когато паралелно с майсторските творения, в живота си един с друг, вие често се сблъсквате с потребността да оказвате голяма помощ и на повече хора, нерядко попадайки в объркване по повод желанието си да помагате в голямото, не познавайки конкретните си възможности.
180. Истина ви казвам: Устремявайки се към сътворяване на нещо голямо, преди това погледнете, достойно ли сте извършили малкото, което постоянно се проявява пред вашите стъпки и ръце.
181. Понеже неверният в малкото е неверен и в многото.
182. Поради това, за да се окаже необходимата помощ на околните и на обкръжаващият ни свят, не трябва да се изпада в суета и безпокойство по отношение търсенето на нещо конкретно, но неведомо, а достойно да се устремим към Светлината, опитвайки се с всяка своя крачка да изпълним Божията Истина така, както в дадения момент сме способни;
183. С всяка глътка се опитвай да пиеш тази Истина така, както в дадения миг си способен само ти;
184. С всяко вдишване се опитвай да Я вдишваш така, както в дадения миг си способен само ти;
185. Истинно ви говоря: когато вие проявихте живота си в тази плът, то благодарение на единния и цялостен закон на Вселената, вие станяхте клетки от Нейното единно тяло.
186. Нещо повече, върху лоното на Майката-Земя, вие придобихте помежду си още по-могъща взаимовръзка, понеже сте родени от своя единен Небесен Отец, Бога жив, Бога всеславен и вселюбящ.

187. Поради това не само Духът на Живота ви сплита в единна връзка, но и Святият Дух сплита вашите същности.
188. А това означава, че върху Лоното на Майката-Земя всеки от вас е клетка от единното и цяло прекрасно тяло, чието име е — човешки род.
189. Погледнете една клетка от вашето тяло: трябва ли тя да се безпокои за необходимостта от повдигане на ведро с вода, или от това, че трябва да издига стени под защитен покрив, или за това, че трябва да обработва земното поле?
190. Всяка клетка трябва да се грижи само за достойното изпълнение на истината определена единствено за нея самата.
191. Е, а здравото тяло пък ще изпълни всичко за което е предназначено.
192. Всеки от вас, когато изпълнява смирено, незабелязано всеки труд от пълнотата на своето сърце, оказва огромна помощ на цялото човечество и извършва добро за цялото Мироздание. И това е Истина!
193. Това показва, колко голяма е отговорността лежаща върху плещите ви,
194. Истина ви казвам: днес на всеки от вас му предстои да осъзнае това в пълна степен.
195. Та да се не прикривате с илюзии за своята безвредност, пребивавайки в лъжливо спокойствие.
196. Не може да бъде повдигната дори дървена треска небрежно поставена някога върху земята от минаващ пътник, така, че да не бъдат повлияни и Вселенските простори.
197. Защото всичко в Мирозданието е в постоянна взаимовръзка, и е невъзможно да се докоснеш до едно нещо, без да обезпокоиш друго, което е до него, и което, на свой ред, ще обезпокои следващото, и така — до края на Вселената.
198. Затова всяка ваша крачка, всеки ваш жест, всяка ваша дума и поглед, всяко дихание на сърцето ви и дори всяка ваша мисъл влияят постоянно на обкръжаващото ви битие.
199. И не ще можете да избегнете тази взаимовръзка, където и да посочите своите крачки.
200. Дори уединявайки се на необитаеми острови, със своя живот ще продължите да влияете директно на онова, което се извършва другаде.
201. Сега, въз основа на тази истина, прозрете основната същност на вашия живот,
202. Която може да се определи само от две тайнства;
203. Ако вие искрено и самоотвержено се стремите да изпълните заповяданото от Бога, отдавайки всичките си сили, не допускайки съзнателно удовлетворение на слабостите си, то, воистина, вие сте — славните чада Божии, които оказват благотворно влияние и помощ, необходима във формирането и в развитието на цялото човечество, а също и във великото Битие.
204. Е, ако пък ли вие сте неискрени в постъпките си и не отдавате всички свои сили за изпълнение на заповяданият ви то Бога закон за саможертвената Любов, то, воистина, вие сте — хора безверни.
205. Животът на невярващия човек винаги е бил и ще бъде запълнен с прегради, които в съответствие с неговия вътрешен мир, той не ще бъде в състояние да преодолее достойно.
206. А това означава, че линията на неговия живот винаги ще бъде наклонена към страната на бездната покрита с мрак безпросветен.
207. Този нещастен човек, независимо от своето желание и разбиране, ще стане помощник на онзи свят, който е противостоящ на Висшия Свят.
208. Той е роб на своите слабости!
209. Затова, като постигате достойно вярата към своя Небесен Отец посредством своя живот и делата на своите ръце, истина ви казвам, вие ставате онези, които сеят мъка и болка, разпалват пожари и леят кръв, поразявайки своите братя — възрастни и деца, а така също и обкръжаващият ги свят.
210. И вашето име е: “даващ смърт!” -
211. Независимо от това с какви грешни имена сте се нарекли и с какви златни дрехи сте покрили грешната си, лъхаща на смрад плът.
212. Всяка ваша отрицателна мисъл излъчена от вас и съпроводена от хладна емоция, по закона на Природата никога не изчезва в нищото, но винаги продължава движението си, докосвайки вътрешните тайнства на всички представители на околния свят и съпътстващите го явления.
213. И ако нечовешкият свят е способен да реагира на вълната от студ, бе да я увеличава,

214. То самият човек, улавяйки определена отрицателна мисъл или студен подтик, на основата на своите вътрешни сложни, но засега още малко развити способности, има най-силна склонност да отреагира, активно, умножавайки многократно разрушителния и поток.
215. И когато, даже намирайки се в стаята си, в самота, ти възнегодуваш против стола, в който неочаквано си се спънал, то искрата изтръгнала се от твоята същност, незабавно ще се придвижи надолу по земната повърхност, увеличавайки своята сила по причина на твоите събратя.
216. Воистина, от това на другия край на Земята ще лумне пожар.
217. В него ще погинат твоите братя — и големи и малки. И плач велик ще настане там.
218. Но ти не ще узнаеш за това, успокоявайки се с оправдания за своята малка слабост.
219. Затова запомнете! За всички мъки и войни, ставащи върху Майката-Земя, е виновен всеки от вас!
220. И нека да не се прояви огромно невежество сред вас в стремежа да се поставя отговорността за това върху плещите на царете и управниците избрани от вашата слепота.
221. Истина ви казвам: докато вие проявявате своя живот в плът съобразно законите на материята, всички вие, съобразно вашите сили, носите еднаква отговорност за всичко ставащо в даден миг.
222. Така че бъдете достойни за онзи безценен дар, с който ви е надарил великият Отец, давайки ви този живот!
223. Опознавайте този славен труд, носейки благият товар върху плещите си, сливайки се във свещена вяра със своя вселюбящ Отец, живият Бог, източника на Любов, Истина и Светлина.
224. И запомнете, истина ви казвам: повярвалият на Бога е човек винаги щастлив и жизнерадостен, освен в редки минути на тъга и печал, които са необходими, за да може потапяйки се в тях, да опознава неведомите тайнства и нюанси от поезията на обкръжаващото го битие.
225. Погледнете към своето лице, отправете зора си към същността на своето сърце, щастливи ли сте вие дори само от това, че ви е даден живот?
226. Защото в това се крие великото и просто тайнство за щастieto на вярващия човек.
227. И това е щастieto, от което вие можете да се лишите, само когато напуснете живота си в плът.
228. Осъзнавайки истината, че вие сте родени, за да давате, а не за да взимате, и осъзнавайки истината, че сред живущите върху Майката-Земя няма такъв на когото нищо не би могло да бъде дадено за благо на околните и на обкръжаващия ни свят, запомнете: където и да се намирате, каквото и да ви се случва, докато сте живи, за вас съществува възможност — с ръце, със слова или само с мисли, постоянно да отдавате топлината на сърцето си.
229. А това означава независимо от външните обстоятелства вие винаги изживявате щастливи минути.
230. И не се взирайте толкова страстно дали имате нещо в ръцете си или не, привързвайки се към него, като към източник на щастие във вашия живот.
231. Защото тогава вие правите Вечното крайно, правите го ефимерно, а в крайна сметка по-голямата част от времето оставате нещастни и изпълнени с недоволство и завист.
232. Даже, ако вие сте много гладни и изведнъж в ръцете ви се появи къшей хляб, то изпитвайки огромна радост от възможността да вкусите и да удовлетворите глада си, запомнете, истина ви казвам: Вярващият човек не ще остави щастieto си само за това, че друг, дори по-малко гладен негов събрат, внезапно изтръгне от ръцете му парчето хляб,
233. Понеже за вярващият това е щастлива минута, в която той има възможността да пожелае приятен апетит на своя събрат.
234. Онова, което имате в ръцете си, е допълнително към основното щастие, от това, че живеете.
235. И независимо от това дали ще ви бъде дадено в ръцете нещо повече или всичко ще ви се отнеме, щастieto на вярващия винаги ще остава с него,
236. Понеже, това щастие идва от това, че вашият Отец ви е дал живот и възможност да го посветите за благо на обкръжаващия ви свят.
237. А какво може да бъде по-голямо за човека от това, да изпълнява искрено Волята Божия, отдавайки всичките си сили и не искайки в замяна нищо?
238. Така че бъдете преди всичко искрено щастливи и жизнерадостни, ако сте се решили да разкажете за вратата си на Небесния ви Отец.

239. Понеже това очаква от вас вашият Отец.
240. Нека не трепва сърцето на стремящият се да познае вярата си към своя Отец и да не се покрива с объркване пред неизбежността от много грешки!
241. Знайте, че грешката се таи в същността на всичките ви деяния и включва в себе си едно прекрасно тайнство по пътя на създанието.
242. Но бойте се от съзнателните грешки, защото те са камъните в товара на политащата птица. Но дали ще и се наложи да прави засилвания до края на живота си?
243. Грешки не познава само всеславния Господ.
244. Същина на грешките ви по пътя към Светлината е онази чудна минута, помагаща ви да опознавате онова, което по-рано ви е било неизвестно.
245. Но не е ли това и тайнството за придобиване на мъдростта?
246. Така, че да бъдете подобни на чадата малки, стремящи се непрекъснато да пият течащият живот, а не само мъдрувайки да разсъждавате за него.
247. Понеже това не би било мъдрост, но винаги би било невежество.
248. Нещичко би могло да се заключи само за това, което вече е отминало, но никога не трябва да се твърди нещо за онова, което се очаква и което, разбира се, винаги е неизвестно.
249. Потока увлича човека само към страната на очакваното и неведомото, като всяко очаквано никога не се повтаря.
250. И опита от миналото никога няма да бъде пътеводител, но само основа, върху която разцъфтява новият опит.
251. Затова, като децата, устремявайте се напред открито и естествено.
252. Не се бойте да приемате онова което се случва просто и естествено.
253. Приемайте всичко от битието си като нужно и призвано да ви помогне да станете по-силни и да се повдигнете, което от своя страна ще преоткрие пред вашия взор още по-далечен хоризонт.
254. Истина ви казвам: достойно преодоляване на една преграда е възможно не като предварително се готвим за непознатото, но като постъпваме искрено, както ни подсказва сърдечният глас, без да се отдалечаваме от разбирането на свещената Истина, която сме придобили до този момент.
255. А този сърдечен глас не се проявява два пъти или много по-рано, но се проявява непосредствено или пред отговорната минута.
256. Така че стъпвайте смело напред, без да разсъждавате за бъдещето, още повече, че вашето виждане, все още, до голяма степен е запазило своите сумрачни оттенъци. А това често прави вашите крачки объркани и забавени.
257. Винаги вярвайте в доброто, устремявайте се напред към светло създание, към онова благо за което ви говорят, понеже това помага да се отнасяте към околните добре. Това принася огромна помощ на нуждаещите се.
258. Но безмерно се съмнявайте в злото, за което ви говорят, защото езика, говорещ за злото, става стократно по-лъжлив.
259. Това поражда подозрителност и недоверие, принуждавайки ви да мислите за другите недостойно, Което пък поставя нови спънки пред колебливите.
260. Бъдете бдителни към своя сърдечен зов и преди всичко не се самоизмамвайте,
261. Защото в това се крие началото на всички ваши големи трудности и неприятности.
262. Запомнете: търсецът, наистина намира.
263. Но сред търсещите има и търсещи истината, но и търсещи лъжата.
264. Нещастиято съдържащо се в същината на човешкия род, затаено от дълги векове, днес се проявява в пълна мяра и вие ще го видите и познаете напълно.
265. А това нещастие е страха на човека пред Истината и нежеланието му да Я приеме.
266. При това по всички кръстовища всичко това е съпроводено с лицемерни викове за Любов към Нея и твърдения, че човек Я очаква с цялото си сърце. О, колко е голямо лицемерието! Колко голямо е невежеството!
267. Човек с готовност се покланя на това, което е тайнствено, неразбираемо и недосегаемо за него.

268. Понеже когато няма Истината до себе си, пребиваваща в жива плът, твореща разбираемо и призвана да обясни достъпно много неща, то за човека става допустима една голяма широта в различните тълкования на Истината,
269. Които се пораждат от неговите слабости и с които той прикрива и оправдава много от своите пороци.
270. И така се зараждаха законите човешки, прекосяващи времето чрез преданието.
271. И станаха те близки за сърцата на не по-малко слепи потомци, понеже също покриваха пороците им.
272. Днес е скъп за човеците закона човечески, стигащ до тях от древността и скрит под гръмкото заглавие “Закон Божий”.
273. Как не му се иска на огромното множество отново да чуе гласа на своя Учител, в живо тяло, понеже тогава ще изчезне възможността за произнасяне на дълги и поучителни речи вместо Него, при това продължавайки носенето на греха.
274. О, издънки ехидни, колко лицемерен е езикът ви!
275. Жадувате да се поучавате един друг, но не жадувате да изпълните предназначенията от Небесния Отец, ревностно учейки се от Неговата Истина.
276. А когато Истината идва при вас във вид, най-приемлив за вашето разбиране, и започва достъпно да осветява пътя към изправянето на присъщите ви погрешноправилни стъпки, то тази Истина бива подлагана на отхвърляне,
277. Понеже не само със слово поучително и изобличително, но и чрез живота си ярко ще подчертава недостатъците на пребиваващите до Нея.
278. Но не възжадува човек да се учи, безжалостно изтръгвайки своите слабости.
279. Затова, срещайки онзи който то поучава, той не жадува да погледне достойно в същността на обръщанията се към него, но оглушен и заслепен от егоизма си, този нещастник се устремява да намира очернящи елементи в същността на Стоящия пред него.
280. При това, единственото успокоение, той ще се опита да намери само в едно — доказвайки на самия себе си, че пред него не стои Истината, но също такъв грешник като него, дори и помръсен.
281. Но в този случай няма да намери Учителят на Истината, Защото предвзетия поглед — е поглед на слепец.
282. Много мъка може да посее нещастникът, утвърждаващ своето справедливо разбиране.
283. Да носиш в себе си неистината — значи да гледаш към света през замърсено стъкло,
284. Зад което не се вижда чистотата на света, но зад чистото стъкло — мръсотията на света няма да остане скрита,
285. Поради това, този който търси неистината, ще я намери във всичко, и дори там, където цари самата истина.
286. Понеже лъжата взема от тъмнината, а в тъмнината всички цветове са еднакви и видимите очертания на предметите губят своята истинност.
287. Затова лъжата приляга към всичко и много лесно може да изврати дори истината.
288. Истината никога не може да прикрие лъжата,
289. Тъй като под слънчевите лъчи различната цветност не става еднаква.
290. Търсещият истината винаги ще намира всичко все по-истинно. И там, където светлината е по-ярка, натам ще бъдат устремени и стъпките му.
291. И някога стъпките му ще се спрат в слънчевите лъчи.
292. Ако човек искрено жадува истината, той винаги ще достигне до Извора.
293. Е ако пък ли той само я опитва, разсъждавайки за нея, такъв човек е човек нещастен.
294. Всеки от вас ще срещне в Мое лице, това което трябва да срещне и ще види онова, което търси да види.
295. Търсещият истина ще намери безмерния Извор. Търсещият неистина ще намери своята лъжа.
296. Да бъде искрено търсенето ви на истинните лъчи!
297. Помнете тайнството, за което ви говорих преди много време и което вие запазихте в Свещеното Писание със следните правилни редове:
298. Съдът се състои в това, че светлината дойде в света; но хората възлюбиха повече тъмнината от светлината, понеже зли бяха делата им.

299. Защото всеки, вършещ зло, ненавижда светлината и не отива към нея, за да не бъдат избличени делата му, защото са зли...”
300. А тези, които са приели истинните Лъчи, и са ги приели със сърцата си, за тях мога да кажа, че имат стремежа да се слеят в единство със същността на своя Учител, дошъл отново тук за вашето спасение, Както и ви бе обещал по-рано.
301. Голяма е силата на догмата, установена от слепи, за слепите,
302. Които побоявайки се, престават самостоятелно и искрено да опознават Божията мъдрост и изцяло се доверяват на утвърдената “мъдрост” човешка.
303. Колко е голямо нещастieto започнало да се проявява на основа на лъжливото разбиране на истината за вкусването и пиенето на моята Плът и Кръв.
304. Цялото внимание на човеците се съсредоточи върху хляба и виното, сътворени от ръцете човешки, вкусвайки от които, вие считате, че вкусвате Христовата Плът и Кръв, и че се сливате с Него.
305. Но за плътта природна ли ставаше дума, понеже червото ваше приема само храна природна?
306. Не е ли написано за вас в Писанието от древните: “Вашите отци ядоха манна в пустинята и умряха;
307. Хлябът, слизащ от Небесата е такъв, че ядящият от него няма да умре.
308. Аз съм — живият хляб, слизащ от небесата: Ядящият този хляб ще живее вовеки;
309. Ядящият Моята Плът и пиещият Моята Кръв пребивава в Мене и Аз в него.”
310. Но не от небесата ли бе дадена манната, която сътвориха Ръцете на Твореца, а вкусващите от нея в пустинята ваши древни отци, все пак умряха.
311. Така че за плът природна ли се говореше на ушите ви, която, бивайки сътворена от Ръцете на Твореца, вие трябваше достойно да вкусите?
312. И което вие се опитвате от дълго време да правите поглъщайки с червото си хляба и виното, направени от ръцете човешки. Това ли търсите заблуден?
313. Не е ли написано там за вас: “Духът животвори, плътта не се ползва ни най-малко, словата, които ви казвам, същността им е дух и живот.”
314. Мнозина от хората и даже учениците в онова далечно Време в недоумение възроптаха против думите касаещи Плътта и Кръвта, понеже те също така не съзряха истината, скрита под външното покривало.
315. Затова истина ви казвам: ще се спаси не онзи, който се стреми да вкуси Моята Плът и кръв от Природата, намирайки успокоение, чрез осветените хляб и вино, но онзи, който самоотвержено поглъща моята Същност, изходяща от Отца, и се стреми достойно да изпълни вкусеното, отдавайки всичките си сили.
316. Вкусващият този хляб ще придобие вечния живот.
317. Така че доверете Ми се с цялото свое сърце и с всичките си помисли!
318. Приемете Моята същност в своето сърце — и вашите стъпки никога няма да погубят устойчивостта си.
319. Аз идвам при вас отново, в плът и кръв, подобна на вашата, за да мога заставайки редом до вас, в същите закони, в които протича и вашият живот, да ви покажа реалната възможност за изпълнение законите на заповяданата ви любов.
320. Та да не говорите в своето невежество, че е невъзможно да се изпълни любовта, заповядана от Небесния Отец;
321. Че тази заповед е сякаш доста сложна и че единствен само Учителя може да я изпълни, като оставя на вас само правото да не се стремите да изпълните всички заповеди, а само словесно да изразите своята вяра в Него. О, жалък род от заблудени.
322. По същия начин вие признахте в своите мъдрувания, че всеславният Господ, живият и единствен Бог, ви е дал заповедта за любов към враговете ви, за да може впоследствие да гледа вашето безсилие, когато вие захващайки се за недостъпното, безкрайно пропадате надолу, разбивайки лицата си.
323. Понятието за греха се е появило по времето, когато е бил установен първият закон от великия Господ, понеже нарушаващият този закон извършва грехопадение.
324. Ако установеният закон се явява непосилен за изпълнение, то значи, че чрез влизането му в сила, се появява и съблазънта от нарушаването му.

325. Но за вас бе написано казаното от вашите древни отци: "Торко на онзи чрез когото съблазън влиза в света".
326. Така, че в какво вие, нещастни лицемери, чрез своите безверни и невежи постъпки, уличавате своя Учител, а значи, и великият Отец, изпращаш Своя Син в изпълнение на предназначенията от Него.
327. Истина ви казвам: неспособен да изпълни заповедта за любовта е само невярващият човек.
328. Защото само така ще определя своите ученици — кой е изпълнил Словото Ми.
329. А на онзи, който роптае, че не може да изпълни, понеже не му достигат сили, ще кажа: ти не Ми повярва.
330. Аз стоя върху тази Земя в равни условия с вас и ще творя своите дела така, както ми е заповядал моя Отец, така, както и ви уча,
331. Защото всичко, на което ви уча, е Моята същност.
332. И никой не ще може да поклати стъпките Ми, понеже Аз и Отец ми сме единни,
333. Където Аз съм в Отца, а Отец пребивава в Мен. Силата на Отца е безмерна.
334. И ако вие „доверявайки се на Мен, се слее с моя дух ведно, то Аз ще бъда във вас, и вашите стъпки няма да бъдат разклатени от вратите адови.
335. Тогава заповяданото ще стане посилно за вас.
336. Но само според степента на вашата вяра мога да ви окажа помощ. В която колкото по-пълна е вашата вяра, толкова повече сили ще запълнят вашият съд.
337. А дойдох при вас отново, за да ви помогна за последен път изцяло да се възсоедините със своя Небесен Отец, Отецът вселюбящ.
338. А дойдох за да мога, най-после да ви направя самостоятелни и свободни от слепите мъдрувания на вашите ближни относно живота и Истината. И за да ви помогна да станете зрящи със сърцата си.
339. Аз дойдох да ви науча да не се упоявате с бърборене за вечното, но да познаете чудното тайнство на съзидателното слово, Понеже днес помежду ви мнозина говорящи още се проявят.
340. Запомнете! Относно Истината говори или самата Истина, или оня, който не Я познава.
341. Този, който напълно се е потопил в Нея, той вече не говори за Нея, а смирено вкухва щастieto от живота си сред лъчи от доверие към своя Отец.
342. И запомнете също така, че истинността за придвижването на праведния не трябва да се определя от обема на извършването от него, а от неговите усилия за създаване на добро.
343. Ако ти си отдал напълно силите си в прилагането на труда праведен, то нека не те смущава сътвореното което по твое мнение би ти изглеждало, може би, безплодно. Ти, всъщност, се движиш по Пътя достойно.
344. Но, ако си приложил силите си частично, нека се не прелъстяват очите ти в търсене на много плодове! Мъка би те очаквала на твоя път.
345. Но възприемайки веднъж Истината в сърцето си и доверявайки се напълно на Нейната Светлина, запомнете, че се обличате в едно особено и трудно тайнство.
346. Понеже, воистина, аз ще ви помогна да видите вашата същност, скрита в дълбините ви,
347. За да можете да познаете сами себе си и да не се плашите от все още уродливия си лик.
348. Ликът за който вие от време на време се досещате, но поради страх отбягвате, прикривайки го с илюзиите за своята правилност.
349. Но тази измама покрива само главата си, излъчваща тази илюзия, но хладното сърце не може да бъде скрито от околните, и още повече, от вселюбящия Отец.
350. Поради това и печалните ви разговори за ближните ви се оказват нескончаеми.
351. И онова, което обилно изричате за околните, воистина и те говорят за вас същото,
352. Понеже всички вие сте еднакви пред Бога и еднакво се къпете в пороците си.
353. Но приемайки Истината в сърцето си, не се плашете от бодлите, внезапно излезли от вас. Изтръгнете ги с безжалостна ръка, без да обръщате внимание на болката и на големите неудобства!
354. Това е вашият труд, а тази минута е прекрасна.
355. Защото изцелението е възможно, само когато е видна препятстващата болест.
356. Но не ще можеш да излекуваш онова, за което нямаш ни най-малка престава.
357. Труден е пътят на онези, които искрено са приели тайнството на очишчението, които приемат с радост Истината за любовта. Но на Нея не съответства никой, освен самата истина.

358. Доброто на прозрения, захванал се с този труд, се проявява в началото само като външни добри жестове.
359. И тогава, естествено, пороците на човека водещ неприсъщ нему начин на живот, останали вече без храна, точно като гладни псета, ще излязат навън. Лаят и ревът ще са огромни.
360. Затова грешниците, приели веднъж в сърцето си Истината Божия и опитващи се да Я изпълнят, в скоро време ще се проявят като по-нещастни, отколкото онези, които още не са приели Истината и продължават обилно да подхранват пороците си.
361. Да кажеш: “Аз вярвам” — още не означава, да съответстваш на понятието за святост.
362. За да бъдат преодолените гладните псета на порока и греха, са необходими огромен труд и време.
363. Бъдете търпеливи и с разбиране обръщайте своя взор към деянията на ближните си.
364. Защото запомнете, че целият ви живот се дава за духовно израстване, а живота на устремените към Светлината Божии чада е вечен.
365. По-рано горещо се захващах да ви обяснявам много неща, и това тайнство бе такова, че Аз идвах във вашите домове, притежаващи меки столове, и много ви говорех за другия Свят, от който идвам и в който искам да ви заведа.
366. Аз говорех много, разказвайки ви всевъзможни подробности. И изпълвах се сърцата ви при всяка наша нова среща.
367. И тъжно ви беше, когато раздялата ни бе продължителна.
368. Но сега настъпи време, когато вече съм ви казал всичко необходимо за онази чудесна страна, за Царството Небесно, и вие трябва вече да направите реални крачки в тази Страна.
369. Поради това днес ще се обърна само към Света, приготвен за вас от моя Отец, оставяйки ви зад гърба си и правейки все по-безспирни крачки, Все по-рядко поглеждайки към бавещите се.
370. Това е тайнство, в което няма място за много обяснения, но има една реална възможност да се уловите за ръката ми и да се устремите в нужното направление.
371. И всеки, който за този период е познал Идващият към него и воистина изпитва жажда за Него, той ще напусне своя уютен и мек стол и ще се устремите след Вървящия към Слънцето, опитвайки се да се улови здраво за ръката Му.
372. Така че не губете ръката, простряна към вас от вашия Небесен Отец, живият и единствен Бог, всеславният и вселюбящ Господ, сключващ сега с вас Своят Последен Завет, определящ Спасението на искрените души.
373. Нека да бъде тази Истина помежду вас, за да отдели пшеницата от плевелите,
374. За да се напълни Божията житница със събрано зърно!
375. Е, а пък в Божията Ръка, дори две или три зърна могат да станат начало на велик и безмерен урожай.
376. Да бъде така!
Така ви говори Господ.
Амин.

НАПЪТСТВИЯ

Давам ви някои малки пламъчета, осветяващи пътеката към върха на Съвършенството:

1. Ако чужда плът заплашва с физическа разправа както своята плът, така и чуждата, нуждаеща се от защита, то своята сила трябва да има за цел да усмири разигралата се сляпа ярост. Но в миговете на твоеото противопоставяне не трябва да изчезне стремението да отдаваш топлина от своята душа и на този нещастен човек. Така и направи след като спреш сляпата ярост.
2. Бъди чист в думите си. Тъй като чутото не може да замърси, но излизащото от тебе може да превърне своята душа в зловонен съд. Този, който се надсмива над друг човек поема по път, водещ в бездната на мрака.

3. Ако твоята неправда носи зло, то душата ти е пред вратата на велики страдания. Ако твоята неправда носи разочарование, това ще бъде зло. Неправда, укриваща злото, е още по-голямо зло. Но неправда, носеща благо, е мъдрост.
4. Бъди чист в своите помисли. Понеже мисълта е не само преддверие на физическите деяния, но и самото деяние, излъчващо както топлота, така и хлад. Имащият черни помисли за друг човек нанася вреда на душата на този човек и се впуска в тресавището на мрака.
5. Да убиеш представител на животинския и растителния свят можеш само тогава, когато има голяма необходимост. Ако благоот от това превишава загубата на Природата. Но в хода на своя живот, е нужно да се стремиш да възстановиш дори най-малката загуба на Природата.
6. Не кради. Тъй като това не само ще нанесе вреда на твоето житие след време, но и винаги ще носи съблазън от неверието на хората. Неверието на хората ражда душевен хлад. Душевният хлад е равносилен на смърт.
7. Нещастен е не този, който е загубил извън себе си, но този, който е загубил в самия себе си. Понеже загубата извън теб е изпитание, а загубата вътре в теб — фатална грешка.
8. Ако не вярваш никому, то знай, че нямаш работа с него. Но веднъж решил, че имаш работа с него, му се довери изцяло. Недоверието показва, че душата ти е замърсена.
9. Умейте да пожертвате малкото заради голямото не само в себе си, но и по отношение на другия. Това е изпитание на вашия разум и на чистотата на душата ви.
10. Почитай с уважение вярата на вярващия. Защото вярата е разкриване на душата и сливане с избраната от човека цел. Грубото отношение към душата на другия човек е признак на неразумност и диващина. Прокарай своята пътека редом до вече прокараната пътека на един или друг човек и нека той сам сравнявайки ги, да оцени тяхното качество. Но не се стреми да разрушиш създаденото, без да си изградил в замяна нищо
11. Извършвай добро безмерно и без умисъл. Оказвай помощ и на този, който може след това да те оскърби. Помнете! Плътта живее не за да взема, а за да отдава. Само това формира и пречиства душата. Стремете се да окажете помощ незабелязано, за да не се окажете тщеславен и да не поставите в неудобно положение нуждаещия се. Помощта тутакси загубва истинската си същност при първото напомняне за нея. След това тя се превръща в залог. Помнете! От благодеянието, излязло от вас и неконтролирано от разума ви, може да се възползва дяволът. И тогава, животът ви ще се изпълни със страдания. Под покрива на благодеянието може да се скрие дяволът, ако користта те е подтиквала да го извършваш. Но помощта не винаги носи благотворно въздействие. Благотворно въздействие помощта може да донесе само на хора, стремящи се и пристъпващи към съзидателна дейност, нуждаещи се от помощ. Ако помощта се оказва на човек, който желае нещо да създаде, но не го прави, то благоот може само да натопри почвата в душата на този човек и да предизвика бурно развитие на леност и други бурени. С хората, неспособни да пристъпят към изпълнение трябва по друг начин да се действа.
12. Извършването на благодеяние може само да предшества разумното осъзнаване, че “всичко ще бъде наред”. Но това няма да бъде обогатяване на душата, а само път към духовните съкровища. Обогатяването на душата е благодеяние, идващо от чисто сърце.
13. Ако чуждата плът търпи страдания, а вие осъзнавате, че трябва да окажете помощ, но не я оказвате, това е признак на малодушие.
14. Ако осъзнаваш предстоящата вреда върху душата и плътта на другия човек и не се противопоставиш, не я предотвратиш, ти ставаш съучастник в злодеянието.
15. Недей гледа как да осъдиш съгрешилия, защото той е нещастен. Осъждащият нещастния е не по-малко нещастен.
16. Не наскърбявай оскърбилият те, тъй като се оприличаваш на неговата същност. Никога не отвръщай с хлад на идващия към тебе хлад, каквато и болка да си усетил. Отговаряй винаги с топлота на отсрещния хлад и студ! Понеже всичко, което излиза от твоето сърце, никъде не пропада, но остава между хората. Излизащият от тебе в отговор хлад няма да унищожи идващия, но ще го допълни. Не тъматата прогонва тъматата, а светлината.
17. Не се съмнявай, когато се извършва благо, но се усъмни когато се извършва зло. Страшен и нера разумен е стремежът да изобличиш някого, че не е извършил едни или други очаквани от него блага.

18. Стреми се да достигнеш Висотата на Духовната Любов, една от трите Сестри на Майката на Съвършенството. Тя възниква между човека и околния свят, както към хората, така и по отношение на животните и растителността. Този Върх е неминуем за всеки човек, който върви нагоре. Но този път за повечето хора е дълъг. Движението по него е в стремежа да се отдава без мярка топлота на душите на околните. Но за много хора, и тези първи стъпки ще бъдат безкрайно трудни. За целта е необходимо да се пристъпи към лично пречистване. След определено време топлотата на душата нараства до такава степен, че човек ще бъде в състояние да я отдава на околните. Не обръщай внимание на това дали ще ти бъде отвърнато с благо за твоето благо!
19. Не избягвай съблазните, Понеже само в непосредственото преодоляване на всяка съблазън се осъществява истинското пречистване на душата. Ако чувстваш, че не ти достигат сили за това пречистване, то търси човека, който ще ти даде сили. Този човек вече те чака. Помни Божиите слова: "Не върви по краткия път, защото в Моята страна не всеки ще влезе".
20. Не бягай от света. Тъй като Благодатта, която търсиш, трябва да се предава от човек на човек — само в това е силата. Благодатта е като река, която не трябва да спира да тече. Тя навлиза в теб, за да може, след като се облагороди там, обезателно да продължи да тече към друг човек. Помнете! Ако реката спре течението си, започва цъфтеж и тя се превръща в блато.
21. Приближете душата си към Върховете на Покаянието. Но истинското Покаяние не е само словесно признание на позорящите те деяния. Истинското Покаяние е способността да се открие душата пред Бога. И умение да се преживее болката или загубата на човека или на когото да е друго същество от растителния и животинския свят, комуто си извършил зло. Що се отнася до покаянието за лична слабост, способността тя да се преживява като се разкрива душата пред Бога, говори за умение да се използва Неговата Благодат, за да се преодолее. Бог може да помогне само на тези, които изцяло са открили душата си. Разумно ли е да се търси помощ и едновременно да се затваря вратата за помагачия?
22. Не се стреми да преценяваш Голямото. Истинска оценка за Голямото може да даде само този, който е прозрял още по-Голямо. Стремежът да изкараш най-вече грешките на човека и още повече на този, който се стреми да сътвори повече благо от теб, говори за бедността на душата ти.
23. Посрещай трудностите в живота с открита душа и чисти помисли. Те са дадени за да оформят твоята душа. Само неразумният се оплаква от превратностите на живота си. Най-големи страдания ще изпитва този, който е най-здравео привързан към материалните блага. Както и този, който повече е привързан към живота, основан на вземане, а не на отдаване.
24. Не бива да се вайка човек от неспособността си да започне всичко отначало: Защо да започва отначало, щом е възможно безпределно извисяване! Никога не е късно да направиш първите стъпки към праведността. Но колкото по-рано тръгнеш по този път, толкова повече нечистотата ще изхвърлиш от душата си.
25. Не избързвай и не се опитвай да изпревариш времето. Всичко това е суета и води само до неразумни деяния. Защото този, който се стреми да върви по-бързо, винаги се оказва последен. Но се пазете и от леността! Помнете!
Бягащият и суетящият се, вдигат само повече прах. Ако чувстваш необходимост да създадеш нещо, но не знаеш как, не започвай.
Ако знаеш как, не мисли, че можеш да го отложиш. Ако знаеш как, действай с твърдост и без колебание!
26. Стреми се към лично пречистване, без да обръщаш внимание на своите постижения в творческата дейност. Тъй като колкото са по-високи достиженията ти, толкова повече вреда ще принасяш на заобикалящите те.
Всеки човек в света е връх /авторитет/, независимо от това дали твори повече или по-малко. Ако не създаваш повече, ще останеш авторитет за децата. Ако създаваш повече, т.е. продължиш да създаваш, тогава ставаш авторитет за останалите хора. Множество хора, които имат определени пороци, се опират на един или друг авторитет, който също се явява носител на подобни пороци. Но много по-опасно е това, че младите хора придобиват всевъзможни пороци, наблюдавайки пороците на любимия си авторитет. Помнете! Този, който не се стреми към лично пречистване, става слуга на сатаната.

27. Не пожелавай по-добрата собственост на другите, а се зарадвай. И ако ти предстои избор, вземи по-лошото като оставиш по-доброто за другите.
28. Не затормозявай съзнанието си с мисълта дали ще получиш благо за доброто, извършено от теб. Защото човекът никога няма да може истински да се пречисти и да достигне Духовните Върхове дотогава, докато в него доминира съзнанието за заслужена награда. Истинското пречистване е в праведния труд вследствие неудържимата потребност на душата.
29. Не се опитвай да видиш в себе си нещо повече по отношение на околните и още повече, да го проявиш. Възвисяващият се сред останалите нека бъде унижен! Ако някому е дадено повече, то от него повече ще се иска. Господ се вижда не в широтата на възможностите, а в усърдието, с което се носи предначертаната съдба. Защото каква полза, ако се захванеш за многото, но го твориш недостойно?! Блажен да бъде този, който по достойнство е оценил своите качества като творец, без да обръща внимание на престижността на заеманото място. Тъй като самото съществуване на понятието "най-престижно" е признак на болно общество.
30. Веднъж някакъв човек приближил един извор на живителна влага и започнал да се кипри, яздейки прекрасния си кон, гордеейки се с коня си и с това, колко високо седи. Но минало време и човекът ожаднял. След което слязъл от коня, застанал на колене, превел се до земята и започнал да пие вода от извора. В онези минути му се струвало, че не е вкусвал нищо по-сладостно". Стреми се да постигнеш истината за Смирението. Защото само Смирението ще ти помогне да се докоснеш до Висшето.
31. Не порицавай човека за счупената чаша, ако той е сътворил това без умисъл. Каквато и стойност да има тази чаша. Ако човек преднамерено разрушава създаденото, то порицанието не бива да създава впечатление, че вещта е по-ценна от душата, извършила лошата постъпка. Но порицанието, това съвсем не е изливане на хлад върху разрушителя, а е строгост и велико съжаление, че душата на този човек все още носи в себе си способността към разрушение.
32. Спъналият се не бива да избързва с разочарованието, но трябва да придобие надежда. Понеже падението не изисква усилия, но за да се повдигнеш, е нужен труд. Падналият във водата не излиза сух. Само времето му позволява да изсъхне, и то толкова по-бързо, колкото по-силно го огрява Слънцето.
33. Не прелюбодействай. Това развива способност да се отдава предпочитание на плътските наслади и да се пребивава в слепота заради това, че пренасяш вреда на душата на другия човек. Да се нанася вреда върху душата на другия човек е най-тежкият грях. Способността да се нанася вреда на душата те превръща в непотребно същество. Чувството на възжеление, което възниква у мъжа, когато съзерцава жената, не е подвластно на съзнанието му. Възникването на това възжеление не е прегрешение. Но ако мъжът с думи или на дело го прояви, то той извършва грях. Защото създава съблазън за нанасяне на вреда върху душите на хората. Помнете! Любуването на красотата, което не влече чувство на завист и стремежът да се овладееш, е мерило за чистота. Законът за прелюбодеянието касае само тези, които са скрепени в брачен възел. Тези, които са разведени, нямат отношение към това.
34. Послушанието е много важно и трудно изкуство. Чистотата и красотата на послушанието напълно зависят от чистотата на душата на обучаващия. Това е справедливо в еднаква степен както на обществено равнище, така и в родителския кръг. Помни винаги, че разумът на слушащите може не само да не прозре истините ти заради своята недостатъчност, но и да те надмине по далновидност.
35. Да не се надсмива човек над помислите на другия, макар и слабоумен, но да се вслуша. Ако помислите са ти непонятни — стреми се да ги разбереш. Ако видиш недостатък в чутото, нека твоите мисли го изправят! Но неприемането от вас на чутото, което е предназначено за вашето благо и остава неразбрано от вас, е въздействие на дявола върху душата ви. Умей разумно да претегляш своите мисли и мислите на събеседника.
36. Стреми се да достигнеш хармонията на Божествените и Природни начала в своята същност. Разумът ти е даден, за да се сътвори тази хармония. След което той може истински да се развива сам. Ако разумът се развива изначално, той ще придобие неизлечим недъг.
37. Познавай себе си и своите възможности, за да бъдеш в състояние да отстраниш нарушенията. И тогава от този момент нататък, плътта трябва сама да излекува себе си. Болестта в

повечето случаи е наказание за неспособността да приведеш своята плът в хармония с Природата. И е неразумно в този случай да търсиш помощ отвън. Стреми се да влезеш в хармония с Нейните прояви и с проявите на своята плът. Това ще те предпази от различни недъзи и ще ти даде велики възможности.

38. Не се стреми да натрупваш все повече и повече знания. Тъй като качеството на човека не зависи от обема на техническите познания. Човек трябва да знае само онова, което подпомага развитието на истинните му способности в хармония с обкръжаващия свят. Помнете! Стремежът да схванеш всяка срещната тайна въз основа на научни данни е признак на болен разум.
39. Развивай въображението си. То е мощна сила за истинното познание на Битието. Неспособността да създадеш благодатна почва за развитие на въображението както в себе си, така и в другия, е признак на недостатъчно разум.
40. Човек не може да върви към целта, ако е вперил поглед само в нея. Върви твърдо и уверено, но обръщай внимание на всичко наоколо. Във Вселената няма нищо случайно. Преградите, които се срещат, са дадени, за да развият определени страни на твоите възможности и да те придържат към избрания път.
Благите познания са дадени за да те обогатят и за да можеш да възприемеш целта в истинска светлина. Ако бързаш и си невнимателен към появяващите се блага, а забелязваш само преградите, до своята цел ще пристигнеш изнемощял и обеднял. И ще я възприемеш сива и недостойна.
41. Пази се от хазарта. Тъй като под влиянието на този опиум, човек е способен да принесе хлад или зло на друг човек, даже и без да забележи. Това е точно път, който те отклонява от Духовното Съвършенство.
42. По време на братска беседа един от двамата братя като се извинил, посочил душевен недостатък у другия, желаейки той да отстрани този недостатък, за да не стане за смях. Тогава другият, възмущавайки се, недоволно казал: "Ти първо себе си виж!" След което заминал. Но на улицата сред минавачите, към него се приближил неизвестен мъж и едва чуто му подсказал да отстрани нещо неприлично от дрехите си. Бидейки спретнат човек и след като се смутил от неловкото положение и благодарил на непознатия, той бързо оправил случайния дефект. Без дори да обърне внимание на дефекта в дрехите у другия". Помнете! Когато външното благополучие доминира над вътрешното, това означава приближаване на катастрофа. Древните още са казали: извади първо гредата от своето око, а след това виж сламката в око на брат си. Днес ви казвам: не се стреми да се надсмиваш над недостатъка на човека, който пръв е посочил твоя.
43. Бъди достоен господар на своите чувства и желания. Умей да отделяш порочните възжеления. Тъй като на затъналия в тяхното тресавище, ще са нужни големи усилия, за да излезе от него. Древните още са казали, че всеки, който се гневи без повод на своя брат, подлежи на съд. Днес ви казвам: който се гневи на другия, даже и да е сътворил лошо, подлежи на съд. Понеже самата способност да се гневиш не позволява да настъпи истинския разцвет на душата.
Но не задържай желанията, които носят помощ и радост на хората. Нека този ручей да тече и да се превърне в пълноводна река! Не избягвай страданията, свързани с невъзможността да помогнеш на нуждаещите се. Защото възникването на тези страдания означава приближаването на душата към Върха на Съвършенството. Не сдържай чувството си на радост за радостта на другия човек. Тъй като вашата радост ще усили радостта у другия.
44. Бъди умерен при удовлетворяване на плътските желания. Привикването на плътта към постоянно облажение носи страдание на душата и след смъртта на плътта. Страданията ще бъдат толкова по-силни, колкото по-безразсъдно човек се е отнасял към удовлетворяване на своите желания. Плътта може да използва само тези способности за удовлетворение, които не вредят както на самата нея, така и на околните. И не вредят както на собствената душа, така и на околните. И не са в разрез с предназначенията от Природата. Помнете! Разумният предел при облажаване на земните плътски желания е в случая, когато човек е способен да се откаже от удовлетворяване на възникналата похот в името на духовното формиране.
45. Намери своето място в Природата. Но при това търсене, се опри на топлотата на своето сърце, а не на хлада на разума си. В последно време този хлад е взел връх над топлотата на душата. Ще бъде нужно не малко време, за да се възстановят изначалните истинни усещания

по време на избора между двете. Но трябва да знаете: мястото в Природата и мястото в обществото, това не е едно и също, макар и те да се преплитат. Мястото в Природата се определя от естествените прояви, които се отнасят до развитието на възможностите на човека в хармония с Природата. Това предначертание се влага във всеки по време на раждането на плътта. Мястото в обществото е изкуствена проява, придобита в течение на живота.

46. Не само с любовта си е ценен родителят, но и с умението си да научи своето чедо на любов към околните, Защото каква би била ползата от вашата любов, ако чедото ви придобие от вас недостатъци и ги отнесе в широкия свят!
47. Не изисквайте почтително отношение към себе си от вашите деца, тъй като каквото сте посели, това и ще пожънете. Родители! Не губете духовната връзка с чедата си. За да не търсите впоследствие от тях почтително отношение! Помнете! Духовната връзка е по-здрава, отколкото родствената. Ако чедото ви се намира на по-високо духовно равнище, то единствено разумен ще бъде вашият стремеж да достигнете това равнище, без да се срамувате, че сте по-възрастен. Понеже какво е ценното в това, че сте по-възрастен, ако вашият опит не е достигнал висотата, до която се е докоснало детето ви! Зрелостта на човека не зависи от преживяните години. Усещането за наранено самолюбие пред силата на речта на синовете, е признак за нечиста душа. Помнете! Ако детето се стреми да донесе благо на хората, то колкото и абсурден да е неговият стремеж, вие сте длъжни всячески да му оказвате необходимата подкрепа. Тъй като Пътят, избран от него, е крайно тежък. Но той е истинен. Без да има вашата подкрепа, детето може да кривне от Истинния Път и тогава ценността му за другите ще се изгуби. Но упоритият все едно ще намери духовна подкрепа другаде. И тогава ценността на този друг човек ще бъде значително по-голяма, отколкото вашата като родител.
48. Не се стреми да избягаш от детството, но познай неговата същност. Тъй като в детството се проявяват тези възможности, които човек трябва да развива в продължение на целия си живот. Зрелостта не е противоположност, а е продължение на детството. Но в същността на детството е скрита способността да се взема, а в същността на зрелостта — да се отдава.
49. Почитай и пази духовните постижения на човешките ръце. Защото в тези постижения продължава да живее на Земята духът на миналите поколения, благодарение на което е способен да живее и духът на съвременността.
50. Учи се да почиташ Красотата и се стреми, доколкото е възможно, да я създаваш. Но в процеса на съзиданието, вложи в своето творение топлотата на душата си и желанието да принесеш радост, на този, който го е видял и придобил.
51. Не използвайте алкохол, за да засилите радостта си. Може да го употребявате само в качество на природно лечебно средство. Неразумната употреба на алкохола е предизвикана от болния разум на човека в стремежа му да облажи своята плът. Стремежът да се облажава плътта винаги завършва със страдание.
52. Не сравнявай човека с никого и не го вкарвай в никакви рамки. Защото той е олицетворение на великото разнообразие на Природата.
53. Човек за своето съпругеско житие трябва да има един избраник. Тъй като Природната Любов възниква само между двама съединяващи се. Природната Любов е една от трите Сестри на Майката на Съвършенството и възниква между мъжа и жената. Бягащият от нейните постижения затваря пред себе си Вратата към Съвършенството. Ако мъжът се стреми да има няколко жени, в това се проявява само слабостта му пред плътските потребности и невъзможността да достигне хармонията на Природната Любов.
54. Ако задаваш въпроси, когато се стремиш да узнаеш отговорите и да разсъждаваш върху тях, то ти се нуждаеш от такъв събеседник, който също така е способен да изменя своето мислене, разсъждавайки върху чутото. Ако задаваш въпроси, когато с жажда искаш да вървиш след казаното, ти се нуждаеш от съприкосновение със самия Извор, а не с носители на капки от различни извори. Неразумен е стремежът да се разсъждава за същността на Истината, която изтича от Извора. Тъй като самото разсъждение допуска друго разбиране. Другото разбиране на Истината е лъжеистина.
55. Разумът не може да постигне духовното. Той трябва само да определи: за благо или във вреда. След като душата тръгне по един или друг път за постигане на духовността. Безсмислен е опитът първоначално да се осмисли същността на Духовното Извисяване.

56. Искаш ли да видиш — отвори очите си. Искаш ли да чуеш — отвори ушите си. Искаш ли да се напиеш — отвори устата си. Неразумен е стремежът да искаш да получиш, след като се затваряш в себе си. Но да възприемеш — това значи да разбереш идващото към тебе, а не да го преценяваш със своите мерки.
57. Направи достойна оценка на плътта си. Защото плътта е дадена, за да формира душата посредством формирането на други души. Плътта е призвана да превръща духовните способности във видими и осезаеми резултати за околните. Само чрез деянията на плътта е възможно формирането на душата.
58. Не осъждай самоволно напусналия живота. Тъй като ако човек не се развива духовно, то дяволът леко може да го подтикне към този изход. Човек прави това, когато остане без сили да противостои на съблазнта. Падащият без сили не е грешник. Грешник е този, който е вървял редом с него и не му е подал ръка навреме.
59. Веднъж един човек отишъл на брега на прекрасно море. Толкова се харесала красотата му, че той незабавно започнал да строи колиба, недалеч от мястото, докдето достигал прибой. Когато веднъж се върнал от местните гори, открил, че домът и цялото му имущество са отнесени в морските води по време на прилива. Дълго време впоследствие, нещастникът отправял проклетия към удивително прекрасната водна стихия”. Опознай истината за хармонията с Природата, за да не се окажеш в задния ѝ двор болен и ненужен.
60. Нищо не разрушавай безпричинно. Независимо колко незначително е то и в какво състояние се намираш. Способността да се разрушава без основателна причина, говори за недостатъчно разум.
61. Ако искаш да слушаш, върви при тези, които говорят. Ако искаш да говориш, върви при тези, които слушат. Безсмислено е да говориш пред тези, които се стремят да се изкажат.

Вие добре знаете, че всичките беди на човечеството, които са се случвали на Земята се дължат именно на изпълнения с хлад и студ разум, както и на т.нар. “скудодушие” — скудност/тесногърдие-ограниченост/ на душата. Ако у човека, съзнанието му не бъде облагородено посредством топлотата на душата, то ще даде болезнени резултати. Дълго време в своето битие, човек се е движил по наклона на Силовото царство — човек се е учил да слуша и да разширява само своето съзнание, и никак да развива и разширява своята духовна тъкан. Сега и затова, вие се доверявате единствено на гласа на вашия разум. Но истина ви казвам: вашият разум е млад и примитивен. Той може лесно да се води от страна на по-високите равнища на разум във Вселената.

Зовът на вашата душа може да бъде разбран единствено от вашият Небесен Баща. Всичките останали въздействия и влияния са на основата на вашия разум и съзнание.

Каква благоприятно развитие може да има за едно дете, което остава глухо към съветите на своя баща, още повече, че това дете върви към върхове, пътят към които се знае единствено от неговия роден баща?

Необходимо е да се знае, че ако хората на Земята говорят за Висшето, философстват за справедливостта, за доброто и злото, но въпреки всичко това те се движат към пропастта, тогава струва ли си, силите на тъмнината да ги безпокоят. Но ако някой узрее за Светлината и се опита да встъпи на истинския Път, тогава тъмнината прилага всякакви усилия, за да спре прозрелия. Истина ви казвам: ако не поемете протегнатата ви ръка от Вашият Небесен Отец, не бихте направили и стъпка към вашето спасение. Помнете, че Пътят на Истинското спасение на Земята е само един. Това и ви предстои да откриете като се вслушате в гласа на вашето сърце.

Човата Молитва

Господи! Боже Милостиви!

Да се свети Името Твое на Чибесата и на Земята,

От края и до края на Вселената!

Господи! Укрепи силите ни в противостоене на силите на мрака, и нека не само му противостоим, но и да очистим Майката Земя от тази нечистота.

Научи ни да отделяме добро от зло, да пребиваваме в спокойствие и твърдост на духа, за да сътворяваме достойно сред хората Волята Твоя.

Укрепи силите на моите братя и сестри – и близки, и далечни.

Да видят истинската Твоя Слава и да изпълнят сърцата си с любов,

И да преодолеят тъмните прегради по Тътя към Светлината,

И да си подадат един другиму ръце и отдадат безмерно топлината на душите си.

Господи! Да се изпълни Волята Твоя! И да пребъде на Земята Единен Народ, Възлюбил своята Майка-Природа, съединен с Тебе чрез любовта си и поел по Тътя на Истинското Духовно Развитие, уповаващ се на Последния Твой Завет.

Сутрин: Благослови, Господи деянията на идващия ден и да бъдат срещнати трудностите му както подобава на устремения под Твоята Светлина.

Вечер: Възпълни, Господи, силите, отдадени за благо, за да се подготвим за срещата с утрешния ден.

Амин!